

ORDO
HEBDOMADÆ
SANCTÆ
IUXTA RITUM MONASTICUM

*EDITIO CUM CANTU GREGORIANO
CURA ET STUDIO
MONACHORUM SOLEMENSIVM*

DESCLÉE ET SOCII

S. Sedis Apostolicæ et S. Rituum Congregationis Typographi
PARISIIS, TORNACI, ROMÆ, NEO-EBORACI

1961

Left of
Fls. M. Dolan,
Class. of 1921,
(in memory of)
Dolores and George M. Dolan

IMPRIMATUR.

Tornaci, die 3 decembris 1960.

J. THOMAS, Vic. gen.

Omnia jura vindicabimus tam in universam nostram excogitandi scribendique
rhythmi rationem quam in carmina quæ non inveniuntur in vaticana editione
sed ex Solesmensibus libris excerpta sunt.

DESCLÉE & S^EC^III, Tornaci (Belg.).

Copyright 1957 by DESCLÉE & Co., Tournai (Belg.).

All rights reserved

Museo Libri
fl.
21574.47
1242.47
Printed in Belgium

DECRETUM

Decreto generali S. Rituum Congregationis « Maxima redemptionis nostræ mysteria », diei 16 novembris anni 1955, in locum Ordinis hebdomadæ maioris, hucusque in Missali et in Breviario romano inserti, Ordo hebdomadæ sanctæ instauratus substituitur.

Hanc itaque Vaticanam editionem Ordinis hebdomadæ sanctæ instaurati, typicam esse declaramus, ab omnibus quibus spectat, in posterum unice adhibendam et ab editoribus, qui privilegium habent, accurate exscribendam.

Die 30 novembris anni 1955.

C. Card. CICOGNANI, S. R. C. Præfектus

L. S.

 A. Carinci, Archiep. Seleuc., S. R. C. a secretis

DECRETUM GENERALE

QUO LITURGICUS HEBDOMADÆ SANCTÆ ORDO INSTAURATUR

Maxima redemptionis nostræ mysteria, passionis nempe, mortis et resurrectionis Domini nostri Iesu Christi, ab apostolica inde ætate singulari prorsus recordatione celebrare quotannis studuit sancta Mater Ecclesia. Summa in primis eorundem mysteriorum momenta peculiari triduo recolebantur, Christi scilicet «crucifixi, sepulti, suscitati» (S. Augustinus, Ep. 55, 14); mox institutionis sanctissimæ Eucharistiæ solemnis memoria addita fuit; ac demum, dominica quæ passionem proxime antecedit, liturgica accessit celebratio triumphalis Domini nostri Regis messianici ingressus in sanctam civitatem; peculiaris exinde liturgica hebdomada exorta est, quæ, ob excellentiam mysteriorum celebratorum, et sancta appellata et amplissimis piissimisque ritibus ditata fuit.

Hi autem ritus iisdem hebdomadæ diebus iisdemque dierum horis initio celebraabantur quibus sacrosancta mysteria contigerunt. Institutio itaque sanctissimæ Eucharistiæ feria quinta, vespere, recolebatur, solemnni missa in Cena Domini; feria autem sexta peculiaris actio liturgica de passione et morte Domini horis postmeridianis celebraatur; denique vespere sabbati sancti solemnis inchoabatur vigilia, quæ mane sequenti in gaudio resurrectionis finem habebat.

Media autem ætate, tempus agendæ liturgiæ his diebus, variis in id concurrentibus causis, ita anticipari cœptum est, ut eadem media ætate ad finem vergente, omnes liturgicæ illæ solemnitates ad horas usque matutinas antepositæ fuerint, profecto non sine detimento liturgici sensus, nec sine confusione inter evangelicas narrationes et ad eas pertinentes liturgicas repræsentationes.

Solemnis præsertim paschalis vigiliæ liturgia, a propria nocturna sede avulsa, nativam perspicuitatem ac verborum et symbolorum sensum amisit. Præterea sabbati sancti dies, præcoci paschali gaudio invasus, propriam indolem perdidit luctuosam memoriae dominicæ sepulturæ.

Recentiore porro ætate alia denique accessit rerum mutatio eademque sub aspectu pastorali gravissima. Etenim, feria quinta, sexta et sabbatum sanctæ hebdomadæ per plura sæcula inter dies festivos connumerabantur, eo sane consilio, ut cunctus populus christianus, a servilibus operibus expeditus, sacris horum dierum cærimoniis interesse posset; at sæculo decimo septimo currente ipsi Romani Pontifices, ob condiciones vitæ socialis prorsus immutatas, dierum festivorum numerum imminuere adacti sunt. Urbanus itaque VIII, Constitutione apostolica « Universa per orbem », diei 24 septembbris anni 1642, sacrum quoque hebdomadæ sanctæ triduum, non amplius inter festivos, sed inter feriales dies recensere coactus est.

Exinde vero fidelium ad sacros hos ritus frequentia necessario decrevit, ea præsertim de causa, quod eorum celebratio iam diu ad horas matutinas anteposita fuerat, quando scilicet scholæ, opificia et publica cuiusque generis negotia, ubique terrarum, diebus ferialibus peragi solent et peraguntur. Communis reapse et quasi universalis experientia docet, solemnes gravesque has sacri tridui liturgicas actiones a clericis peragi solere, ecclesiarum aulis sæpe quasi desertis.

Quod sane valde est dolendum. Etenim sacrosanctæ hebdomadæ liturgici ritus, non solum singulari dignitate, sed et peculiari sacramentali vi et efficacia pollent ad christianam vitam alendam, nec æquam obtainere possunt compensationem per pia illa devotionum exercitia, quæ extraliturgica appellari solent, quæque sacro triduo horis postmeridianis absolvuntur.

His de causis viri in re liturgica peritissimi, sacerdotes curam animarum gerentes, et in primis ipsi Excellentissimi Antistites, recentioribus annis enixas ad Sanctam Sedem preces detulerunt, postulantes, ut liturgicæ sacri tridui actiones, ad horas, ut olim, postmeridianas revocarentur, eo sane consilio, ut omnes fideles facilius iisdem ritibus interesse possint.

Re autem mature perpensa, Summus Pontifex Pius XII, anno iam 1951, sacræ paschalis vigiliae liturgiam instauravit, ad nutum interim Ordinariorum et ad experimentum peragendam.

Cum porro huiusmodi experimentum optimum universe habuerit successum, prout Ordinarii quamplures Sanctæ Sedi retulerunt, cumque iidem Ordinarii petitiones iterare non omiserint, poscentes, ut sicut pro vigilia paschali, ita etiam pro aliis sanctæ hebdomadæ diebus similis fieret liturgica instauratio, sacris functionibus ad horas vespertinas restitutis, attento denique quod missæ vespertinæ, per Constitutionem apostolicam « Christus Dominus » diei 6 ianuarii anni 1953 prævisæ, frequentiore adstante populo ubique cumque celebrantur; his omnibus præ oculis habitis, Ss.mus D. N. Pius Papa XII mandavit ut Commissio instaurandæ liturgiæ, ab eodem Ss.mo Domino constituta, quæstionem hanc de Ordine hebdomadæ sanctæ instaurando examinaret et conclusionem proponeret. Qua obtenta, eadem Sanctitas Sua decrevit ut, pro rei gravitate, tota quæstio peculiari examini subiceretur Eminentissimorum Patrum Sacræ Rituum Congregationis.

Eminentissimi autem Patres, in Congregatione extraordinaria diei 19 iulii currentis anni, ad ædes Vaticanas coadunati, re mature perpensa, unanimi suffragio Ordinem hebdomadæ sanctæ instauratum approbandum et præscribendum censuerunt, si Ss.mo Domino placuerit.

Quibus omnibus Ss.mo Domino Nostro ab infrascripto Cardinali Præfecto per singula relatis, Sanctitas Sua ea, quæ iidem Eminentissimi Cardinales deliberaverant, approbare dignata est.

Quapropter, de speciali mandato eiusdem Ss.mi D. N. Pii divina Providentia Papæ XII, Sacra Rituum Congregatio ea quæ sequuntur statuit :

I. INSTAURATUS ORDO

HEBDOMADÆ SANCTÆ PRÆSCRIBITUR

1. Qui ritum romanum sequuntur, in posterum servare tenentur Ordinem hebdomadæ sanctæ instauratum, in editione typica Vaticana descriptum. Qui alios ritus latinos sequuntur, tenentur

tantummodo servare tempus celebrationum liturgicarum in novo Ordine statutum.

2. Novus hic Ordo servari debet a die 25 martii, dominica II Passionis seu in palmis, anni 1956.

3. Per totam hebdomadam sanctam nulla admittitur commemo-
ratio, et in missa prohibentur quoque collectæ, quolibet titulo imperatæ.

II. DE HORA COMPETENTI QUA SACRA LITURGIA HEBDOMADÆ SANCTÆ CELEBRANDA EST

De officio divino

4. Dominica II Passionis seu in palmis, feria II, III et IV hebdomadæ sanctæ, officium divinum horis consuetis persolvitur.

5. In triduo sacro, id est : feria V in Cena Domini, feria VI in Passione et Morte Domini, et sabbato sancto, si officium peragatur *in choro*, vel *in communi*, hæc serventur :

Matutinum et Laudes non anticipantur de sero, sed dicuntur mane, hora competenti. In ecclesiis tamen, ubi feria V in Cena Domini missa chrismatis mane celebratur, Matutinum et Laudes eiusdem feriæ V anticipari possunt de sero.

Horæ minores dicuntur hora competenti.

Vesperæ feria V et VI omittuntur, cum earum locum teneant functiones liturgicæ principales horum dierum. Sabbato sancto vero dicuntur post meridiem, hora consueta.

Completorium feria V et VI dicitur post functiones liturgicas vespertinas; sabbato sancto omittitur.

In privata recitatione, his tribus diebus, omnes horæ canonicae dici debent, iuxta rubricas.

De missa vel actione liturgica principali

6. Dominica II Passionis solemnis benedictio et processio ramorum fiunt mane, hora consueta; in choro autem post Tertiam.

7. Feria V in Cena Domini, missa chrismatis celebratur post Tertiam. Missa autem in Cena Domini celebranda est vespere, hora magis opportuna, non autem ante horam quintam post meridiem, nec post horam octavam.

8. Feria VI in Passione et Morte Domini solemnis actio liturgica celebratur horis postmeridianis, et quidem circa horam tertiam; si vero ratio pastoralis id suadeat, licet tardiorum seligere horam, non autem ultra horam sextam.

9. Solemnis paschalis vigilia celebranda est hora competenti, ea scilicet, quæ permittat missam solemnem eiusdem vigiliae incipere circa medium noctem inter sabbatum sanctum et dominicam Resurrectionis.

Ubi tamen, ponderatis fidelium et locorum condicionibus, de iudicio Ordinarii loci, horam celebrandæ vigiliæ anticipari conveniat, hæc non inchoetur ante diei crepusculum, aut certe non ante solis occasum.

**III. DE ABSTINENTIA ET IEIUNIO
QUADRAGESIMALI AD MEDIAM NOCTEM
SABBATI SANCTI PROTRAHENDIS**

10. Abstinentia et ieunium tempore quadragesimæ præscriptum, quod hucusque, juxta can. 1252 § 4, sabbato sancto cessabat post meridiem, in posterum cessabit media nocte eiusdem sabbati sancti.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Die 16 novembris anni 1955.

C. Card. CICOGNANI, S. R. C. Praefectus

L. **+** S.

+ A. Carinci, Archiep. Seleuc., S. R. C. a secretis

INSTRUCTIO

DE ORDINE HEBDOMADÆ SANCTÆ INSTAURATO RITE PERAGENDO

Cum propositum instaurati Ordinis hebdomadæ sanctæ eo spectet, ut veneranda liturgia horum dierum, horis propriis simulque opportunis restituta, a fidelibus facilius, devotius ac fructuosius frequentari possit, permagni interest, ut idem salutare propositum ad optatum exitum deducatur.

Propterea Sacræ huic Rituum Congregationi opportunum visum est, generali decreto de instaurato Ordine hebdomadæ sanctæ *Instructionem* addere, qua et transitus ad novum ordinem facilior reddatur, et fideles ad ubiores fructus ex viva participatione sacrarum cærimoniarum percipiendos securius ducantur.

Omnibus itaque quorum interest huius *Instructionis* cognitio et obser vantia iniungitur.

I. DE PRÆPARATIONE PASTORALI ET RITALI

1. Locorum Ordinarii sedulo provideant, ut sacerdotes, præsertim qui curam animarum gerunt, bene sint edocti, non solum de rituali celebratione instaurati Ordinis hebdomadæ sanctæ, verum etiam de eius liturgico sensu ac pastorali proposito.

Curent præterea ut etiam fideles, sacro quadragesimali tempore, aptius instruantur ad instauratum hebdomadæ sanctæ Ordinem rite intelligendum, ita ut eiusdem celebrationis mente et animo participes fiant.

2. Præcipua autem capita instructionis populo christiano tradendæ hæc sunt :

a) *Pro dominica II Passionis, quæ « in palmis » vocatur*

Invitantur fideles ut frequentiores ad solemnem processionem palmarum convenient, Christo Regi publicum testimonium amoris et gratitudinis reddituri.

Moneantur porro fideles ut tempestive, currente sancta hebdomada, ad sacramentum pænitentiæ accedant; quæ quidem monitio illic præsertim urgenda est, ubi consuetudo invaluit ut fideles vespere sabbati

sancti et mane dominicæ Resurrectionis quasi catervatim ad sacrum tribunal conveniant. Studeant igitur animarum curatores ut per totam sanctam hebdomadam, præsertim vero sacro triduo, fidelibus facilis occasio præbeatur ad sacramentum pænitentiæ accedendi.

b) *Pro feria V in Cena Domini*

Erudiantur fideles de amore quo Christus Dominus, « pridie quam pateretur », sacrosanctam instituit Eucharistiam, sacrificium et sacramentum, Passionis suæ memoriale perpetuum, sacerdotum ministerio perenniter celebrandum.

Invitentur quoque fideles, ut post missam in Cena Domini, debitam augustissimo Sacramento adorationem reddant.

Ubi demum pedum lotio, ad mandatum Domini de amore fraterno demonstrandum, secundum Ordinis instaurati rubricas in ecclesia peragit, edoceantur fideles de profunda huius sacri ritus significatione, ac de opportunitate ut ipsi hoc die christianæ caritatis operibus abundant.

c) *Pro feria VI in Passione et Morte Domini*

Disponantur fideles ad rectam intelligentiam singularis actionis liturgicæ huius diei, in qua, post lectiones sacras et preces, Passio Domini nostri solemniter decantatur; orationes pro totius Ecclesiæ et generis humani necessitatibus offeruntur; deinde a familia christiana, clero et populo, sancta Crux, nostræ redemptionis trophyum, devotissime adoratur; postremo, iuxta instaurati Ordinis rubricas et sicut mos fuit per multa sæcula, omnes qui id cupiunt et rite parati sunt, ad sacram quoque communionem accedere possunt, ea potissimum mente, ut corpus Domini, pro omnibus hoc die traditum, devote sumentes, uberiores redemptiois fructus percipient.

Instent porro sacerdotes ut fideles hoc sacratissimo die piam servent mentis recollectionem, nec legem obliviscantur abstinentiæ et ieunii.

d) *Pro sabbato sancto et vigilia paschali*

Oportet in primis, ut fideles de peculiari natura liturgica sabbati sancti diligenter edoceantur. Est autem dies summi luctus, quo Ecclesia ad sepulcrum Domini immoratur, passionem eius et mortem meditando; a sacrificio missæ, sacra mensa denudata, abstinendo; usque dum, post solemnem vigiliam seu nocturnam Resurrectionis exspectationem, locus detur gaudiis paschalibus, quorum abundantia in sequentes dies exundat.

Huius vero vigiliæ propositum et finis in eo est, ut liturgica actione demonstretur et recolatur, quomodo ex morte Domini nostra promana verit vita, et gratia. Itaque sub cerei paschalis signo ipse Dominus

« lux mundi » (Ioan. 8, 12) proponitur, qui peccatorum nostrorum tenebras, gratia suæ lucis, profligavit; paschale præconium profertur, quo splendor sanctæ noctis Resurrectionis decantatur; memorantur Dei magnalia in antiquo fœdere peracta, mirabilium Novi Testamenti pallentes imagines; aqua baptismalis benedicitur, in qua, « consepulti cum Christo » in mortem peccati, cum eodem Christo resurgimus, ut « in novitate vitæ ambulemus » (Rom. 6, 4); hanc denique gratiam, quam Christus nobis promeruit et in baptimate contulit, renovatis eiusdem baptismatis promissionibus, vita moribusque coram omnibus testificari pollicemur; postremo, implorato triumphantis Ecclesiae interventu, sacra vigilia solemni Resurrectionis missa terminatur.

3. Nec minus necessaria est præparatio ritualis sacrarum cærimoniarum hebdomadæ sanctæ.

Quapropter ea omnia, quæ ad piam ac decoram celebrationem liturgicam huius sanctissimæ hebdomadæ occurunt, sollicite paranda et ordinanda sunt; sacri præterea ministri ceterique ministrantes, sive clerici sive laici, potissimum si pueri sint, iis quæ ab ipsis peragenda erunt, sedulo instituantur.

II. ADNOTATIONES AD QUASDAM RUBRICAS ORDINIS HEBDOMADÆ SANCTÆ

a) *Pro universa hebdomada sancta*

4. Ubi copia habeatur sacrorum ministrorum, sacræ functiones hebdomadæ sanctæ cum omni splendore sacrorum rituum peragantur. Ubi vero sacri ministri desint, adhibeatur ritus simplex, servatis rubricis peculiaribus, ut suis locis notatur.

5. In Ordine hebdomadæ sanctæ instaurato, quotiescumque dicitur : « ut in Breviario romano », omnia desumenda sunt ex prædicto libro liturgico, servatis autem normis, per decretum generale S. Rituum Congregationis « De rubricis ad simpliciorem formam redigendis », diei 23 martii anni 1955, statutis.

6. Per totam hebdomadam sanctam, id est a dominica II Passionis seu in palmis usque ad missam vigiliæ paschalis inclusive, in missa (et feria VI in solemni actione liturgica), si solemniter celebratur, scilicet cum ministris sacris, ea omnia, quæ diaconus vel subdiaconus aut lector, vi proprii officii cantant vel legunt, a celebrante omittuntur.

b) *Pro dominica II Passionis seu in palmis*

7. In benedictione et processione adhibeantur rami palmarum seu olivarum, vel aliarum arborum. Hi rami, secundum locorum varios

usus, vel ab ipsis fidelibus parantur et in ecclesiam afferuntur; vel, benedictione peracta, fidelibus distribuuntur.

c) *Pro feria V in Cena Domini*

8. Pro solemnzi Sacramenti repositione paretur locus aptus in aliquo sacello vel altari ecclesiæ, sicut in Missali romano præscribitur, et decenter quoad fieri potest, ornetur velis et luminaribus.

9. Servatis Sacrae Rituum Congregationis decretis de vitandis vel tollendis abusibus in hoc loco parando, plane commendatur severitas quæ liturgiæ horum dierum convenit.

10. Parochi vel ecclesiarum rectores tempestive moneant fideles de publica adoratione sanctissimæ Eucharistiae, inde ab expleta missa in Cena Domini instituenda, et protrahenda saltem usque ad medium noctem, quando scilicet liturgicæ recordationi institutionis sanctissimæ Eucharistiae succedit memoria passionis et mortis Domini.

d) *Pro vigilia paschali*

11. Nihil impedit quominus signa, in cereo paschali a celebrante stilo incidenda, coloribus vel alio modo antea præparentur.

12. Convenit, ut candelæ, quas clerus et populus gestant, accensæ maneant, dum præconium paschale canitur, et dum renovatio promissionum baptismatis peragitur.

13. Vas aquæ benedicendæ convenienter ornari decet.

14. Si aderunt baptizandi, præsertim si plures sint, permittitur cærimonias Ritualis romani, quæ ipsam baptismi collationem præcedunt, id est, in baptismate infantium usque ad verba « Credis in Deum » (*Rituale romanum*, tit. II, cap. II, n. 17), et in baptismate adultorum usque ad verba « Quis vocáris? » (*Rituale romanum*, tit. II, cap. IV, n. 38), eodem mane, tempore opportuno, præmittere.

15. Si contingat in hac solemnzi vigilia sacras quoque Ordinationes conferri, pontifex ultimam admonitionem (cum impositione sic dicti « pensi »), quæ iuxta Pontificale romanum post benedictionem pontificalem et ante ultimum evangelium locum habet, hac nocte eidem benedictioni pontificali præmittat.

16. In vigilia Pentecostes, omissis lectionibus seu prophetiis, et aquæ baptismalis benedictione ac litaniis, missa, etiam conventualis, vel solemnis aut cantata, incipitur more solito, facta ad gradus altaris confessione, ab introitu « Cum sanctificátus fúero », ut in Missali romano ibidem pro missis privatis ponitur.

**III. DE MISSA, SACRA COMMUNIONE
ET IEIUNIO EUCHARISTICO IN TRIDUO SACRO**

17. Feria V in Cena Domini, antiquissima romanæ Ecclesiæ servanda est traditio, qua, privatarum missarum celebratione interdicta, omnes sacerdotes omnesque clerici, sacris in Cena Domini intersint, quos expedit ad sacram mensam accedere (cfr. can. 862).

Ubi vero ratio pastoralis id postulet, loci Ordinarius unam alteramve missam lectam in singulis ecclesiis vel oratoriis publicis permittere poterit; in oratoriis autem semipublicis unam tantum missam lectam; ea quidem de causa, ut omnes fideles hoc sacro die missæ sacrificio interesse et corpus Christi sumere possint. Hæ autem missæ inter easdem diei horas permittuntur, quæ pro missa solemni in Cena Domini assignatae sunt (*Decretum*, II, 7).

18. Eadem feria V in Cena Domini, sacra communio fidelibus distribui potest tantummodo inter missas vespertinas, vel continuo ac statim ab iis expletis; item sabbato sancto dari potest tantummodo inter missarum solemnia, vel continuo ac statim ab iis expletis; exceptis infirmis in periculo mortis constitutis.

19. Feria VI in Passione et Morte Domini, sacra communio distribui potest unice inter solemnem actionem liturgicam postmeridianam, exceptis item infirmis in periculo mortis constitutis.

20. Sacerdotes, qui missam solemnem vigiliæ paschalis hora propria celebrant, id est post mediam noctem quæ intercedit inter sabbatum et dominicam, possunt ipso dominico die Resurrectionis missam festivam celebrare, atque etiam, si indultum habeatur, bis aut ter.

21. Locorum Ordinarii, qui feria V in Cena Domini, missam chrismatis mane celebraverint, possunt vespere missam quoque solemnem in Cena Domini litare; verum sabbato sancto, si vigiliam solemnem paschalem celebrare voluerint, possunt, sed non tenentur, missam solemnem ipso die dominicæ Resurrectionis litare.

22. Quoad ieunium eucharisticum, serventur normæ in Constitutione apostolica « Christus Dominus » et in adnexa « Instructione » Supremæ S. Congregationis S. Officii, diei 6 ianuarii anni 1953, traditæ¹.

¹ 13. Sacerdotes, qui pomeridianis horis missam celebrant, itemque fideles qui in eadem sacram communionem recipiunt, possunt *inter refectionem*, permissam usque ad tres horas ante missæ vel communionis initium, sumere *congrua moderatione* alcoholicas quoque potiones inter mensam suetas (v. gr. vinum, cerevisiam, etc.), exclusis quidem liquoribus. Quoad potus autem, quos sumere possunt ante vel post dictam refectionem, usque ad unam horam ante missam vel communionem, excluditur *omne alcoholicorum genus*.

(Acta Apostolicæ Sedis, 16 jan. 1953, 50.)

IV. DE QUIBUSDAM DIFFICULTATIBUS COMPONENDIS

23. Cum pro diversitate locorum et gentium plures numerentur populares consuetudines, hebdomadæ sanctæ celebrationi connexæ, studeant locorum Ordinarii et sacerdotes curam animarum gerentes, ut consuetudines huiusmodi, quæ solidam pietatem fovere videantur, cum instaurato Ordine hebdomadæ sanctæ prudenter componantur. Edoceantur porro fideles de summo valore sacræ Liturgiæ, quæ semper, et his præsertim diebus, ceteras devotionis species et consuetudines, quamvis optimas, natura sua longe præcellit.

24. Ubi mos hucusque viguit domos benedicendi ipso sabbati sancti die, locorum Ordinarii congruas edant dispositiones, ut hæc benedictio opportuniore tempore, ante vel post Paschatis festum, a parochis, vel ab aliis sacerdotibus animarum curam gerentibus ab ipsis delegatis, peragatur, qui, hanc nacti occasionem, fideles sibi commissos paterne invisent, ac de eorum statu spirituali certiores se reddant (can. 462, n. 6).

25. Campanarum pulsatio, in missa vigiliæ paschalis, ad initium hymni « Glória in excélsis » præscripta, hoc modo fiat :

a) In locis, in quibus una tantum habetur ecclesia, campanæ pulsentur hora, qua dicti hymni incipit cantus.

b) In locis autem, ubi plures ecclesiæ exstant, sive in omnibus eodem tempore sacræ cærmoniæ peragantur, sive tempore diverso, campanæ omnium ecclesiarum eiusdem loci pulsentur una cum campanis ecclesiæ cathedralis, vel matricis aut principalis. In dubio quænam ecclesia in loco sit matrix aut principalis, adeatur Ordinarius loci.

Die 16 novembris anni 1955.

C. Card. CICOGNANI, S. R. C. Præfектus

L. + S.

+ A. Carinci, Archiep. Seleuc., S. R. C. a secretis

ORDINATIONES ET DECLARATIONES

CIRCA ORDINEM HEBDOMADÆ SANCTÆ INSTAURATUM

Liturgica hebdomadæ sanctæ instauratio, a Sacra Rituum Congregatione per generale Decretum « Maxima Redemptionis nostræ mysteria » diei 16 novembris anni 1955 promulgata, lætanti animo ab omnibus accepta est, et ubique locorum optimo cum successu pastorali in rem dducta.

Nonnulli tamen Excellentissimi Episcopi, relatione facta ad hanc Sacram Congregationem, quasdam difficultates practicas, ex diversis locorum et gentium adjunctis exortas, significaverunt. His solvendis, Pontificia illa peritorum virorum Commissio, quæ Ordinem instauratum paraverat, re mature perpensa, has rediget « Ordinationes et declarationes », in quibus anterior quoque *Declaratio* super ritibus instauratis celebrandis, ab hac S. Congregatione die 15 martii anni 1956 data, assumitur; generale autem Decretum « Maxima Redemptionis nostræ mysteria » et adnexa *Instructio* diei 16 novembris anni 1955 vim suam habere pergunt, iis exceptis, quæ hic innovantur.

Hæc autem omnia Ss.mo Domino Nostro Pio Papa XII ab infrascripto Cardinali præfecto per singula relata, ab eadem Sanctitate Sua adprobata sunt.

Quapropter de speciali mandato eiusdem Ss.mi D. N. Pii divina Providentia Papæ XII, Sacra Rituum Congregatio ea quæ sequuntur, statuit.

I. *De ritu solemni vel simplici in celebranda liturgia hebdomadæ sanctæ adhibendo*

1. In omnibus ecclesiis et oratoriis publicis et semipublicis, ubi copia habeatur sacrorum ministrorum, sacri ritus dominicæ II Passionis seu in palmis, feriæ V in Cena Domini, feriæ VI in Passione et Morte Domini et Vigiliæ paschalis, in forma solemni celebrari possunt (*Declaratio* diei 15 martii 1956, n. 1, et *Instructio* diei 16 nov. 1955, n. 4).

2. In ecclesiis autem et in oratoriis publicis et semipublicis, ubi sacri ministri desint, ritus simplex adhiberi potest. Ad præfatum autem ritum simplicem peragendum, requiritur numerus sufficiens « ministrantium », sive clericorum, sive saltem puerorum, et quidem trium ad minus pro dominica II Passionis seu in palmis et pro Missa in Cena Domini; et quatuor saltem in celebratione Actionis liturgicæ feriæ VI in Passione et Morte Domini et Vigiliæ paschalis. Hi autem

« ministrantes » sedulo instructi esse debent de iis quæ ab ipsis agenda sunt (*Instructio diei 16 nov. 1955*, n. 3). Duplex hæc conditio, scilicet de sufficienti numero « ministrantium », et de eorum congrua præparatione, prorsus requiritur ad ritum simplicem peragendum. Ordinarii locorum invigilent ut hæc duplex conditio, pro ritu simplici statuta, adamussim observetur (*Declaratio diei 15 martii 1956*, n. 2).

3. Ubi actiones liturgicæ hebdomadæ sanctæ ritu simplici peraguntur, si præsto sit alter sacerdos vel saltem diaconus, nil impedit quominus hic, diaconali more indutus, cantet evangelium, quando occurrit, aut historiam passionis (ipsi celebranti parte Christi reservata), vel præconium paschale, lectiones quoque et invitationes ut sunt *Flectamus genua* et *Levate*, aut *Benedicamus Domino* vel *Ite, missa est*; uno verbo partes diaconi congrue absolvat.

II. *De Dominica II Passionis seu in palmis*

4. Solemnis ramorum benedictio et processio cum subsecente Missa fiant mane, hora consueta Missæ principalis, in choro post Tertiam (cfr. *Decretum generale* diei 16 nov. 1955, n. 6).

In ecclesiis autem ubi Missæ vespertinæ cum magno populi concursu celebrari solent, Ordinarius loci, ramorum benedictionem et processionem cum subsecuente Missa horis vespertinis, si vera pastoralis ratio intercedat, permittere poterit, ea tamen lege ut benedictio et processio matutinis horis in iisdem ecclesiis locum non habeant.

5. Sola ramorum benedictio, absque subsecuenti processione et Missa, celebrari non licet.

6. Benedictio ramorum in altera ecclesia fieri potest e qua ad ecclesiam principalem processionaliter accedatur pro Missæ celebratione (*Ordo*, n. 17). Ubi vero hæc altera ecclesia non habeatur, ramorum benedictio in aliquo convenienti loco fieri potest, imo etiam sub divo, ante ædiculam sacram, vel ante ipsam crucem processionalem, dummodo processio inde sequatur ad ecclesiam pro Missæ celebratione.

7. Cum vix omnes fideles benedictioni ramorum interesse possint, carent ecclesiarum rectores, ut rami benedicti in sacristia vel alio apto loco præsto sint, fidelibus qui processioni non interfuerunt, distribuendi.

III. *De Feria V in Cena Domini*

8. Missa chrismatis celebranda est mane, post Tertiam; Missa vero in Cena Domini litanda est vespere, hora magis opportuna, non autem ante horam quartam post meridiem, nec post horam nonam.

9. Ubi ratio pastoralis id postulet, loci Ordinarius, præter Missam principalem in Cena Domini, unam vel etiam alteram Missam *lectam* permittere poterit in singulis ecclesiis vel oratoriis publicis; in oratoriis

autem semipublicis unam tantum (cfr. *Instructio diei 16 nov. 1955*, n. 17).

Si autem, quacumque de causa, Missa principalis in Cena Domini ne ritu quidem simplici celebrari possit, Ordinarius loci, ratione pastorali, binas Missas *lectas* permittere poterit in ecclesiis vel oratoriis publicis litandas, unam vero tantum in oratoriis semipublicis (*Declaratio diei 15 martii 1956*, n. 4).

Hæ Missæ lectæ infra idem temporis spatium celebrari debent quod supra, n. 8, pro Missa in Cena Domini assignatum est.

10. Valde convenit ut in Missis quoque lectis supra recensitis (n. 9), celebrans, post Evangelium, fideles breviter alloquatur de potissimis huius diei mysteriis.

11. Feria V in Cena Domini sacram Communionem fidelibus distribuere licet tantum in Missa principali in Cena Domini et in omnibus aliis Missis lectis quas Ordinarius loci permiserit, vel continuo ac statim ab iis expletis.

12. Infirmis sacra Communio hac die deferri licet, horis ante et post meridianis.

13. Sacerdotibus, qui curam duarum vel plurium habeant parœciarum, Ordinarius loci permittere potest binationem Missæ in Cena Domini (*Declaratio diei 15 martii 1956*, n. 6).

14. Ubi feria V hebdomadæ sanctæ, post Missam in Cena Domini, etiam in forma simplici celebratam, translatio et repositio habeatur Ss.mi Sacramenti, stricte requiritur ut in eadem ecclesia vel oratorio, Actio quoque liturgica postmeridiana feriæ VI in Passione et Morte Domini locum habeat (*Declaratio diei 15 martii 1956*, n. 3).

IV. De feria VI in Passione et Morte Domini

15. Feria VI in Passione et Morte Domini solemnis Actio liturgica celebratur horis postmeridianis, et quidem circa horam tertiam; si vero ratio pastoralis id suadeat, inchoari potest inde a meridie, vel tardiori hora, non autem ultra horam nonam serotinam.

16. Sacerdotibus, qui curam duarum vel plurium habeant parœciarum, Ordinarius loci permittere potest repetitionem Actionis liturgicæ feriæ VI in Passione et Morte Domini, non tamen in eadem parœcia, et infra idem temporis spatium quod supra, n. 15, pro absolutione eiusdem Actionis statutum est (cfr. *Declaratio diei 15 martii 1956*, n. 6).

17. Si Parochus aut ecclesiæ Rector prævideat, adorationem S. Crucis, prouti in Ordine hebdomadæ sanctæ præscribitur, ob ingentem populi concursum, vix aut non sine boni ordinis et devotionis detimento peragi posse, tunc cærmonia hoc modo peragatur: Celebrans, postquam clerus, si adsit, et ministrantes adorationem expleverint, S. Crucem e manibus ministrantium sumat et in summitate graduum altaris

consistens, paucis verbis populum ad S. Crucis adorationem invitet eamque altius elevatam teneat, per breve tempus a fidelibus in silentio adorandam.

18. Feria VI in Passione et Morte Domini sacra Communio distribui potest unice inter solemnem Actionem liturgicam postmeridianam, exceptis in periculo mortis constitutis (cfr. *Instructio diei 16 nov. 1955*, n. 19).

V. *De sabbato sancto et vigilia paschali*

19. De hora celebrandæ vigiliæ paschalis hæc serventur :

a) hora competens ea est quæ permittat Missam eiusdem vigiliæ incipere circa medium noctem inter sabbatum sanctum et dominicam Resurrectionis (*Decretum generale diei 16 nov. 1955*, n. 9);

b) Ubi tamen, ponderatis fidelium et locorum peculiaribus conditionibus, propter graves rationes ordinis publici et pastoralis, de iudicio Ordinarii loci, horam celebrandæ vigiliæ anticipari conveniat, hæc inchoari non potest ante diei crepusculum, aut certe non ante solis occasum (cfr. *Decretum generale diei 16 nov. 1955*, n. 9);

c) Permissio autem horam vigiliæ paschalis anticipandi ab Ordinario loci dari non potest indistincte vel generaliter pro tota diœcesi aut regione, sed tantum pro iis ecclesiis vel locis, ubi vera urgeat necessitas; præstat insuper ut hora competens servetur in ipsa saltem ecclesia cathedrali et in omnibus aliis ecclesiis, præsertim religiosorum, ubi sine gravi incommodo id fieri potest.

20. Vigilia paschalis celebrari potest etiam in ecclesiis vel oratoriis, ubi functiones feriæ V et VI hebdomadæ sanctæ locum non habuerint, vel omitti in ecclesiis et oratoriis in quibus prædictæ functiones celebratae sunt (*Declaratio diei 15 martii 1956*, n. 5).

21. Sacerdotibus, qui curam duarum vel plurium habeant parœciarum, Ordinarius loci permittere potest binationem Missæ vigiliæ paschalis, non tamen in eadem parœcia (*Declaratio diei 15 martii 1956*, n. 6).

22. Cum Vigilia paschalis ad nativam sedem nocturnam restituta fuerit, non convenit, ut inter eiusdem vigiliæ Missarum solemnia, Tonsura vel Ordines minores aut maiores conferantur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Die 1 februarii anni 1957.

C. Card. CICOGNANI, S. R. C. *Præfектus*

+ A. Carinci, *Archiep. Seleuc.*,
S. R. C. *a secretis*

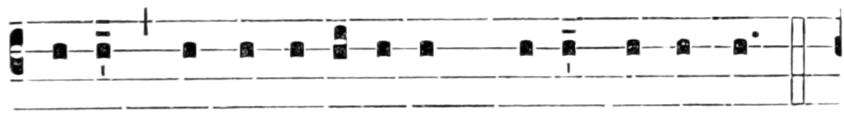
L + S

DOMINICA SECUNDA PASSIONIS SEU IN PALMIS

I classis

AD TERTIAM

D

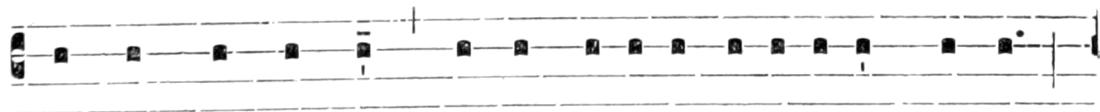
E- us, in adiu-tó-ri- um me- um inténde.

Ry. Dómine, ad adiuvándum me festí-na. Gló-ri- a Patri, et

Fí- li- o, et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic-ut e-rat in princí-pi- o,

et nunc, et semper, et in sácu-la sæcu-ló-rum. Amen.

Laus ti-bi, Dómi-ne, Rex æ-térnæ gló-ri- æ.

Hymnus

II
Nunc, Sancte, no-bis, Spí- ri-tus, Unum Patri cum
 Fí-li-o, Digná-re promptus ínge-ri, Nostro re-fú-sus pé-
 cto-ri. 2. Os, lingua, mens, sensus, vi-gor Confessi-ó-nem
 pér-so-nent, Flamméscat igne cá-ri-tas, Accéndat ardor
 pró-xi-mos.

Præsta, Pater piíssime,
 Patríque compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito
 Regnans per omne sǽculum.

Amen.

Ant.
 I f
Pú-e-ri Hebræ-ó-rum* vestiménta prosterné-bant in
 vi-a, et clamábant di-céntes : Ho-sánna fí-li-o Da-vid :
 be-ne-dictus qui ve-nit in nómí-ne Dómi-ni ».

Psalms

*Cantor***L**

E-gem po-ne mi- hi, Dómi-ne, vi- am iusti- fi- ca-

*Chorus*ti- ónum tu- á- rum : * et exquí-ram e- am **sem**-per.

2. Da mihi intelléctum, et scrutábor **legem tuam** : * et custó-
diam illam in toto *corde meo*.

3. Deduc me in sémitam mandatórum tuórum : * quia *ipsam*
vólui.

4. Inclína cor meum in testimónia tua : * et non in *ava-
rítiam*.

5. Avérte óculos meos ne videant **vanitátem** : * in via tua
vivífica me.

6. Státue servo tuo elóquium **tuum**, * in *timóre tuo*.

7. Amputa opprórium meum quod **suspicá tus sum** : * quia
iudícia tua *iucúnda*.

8. Ecce concupívi mandáta tua : * in æquitáte tua **vivi-
fica** me.

9. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et *Spirítui Sancto*.

10. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, * et in sácula
sæculórum. Amen.

Et véniat super me misericórdia tua, **Dómine** : * salutáre
tuum secúndum elóquium **tuum**.

2. Et respondébo exprobrántibus **mihi verbum** : * quia sperávi
in sermóni bus **tuis**.

3. Et ne áuferas de ore meo verbum veritáris **usquequáque** : *
quia in iudíciis tuis **supersperávi**.

4. Et custódiam legem **tuam semper** : * in sǽculum et in sǽculum sǽculi.

5. Et ambulábam in **latitúdine** : * quia mandáta tua *exquisívi*.

6. Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu **regum** : * et non *confundébar*.

7. Et meditábar in mandátis **tuis**, * *quæ diléxi*.

8. Et levávi manus meas ad mandáta tua, **quæ diléxi** : * et exercébar in iustificatióibus **tuis**.

9. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

10. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Memor esto verbi tui **servo tuo**, * in quo mihi *spem dedísti*.

2. Hæc me consoláta est in humilitáte **mea** : * quia elóquium tuum vivificávit me.

3. Supérbi iníque agébant **usquequáque** : * a lege autem tua non *declinávi*.

4. Memor fui iudiciórum tuórum a sǽculo, **Dómine** : * et *consolátus sum*.

5. Deféctio **tenuit** me, * pro peccatóribus derelinquéntibus *legem tuam*.

6. Cantábiles mihi erant iustificatiónes **tuæ**, * in loco peregrinatiónis **meæ**.

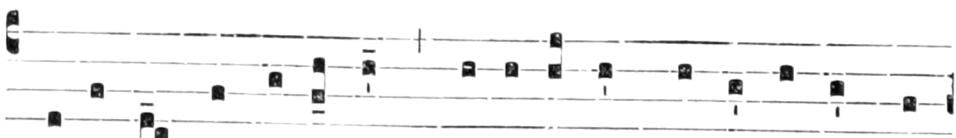
7. Memor fui nocte nóminis **tui**, **Dómine** : * et custodívi *legem tuam*.

8. Hæc **facta** est **mihi** : * quia iustificatiónes tuas *exquisívi*.

9. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

10. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

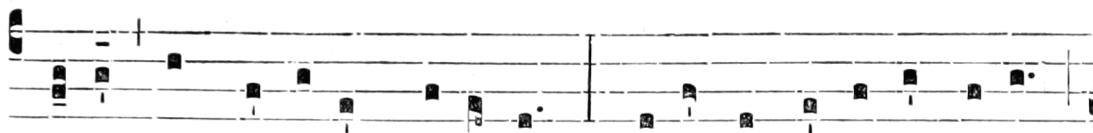
Anti-
phona

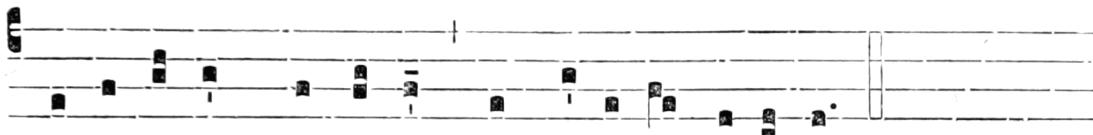
Pú- e- ri Hebræ- ó- rum vestiménta prosterné-bant in-

Ad Tertiam

23

vi- a, et clamábant di-céntes : « Ho-sánna fí- li- o David :

be-ne-dí-ctus qui ve-nit in nómí-ne Dómi- ni ».

Capitulum

Philipp. 2, 5-7

Fratres : Hoc enim sentíte in vobis quod et in Christo Iesu : † qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, * in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. R̄. Deo grátias.

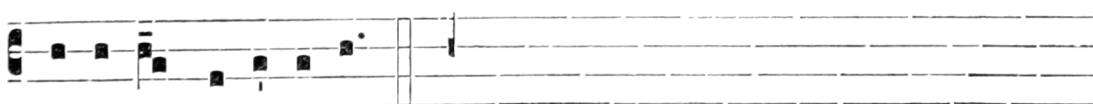

V. E-ru- e a fráme- a, De- us, á-nimam me- am.

R̄. Et de manu canis ú-ni-cam me- am.

K

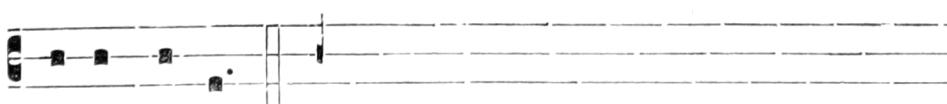
Y-ri- e, e- lé- i-son. R̄. Christe, e- lé- i-son.

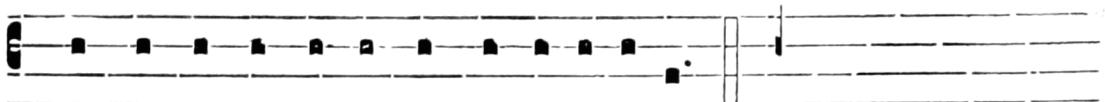

Ký-ri- e, e- lé- i-son.

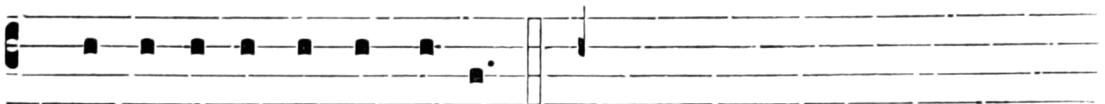
P

A-ter noster *secreto usque ad*

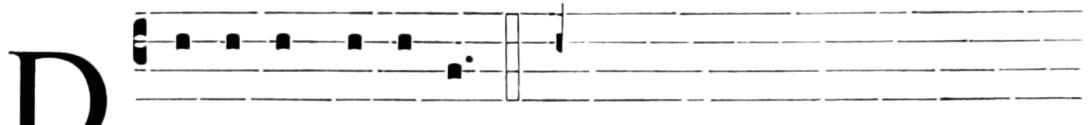

V. Et ne nos inducas in tentationem.

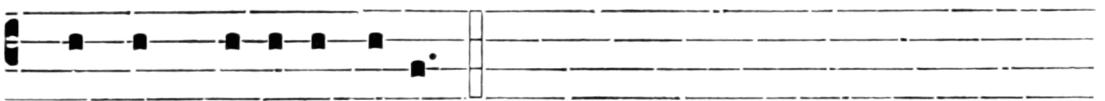

R. Sed libera nos a malo.

Deinde dicitur :

D Omi-nus vo-biscum.

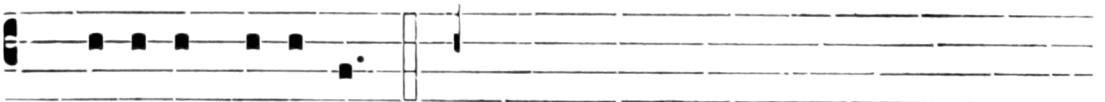
R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitán-dum humilitatis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere et crucem subíre fecísti : † concéde propítius; ut et patiéntiae ipsíus habére documénta * et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúndem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum : † qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus : * per ómnia sácula sáculórum. R. Amen.

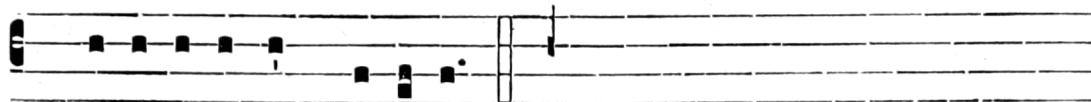
Post orationem additur :

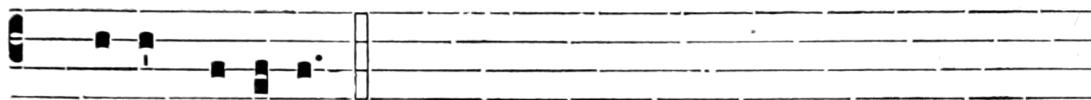
V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

V. Be-ne-di-cámus Dómi-no.

R. De-o grá-ti- as.

¶ Ante Missam pontificalem dicitur :

B IV Ene-di-cámus Dó- mi-no. R. De- o grá- ti- as.

Musical notation for the antiphon 'Ene-di-cámus Dó- mi-no. R. De- o grá- ti- as.' on four-line staff. The notes are represented by black squares and dots. The 'IV' indicates the mode.

DE SOLEMNI PALMARUM PROCESSIONE IN HONOREM CHRISTI REGIS

Omnia quæ in sequentibus rubricis inter uncinos edita sunt, referuntur ad celebrationem simplicem, quando scilicet sacræ cæremoniæ peraguntur a sacerdote, absque ministris sacris.

DE BENEDICTIONE RAMORUM

1. *Hora competenti, (mane post Tertiam), omissa aspersione aquæ, proceditur ad benedicendum ramos palmarum seu olivarum, sive aliarum arborum.*

2. *Color paramentorum est rubeus.*

3. *Celebrans induitur amictu, alba, cingulo, stola et pluviali; ministri sacri amictu, alba, cingulo, subdiaconus insuper tunicella, diaconus stola et dalmatica.*

[3 a. *Celebrans induitur amictu, alba, cingulo, stola et pluviali, vel manet sine casula.*]

4. *Rami, nisi ab ipsis fidelibus iam in manibus teneantur, parentur super abacum, tobalea alba coopertum, et positum in opportuniore loco presbyterii, ita tamen, ut maneat in conspectu populi.*

5. *Omnibus rite dispositis, celebrans, cum ministris sacris [seu ministrantibus], facta altari debita reverentia, sistit retro abacum, versus populum.*

Interim vero cantatur sequens antiphona :

Antiphona VII

Matth. 21, 9

H O-sánna * fí- li- o David : be-ne-dí- ctus qui
ve- nit in nó-mi- ne Dómi- ni. Rex Is- ra- él :
Ho-sánna in excél-sis.

6. *Deinde celebrans, manibus iunctis, benedicit ramos, dicens, in tono simplici :*

V. Dóminus vobíscum.

Cui omnes respondent :

R. Et cum spíritu tuo.

7. *In sequenti oratione celebrans dicat, prout qualitati ramorum congruit, hos palmárum ramos, vel hos olivárum ramos, vel hos árborum ramos, vel hos palmárum et olivárum ramos, aut hos palmárum (olivárum) et aliárum árborum ramos.*

Orémus.

Oratio

B éne + dic, quásumus, Dómine, hos palmárum (*seu* olivárum *aut* aliárum árborum) ramos : † et præsta; ut, quod póplus tuus in tui veneratióne hodiérno die corporáliter agit, hoc spírituáliter summa devotióne perficiat, * de hoste victóriam reportándo et opus misericórdiae summópere diligéndo. Per Dóminum nostrum Iesum Christum.

8. *Tunc celebrans primum ter aspergit ramos, super abacum positos, postea, ad cancellos, ramos fidelium, ubi ipsi, ut dictum est, ramos iam in manibus portant, nisi placuerit horum aspersionem facere transeundo per aulam ecclesiæ.*

9. *Deinde celebrans ponit incensum in thuribulum, more solito, et primum ter adolet ramos benedictos, super abacum positos, postea, ad cancellos, vel transeundo per aulam ecclesiae, incensat ramos fidelium.*

Ministri sacri [vel ministrantes] celebrantem comitantur, tam in aspersione, quam in incensatione ramorum, fimbriam pluvialis tenentes.

DE DISTRIBUTIONE RAMORUM

10. *Completa benedictione, fit ramorum distributio, secundum locorum consuetudinem.*

11. *Acolythus [vel ministrans] accipit e mensa ramum pro celebrante, et collocat super credentiam.*

Celebrans pergit ad altare cum ministris [vel ministrantibus], illud ascendit et osculatur in medio; deinde, quin ramum ipse accipiat, vertit se ad populum, et ramos benedictos distribuit presbyteris et clericis, si adsunt, vel saltem ministrantibus genuflexis super suppedaneum.

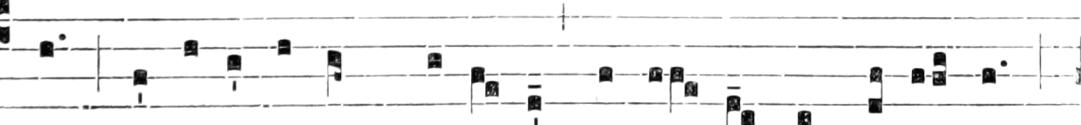
Postea descendit de altari et, facta debita reverentia, accedit ad cancellos, ubi distribuit ramos populo, primo viris, deinde mulieribus. In distributione ramorum, diaconus [vel primus ministrans], a sinistris celebrantis, ramos benedictos eidem offert; subdiaconus [vel secundus ministrans], a dextris, extremitatem pluvialis sustinet; acolythus vero [vel tertius ministrans] sumit ramos benedictos e mensa et diacono [seu primo ministranti] præbet.

12. *Et cum inceperit distribuere, cantantur sequentes antiphonæ et psalmi, hoc modo :*

1 antiphona I f

P

U- e- ri Hebræ- ó-rum, * portántes ramos o- li-vá-

rum, obvi- a-vé-runt Dómi- no, clamán- tes et di-cén- tes :

« Ho-sánná in excél-sis ».

Psalmus 23, 1-2 et 7-10

Domi-ni est terra, et ple-ni- **tú-** do **e-** ius : * or-
bis terrá-rum et u-ni-vérsi qui há-bi-tant in **e-** o.

Flexa: prínci-pes ve- stras, † 2. Qui- a...

2. Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

7. Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

8. Quis est iste rex glóriæ? † Dóminus **fortis** et **potens** : * Dóminus potens in **prælio**.

Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

9. Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

10. Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse *est rex glóriæ*.

Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

11. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

12. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

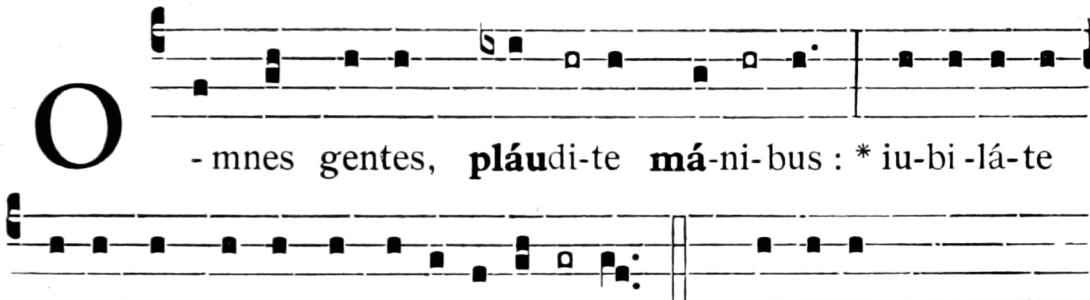
Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

2 antiphona I f

PU-e-ri Hebræ- ó-rum * vestiménta prosterné-bant in

Psalmus 46

De- o in vo-ce exulta- ti- ó- nis : 2. Quó-ni- am...

2. Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis, * rex magnus super omnem terram. — *Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.*

3. Subiécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

4. Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Iacob, quam diléxit. — *Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.*

5. Ascéndit Deus in iúbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

6. Psállite Deo nostro, psállite : * psállite regi nostro, psállite.

Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

7. Quóniam rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

8. Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam. — *Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.*

9. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ vehémenter eleváti sunt.

Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.

10. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

11. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. — *Et repetitur antiphona Púeri. ut supra.*

Quæ si non sufficient, repetantur quoisque distributio finiatur; si autem finiatur prius, clauditur cum Glória Patri, et repetitur antiphona.

Finita distributione, celebrans lavat manus stans ad sedile, nihil dicens, adiuvantibus ministris sacris [vel ministrantibus]. Interim removetur mensa e presbyterio.

DE LECTIONE EVANGELICA

In ritu solemni

13. *Postquam manus lavit, celebrans stans ad sedile, incensum more solito imponit ac benedicit.*

Diaconus, accepto libro, genuflectit in infimo gradu altaris et inclinatus dicit, submissa voce, Munda cor meum.

Deinde surgens, una cum subdiacono et acolythis, facta debita altari reverentia, accedit ad sedem celebrantis, a quo petit et accipit benedictionem, ut in Missa solemni.

Evangelium canitur uti moris est in Missa solemni. Celebrans, quin evangelium legat, illud auscultat ad sedem stans.

In ritu simplici

Postquam manus lavit, celebrans stans ad sedile, incensum more solito imponit ac benedicit.

Accepto deinde libro, accedit cum ministrantibus ad altare, ibique super infimum gradum genuflexus et inclinatus, dicit submissa voce Munda cor meum, Iube, Dómine, benedicere et Dóminus sit in corde meo.

Postea surgit, et facta debita altari reverentia, accedit ad latus evangelii, in plano, librum super legile deponit (atque incensat), et cantat evangelium.

14. + Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum 21, 1-9

In illo tempore : Cum appropinquasset Iesus Ierosólymis, et venisset Béthphage ad montem Olivéti : tunc misit duos discípulos suos, dicens eis : « Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum ea : sólvite, et addúcite mihi : et si quis vobis áliquid díixerit, dícite quia Dóminus his opus habet, et conféstim dimítte eos ». Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur quod dictum est per prophétam, dicéntem : Dícite filiæ Sion : Ecce Rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam et pullum, filium subiugális. Eúntes autem discípuli, fecérunt sicut præcépit illis Iesus. Et adduxérunt ásinam et pullum : et imposuérunt super eos vestiménta sua, et eum désuper sedére fecérunt. Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in via : alii autem cædébant ramos de arbóribus, et sternébant in via : turbæ autem, quæ præcedébant, et quæ sequebántur, clamábant,

Ad processionem

31

dicentes : « Hosanna filio David : benedictus qui venit in nomine Domini ».

15. *Evangelio finito, subdiaconus desert librum osculandum celebranti, qui non incensatur a diacono.*

[15 a. *In fine celebrans librum osculatur dicens Per evanglica dicta; et a ministrantibus respondetur Laus tibi, Christe.*]

DE PROCESSIONE CUM RAMIS BENEDICTIS

16. *Lectione evangelica expleta, celebrans redit cum ministris [vel ministrantibus] ante altare et, facta debita reverentia, incensum imponit ac benedicit.*

Diaconus [vel ministrans] porrigit celebranti ramum benedictum ; deinde diaconus [vel celebrans], versus populum, cantat alta voce :

The image shows two staves of musical notation. The first staff is for the 'Pro-ce-dámus in pa-ce.' chant, and the second is for the 'In nómi-ne Christi. Amen.' chant. Both staves are in common time and use square neumes on four-line red and black staves. The first staff ends with a fermata over the last note. The second staff begins with a fermata over the first note.

Pro-ce-dámus in pa-ce.

In nómi-ne Christi. Amen.

Et incipit processio.

- a) *Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante,*
- b) *deinde alter subdiaconus paratus, vel acolythus [aut unus ex ministrantibus], deferens crucem solemnem et pretiosam non velatam,*
- c) *medius inter duos acolythos [vel ministrantes], cum candelabris accensis ;*
- d) *sequuntur clerici per ordinem et alii de choro cum cotta ;*
- e) *ultimo celebrans, tecto capite, ramum benedictum in manu deferens, medius inter diaconum et subdiaconum [vel ministrantes] qui ramos benedictos non deferunt, sed extremitates pluvialis sustinent ;*
- f) *demum fideles, ramos benedictos manibus gestantes.*

17. *Processio dirigatur, si fieri potest, extra ecclesiam, per aliquam viam longiorem.*

18. *Incipiente processione, cantari possunt antiphonæ sequentes, omnes, vel aliquæ, pro opportunitate.*

1 antiphona VIII

The image shows a musical score for the antiphon 'O C-cúrrunt turbæ * cum fló- ri-bus et palmis Redem...'. It features a large initial 'O' on the left. The music is written on three staves. The top staff has a fermata over the first note. The middle staff starts with a fermata over the first note. The bottom staff starts with a fermata over the first note. The lyrics 'C-cúrrunt turbæ * cum fló- ri-bus et palmis Redem...' are written below the staves.

ptó-ri óbvi- am : et victó-ri tri- umphánti digna dant obsé-

Dominica II Passionis

qui- a : Fí- li- um De- i o-re gentes prædi-cant : et in
laudem Chri- sti vo-ces to-nant per nú-bi-la : « Ho-sánnna ».

2 antiphona VII

CUM ánge- lis * et pú- e- ris fi-dé- les inve- ni- á-
mur, tri- umpha- tó- ri mortis clamántes : « Ho-sánnna in
excél- sis ».

3 antiphona IV

TUrba multa, * quæ convé-ne-rat ad di- em festum,
clamá-bat Dómi- no : « Be-ne-díctus qui ve-nit in nó-mi-ne
Dó-mi-ni : Ho-sánnna in excél-sis ».

4 antiphona I

Lucas 19, 37 et 38

C Epé-runt * omnes turbæ descendénti- um gau-

dén- tes laudá-re De- um vo-ce magna, super ó- mni-

bus quas ví-de- rant virtú-ti-bus, di- céntes : « Be-ne- díctus

qui ve- nit Rex in nômi- ne Dómi- ni; pax in terra, et

gló-ri- a in excélsis ».

19. *Progrediente processione, cantatur sequens hymnus, populo, si fieri potest, Glória, laus. continuo repetente, ut infra notatur.*

HYMNUS AD CHRISTUM REGEM

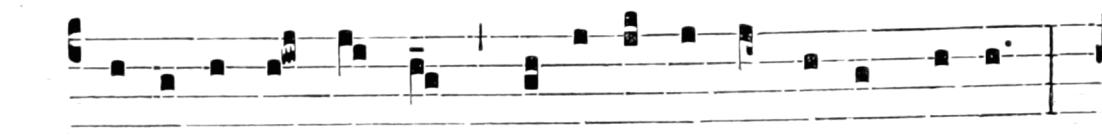
Chorus :

I G Ló- ri- a, laus et honor ti- bi sit, Rex Christe Red-

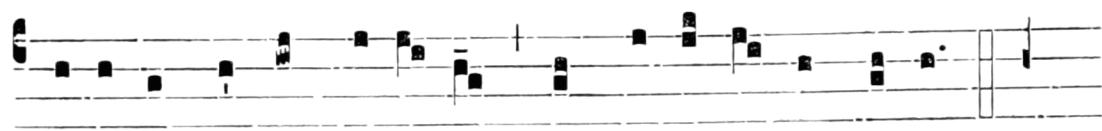

émptor, Cu-i pu-e- rí-le de-cus prompsit Ho-sánná pi- um.
Omnes : Glória, laus. ut supra.

Chorus :

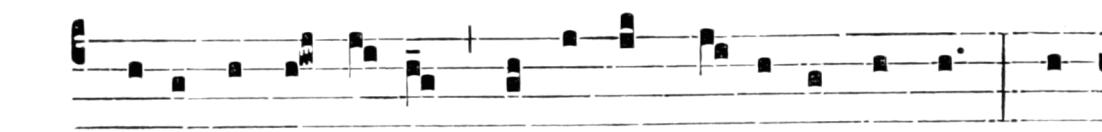
1. Isra- ēl es tu Rex, Da-ví-dis et íncli- ta pro- les,

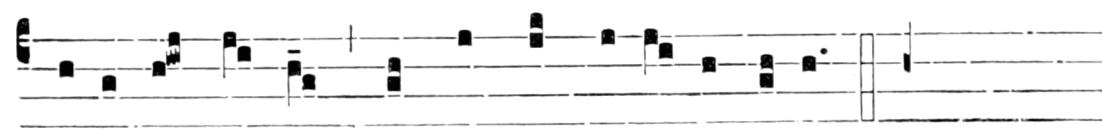
Nómi-ne qui in Dómi- ni, Rex be-ne- dí-cte, ve-nis.

Omnes : Glória, laus. ut supra.

Chorus :

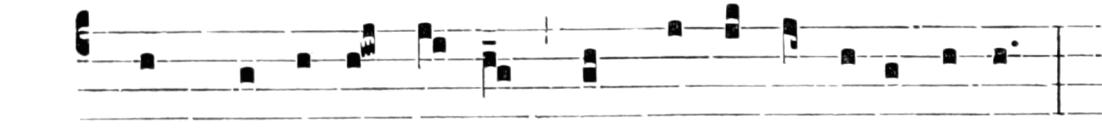
2. Cœtus in ex-cél-sis te laudat cæ- li- cus omnis, Et

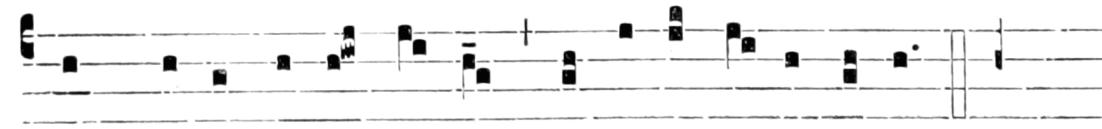
mortá- lis ho-mo, et cuncta cre- á-ta simul.

Omnes : Glória, laus. ut supra.

Chorus :

3. Plebs Hebrá- a ti- bi cum palmis óbvi- a ve-nit :

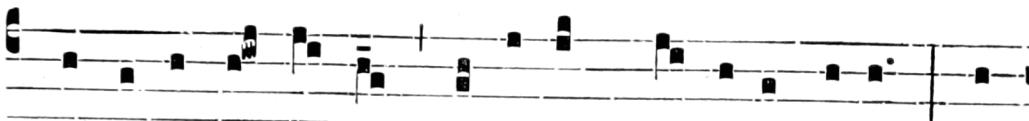
Cum pre-ce, vo-to, hymnis, ádsumus ecce ti-bi.

Omnes : Glória, laus. ut supra.

Ad processionem

35

Chorus :

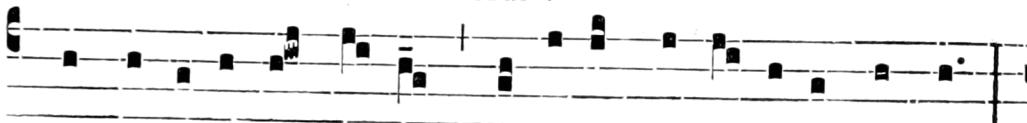

4. Hi ti-bi pas-sú-ro solvé-bant mú-ni-a laudis : Nos

ti-bi regnánti pángimus ecce me-los.

Omnes : Glória, laus. ut supra.

Chorus :

5. Hi pla-cu-é-re ti-bi, plá-ce-at de-vó-ti-o nostra :

Rex bo-ne, Rex cle-mens, cui bo-na cuncta pla-cent.

Omnes : Glória, laus. ut supra.

s antiphona VIII G*

O

-mnes * colláudant nomen tu-um, et di-cunt :

« Be-ne-dictus qui ve-nit in nómi-ne Dó-mi-ni. Ho-sánna

in excél-sis ».

Vel ad libitum :

S antiphona VIII G

O mnes * colláudant nomen tu- um, et di- cunt :
 « Be- ne-dictus qui ve- nit in nó- mi-ne Dó-mi-ni. Ho-
 sánnia in ex-cél- sis ».

Psalmus 147

L Auda, Ie-rú-sa- lem, Dómi-num : * lauda De- um
 tu- um, Si- on. 2. Quóni- am...

2. Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit filiis *tuis in te*.

3. Qui pósuit fines tuos **pacem** : * et ádipe fruménti **sátiat** te.

4. Qui emíttit eloquium suum **terræ** : * velóciter currit *sermo eius*.

5. Qui dat nivem sicut **lanam** : * nébulam sicut **cínerem spargit**.

6. Mittit crystállum suam sicut **buccéllas** : * ante fáciem frigoris eius quis *sustinébit*?

7. Emítte verbum suum, et liquefáciet **ea** : * flabit spíritus eius, et *fluent aquæ*.

8. Qui annúntiat verbum suum **Iacob** : * iustítias et iudícia sua **Israël**.

9. Non fecit táliter omni natióni : * et iudícia sua non maniféstávit éis.

10. Glória Patri, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

11. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, * et in sácula sáculórum. Amen.

Et repetitur antiphona Omnes colláudant. ut supra.

6 antiphona VIII

F Ulgén- ti-bus palmis * prostérnimur adve-

ni- énti Dó-mi- no : hu- ic omnes occurrámus cum hym-nis

et cánti-cis, glo-ri- fi-cántes et di-céntes : « Be-ne- dí-ctus

Dó-mi- nus ».

7 antiphona I

A - ve,* Rex no- ster, Fi-li Da-vid, Red- ém-

ptor mun- di, quem prophétæ præ-di- xé- runt Salva- té-

rem domu- i Isra- ēl esse ventú- rum. Te e-
 nim ad sa-lu- tā-rem vícti- mam Pa- ter mi- sit in
 mun- dum, quem exspe-ctá- bant omnes sancti ab
 o-rí- gi- ne mun-di, et nunc : « Ho-sán-
 na Fí- li- o Da-vid. Be-ne-dictus qui ve- nit in nōmi-ne
 Dó-mi-ni. Ho- sán-na in excélsis ».

20. *Nihil impedit, quominus cantetur a fidelibus hymnus Christus vincit, vel alius cantus in honorem Christi Regis.*

Cantus ad libitum

8 antiphona *Ioan. 12, 12 et 13*

v

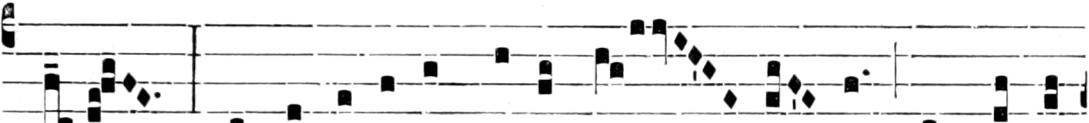
UM audís- set * pó- pu- lus, qui- a Ie-sus

Ad processionem

39

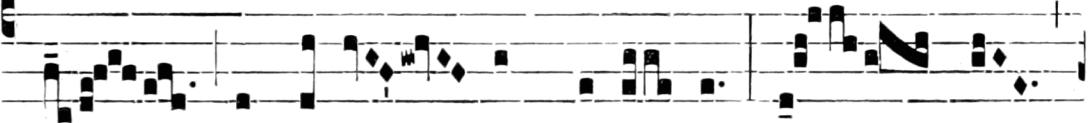
ve- nit Ie- ro-só- lymam, acce-pé-runt ramos palmá-

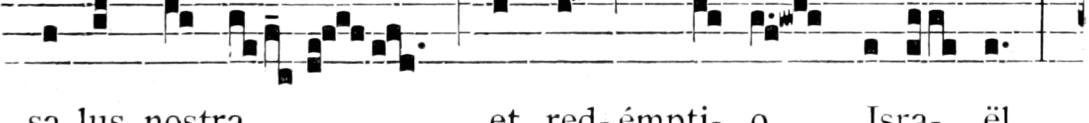
rum : et ex-i- é-runt e- i ób- vi- am, et clamá-

bant pú- e- ri, di-céntes: « Hic est, qui ventú- rus

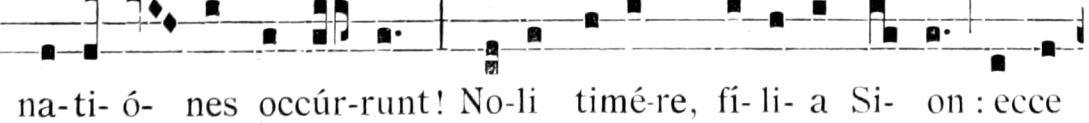
est in sa-lú- tem pópu- li. Hic est

sa-lus nostra, et red- émpti- o Isra- él.

Quan- tus est i- ste, cu- i Thro-ni et Domi-

na- ti- ó- nes occúr-runt! No-li timé-re, fí- li- a Si- on: ecce

Rex tu- us ve- nit ti-bi, se- dens super pullum á-si-

næ, sic ut scri- ptum est. Sal- ve, Rex, fabri-
cá-tor mun- di, qui ve- nísti red-í- me-re nos».

9 antiphona VIII

A N-te sex di- es * sol- émnis Paschæ,
quando ve- nit Dómi-nus in ci- vi- tá-tem Ie- rú-sa-
lem. occurré-runt e- i pú- e-ri : et in má-nibus por-
tábant ramos palmá- rum, et clamábant vo-ce magna di-cén-
tes : « Ho-sánnna in excélsis : be-ne-dí-
ctus qui ve-ní-sti in multi-tú- di- ne mi-se-ri-cór- di- æ :

Ad processionem

41

Ho-sánná in excélsis ».

10 antiphona VIII G

C Hristo da-tus est * princi-pá-tus et honor re-gni :
omnis pópu-lus, tribus et linguae sérvi- ent e- i in
æ-térnum. Eu o u a e.

11 antiphona VIII c

R Egnus e- ius * regnum sempi-térnum est, et omnes
re-ges sérvi- ent e- i et o-bé-di- ent. Eu o u a e.

Canticum David 1 Par. 29, 10-13

Benedictus es, Dómine, Deus Israël patris nostri, * ab ætérno
in ætérnum.

2. Tua est, Dómine, magnificéntia, et poténtia, * et glória,
atque victória :

Et repetitur antiphona 10 vel 11 ut supra.

3. Et tibi laus : * cuncta enim quæ in cælo sunt, et in terra,
tua sunt :

Dominica II Passionis

4. Tuum, Dómine, **re**gnum, * et tu es super *omnes príncipes*.
Et repetitur antiphona 10 vel 11 ut supra.

5. Tuæ divítiae, et tua est **glória** : * tu domináris ómnium.

6. In manu tua virtus et poténtia : * in manu tua magnitúdo,
 et impérium ómnium.

Et repetitur antiphona 10 vel 11 ut supra.

7. Nunc ígitur, Deus noster, confitémur **tibi**, * et laudámus
 nomen *tuum inclitum*.

8. Glória Patri, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.

9. Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, * et in sácula
 sæculórum. **Amen**.

Et repetitur antiphona 10 vel 11 ut supra.

12 antiphona VII a

H Abet in vestiménto * et in fémo-re su-o scriptum :

Rex re-gum, et Dóminus domi-nánti- um. Ipsi gló-ri- a

 et impé-ri- um in sácu-la sæ-cu-ló- rum.

21. *Intrante processione in ecclesiam, dum celebrans per valvas ecclesiæ transit, incipitur responsorium sequens :*

Responsorium II

I Ngre-di- énte * Dó- mi- no in sanctam ci-

Ad processionem

43

vi-tá- tem, Hebræ- ó- rum pú- e- ri re-surre-

cti- ó-nem Vi-tæ pro- nunti- án- tes, * Cum ramis pal-

má- rum : « Ho-sánna, clamá- bant, in ex- cél-

sis ». V. Cumque audísset pópu-lus, quod Ie-sus ve-ní-ret Ie-

ro-só-ly- mam, ex-i- é-runt ób- vi- am e- i.

* Cum ramis.

22. *Celebrans, cum ad altare advenerit, traditis primo diacono [vel ministranti] bireto et ramo benedicto, facta debita reverentia, illud ascendit cum ministris sacris [vel ministrantibus] et, stans medius inter illos, versus populum, clericō [vel ministrante] librum tenente, dicit, in tono simplici, orationem ad complendam processionem, manibus iunctis :*

V. Dóminus vobíscum. Omnes R̄. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Dómine Iesu Christe, Rex ac Redémpтор noster, in cuius honórem, hos ramos gestántes, solémnes laudes decantávimus : † concéde propítius; ut, quocúmque hi rami deportáti fúerint, ibi tuæ benedictiónis grátia descéndat, * et, quavis dáemonum

iniquitáte vel illusióne profligáta, déxtera tua prótegat, quos redémit : Qui vivis et regnas.

23. *Oratione finita, celebrans et ministri, facta debita altari reverentia, deponunt paramenta rubea, assumentes, pro Missa, violacea.*

24. *Rami non tenentur manibus, dum in Missa historia passionis Domini cantatur vel legitur.*

DE MISSA

Statio ad S. Ioannem in Laterano

1. *Color paramentorum est violaceus. Ministri sacri adhibent dalmaticam et tunicellam; quod servatur etiam feriis II, III et IV.*

2. *Ubi ante Missam facta fuerit benedictio et processio ramorum, celebrans cum ministris sacris [seu ministrantibus] accedit ad altare, et, omissis psalmo Iúdica me, Deus, ac confessione, illud ascendit nihil dicens, osculatur illud in medio, et incensat more solito.*

[*In ritu simplici, si Missa in cantu celebratur, fiunt incensationes uti mcris est in Missa solemni.]*

3. Antiphona ad introitum VIII *Ps. 21, 20, 22 et 2*

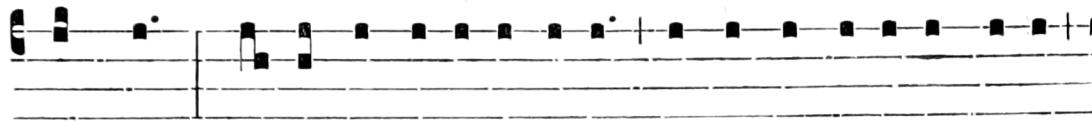
Domi-ne, * ne longe fá-ci-as auxí-li-um
 tu- um a me, ad de-fensi- ó-nem me- am
 áspi- ce : lí- be- ra me de o- re le- ó-
 nis, et a córni- bus u- ni- cornu- ó- rum hu-mi- li-

Ad missam

45

tá- tem me- am. Ps. De- us, De- us me- us, ré-spi-ce

in me, *qua- re me de-re-liquísti? longe a sa-lú-te me- a

verba de-lictó- rum me- ó-rum. Repetitur : Dó-mi-ne. etc.

I

K Y-ri- e, * e- lé- i-son. iii. Chri- ste,

e- lé- i-son. iii. Ký- ri- e, e- lé- i-son. ii. Ký-

ri- e, / * ** e- lé- i-son.

Vel, ubi moris est :

VI

K Y-ri- e, * e- lé- i-son. iii. Chri- ste,

e- lé- i-son. iii. Ký- ri- e, e- lé- i-son. ii.

Ký-ri- e, * e- lé- i-son.

¶. et oratio in tono solemni.

¶. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

4. Orémus.

Oratio

Omnipotens sempítérne Deus, qui humáno géneri, ad imitán-
dum humilitatis exémplum, Salvatórem nostrum carnem
súmere et crucem subíre fecísti : * concéde propítius; ut et patiéntiæ
ipsíus habére documénta et resurrectiōnis consórtia mereámur.
Per eúndem Dóminum.

Et dicitur hæc tantum oratio.

5. Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Philippenses.

Phil. 2, 5-11

Fratres : Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Iesu :
qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse
se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi
accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut
homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem,
mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum : et
donávit illi nomen, quod est super omne nomen : *hic genuflectitur*
ut in nómine Iesu omne genu flectátur cælestium, terréstrium et
infernórum : et omnis lingua confiteáatur, quia Dóminus Iesus
Christus in glória est Dei Patris.

6. Graduale

Ps. 72, 24 et 1-3

IV

T Enu- í-sti * ma- num déx- te- ram

me- am : in vo- luntá- te tu-

Ad missam

47

a de du-xi- sti me : et cum gló-
ri a as sumpsí- sti me.

V. Quam bo nus Isra- él
De us re-

ctis cor- de! me i au-

tem pæ-ne mo- ti sunt pe-

des : pæne effú- si sunt gres- sus me-

i : qui a ze lá vi in pec ca tó-
ri bus, pa cem pec ca tó-

7. Tractus *Ps. 21, 2-9, 18, 19, 22, 24 et 32*

II
DE-us, * De-us
 me-us, réspi-ce in me : qua-re me de-
 re-li-qui-sti? V. Lon- ge a
 sa-lú-te me- a ver- ba de- li-
 etó- rum me- ó- rum. V. De- us
 me- us, clamá- bo per di- em, nec exáu-
 di- es: in nocte, et non ad insi-

Ad missam

49

pi-én-ti-am mi-hi. V. Tu au-

tem in sancto há-bi-tas, laus Is-

ra-ël. V. In te spe-ravé-runt

patres no-stri : spe-ra-vé-runt, et li-

be-rásti e-os. V. Ad te cla-mavé-runt,

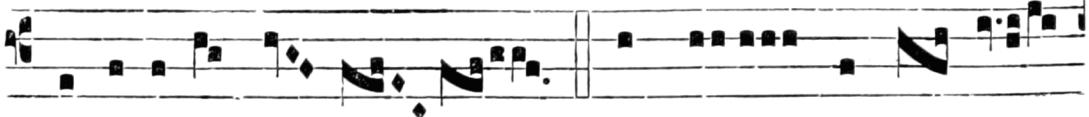
et sal-vi fa-fcti sunt : in te spe-ra-vé-

runt, et non sunt confú-si. V. Ego

au-tem sum vermis, et non ho-

mo : oppró-bri-um hó-mi-num, et

Dominica II Passionis

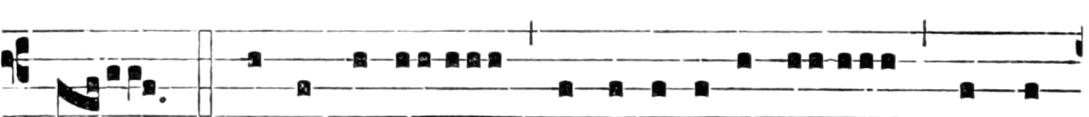

 abiécti- o ple- bis. ¶ V. Omnes, qui vi- dé-

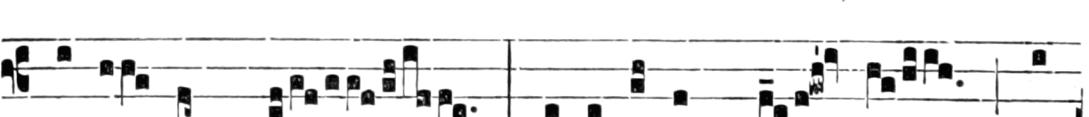

 bant me, asperna-bán- tur me : ¶

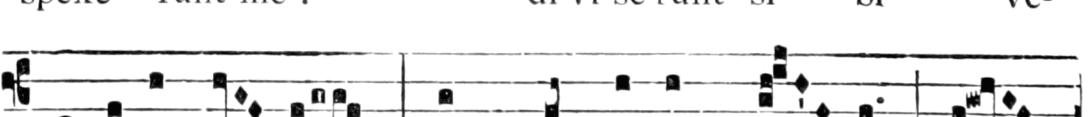

 locú-ti sunt lá- bi- is et mové-runt ca- put. ¶

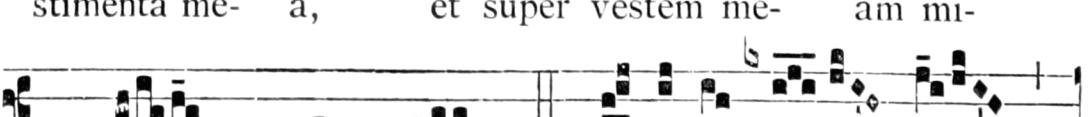

 V. Sperávit in Dó-mi- no, e-rí-pi- at e- um : ¶

 salvum fá-ci- at e- um, quó-ni- am vult e- um. ¶

 V. Ipsi ve-ro consi-de-ravé-runt, et con-

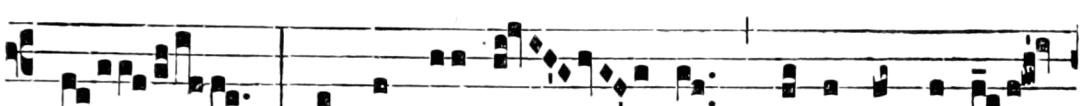
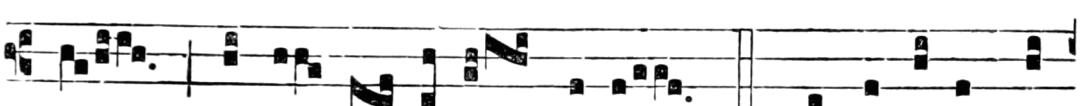
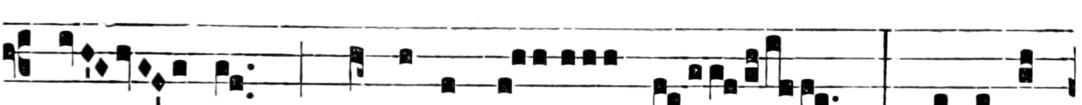
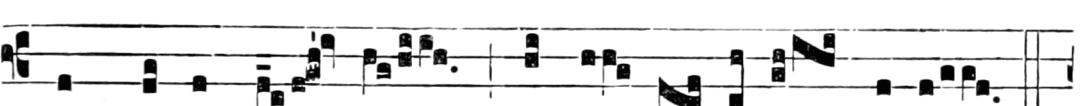

 spexé- runt me : di-vi-sé-runt si- bi ve-

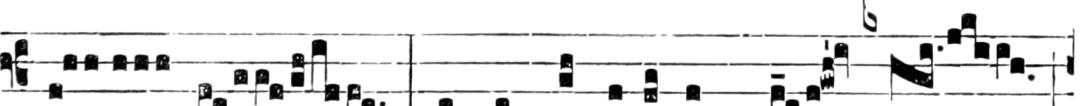

 stiménta me- a, et super vestem me- am mi-

 sé-runt sortem. V. Lí- be- ra me

Ad missam

§ 1

 de o- re le- ó-

 nis : et a cór-ni- bus u-ni-cornu- ó-

 rum humi- li- tá-tem me- am. **V.** Qui timé- tis Dó-

 mi- num, laudá-te e- um : u-nivér-

 sum semen Ia- cob, magni- si- cá-te e- um.

V. Annunti- á-bi- tur Dómi- no ge-ne- rá-ti- o ven-

 tú- ra : et annunti- á-bunt cæ- li

 iustí- ti- am e- ius. **V.** Pó-pu-

 lo, qui nascé- tur, quem fe- cit * Dó- mi-

nus.

In ritu solemni

Absoluta lectione epistolæ, ponuntur in latere evangelii, in plano presbyterii, legilia nuda, et proceditur ad cantum vel lectionem historiæ passionis Domini, hoc modo :

Cantatur vel legitur a ministris saltem in ordine diaconatus constitutis¹, qui, induiti amictu, alba, cingulo et stola violacei coloris, comitantibus duobus acolythis [vel ministrantibus], absque luminaribus et absque incenso, veniunt ante altare, ibique, super infimum gradum genuflexi et inclinati, submissa voce recitant, uti moris est, Munda cor meum, ac petunt a celebrante benedictionem, dicentes Iube, domne, benedicere. Celebrans, ad eos versus, media voce respondet :

Dóminus sit in córdibus vestris, et in lábiis vestris, ut digne et compétenter annuntiétis evangélium suum : in nómine Patris, et Fílli, + et Spíritus Sancti. *Et illi dicunt : Amen.*

Postea, una cum acolythis [seu ministrantibus], faciunt reverentiam, et accedunt ad legilia; non signant librum, nec seipso, dum cantare vel legere incipiunt.

Celebrans historiam passionis Domini auscultat, quin illam legat, stans ad sedile.

In ritu simplici

Lecto graduali et tractu, celebrans dicit more solito, in medio altaris, Munda cor meum, Iube, Dómine et Dóminus sit in corde meo. Deinde in latere evangelii, ad altare, legit clara voce vel cantat historiam passionis Domini, sed non signat librum nec seipsum, dum legere vel cantare incipit.

Tres diaconi possunt assumi ad canendam vel legendam historiam passionis Domini. Omnia fiunt ut supra pro ritu solemni notatum est.

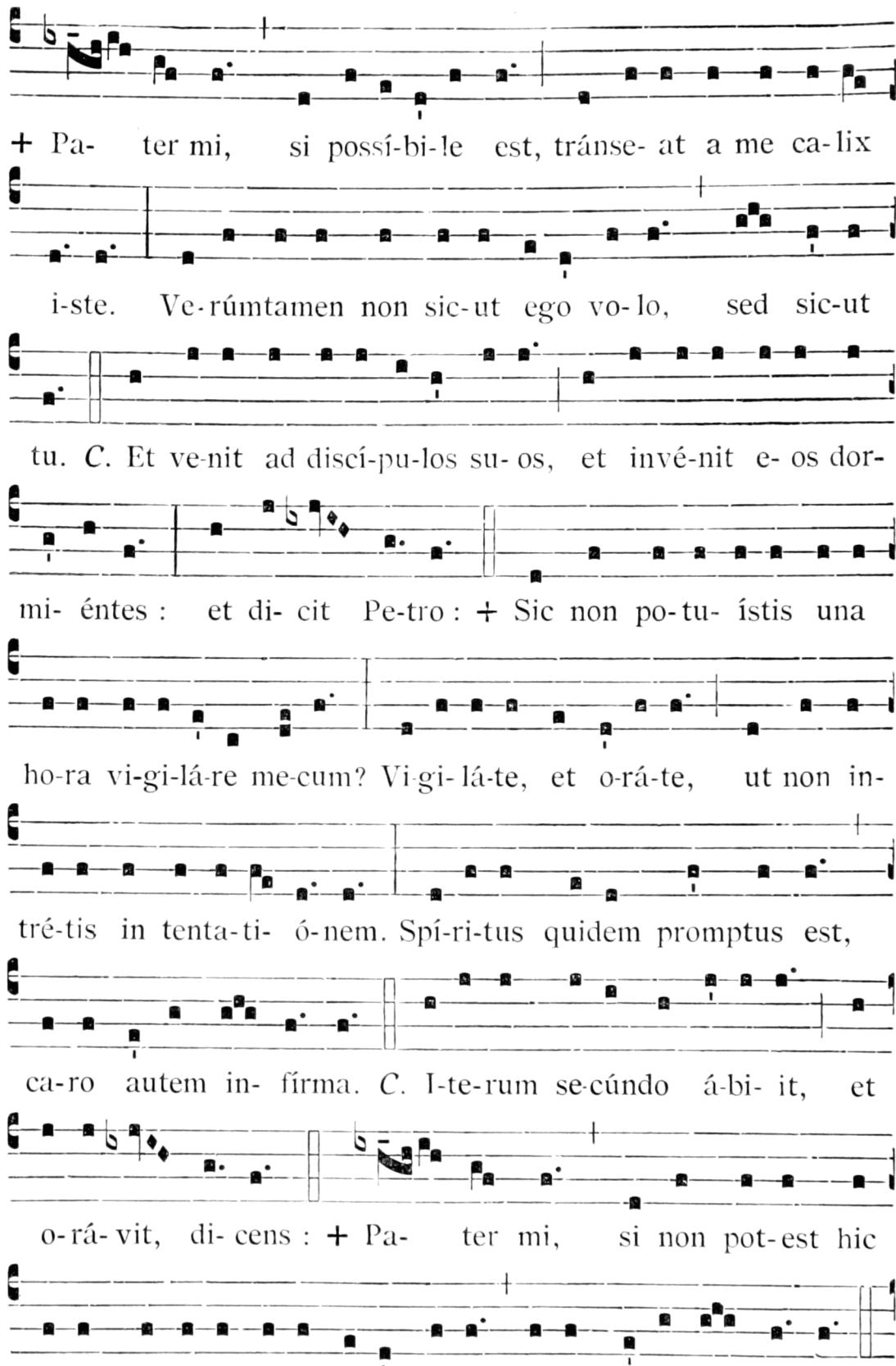
Si diaconi fuerint duo, hi possunt cantare vel legere partes chronistæ et synagogæ, partes Christi sustinente eodem celebrante ad altare, ad latus evangelii, quin planetam dimittat. Munda cor meum dicitur submissa voce a celebrante inclinato in medio altaris et a diaconis genuflexis et inclinatis super infimum gradum. Et omnes addunt submissa voce Iube, Dómine, benedicere et Dóminus sit in corde meo, ut in Missis lectis. Deinde omnia pariter fiunt ut supra pro ritu solemni notatum est.

¹ Quando ob ministrorum defectum ipse celebrans et ministri sacri Missæ canere debent Passionem, dalmaticam vel tunicam et manipulum exuant : subdiaconus vero (ex ordine saltem diaconorum) stolam ad hoc induat (S.R.C. 18 jun. 56, ad V).

10. *Evangelium passionis et mortis Domini secundum Matthæum.*
26, 36-75; 27, 1-60

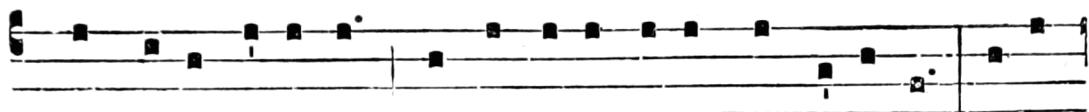
Passi-o Dómi-ni nostri Ie-su Christi se-cúndum
 Matthæ- um. In il-lo témpo-re : Ve-nit Ie-sus cum discí-pu-
 lis su- is in vil-lam, quæ dí-ci-tur Gethséma-ni, et di-xit di-
 scí-pu- lis su- is : + Se-dé-te hic, do-nec vadam il-luc, et
 o- rem. *C.* Et assúmpto Petro, et du- óbus fí- li- is Ze-be-
 dæ- i, cœpit contristá-ri, et mœstus esse. Tunc a- it
 il- lis : + Tristis est á-nima me- a usque ad mor-tem :
 susti-né- te hic, et vi-gi- lá- te me- cum. *C.* Et progréssus
 pu-síl-lum, pró-ci-dit in fá-ci- em su- am, o-rans, et di- cens :

+ Pa- ter mi, si possí-bi-le est, tránse- at a me ca-lix
 i-ste. Ve-rúmtamen non sic-ut ego vo-lo, sed sic-ut
 tu. C. Et ve-nit ad discí-pu-los su- os, et invé-nit e- os dor-
 mi- éntes : et di- cit Pe-tro : + Sic non po-tu- ístis una
 ho-ra vi-gi-lá-re me-cum? Vi-gi-lá-te, et orá-te, ut non in-
 tré-tis in tenta-ti- ó-nem. Spí-ri-tus quidem promptus est,
 ca-ro autem in- fírma. C. I-te-rum se-cún-do á-bi- it, et
 o-rá- vit, di- cens : + Pa- ter mi, si non pot-est hic
 ca-lix transí-re, ni-si bi-bam il-lum, fi- at vo-lúntas tu- a.

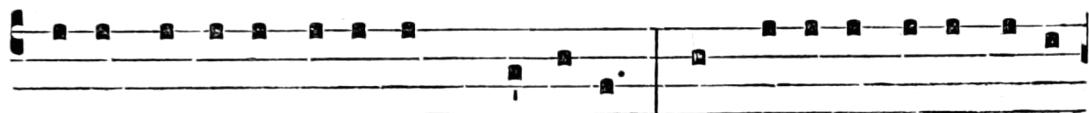

Ad missam

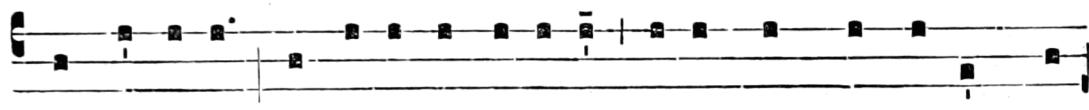
55

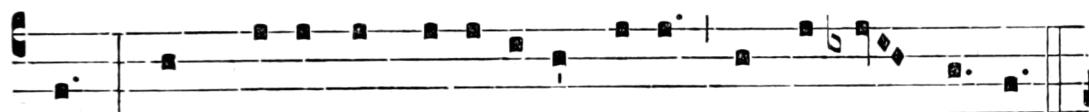
C. Et ve-nit í-te-rum, et invé-nit e- os dormi- éntes : e-rant

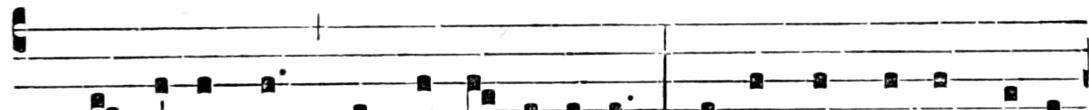
e-nim ó-cu-li e- ó-rum gra-vá-ti. Et re-líctis il-lis, í-te-

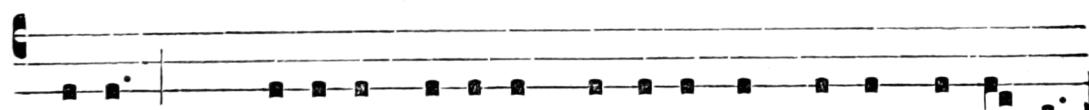
rum á-bi- it, et o-rá-vit térti- o, e- úndem sermó-nem di-

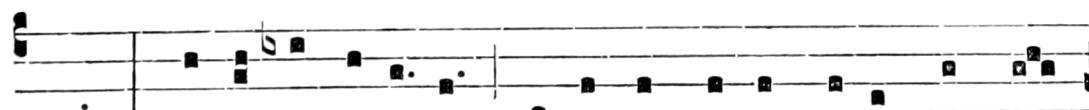
cens. Tunc ve-nit ad discí-pu-los su- os, et di- cit il- lis :

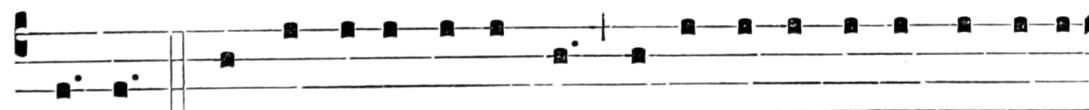
+ Dormí-te iam, et requi- ésci-te : ecce appro-pinquávit

ho-ra, et Fí- li- us hómi-nis tra-dé-tur in ma-nus pecca- tó-

rum. Súrgi- te, e- ámus : ecce appro-pinquávit qui me

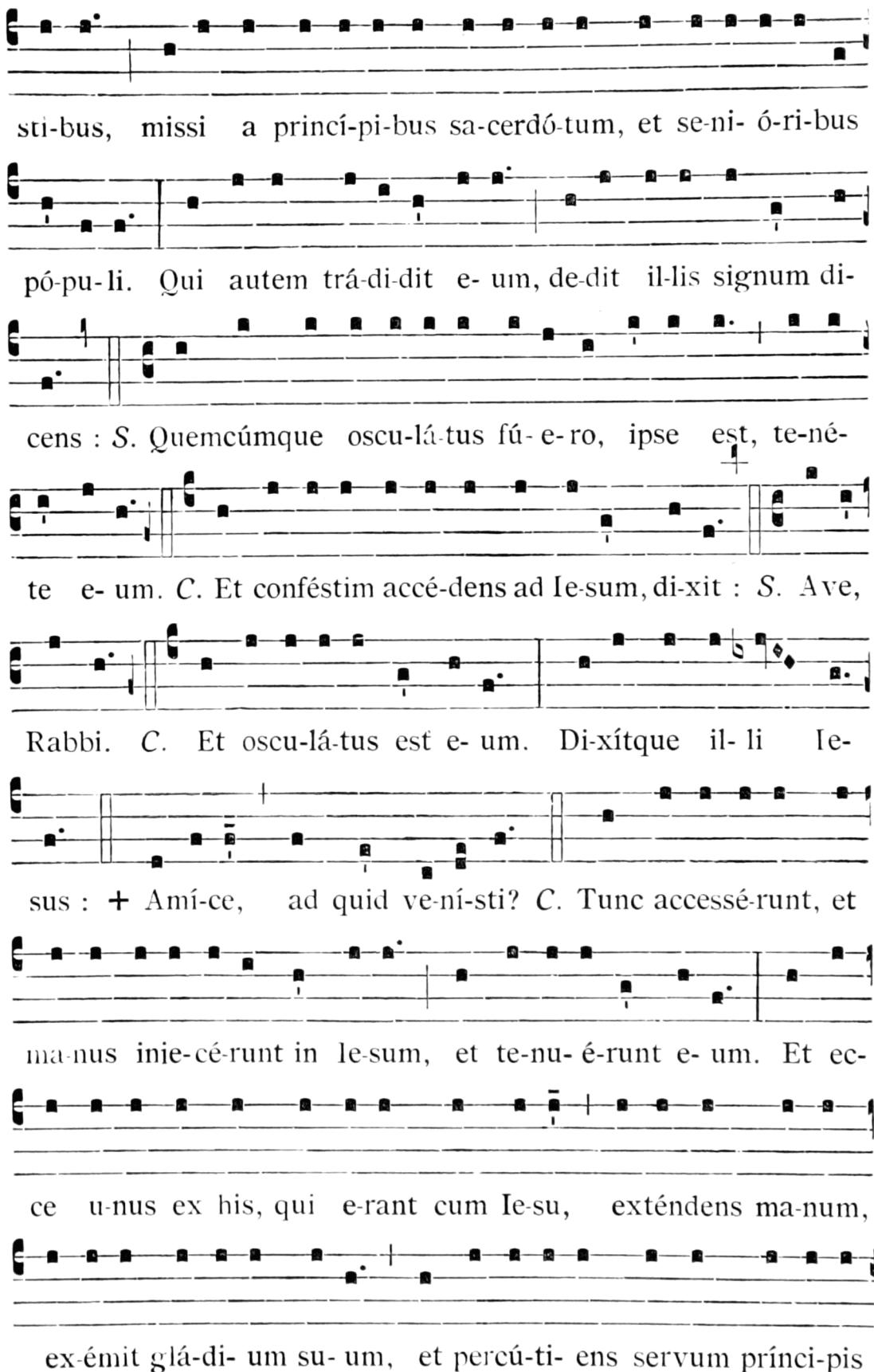
tra- det. C. Adhuc e- o loquénte, ecce Iu-das u-nus de du- ó-

de-cim ve-nit, et cum e- o turba multa cum glá-di- is, et fú-

Dominica II Passionis

sti-bus, missi a princí-pi-bus sa-cerdó-tum, et se-ni- ó-ri-bus
 pó-pu-li. Qui autem trá-di-dit e- um, de-dit il-lis signum di-
 cens : *S.* Quemcúmque oscu-lá-tus fú- e-ro, ipse est, te-né-
 te e- um. *C.* Et conféstim accé-dens ad Ie-sum, di-xit : *S.* Ave,
 Rabbi. *C.* Et oscu-lá-tus est e- um. Di-xítque il- li Ie-
 sus : + Amí-ce, ad quid ve-ní-sti? *C.* Tunc accessé-runt, et
 ma-nus inie-cé-runt in le-sum, et te-nu- é-runt e- um. Et ec-
 ce u-nus ex his, qui e-rant cum Ie-su, exténdens ma-num,
 ex-émit glá-di- um su- um, et percú-ti- ens servum prínci-pis

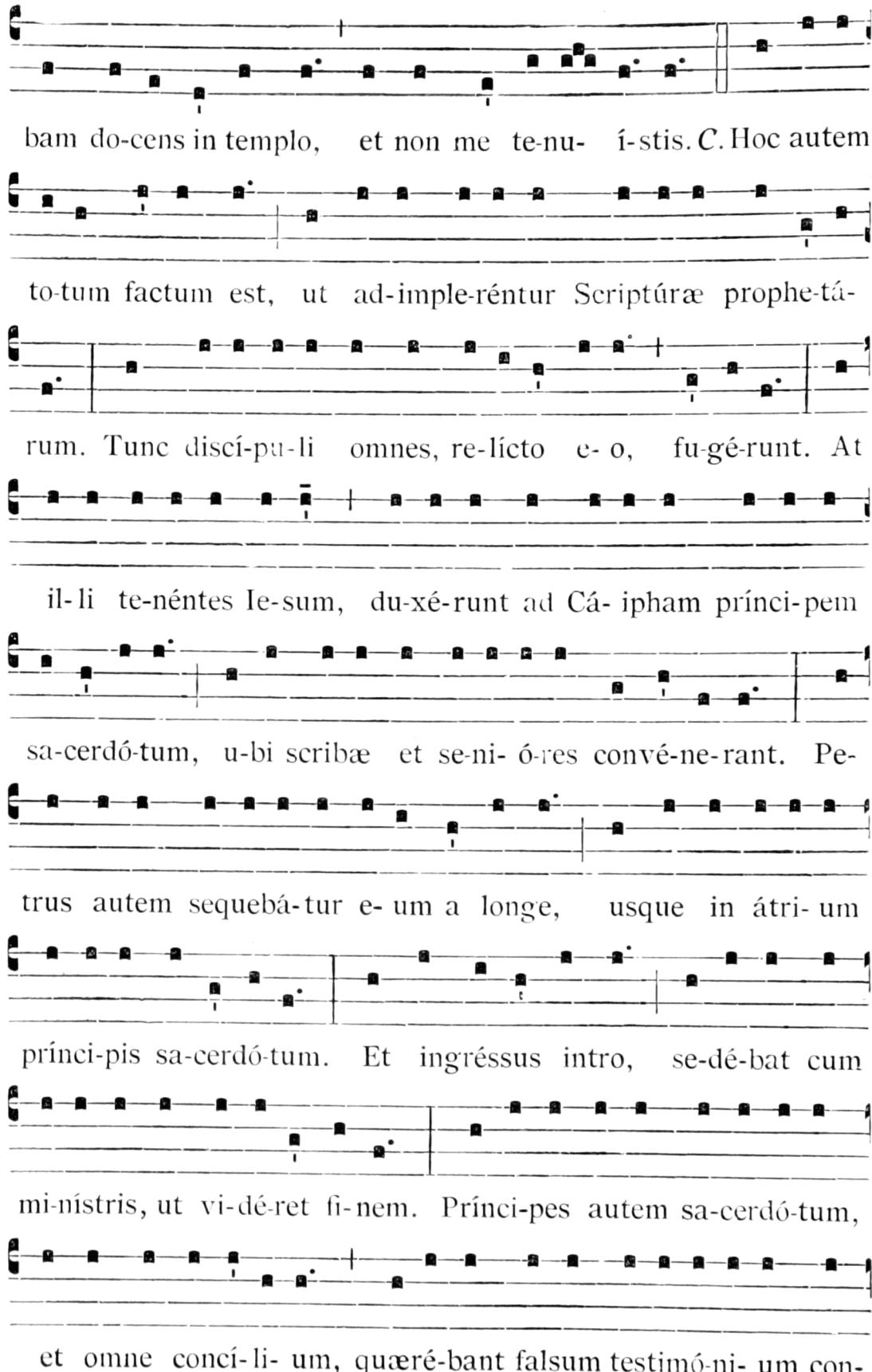

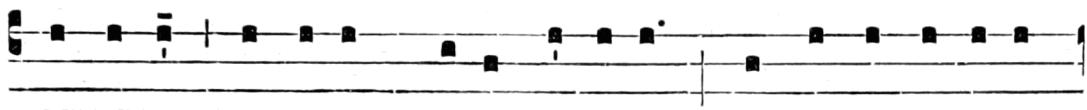
Ad missam

57

sa-cerdó-tum, ampu-tá-vit aurí-cu-lam e-ius. Tunc a- it il-
li Ie-sus : + Convréte glá-di- um tu- um in lo-cum su- um.
Omnes e-nim, qui accé-pe-rint glá-di- um, glá-di- o per- í-
bunt. An pu-tas, qui a non possum ro-gá-re Patrem me- um,
et exhi-bé-bit mi-hi mo-do plus quam du- ó-de-cim le-gi- ó-
nes ange-ló-ruin? Quómo-do ergo imple-búntur Scriptúræ,
qui a sic o-pórtet fí- e-ri? C. In il-la ho-ra di-xit Ie-sus
turbis : + Tamquam ad latró-nem ex-ístis cum glá-di- is et
fústi-bus com-pre-hénde-re me : quo-tí-di- e a-pud vos se-dé-

bam do-cens in templo, et non me te-nu- í-stis. C. Hoc autem
 to-tum factum est, ut ad-imple-réntur Scriptúræ prophé-tá-
 rum. Tunc discí-pu-li omnes, re-lícto e- o, fu-gé-runt. At
 il-li te-néntes Ie-sum, du-xé-runt ad Cá- ipham prínci-pem
 sa-cerdó-tum, u-bi scribæ et se-ni- ó-res convé-ne-rant. Pe-
 trus autem sequebá-tur e- um a longe, usque in átri- um
 prínci-pis sa-cerdó-tum. Et ingréssus intro, se-dé-bat cum
 mi-nístris, ut vi-dé-ret fi-nem. Prínci-pes autem sa-cerdó-tum,
 et omne concí-li- um, quæré-bant falso testimó-ni- um con-

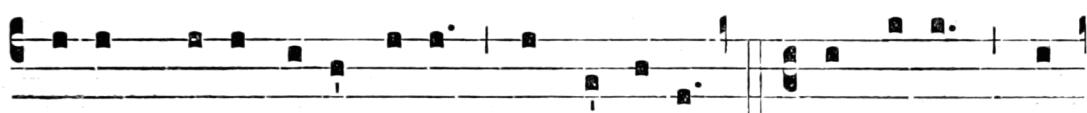

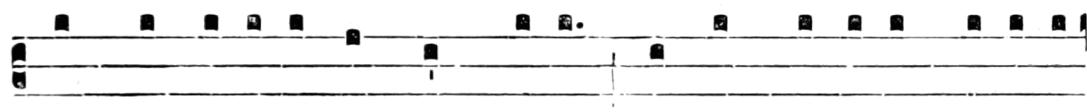
tra Ie-sum, ut e- um morti trá-de-rent : et non inve-né-runt,

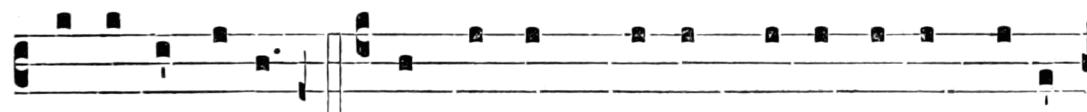
cum multi falsi testes accessíssent. No-víssime autem ve-

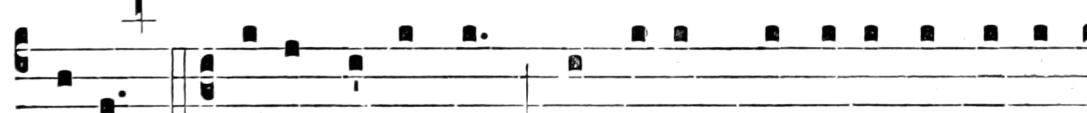
né-runt du-o falsi testes, et di-xé-runt : S. Hic di-xit : Pos-

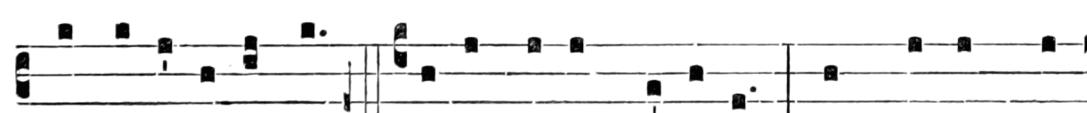
sum destrú- e-re templum De- i, et post trí-du- um re- ædi-

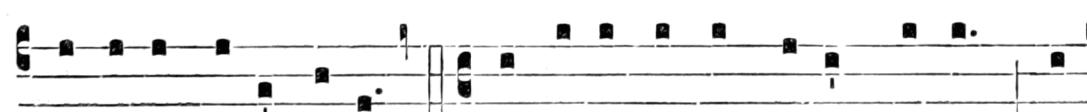
fi-cá-re illud. C. Et surgens princeps sa-cerdó-tum, a- it

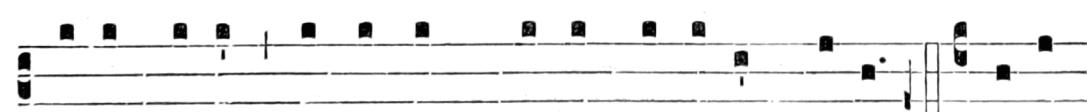
il-li : S. Ni-hil respóndes ad e- a, quæ isti advérsum

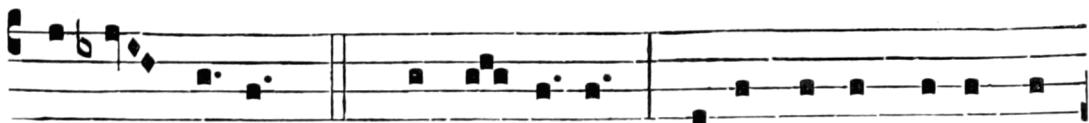
te testi- fi-cántur? C. Ie-sus autem tacé-bat. Et princeps sa-

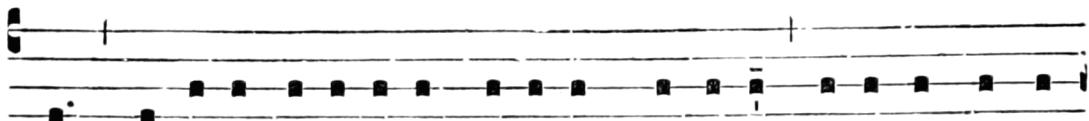
cerdó-tum a- it il-li : S. Adiú-ro te per De- um vi-vum, ut

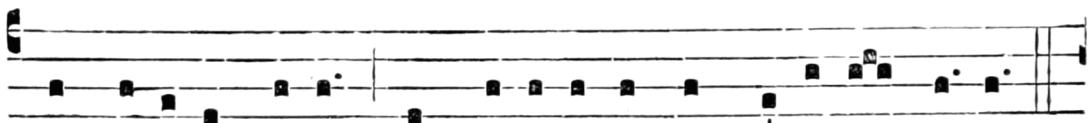
di-cas no-bis, si tu es Christus Fí- li- us De- i. C. Di-cit

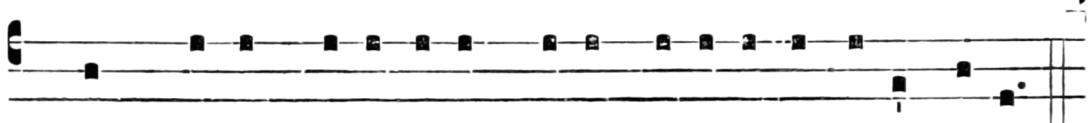
il-li Ie-sus : + Tu di-xí-sti. Ve-rúmtamen di-co vo-

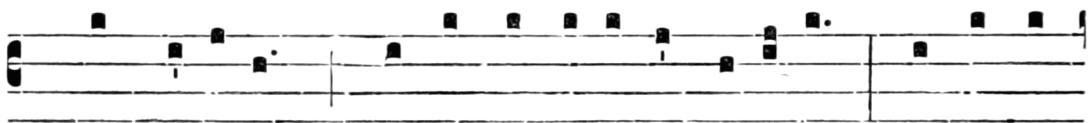
bis. ámo-do vi-dé-bi-tis Fí-li- um hómi-nis sedéntem a dex-

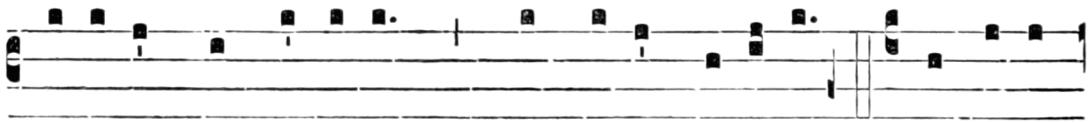
tris virtú-tis De-i, et ve-ni- éntem in nú-bi-bus cæ-li.

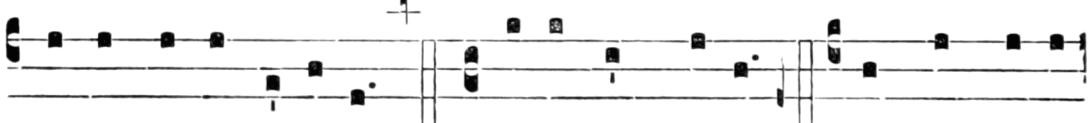
C. Tunc princeps sacerdó-tum sci-dit vestiménta su-a, di-cens :

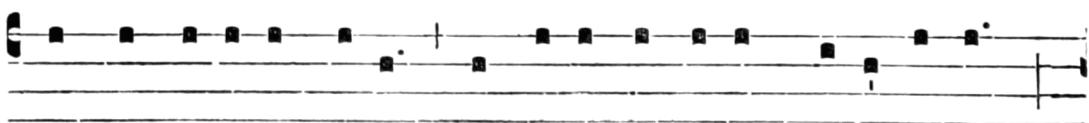
S. Blasphemávit : quid adhuc e-gémus tésti-bus? Ecce nunc

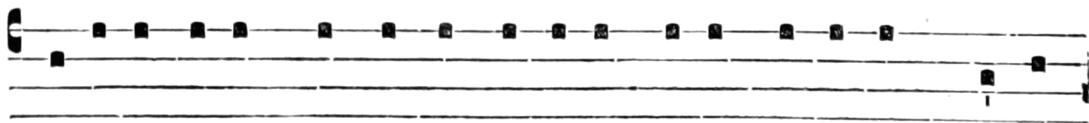
audístis blasphémi-am : quid vo-bis vi-dé-tur? C. At il-li

respondéntes dixé-runt : S. Re-us est mortis. C. Tunc exspu-é-

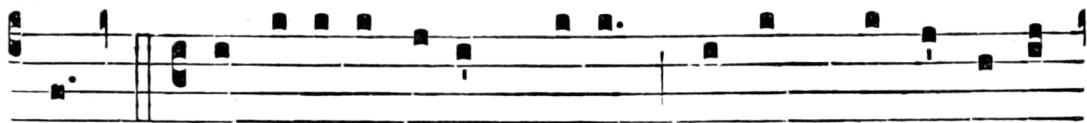
runt in fá-ci-em e-ius, et có-laphis e-um ce-ci-dé-runt,

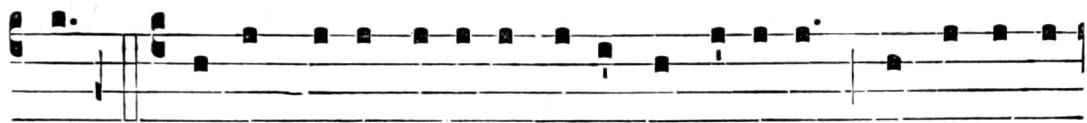
á-li-i autem palmas in fá-ci-em e-ius de-dé-runt, di-cén-

Ad missam

61

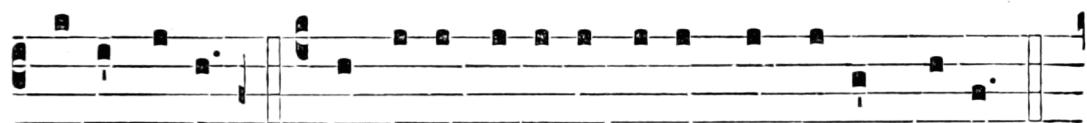
tes: S. Prophe-tí-za no-bis, Christe, quis est qui te percús-

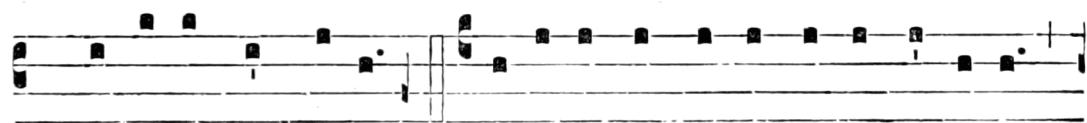
sit? C. Petrus ve-ro se-débat fo-ri-s in átri-o: et accéssit

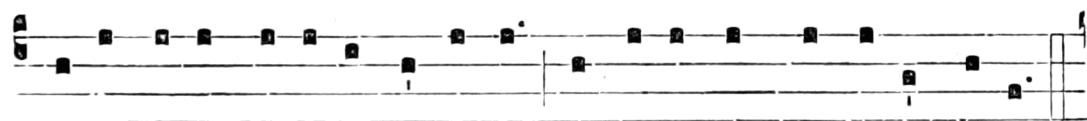
ad e- um una ancíl-la, di-cens: S. Et tu cum Ie-su Ga-li-

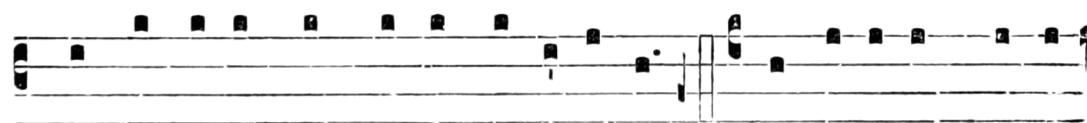
læ-o e-ras. C. At il-le negá-vit co-ram ómni-bus, di-cens:

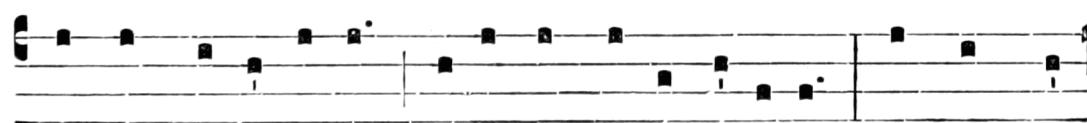
S. Nésci- o quid di-cis. C. Exe- únte autem il-lo iá-nu-am,

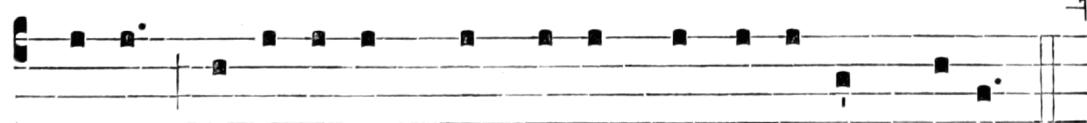
vi-dit e- um á-li- a ancíl-la, et a- it his, qui e-rant i-bi:

S. Et hic e-rat cum Ie-su Na-za-ré-no. C. Et í-te-rum ne-gá-

vit cum ju-raménto: Qui- a non no-vi hómi-nem. Et post pu-

síl-lum accessé-runt qui sta-bant, et di-xé-runt Petro:

S. Ve-re et tu ex il-lis es : nam et loqué-la tu- a ma-ni-

féstum te fa-cit. C. Tunc cœpit de-testá-ri, et ju-rá-re

qui-a non no-vísset hómi-nem. Et contí-nu-o gallus cantá-

vit. Et re-cordá-tus est Petrus verbi Ie-su, quod dí-xe-rat :

Pri- úsquam gallus cantet, ter me ne-gá-bis. Et egréssus fo-

ras, fle-vit amá-re. Ma-ne autem facto, consí-li- um in-i- é-

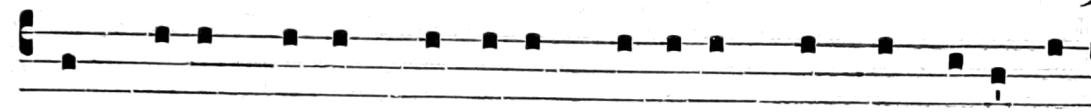
runt omnes prínci-pes sa-cerdó-tum, et se-ni- ó-res pó-pu-li

advérsus Ie-sum, ut e- um morti trá-de-rent. Et vincut ad-

duxé-runt e- um, et tra-di-dé-runt Pónti- o Pi- lá-to præsi-di.

Ad missam

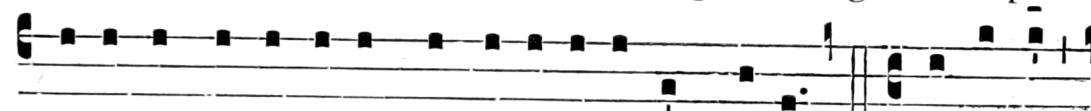
63

Tunc vi-dens Iu-das, qui e- um trá-di-dit, quod damná-tus es-

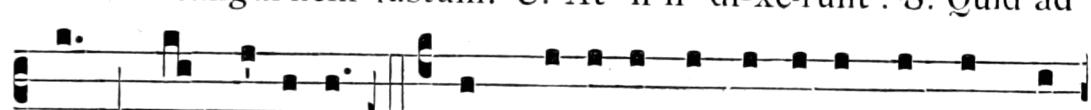
set; pæni-ténti- a ductus, ré-tu-lit tri-gínta argénte- os prin-

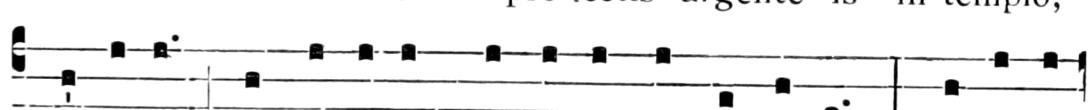
cí-pi- bus sa-cerdó-tum, et se-ni- ó-ri-bus, di-cens : S. Peccá-vi,

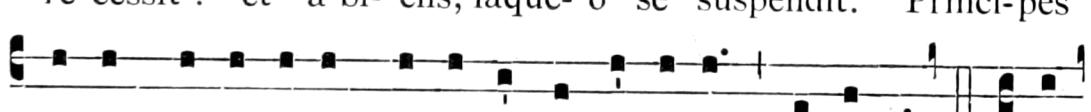
tra-dens sanguí-nem iustum. C. At il-li di-xé-runt : S. Quid ad

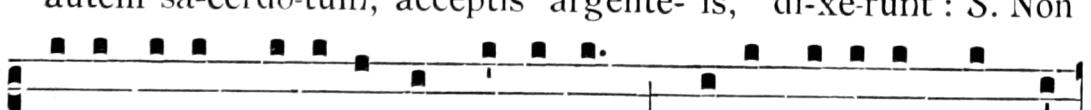
nos? Tu ví-de-ris. C. Et pro-iéctis argénte- is in templo,

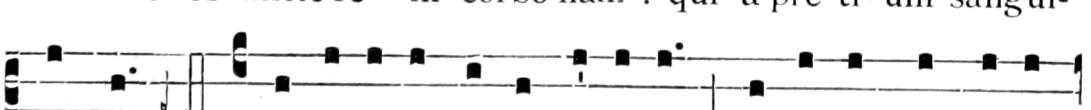
re-céssit : et á-bi- ens, láque- o se suspéndit. Prínci-pes

autem sa-cerdó-tum, accéptis argénte- is, di-xé-runt : S. Non

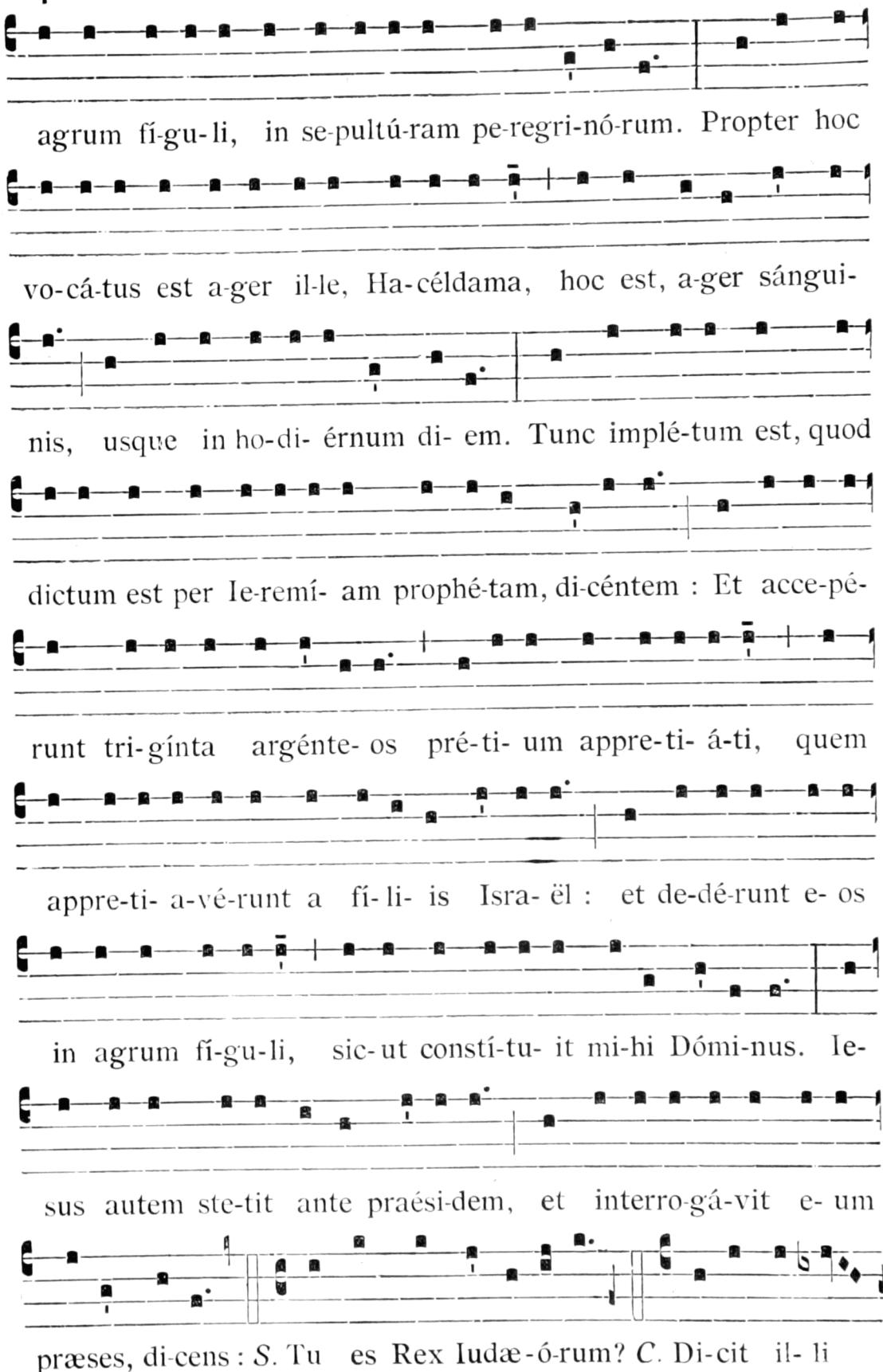

li-cet e- os mítte-re in córbo-nam : qui- a pré-ti- um sanguí-

nis est. C. Consí- li- o autem ín-i-to, emé- runt ex il-lis

agrum fí-gu-li, in se-pultú-ram pe-regri-nó-rum. Propter hoc
 vo-cá-tus est a-ger il-le, Ha-céldama, hoc est, a-ger sán-gui-
 nis, usque in ho-di- érnum di- em. Tunc implé-tum est, quod
 dictum est per Ie-remí- am prophé-tam, di-céntem : Et acce-pé-
 runt tri-gínta argénte- os pré-ti- um appre-ti- á-ti, quem
 appre-ti- a-vé-runt a fí- li- is Isra- èl : et de-dé-runt e- os
 in agrum fí-gu-li, sic-ut constí-tu- it mi-hi Dómi-nus. Ie-
 sus autem ste-tit ante praési-dem, et interro-gá-vit e- um
 præses, di-cens : S. Tu es Rex Iudæ- ó-rum? C. Di-cit il- li

Ad missam

65

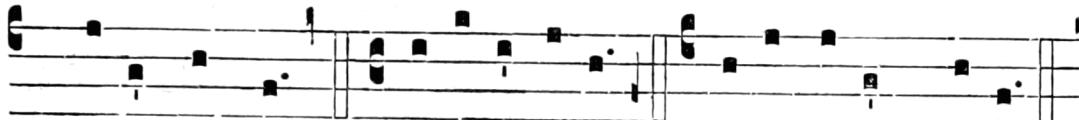
Ie-sus : + Tu di-cis. C. Et cum accu-sa-ré-tur a princi-pi-
bus sa-cerdó-tum, et se-ni- ó-ri-bus, ni-hil respóndit. Tunc di-
cit il-li Pi-lá-tus : S. Non audis quanta advérsum te di-cunt
testimó-ni- a? C. Et non respóndit e- i ad ullum verbum,
i-ta ut mi-ra-ré-tur præses ve-hémenter. Per di- em autem
sol-émnem consu- é-ve-rat præses pô-pu-lo dimítte-re unum
vinctum, quem vo-lu- íssent. Ha-bé-bat autem tunc vinctum
insígnem, qui di-ce-bá-tur Ba-rábbas. Congre-gá-tis ergo
il-lis, di-xit Pi-lá-tus : S. Quem vultis dimíttam vo-bis : Ba-

rábbam, an Ie-sum, qui dí-ci-tur Christus? C. Sci- é-bat
 e-nim quod per inví-di- am tra-di-díssent e- um. Sedénte
 autem il-lo pro tri-buná-li, mi-sit ad e- um uxor e-ius, di-
 cens: S. Ni-hil ti-bi et iusto il-li: multa e-nim passa sum
 hó-di- e per vi-sum propter e- um. C. Prínci-pes autem sacer-
 dó-tum, et se-ni- ó-res persu- a-sé-runt pópu-lis, ut pé-te-rent
 Ba-rábbam, Ie-sum ve-ro pérde-rent. Respóndens autem præ-
 ses a- it il-lis: S. Quem vultis vo-bis de du- ó-bus dimít-ti?
 C. At il-li di-xé-runt: S. Ba-rábbam. C. Di-cit il-lis Pi-lá-tus :

Ad missam

67

S. Quid í-gi-tur fá-ci- am de Ie-su, qui dí-ci-tur Christus?

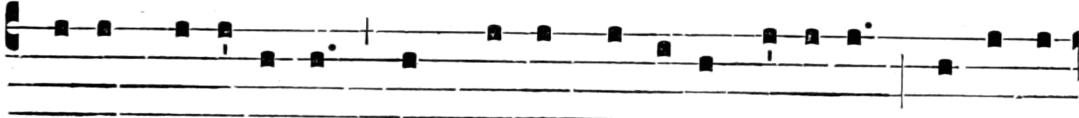
C. Di-cunt omnes : S. Cru-ci- fi-gá-tur. C. A- it il-lis præses :

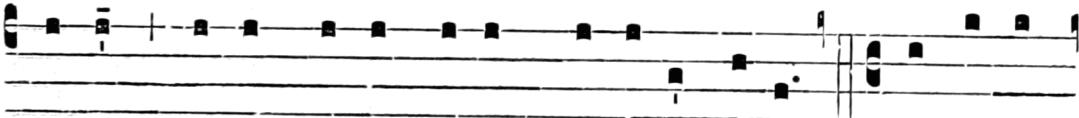
S. Quid e-nim ma-li fe-cit? C. At il-li ma-gis clamá-bant, di-

céntes : S. Cru-ci- fi-gá-tur. C. Vi-dens autem Pi-lá-tus qui-a

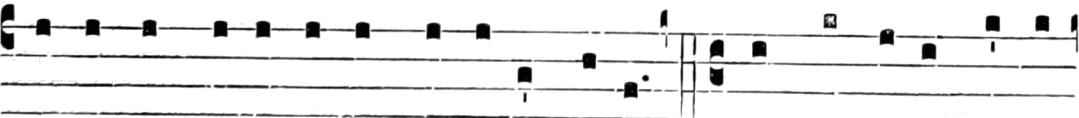
ni-hil pro-fí-ce-ret, sed ma-gis tumúltus fí- e-ret : accépta

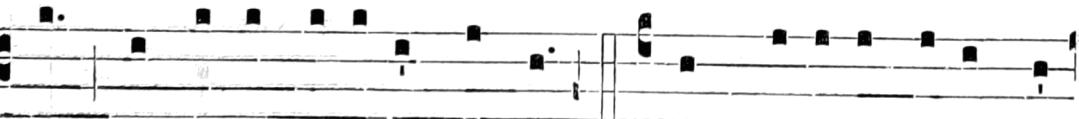
aqua, la-vit ma-nus co-ram pó-pu-lo, di-cens : S. Inno-cens

e-go sum a sánguine iusti hu-jus : vos vi-dé-ri-tis. C. Et

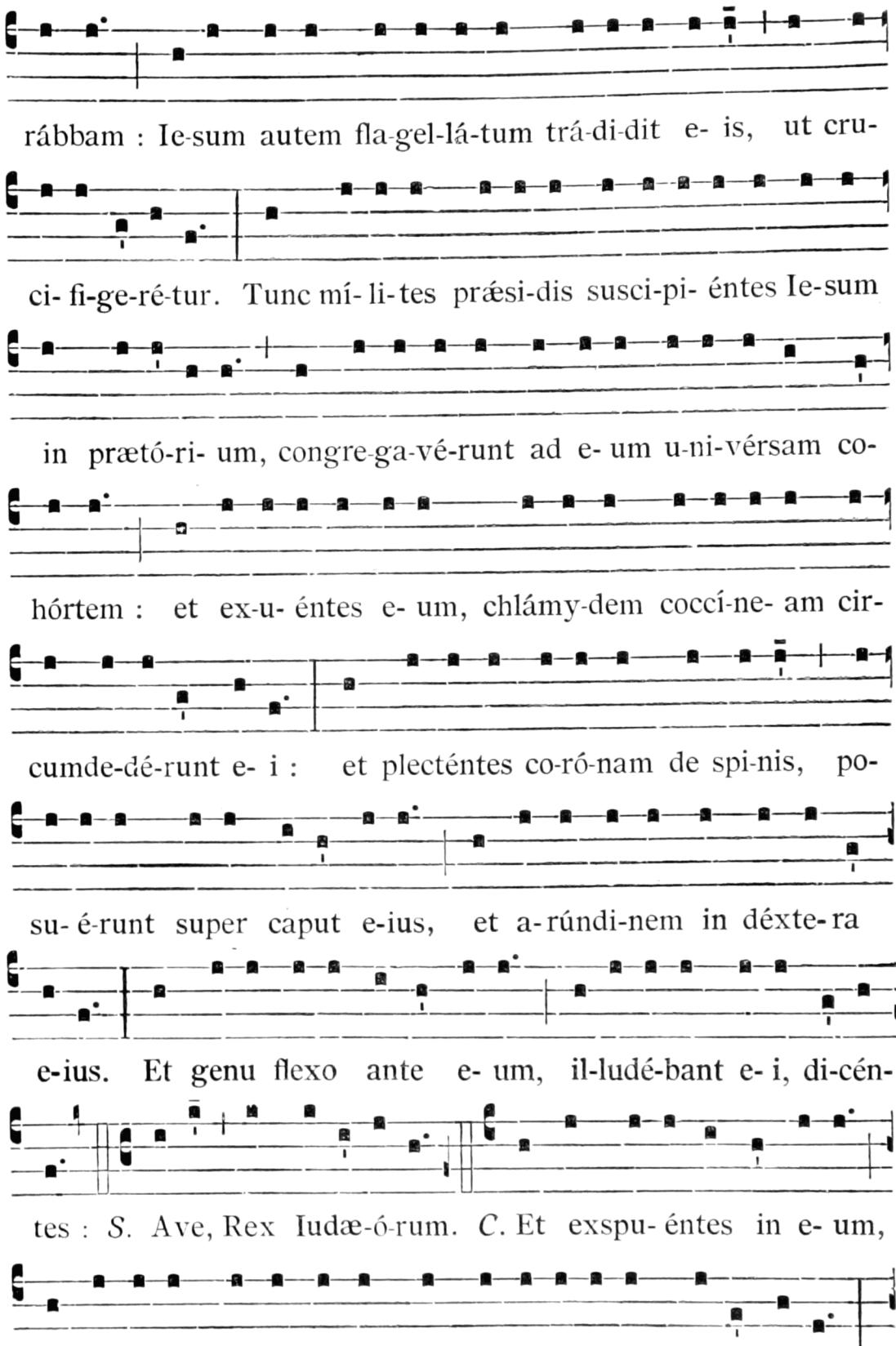

respón-dens u-ni-vérsus pó-pu-lus di-xit : S. Sanguis e-ius su-per

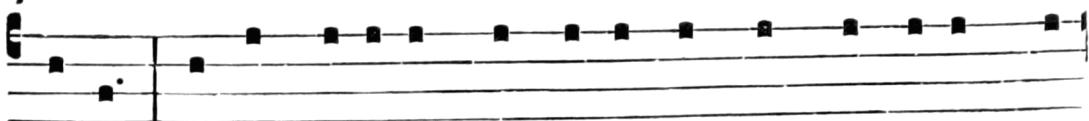
nos, et su-per fí- li- os nostros. C. Tunc dimí-sit il-lis Ba-

rábbam : Ie-sum autem fla-gel-lá-tum trá-di-dit e- is, ut cru-
 ci- fi-ge-ré-tur. Tunc mí- li-tes práesi-dis susci-pi- éntes Ie-sum
 in prætó-ri- um, congre-ga-vé-runt ad e- um u-ni-vérsam co-
 hórtem : et ex-u- éntes e- um, chlámy-dem coccí-ne- am cir-
 cumde-dé-runt e- i : et plecténtes co-ró-nam de spi-nis, po-
 su- é-runt super caput e-ius, et a-rúndi-nem in déxte-ra
 e-ius. Et genu flexo ante e- um, il-ludé-bant e- i, di-cén-
 tes : S. Ave, Rex Iudæ-ó-rum. C. Et exspu- éntes in e- um,
 acce-pé-runt a-rúndi-nem, et percu-ti- ébant caput e-ius.

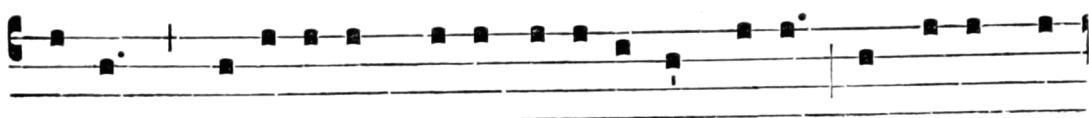

Et postquam illu-sé-runt e- i, exu- é-runt e- um chlámy-
de, et indu- é-runt e- um vestiméntis e- ius, et duxé-runt
e- um ut cru-ci- fí-ge-rent. Exe- úntes autem, inve-né-
runt hómi-nem Cy-renáe- um, nómi-ne Simó-nem : hunc an-
ga- ri- avé- runt, ut tólle- ret cru-cem e- ius. Et vené- runt
in lo-cum qui dí- ci- tur Gólgo-tha, quod est Calvá-ri- æ
locus. Et de-dé-runt e- i vi-num bí-be-re cum fel-le mix-
tum. Et cum gustáasset, nó-lu-it bí-be-re. Postquam autem cru-
ci- fixé-runt e- um, di-vi-sé-runt vestiménta e- ius, sortem mit-

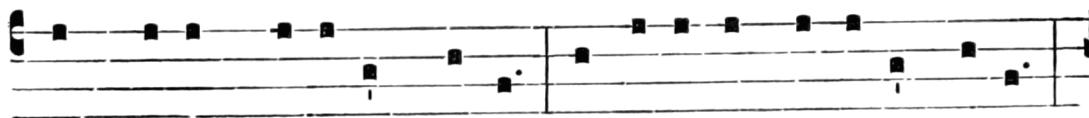
Dominica II Passionis

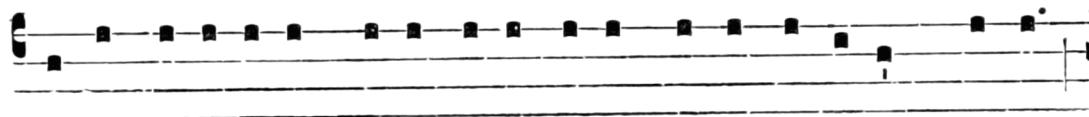
téntes : ut imple-ré-tur, quod dictum est per Prophé-tam, di-

céntem : Di-vi-sé-runt si-bi vestiménta me- a, et super ve-

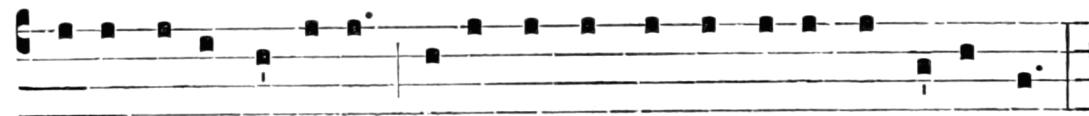
stem me- am mi-sé-runt sortem. Et sedéntes, servábant e- um.

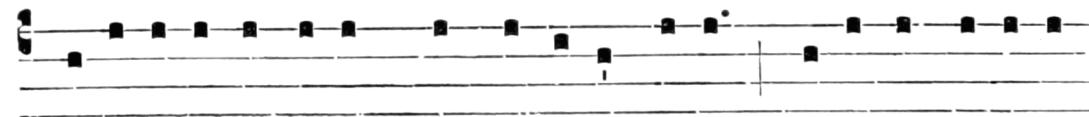
Et impo-su- é-runt super caput e-ius causam ipsí- us scriptam :

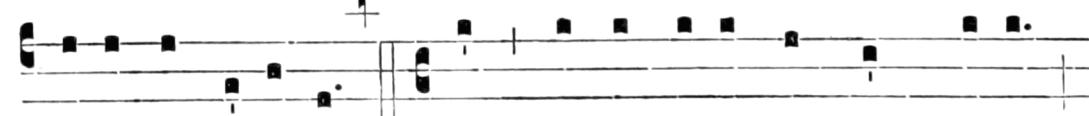
Hic est Ie-sus Rex Iudæ-ó-rum. Tunc cru-ci- fí-xi sunt cum

e- o du- o latrónes : unus a dextris, et unus a si-nístris.

Præter-e- úntes autem blasphemábant e- um, movéntes cá-pi-ta

su- a, et di-céntes : S. Vah, qui déstru- is templum De- i,

et in trí-du- o il-lud re- ædí- fi-cas : salva temet- ípsum.

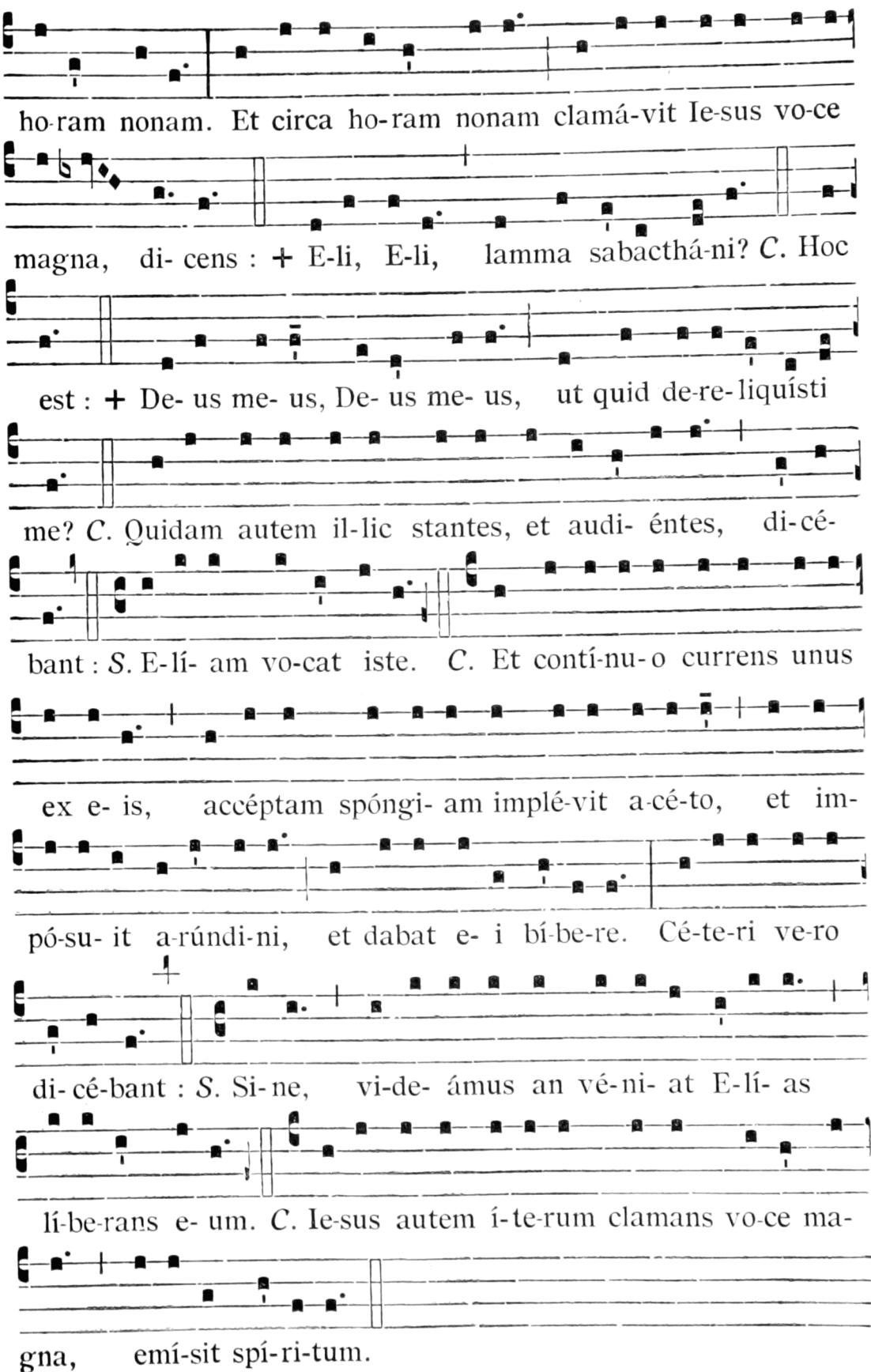
Ad missam

71

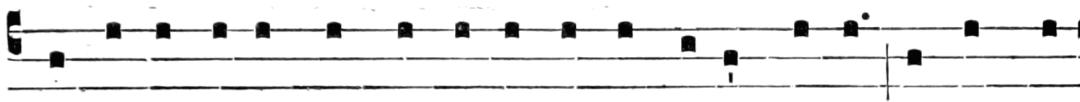
Si Fí-li- us De- i es, descénde de cru-ce. C. Simí- li- ter
et prínci-pes sa-cerdó-tum il-ludéntes cum scri-bis et se-ni- ó-
ri-bus, di-cé-bant : S. A-li- os salvos fe-cit, se- ípsum non
po-test salvum fá-ce-re : si Rex Isra- ēl est, descéndat nunc
de cru-ce, et cré-dimus e- i : confí-dit in De- o : lí-be-ret
nunc, si vult e- um; di-xit e-nim : Qui- a Fí-li- us De- i
sum. C. Id-ípsum autem et latró-nes, qui cru-ci- fí-xi e-rant
cum e- o, impro-pe-rábant e- i. A sexta autem ho-ra
té-nebræ factae sunt super u-ni-vérsam terram usque ad

Dominica II Passionis

ho-ram nonam. Et circa ho-ram nonam clamá-vit Ie-sus vo-ce
 magna, di- cens : + E-li, E-li, lamma sabacthá-ni? C. Hoc
 est : + De- us me- us, De- us me- us, ut quid de-re- liquísti
 me? C. Quidam autem il-luc stantes, et audi- éntes, di-cé-
 bant : S. E-lí- am vo-cat iste. C. Et contí-nu-o currens unus
 ex e- is, accéptam spóngi- am implé-vit a-cé-to, et im-
 pó-su- it a-rúndi-ni, et dabat e- i bí-be-re. Cé-te-ri ve-ro
 di- cé-bant : S. Si-ne, vi-de- ámus an vé-ni- at E-lí- as
 lí-be-rans e- um. C. Ie-sus autem í-te-rum clamans vo-ce ma-
 gna, emí-sit spí-ri-tum.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

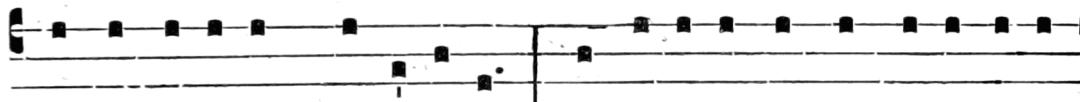
Et ecce ve-lum templi scis-sum est in du-as par-tes a summo

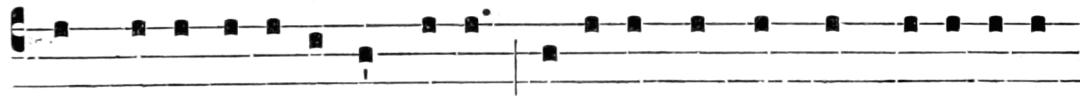
usque de- órsum : et terra mo-ta est, et petræ scissæ sunt,

et monuménta apérta sunt : et multa córpo-ra sanctó-rum,

qui dormí- e-rant, surrexé-runt. Et exe- úntes de monuméntis

post re-surrecti- ó-nem e-ius, vené-runt in sanctam ci-vi-tá-tem,

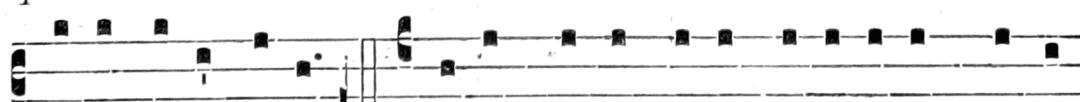
et appa-ru- é-runt multis. Centú-ri- o autem, et qui cum

e- o e-rant, custo-di- éntes Ie-sum, vi-so terræ mó-tu et his,

quæ fi- é-bant, timu- é-runt valde, di-céntes : S. Ve-re Fí-li- us

De- i e-rat iste. C. E-rant autem i-bi mu-lí- e-res multæ

a longe, quæ se-cú-tæ e- rant Ie-sum a Ga- li-lé- a, mi-ni-
 strántes e- i : inter quas e-rat Ma-rí- a Magda-lé-ne, et
 Ma-rí- a, Ia-có-bi et Io-seph ma-ter, et ma-ter fi- li- ó-rum
 Ze-bedé- i. Cum autem se-ro factum esset, ve-nit qui-dam
 homo di-ves ab A- rimathæ- a, nōmi-ne Io-seph, qui et ipse
 discí- pu- lus e- rat Ie-su. Hic accéssit ad Pi- lá-tum, et
 pé- ti- it corpus Ie-su. Tunc Pi-lá-tus iussit redi corpus.
 Et accépto córpo-re, Io-seph invólvit il-lud in síndo-ne

munda. Et pō-su- it il-lud in mo-numénto su- o no-vo,
 quod excí-de- rat in petra. Et advólvit saxum magnum ad
 ósti- um mo-numénti, et áb-i- it.

Post cantum vel lectionem historiæ passionis Domini, celebrans non osculatur librum, nec incensatur [neque ministrantes respondent Laus tibi, Christe]; quod servatur etiam feria III, IV, et VI, quando historia passionis Domini cantatur vel legitur.

11. *Qui hodie aliam, vel tertiam Missam lectam celebrat, non tenetur iterare lectionem passionis Domini, sed eius loco legit sequens evangelium, more consueto.*

+ Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum 27, 45-52

Postquam crucifixérunt Iesum, a sexta hora ténebræ factæ sunt super univérsam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamávit Jesus voce magna, dicens : « Eli, Eli, lamma sabactháni? » Hoc est : « Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? » Quidam autem illic stantes, et audiéntes, dicébant : « Elíam vocat iste ». Et contínuo currens unus ex eis, accéptam spóngiam implévit acéto, et impósuit arúndini, et dabat ei bibere. Céteri vero dicébant : « Sine, videámus an véniat Elías liberans eum ». Jesus autem íterum clamans voce magna, emísit spíritum. *Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.* Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo usque deórsum : et terra mota est, et petræ scíssæ sunt, et monuménta apérta sunt : et multa córpora sanctórum, qui dormierant, surrexérunt.

IV
C Re-do in u-num De- um, Patrem omni-pot-éntem,

factō-rem cæ-li et terræ, vi-si-bí- li- um ómni- um et in-
 vi-si-bí- li- um. Et in u-num Dómi-num Ie-sum Christum,
 Fí-li- um De- i u-ni-gé-ni- tum. Et ex Patre na-tum ante
 ómni- a sáecu- la. De- um de De- o, lumen de lúmi-
 ne, De- um ve-rum de De- o ve-ro. Gé-ni-tum, non factum,
 consubstanti- á-lem Patri : per quem ómni- a facta sunt.
 Qui propter nos hómi-nes et propter nostram sa-lú-tem descén-
 dit de cæ- lis. Et incarná-tus est de Spí-ri-tu Sancto ex
 Ma-rí- a Vírgi- ne : Et homo factus est. Cru-ci-fí-xus ét-i- am

Hic genuflectitur.

pro no-bis : sub Pónti- o Pi-lá-to passus, et se-púltus est.

Et re-surré-xit térti- a di- e, se-cúndum Scriptú-ras. Et

ascéndit in caelum : se-det ad déxte-ram Patris. Et í-te-

rum ventú-rus est cum gló-ri- a iu-di-cá-re vi-vos et

mórtu- os : cu-ius regni non e-rit fi-nis. Et in Spí-ri-tum

Sanctum, Dómi-num et vi-vi- fi-cántem : qui ex Patre, Fi-

li- óque pro-cé- dit. Qui cum Patre, et Fí- li- o simul ad-

o-rá-tur, et conglo-ri- fi-cá-tur : qui lo-cú-tus est per Pro-

phé- tas. Et u-nam, sanctam, cathó-li-cam et a-postó-li-

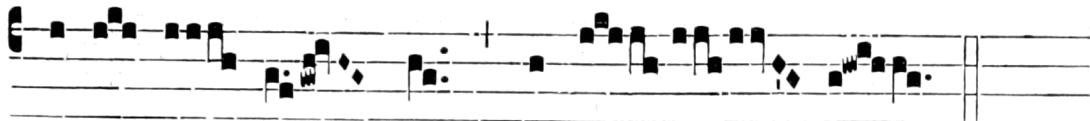
cam Ecclé-si- am. Confí-te- or u-num baptísma in remis-

si- ó-nem pecca-tó- rum. Et exspécto re-surrecti- ó-nem mor-
tu- ó- rum. Et vi-tam ventú- ri sáe-cu-li. A- men.

13. Antiphona ad offertorium *Ps. 68, 21-22*

VIII

I M- pro-pé- ri- um * exspectá- vit cor
 me- um, et mi- sé- ri- am : et sustí-
 nu- i qui si- mul contrista-ré- tur, et non
 fu- it : con- so-lán- tem me quæ- sí- vi, et
 non invé- ni : et de-dé- runt
 in e- scam me- am fel, et in si- ti me- a

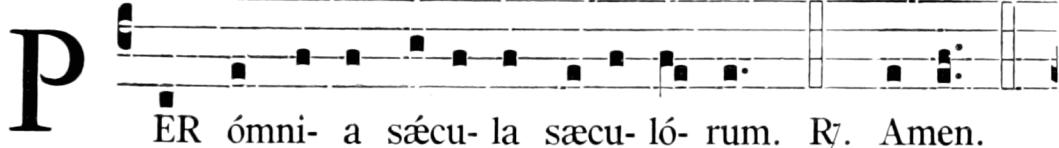

po-ta- vé- runt me a-cé- to.

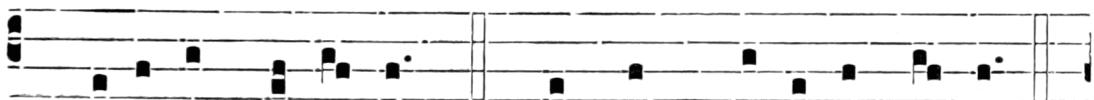
14. Secreta

Concéde, quæsumus, Dómine : ut óculis tuæ maiestátis munus oblátum, et grátiam nobis devotíonis obtíneat, et efféctum beátæ perennitátis acquírat. Per Dóminum.

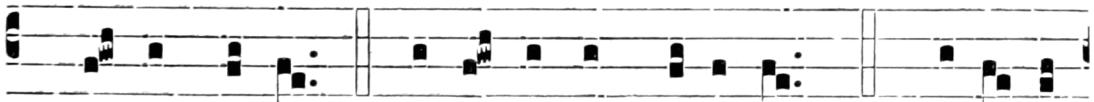
15. Præfatio de sancta Cruce

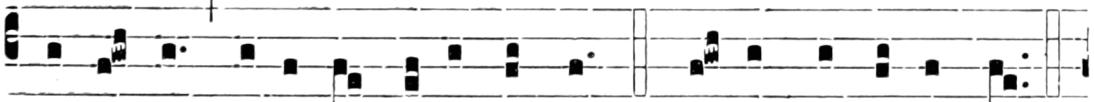
ER ómni- a sácu- la sácu- ló- rum. R/. Amen.

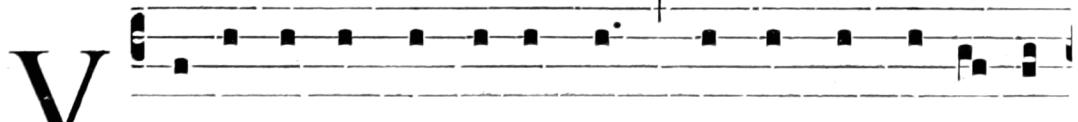
℣. Dómi-nus vo-bís-cum. R/. Et cum spí- ri- tu tu- o.

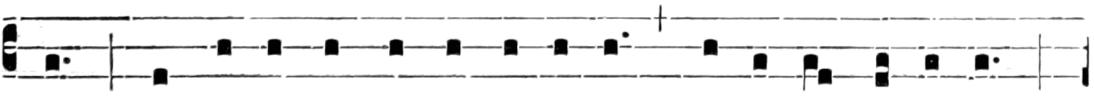
℣. Sur-sum corda. R/. Ha-bé-mus ad Dómi-num. ℣. Grá-ti- as

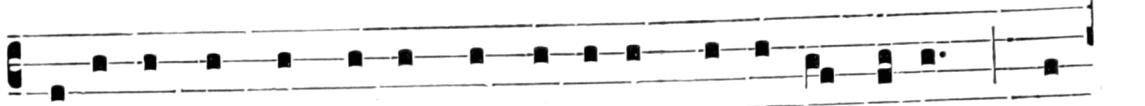
a-gá-mus Dómi-no De- o nostro. R/. Dignum et iustum est.

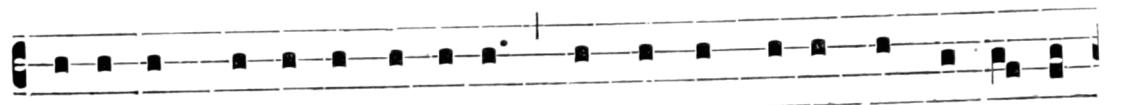

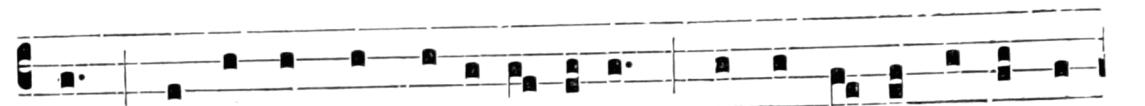
E-re dignum et iustum est, æquum et sa- lu- tár-

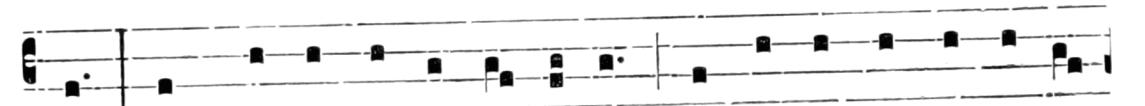

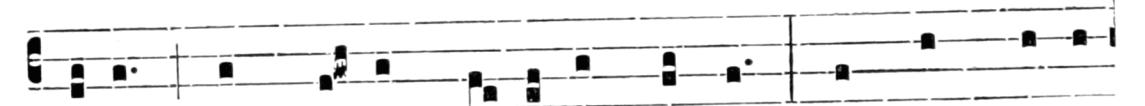
re, nos ti-bi semper et u-bíque grá- ti- as á-ge- re :

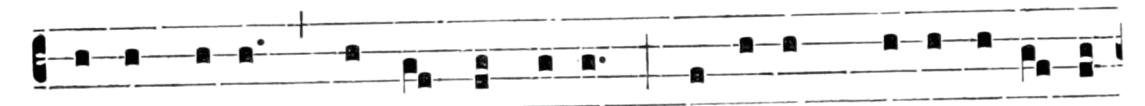

 Dómi-ne, sancte Pa-ter, omni-pot-ens æ-térne De-us : Qui

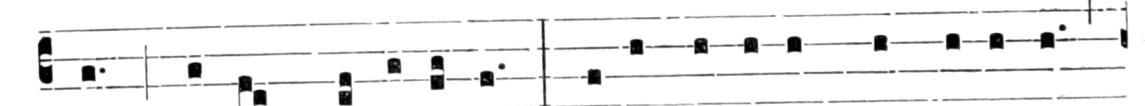

 sa-lú-tem humá-ni gé-ne-ris in ligno Cru-cis consti-tu-i-

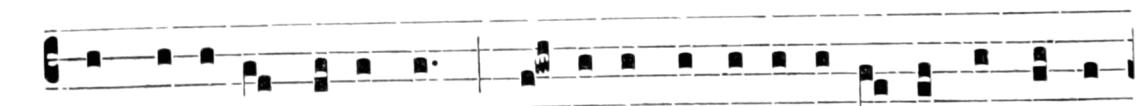

 sti : ut, unde mors o-ri-e-bá-tur, inde vi-ta re-súrge-

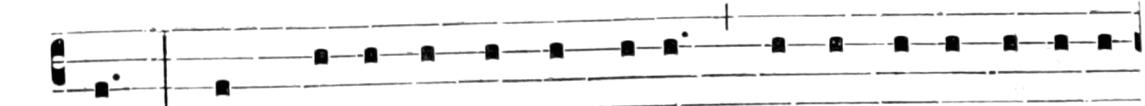

 ret : et, qui in ligno vin-cé-bat, in ligno quoque vince-

 ré-tur : per Chri-stum Dó-mi-num nostrum. Per quem ma-ie-

 stá-tem tu-am laudant Ange-li, ad-ó-rant Domi-na-ti-ó-

 nes, tremunt Pot-está-tes. Cæ-li, cæ-lo-rúmque Virtú-tes,

 ac be-á-ta Sé-raphim, só-ci-a exsulta-ti-ó-ne concé-le-

 brant. Cum qui-bus et nostraras vo-ces, ut admít-ti iú-be-as

Ad missam

81

depre- cámur, súpli-ci confessi- ó-ne di-céntes :

S

An- ctus, * San-ctus San-ctus Dómi-nus De- us

Sá- ba- oth. Ple- ni sunt cæ- li et ter- ra gló-ri- a

tu- a. Ho- sánna in excél- sis. Be-ne- díctus qui

ve-nit in nó-mi-ne Dómi-ni. Ho- sánna in excél- sis.

A

-gnus De- i, * qui tol- lis peccá- ta mundi : mi-

se-ré-re no- bis. Agnus De- i, * qui tol- lis peccá- ta

mundi : mi- se-ré-re no- bis. Agnus De- i, * qui tol- lis

peccá- ta mundi : do-na no- bis pa- cem.

16. Antiphona ad communionem *Matth. 26, 42*

VIII

P A- ter, * si non pot-est hic ca- lix transí-re, ni-si
bi-bam il- lum, fi- at vo-lúntas tu- a.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

17. Orémus.

Postcommunio

Per huius, Dómine, operatióнем mystérii : et vítia nostra purgéntur, et iusta desidéria compleántur. Per Dóminum.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

IV

I - te, mis-sa est.

R. De-o grá- ti- as.

18. *Celebrans, in fine Missæ, data benedictione more solito, omittit ultimum evangelium, et omnes revertuntur in sacristiam.*

In ceteris Missis, sine benedictione ramorum, legitur in fine evangelium. Cum appropinquáset Iesus, ut supra in benedictione ramorum, n. 14, 30.

AD SEXTAM

V. Deus, in adiutorium. 19.

Hymnus

^{II}
R

Ector pot-ens, ve- rax De- us, Qui témpe-ras re-rum

vi- ces, Splendó-re ma-ne ínstru- is, Et ígni-bus me- ri-

di- em. 2. Exstíngue flammas lí- ti- um, Aufer ca- ló- rem

nó- xi- um, Confer sa-lú- tem córpo- rum, Ve-rámque pa-cem

córdi- um. 3. Præ-sta, Pa-ter pi- íssime, Patríque compar

U- ni- ce, Cum Spí-ri- tu Pa- rá- cli- to, Regnans per omne

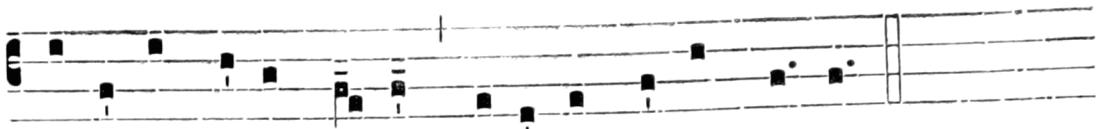
sáecu- lum. A- men.

Ant.

IV A*

T

i- bi re-ve- lá-vi * causam me- am, Dómi-ne,

de-fénsor vi-tæ me- æ, Dómi-ne, De- us me- us.

Psalmus

Cantor

Chorus

P Orti- o me- a, Dómi- ne, * di-xi custo- dí- re le-gem
tú- am.

2. Deprecátus sum fáciem tuam in toto *corde meo* : * miserére
mei secúndum *elóquium tuum*.

3. Cogitávi *vias meas* : * et convérsti pedes meos in *testi-
mónia tua*.

4. Parátus sum, et non *sum turbátus* : * ut custódiam *mandáta
tua*.

5. Funes peccatórum circumpléxi **sunt** me : * et legem tuam
non sum oblítus.

6. Média nocte surgébam ad *confiténdum tibi*, * super iudícia
iustificatiónis tuae.

7. Párticeps ego sum ómnium **timéntium te** : * et custodiéntium
mandáta tuae.

8. Misericórdia tua, Dómine, plena *est terra* : * *iustificatiónes
tuas doce me*.

9. Glória Patri, et **Fílio**, * et *Spirítui Sancto*.

10. Sicut erat in princípio, et *nunc*, et **semper**, * et in sǽcula
sæculórum. Amen.

Bonitátem fecísti cum servo *tuo*, Dómine, * secúndum *verbum
tuum*.

2. Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam **doce me** : * quia
mandátis tuis créddidi.

3. Priúsq̄am humiliárer ego *delíqui* : * proptérea elóquium *tuum custodívi*.

4. *Bonus es tu* : * et in bonitáte tua doce me iustificatiónes **tuas**.

5. Multiplicáta est super me iníquitas *superbórum* : * ego autem in toto corde meo scrutábor *mandáta tua*.

6. Coagulátum est sicut lac *cor eórum* : * ego vero legem *tuam meditátus sum*.

7. Bonum mihi quia humiliásti me : * ut discam iustificatiónes **tuas**.

8. Bonum mihi lex *oris tui*, * super míllia auri *et argénti*.

9. Glória Patri, *et Fílio*, * et Spirítui **Sancto**.

10. Sicut erat in princípio, *et nunc, et semper*, * et in sácula sæculórum. Amen.

Manus tuæ fecérunt me, et *plasmavérunt* me : * da mihi intelléctum, et discam *mandáta tua*.

2. Qui timent te vidébunt me, et *lætabúntur* : * quia in verba tua *supersperávi*.

3. Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia **tua** : * et in veritáte tua humiliásti me.

4. Fiat misericórdia tua ut *consolétur* me, * secúndum elóquium *tuum servo tuo*.

5. Véniant mihi miseratiónes tuæ, *et vivam* : * quia lex tua meditátio **mea** est.

6. Confundántur supérbi, quia iniúste iniquitátem fecérunt **in** me : * ego autem exercébor in *mandátis tuis*.

7. Convertántur mihi *timéntes* te : * et qui novérunt testimónia **tua**.

8. Fiat cor meum immaculátum in iustificatióibus **tuis**, * *ut non confúndar*.

9. Glória Patri, *et Fílio*, * et Spirítui **Sancto**.

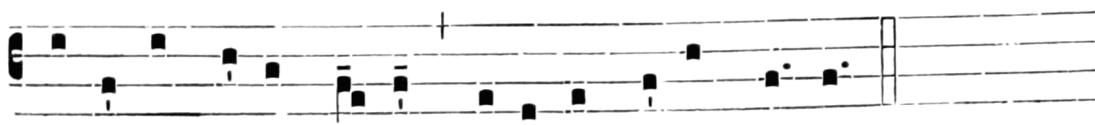
10. Sicut erat in princípio, *et nunc, et semper*, * et in sácula sæculórum. Amen.

Anti-
phona

Ti- bi re- ve- lá- vi causam me- am, Dómi-ne,

86 In ultimo triduo hebdomadæ sanctæ

de-fénsor vi-tæ me- æ, Dómi-ne, De-us me- us.

Capitulum

Philipp. 2, 8-9

Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. † Propter quod et Deus exaltavit illum, * et donavit illi nomen, quod est super omne nomen.

R. Deo grátias.

V. De ore leónis libera me, Dómine.

R. Et a córnibus unicórniū humilitátem meam.

Reliqua ut supra ad Tertiam, 23.

IN ULTIMO TRIDUO HEBDOMADÆ SANCTÆ

Tribus sequentibus diebus, omnibus aliis prætermissis, absolute incipitur Officium ad Horas maiores ab antiphona primi psalmi, vel ad Horas minores a psalmis infra signatis.

Hoc triduo, ad omnes Horas usque ad Completorium sabbati sancti inclusive, capitulum, resp. breve et hymnus non dicuntur; in fine psalmorum et in responsoriis, omittitur Glória Patri.

In Officio cantato, ultimi versiculi psalmorum et canticorum terminantur sicut et alii, scilicet in finali antiphonæ convenienti; orationes cantantur in tono simplici. In Officio vero recitato, vox deprimitur per tonum in fine cuiusque psalmi, (ad Horas autem minores et Completorium, in fine ultimi psalmi tantum) vel cantici; orationes dicuntur clara voce et ultima syllaba deprimitur ut in psalmis.

Ante altare, ad latus epistolæ, singulis diebus, præparatur ante Matutinum candelabrum triangulare cum quindecim candelis, quæ extinguuntur successive post quemlibet psalmum.

De sono organi : *Per totum Triduum sacrum, sc. usque ad hymnum Glória in excelsis in Missa solemní Vigiliæ paschalis, organum et harmonium omnino taceant, et ne ad cantum quidem sustentandum adhibeantur, nisi in Missa chrismatis et ab initio Missæ solemnis vespertinæ in Cena Domini usque ad finem hymni Glória in excelsis eiusdem Missæ, non obstante quacumque contraria consuetudine (Instr. S. R. C. 3 Sept. 1958).*

FERIA QUINTA

IN CENA DOMINI

I classis

AD MATUTINUM

Altare præparatur cum cruce et sex candelabris accensis, sed absque solemnitate.

IN I NOCTURNO

1 antiphona VIII c

The musical notation consists of two staves of square neumes on four-line red staves. A large, bold initial letter 'Z' is positioned at the beginning of the first staff. The lyrics are written below the notes:

ELUS domus tu- æ * comé-dit me, et oppró-
bri- a exprobránti- um ti-bi ce-ci-dé-runt super me.

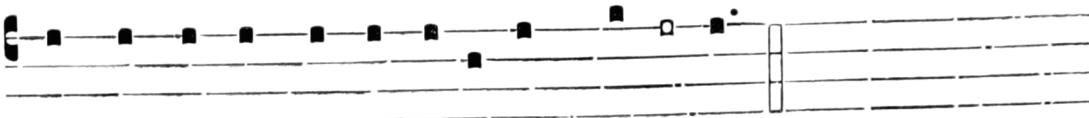
Psalmus 68

S

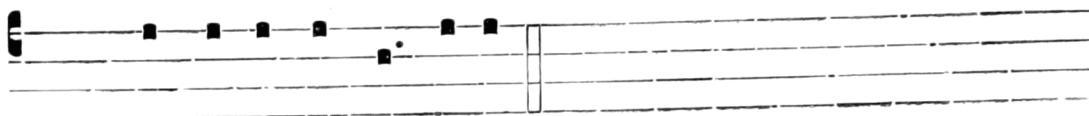
The musical notation consists of a single staff of square neumes on a four-line red staff. The lyrics are written below the notes:

Alvum me fac, De- us : * quó-ni- am intra-vé-

88 Feria quinta in Cena Domini

runt aquæ usque ad áni-mam me- am.

Flexa : tempéstas aquæ, †

2. Infíxus sum in limo profundi : * et non *est substántia*.
3. Veni in altitúdinem maris : * et tempéstas demérsit me.
4. Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecé-
runt óculi mei, dum spero in *Deum meum*.
5. Multiplicáti sunt super capíllos cápití **mei**, * qui odérunt
me gratis.
6. Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei iniúste : *
quæ non rápui, tunc *exsolvébam*. —
7. Deus, tu scis insipiéntiam **meam** : * et delícta mea a te non
sunt abscónrita.
8. Non erubéscant in me qui exspéctant te, **Dómine**, * *Dómine virtútum*.
9. Non confundántur super me * qui quærunt te, *Deus Israël*.
10. Quóniam propter te sustínui opprórium : * opéruit confúsio
fáciem **meam**.
11. Extráneus factus sum frátribus **meis**, * et peregrínus filiis
matris meæ.
12. Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et opprobria
exprobrántium tibi, cecidérunt super me.
13. Et opérui in ieíúnio ánimam **meam** : * et factum est in
opprórium **mihi**.
14. Et pósui vestíméntum meum cilíciū : * et factus sum illis
in parábolam.
15. Advérsum me loquebántur, qui sedébant in **porta** : * et in
me psallébant qui bibébant **vinum**. —

16. Ego vero oratiōnem meam ad te, **Dómine** : * tempus benepláciti, **Deus**.

17. In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ :

18. Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

19. Non me demérgat tempéstas aquæ, † neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

20. Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum résponce in me.

21. Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

22. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

23. Tu scis impropérium meum, et confusióne meam, * et reveréntiam meam.

24. In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

25. Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non invéni.

26. Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto. —

27. Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retribu-tiones, et in scándalum.

28. Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : * et dorsum eórum semper incúrva.

29. Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ compre-héndat eos.

30. Fiat habitáio eórum desérta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

31. Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidéunt.

32. Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in iustítiam tuam.

90 Feria quinta in Cena Domini

33. Deleántur de libro vivéntium : * et cum iustis *non scribántur.* —

34. Ego sum pauper et **dolens** : * salus tua, Deus, *suscépit me.*

35. Laudábo nomen Dei cum **cántico** : * et magnificábo *eum in laude :*

36. Et placébit Deo super vítulum novéllum : * córnua producéntem et úngulas.

37. Vídeant páuperes et **læténtur** : * quárите Deum, et vivet *ánima vestrā.*

38. Quóniam exaudívit páuperes **Dóminus** : * et vinctos suos *non despéxit.*

39. Laudent illum cæli et **terra**, * mare, et ómnia reptília *in eis.*

40. Quóniam Deus salvam fáciet **Sion** : * et ædificabúntur civitátes **Iuda.**

41. Et inhabitábunt **ibi**, * et hereditáte *acquirent eam.*

42. Et semen servórum eius possidébit **eam**, * et qui díligunt nomen eius habitábunt *in ea.*

Anti-
phona

Ze-lus domus tu- æ comédit me, et oppróbri- a

exprobránti- um ti-bi ce-ci-dé-runt super me.

2 ant.
VIII c

A

- vertántur retrórsum, * et e- ru- bé- scant, qui cō-

gi- tant mi- hi ma- la.

Psalmus 69

D

E-us, in adiu-tó-ri- um me- um intén- de : * Dómi-

ne, ad adiuvándum *me festí-na.*

2. Confundántur et revereántur, * qui quærunt ániam meam.

3. Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt *mihi mala.*

4. Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : *Euge, euge.*

5. Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

6. Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, ádiuva me.

7. Adiútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Anti-
phona

Avertántur retrórsum, et e-ru- bé-scant, qui có-

gi-tant mi- hi ma- la.

3 ant.

VIII c

D

E-us me- us, * é-ri-pe me de manu pecca-tó-ris.

Psalms 70

I
N te, Dómi-ne, spe-rá-vi, non confúndar in æté-
num : * in iustí-ti-a tu-a lí-be-ra me, et é-ri-pe me.
Flexa : de-re-líquit e-um, † V. 2. tu-am, * et salva me.

2. Inclína ad me aurem **tuam**, * et **salva** me.
3. Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : * ut **salvum me fáciás**,
4. Quóniam firmaméntum **meum**, * et refúgium *meum es* tu.
5. Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis *et iníqui* :
6. Quóniam tu es patiéntia mea, **Dómine** : * Dómine, spes mea a iuventúte **mea**.
7. In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor **meus**.
8. In te cantátiō mea semper : † tamquam prodígium factus sum **multis** : * et tu adiútor **fortis**.
9. Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam **tuam** : * tota die magnítudinem **tuam**. —
10. Ne proícias me in tempore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne *dere*linquas me.
11. Quia dixérunt inimíci mei **mihi** : * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt *in unum*,
12. Dicéntes : Deus derelíquit eum, † persequímini, et comprehendite **eum** : * quia non est *qui erípiat*.

13. Deus, ne elongéris **a** me : * Deus meus, in auxílium *meum* réspice.

14. Confundántur, et defícient detrahéntes ánimæ **meæ** : * operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt *mala mihi*.

15. Ego autem semper sperábo : * et adícam super omnem *laudem tuam*.

16. Os meum annuntiábit iustítiam **tuam** : * tota die salutáre **tuum**.

17. Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias **Dómini** : * Dómine, memorábor iustitiæ *tuæ solíus*. —

18. Deus, docuísti me a iuventúte **mea** : * et usque nunc pronuntiábo mirabília **tua**.

19. Et usque in senéctam et **sénium** : * Deus, ne *derelín-*quas me.

20. Donec annúntiem bráchium **tuum** * generatióni omni, *quæ ventúra* est :

21. Poténtiam tuam et iustítiam tuam, Deus, usque in altísima, *quæ fecísti magnália* : * Deus, quis *símilis tibi*?

22. Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas : † et convérsus vivificásti me : * et de abýssis terræ íterum *redu-*xísti me :

23. Multiplicásti magnificéntiam **tuam** : * et convérsus consolátus **es** me.

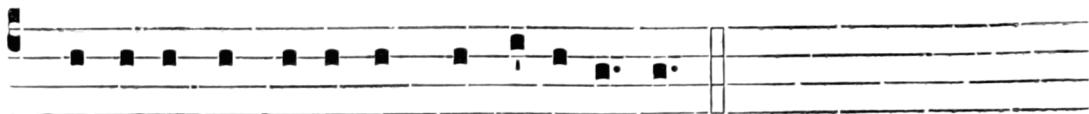
24. Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem **tuam** : * Deus, psallam tibi in cíthara, *Sanctus Israël*.

25. Exsultábunt lábia mea cum cantávero **tibi** : * et ánima mea, quam *redemísti*.

26. Sed et lingua mea tota die meditábitur iustítiam **tuam** : * cum confúsi et revérifi fúerint, qui quærunt *mala mihi*.

De- us me- us, é-ri-pe me de manu pecca-tó-ris.

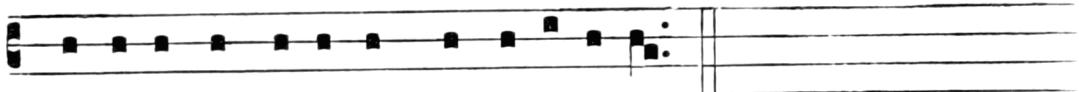

¶. Avertántur retrórsum, et e-rubé-scant.

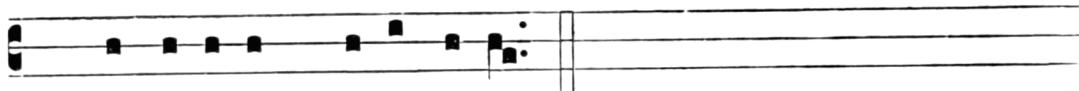

R. Qui cób-i-tant mi-hi ma-la.

Vel iuxta recentiorem usum :

¶. Avertántur retrórsum, et e-rubé-scant.

R. Qui cób-i-tant mi-hi ma-la.

Hoc triduo, post versiculos nocturnorum, dicitur secreto Pater noster, nec pronuntiatur Et ne nos, nec dicitur absolutio, neque dantur benedictiones ante lectiones. In fine lectionum non dicitur Tu autem. sed primæ tres lectiones Ieremiæ terminantur ut infra.

Lectio prima

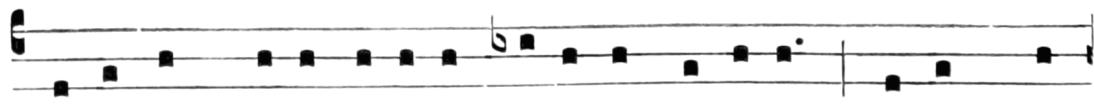
Cap. 1, 1-14

I

N-ci-pit lamentá-ti-o Ie-remí-æ prophé-tæ.

A-leph. Quómodo sedet so-la cí-vi-tas plena pópu-lo :

facta est qua-si vídu-a dómi-na génti- um : princeps pro-

Ad Matutinum in I nocturno

95

vinci- árum facta est sub tri-bú- to. Beth. Plo-rans plo-
 rávit in nocte, et lácri-mæ e-ius in ma- xíl-lis e-ius : non
 est qui conso- lé-tur e- am ex ómni-bus ca- ris e- ius :
 omnes amí-ci e-ius spre-vé-runt e- am, et facti sunt e- i
 in-imí- ci. Ghimel. Migrávit Iudas propter afflicti- ó-
 nem, et multi-tú-di-nem servi-tú-tis : ha-bi- távit inter gen-
 tes, nec invé-nit réqui- em : omnes perse-cu-tó-res e-ius
 appre-hendérunt e- am inter angústi- as. Da-leth. Vi- æ
 Si- on lugent e- o quod non sint qui vé-ni- ant ad sol- emni-
 tát- tem : omnes portæ e-ius destrúc-tæ : sa-cerdó-tes e-ius

geméntes : vírgi-nes e- ius squá- lidæ, et ipsa oppréssa
 ama-ri-túdi- ne. He. Facti sunt hostes e- ius in cá-
 pi- te, in-imí-ci e- ius lo-cuple-tá-ti sunt : qui- a Dóminus
 lo-cútus est super e- am propter multi-tú dinem in-iqui- tár-
 tum e- ius : párvu-li e-jus ducti sunt in ca-pti-vi-tá-tem,
 ante fá-ci- em tri-bu-lántis. Ie-rú-sa-lem, Ie- rú-sa-lem,
 converte-re ad Dómi-num De- um tu- um.

Sic terminantur lectiones de Lamentationibus in hoc triduo.

Responsorium I

VIII

I N mon- te * O- li- vé- ti o-rá- vit

Ad Matutinum in I nocturno

97

ad Pa-trem : Pa-ter, si fí-e-ri pot-est,
 tránse-at a me ca-lix i-ste : * Spí-ri-tus qui-
 dem promptus est, ca-ro autem in-fír-ma.
 V. Vi-gi-lá-te, et o-rá-te, ut non intré-tis in
 ten-ta-ti-ó-nem. * Spí-ri-tus.

Lectio secunda

V AU. Et egréssus est a fí-li-a Si-on omnis
 de-cor e-ius : facti sunt prínci-pes e-ius vel-ut a-rí-e-tes
 non invé-ni-éntes páscu-a : et ab-i-é-runt absque forti-
 túdi-ne ante fá-ci-em subsequén-tis. Za-in. Re-cor-

dá-ta est Ie-rú-sa-lem di- é-rum afflicti- ó-nis su-æ et præ-
 va-ri- ca-ti- ónis, ómni- um de-side-ra-bí- li- um su-ó-rum,
 quæ habú- e-rat a di- ébus antíquis, cum cáde-ret pópu-lus
 e-ius in manu hostí- li, et non esset auxi- li- á-tor : vi-
 dé-runt e- am hostes, et de- ri- sé-runt sábba-ta e- ius.

 Heth. Peccá-tum peccávit Ie-rú-sa-lem, proptér-e- a in-
 stá-bi- lis facta est : omnes, qui glo-ri- fi- cábant e- am, spre-
 vé-runt il-lam, qui- a vi-dé-runt igno-mí-ni- am e- ius : ipsa
 autem gemens convérsa est retrór-sum. Teth. Sordes e-ius

Ad Matutinum in I nocturno

99

in pé-dibus e-ijs, nec re-cordá-ta est fi-nis su- i : de-pó-si-ta
 est veheménter, non habens conso-la- tó-rem : vi-de, Dó-
 mi-ne, afflicti- óne-m me- am, quó-ni- am e-réctus est in-imí-
 cus. Ie-rú-sa-lem, Ie-rú-sa-lem, converte-re ad Dómi-num
 De- um tu- um.

Responsorium II

VIII

T Ristis est * á-nima me- a us- que ad
 mor- tem : su-sti-né-te hic, et vi- gi-lá-te me-
 cum : nunc vi-dé-bi- tis turbam, quæ circúmda-bit
 me : * Vos fu- gam ca-pi- é- tis, et e- go va-

100 Feria quinta in Cena Domini

dam immo- lá- ri pro vo- bis. V. Ec-
ce appro- pínquat ho- ra, et Fí- li- us hómi-nis
tradé-tur in manus pec- ca-tó- rum. * Vos.

Lectio tertia

I OD. Manum su- am mi-sit ho-stis ad ómni- a
de-si-de-ra- bí- li- a e-ius : qui- a vi-dit gentes ingréssas san-
ctu- á-ri- um su- um, de quibus præ-cépe-ras ne intrá-rent in
ecclé-si- am tu- am. Caph. Omnis pópu- lus e- ius ge-
mens, et quæ-rens panem : dedé-runt pre- ti- ó-sa quæ-que pro
ci-bo ad re-fo-cil-lándam á-ni-mam. Vi-de, Dómi-ne, et con-

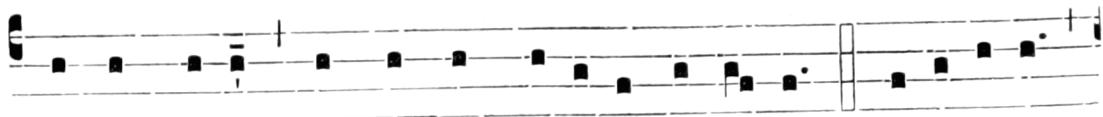
Ad Matutinum in I nocturno

101

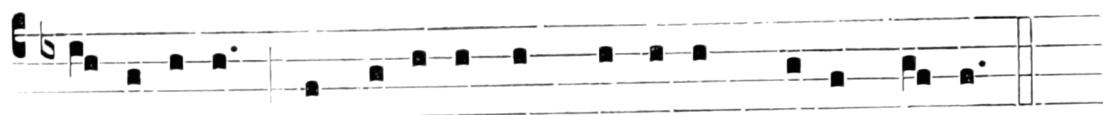
sí-de-ra, quó-ni- am facta sum vi- lis. Lamed. O vos
 omnes, qui transí-tis per vi- am, atténdi-te, et vi-dé- te
 si est dolor sic-ut dolor me- us : quó-ni- am vindemi- ávit
 me, ut locú-tus est Dóminus in di- e iræ fu-ró-ris su- i.

Mem. De excélsō mi-sit ignem in óssibus me- is, et
 eru-dí- vit me : expándit re-te pé-dibus me- is, convértit
 me retrórsum : pó-su- it me de-so-lá-tam, to-ta di- e mœró-
 re conféctam. Nun. Vi-gi- lávit iugum in- iqui- tátum
 me- á-rum : in manu e- ius convo- lú-tæ sunt, et impó- si-tæ
 collo me- o : infirmá-ta est virtus me- a : de-dit me Dómi-

102 Feria quinta in Cena Domini

nus in manu, de qua non pót-e-ro súrge-re. Ie-rú-sa-lem,

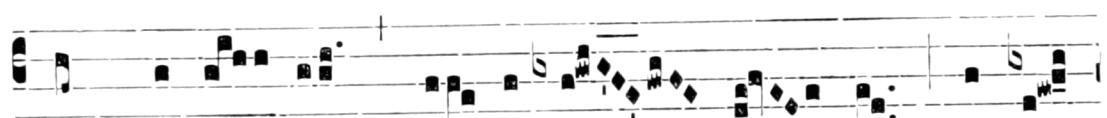

Ie-rú-sa-lem, convérte-re ad Dómi-num De-um tu-um.

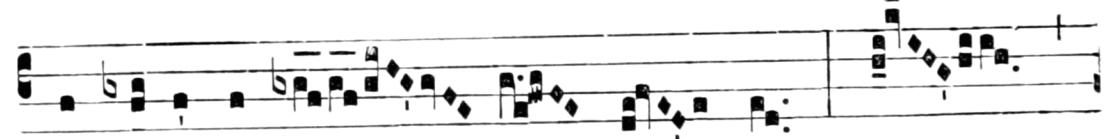
Responsorium III

Cce * ví-dimus e- um non habén-

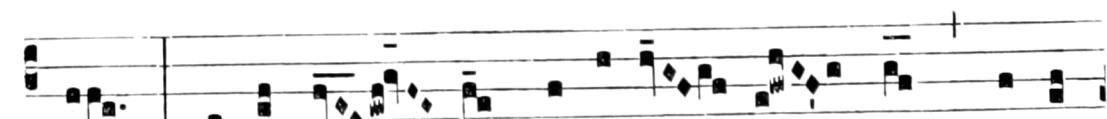
tem spé-ci- em, ne- que de- có- rem : aspé-

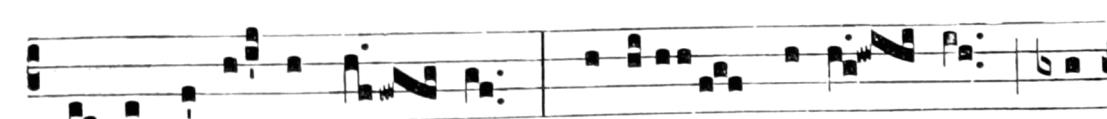
ctus e-jus in e- o non est : hic

peccá- ta nostra portá- vit, et pro nobis do-

let : ipse au- tem vulne-rá- tus est propter

in- iqui- tás no- stras : * Cu-jus li-vó- re sa-

Ad Matutinum in II nocturno 103

ná- ti su- mus. V. Ve-re languóres no-
stros ipse tu- lit, et do-ló-res nostros i- pse por-
tá- vit. * Cu-ius. R/. Ecce.

IN II NOCTURNO

1 ant.

VII c

transp.

L

I-be-rá- vit Dómi-nus * páu- pe-rem a pot-én-te,
et ín-o-pem, cu- i non e- rat adiú- tor.

Psalmus 71

D

E- us, iu-dí- ci- um tu- um re-gi da : * et iustí-

ti- am tu- am fí- li- o re- gis : *Flexa* : Ará-bi- æ, †

2. Iudicáre pópulum tuum in iustítia, * et páuperes tuos in iudício.

3. Suscipient montes **pacem** **pópulo** : * et **colles** iustitiam.
4. Iudicabit páuperes pópuli, et salvos fáciet **fílios** **páuperum** : * et humiliabit calumniatórem.
5. Et permanébit cum sole, et **ante lunam**, * in generatióne et generatióne.
6. Descéndet sicut plúvia in **vellus** : * et sicut stillicídia stil-lántia **super terram**.
7. Oriétur in diébus eius iustitia, et abundántia **pacis** : * donec auferátur luna.
8. Et dominábitur a mari **usque ad mare** : * et a flúmine usque ad térmínos **orbis terrárum**.
9. Coram illo prócident *Æthíopes* : * et inimíci eius **terram** **lingent**.
10. Reges Tharsis, et ínsulæ **múnera** ófferent : * reges Arabum et Saba **dona addúcent**.
11. Et adorábunt eum omnes **reges** **terræ** : * omnes gentes **sérvient ei** :
12. Quia liberabit páuperem **a poténte** : * et páuperem, cui non erat adiútor.
13. Parcet páuperi et **ínopi** : * et ánimas páuperum **salvas** fáciet.
14. Ex usúris et iniquitaté rédimet ánimás eórum : * et hono-rabile nomen eórum coram **illo**.
15. Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso **semper** : * tota die benedícunt ei.
16. Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † super-extollétur super Líbanum **fructus** **eius** : * et florébunt de civitáte sicut **fenum** **terræ**.
17. Sit nomen eius benedictum in **sácula** : * ante solem pérma-net **nomen** **eius**.
18. Et benedicéntur in ipso omnes **tribus** **terræ** : * omnes gentes magnificábunt eum.
19. Benedictus Dóminus, **Deus Israël**, * qui facit mirabília **solus**:
20. Et benedictum nomen maiestatis eius in æténum : † et replébitur maiestáte eius **omnis terra** : * **fiat, fiat**.

Anti- phona

Li-be-rá- vit Dómi-nus páu- pe-re-m a pot-én-te,

et ín-o-pem, cu- i non e- rat adiú- tor.

2 ant.

VIII c

C

Ogi- ta-vé-runt ímipi- i, * et lo-cú-ti sunt nequí-

ti- am : in-iqui-tá-tem in excélo lo-cú-ti sunt.

Psalmus 72

Q

Uam bonus Isra- ēl De- us, * his qui recto sunt

cor- de! Flexa : déxte-ram me-am : †

2. Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effúsi sunt *gressus mei*.

3. Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

4. Quia non est respéctus morti eórum : * et firmaméntum in *plaga eórum*.

5. In labóre hóminum **non** sunt, * et cum homínibus non *flagellabúntur* :

6. Ideo ténuit eos supérbia, * opérти sunt iniquitáte et impietáte sua.

106 Feria quinta in Cena Domini

7. Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transíerunt in **afféctum cordis**.

8. Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * iniquitátem in excélsso *locúti* sunt.

9. Posuérunt in cælum os **suum** : * et lingua eórum transívit in **terra**.

10. Ideo convertétur pópulus **meus** hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

11. Et dixérunt : Quómodo scit **Deus**, * et si est sciéntia in excélsso?

12. Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sǽculo, * obtinuérunt divítias.

13. Et dixi : Ergo sine causa iustificávi cor **meum**, * et lavi inter innocéntes *manus meas* :

14. Et fui flagellátus tota **die**, * et castigátio mea in *matutínis*.

15. Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natiónem filiórū tuórum *reprobávi*.

16. Existimábam ut cognóscerem hoc, * *labor est ante me* :

17. Donec intrem in sanctuárium **Dei** : * et intélligam in novís-simis eórum.

18. Verúmtamen propter dolos posuísti eis : * deiecísti eos dum *allevaréntur*.

19. Quómodo facti sunt in desolatióne, súbito defecérunt : * periérunt propter iniquitátem suam.

20. Velut sómnium surgéntium, **Dómine**, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum *rédiges*.

21. Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad níhilum redáctus sum, *et nescívi*.

22. Ut iuméntum factus sum apud te : * et ego *semper tecum*.

23. Tenuísti manum déxteram meam : † et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

24. Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid volui *super terram*?

25. Defécit caro mea, et cor **meum** : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in aetérnum.

26. Quia ecce, qui elongant se a te, peribunt : * perdidisti omnes, qui fornicantur **abs** te.

27. Mihi autem adhaerere Deo **bonum** est : * pónere in Dómino Deo **spem meam** :

28. Ut annúntiem omnes prædicatiōnes **tuas**, * in portis **filiæ Sion**.

Anti- phona

Co-gi- ta-vé- runt ímpi- i, et lo-cú- ti sunt nequí-
ti- am : in-iqui- tát- em in excélso locú- ti sunt.
3 ant. I g
E Xsúrge, Dómi-ne, * et iú-di-ca causam me- am.

Psalmus 73

U T quid, De- us, repu- lísti in **fi-** nem : * i- rá-tus
est fu-ror tu-us super oves páscu- æ **tu-** æ?

2. Memor esto congregatiōnis **tuæ**, * quam possedisti *ab initio*.

3. Redemísti virgam hereditatis **tuæ** : * mons Sion, in quo habitásti *in eo*.

4. Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus *in sancto*!

5. Et gloriáti sunt **qui odérunt te** : * in médio solemnitatis **tuæ**.

6. Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu *super summum*.

108 Feria quinta in Cena Domini

7. Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt iánuas eius
in idípsum : * in secúri et áscia deiecérunt eam.

8. Incendérunt igni sanctuárium **tuum** : * in terra polluérunt
tabernáculum *nóminis tui*.

9. Dixérunt in corde suo cognátio eórum **simul** : * Quiéscere
faciámus omnes dies festos Dei *a terra*.

10. Signa nostra non vídimus, iam non **est prophéta** : * et nos
non cognósget **ámplius**.

11. Usquequo, Deus, improperábit **inimícus**? * irrítat adver-
sárius nomen *tuum in finem*?

12. Ut quid avértis manum tuam, et **déxteram tuam**, * de
médio sinu tuo *in finem*?

13. Deus autem rex noster **ante sácula** : * operátus est salútem
in médio **terræ**.

14. Tu confirmásti in virtúte **tua mare** : * contribulásti cápita
dracónum *in aquis*.

15. Tu confregísti cápita dracónis : * dedísti eum escam **pópulis**
Aethíopum.

16. Tu dirupísti fontes, **et torréntes** : * tu siccásti flúvios **Ethan**.

17. Tuus est dies, et **tua est nox** : * tu fabricátus es auróram
et solem.

18. Tu fecísti omnes térmilos **terræ** : * æstátem et ver tu
plasmásti ea.

19. Memor esto huius, inimícus improperávit **Dómino** : * et
pópulus insípiens incitávit *nomen tuum*.

20. Ne tradas béstias ánimas **confiténtes tibi**, * et ánimas páu-
perum tuórum ne obliscárás *in finem*.

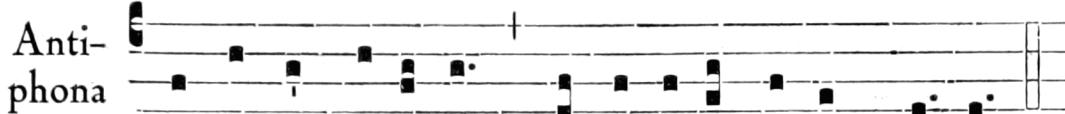
21. Résponce in testaméntum **tuum** : * quia repléti sunt, qui
obscuráti sunt terræ dómibus *iniquitátum*.

22. Ne avertátur húmilis **factus confúsus** : * pauper et inops
laudábunt *nomen tuum*.

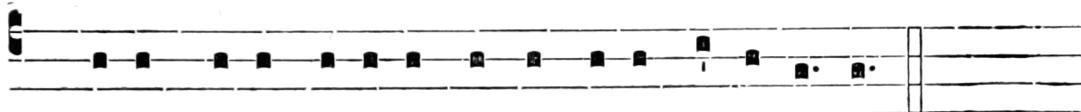
23. Exsúrge, Deus, iúdica causam tuam : † memor esto impro-
periórum tuórum, * eórum quae ab insipiénte sunt *tota die*.

24. Ne obliscárás voces inimicórum tuórum : * supérbia
eórum, qui te odérunt, ascéndit **semper**.

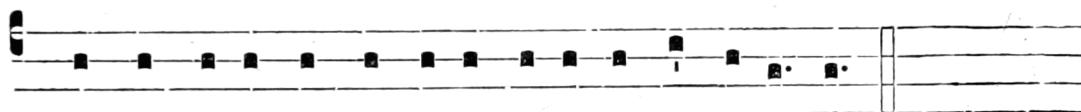
Ad Matutinum in II nocturno 109

Exsúrge, Dómi-ne, et iú-di-ca causam me- am.

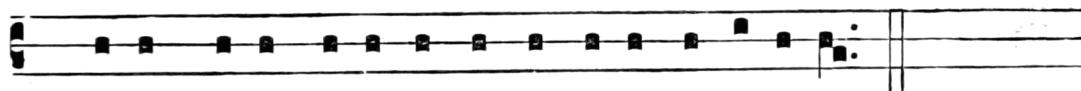

V. De- us me- us, é-ri-pe me de manu pecca-tó- ris.

R. Et de manu contra legem agéntis et in-í-qui.

Vel :

V. De- us me- us, é-ri-pe me de manu pecca-tó- ris.

R. Et de manu contra legem agéntis et in-í-qui.

Pater noster. *secreto.*

Ex tractátu sancti Augustíni epíscopi super psalmos.

Lectio quarta

In ps. 54, ad 1 vers.

Exáudi, Deus, oratióne meam, et ne despéxeris deprecatió-
nem meam : inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, sollíciti,
in tribulatióne pósiti, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo
liberári desíderans. Súperest ut videámus in quo malo sit : et cum
dícere cōeperit, agnoscámus ibi nos esse : ut communicáta tri-
bulatióne, coniungámus oratióne. Contristátus sum, inquit, in
exercitatióne mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi
conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos
pátitur, commemorátus est : eamdémque passióne malórūm

110 Feria quinta in Cena Domini

hóminum, exercitatióne suam dixit. Ne putétis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ídeo vivit, ut corrigátur; aut ídeo vivit, ut per illum bonus exerceátur.

Responsorium IV

viii

A mí- cús me- us * óscu- li me trá-di-
dit si- gno : Quem oscu- lá-tus fú- e- ro,
ipse est, te- né- te e- um : hoc ma- lum
fe- cit si- gnum, qui per óscu- lum ad-implévit
ho- mi- cí- di- um. * Infé- lix præ- termí-
sit pré- ti- um sán- guí- nis, et in fi- ne láque- o se
sus- pén- dit. V. Bo- num e- rat e- i, si

Ad Matutinum in II nocturno 111

na-tus non fu- ísset ho- mo il- le. * Infé-
lix.

Lectio quinta

Utinam ergo qui nos modo exércent, convertántur, et nobís-
cum exerceántur : tamen quámdiu ita sunt ut exérceant,
non eos odérimus : quia in eo quod malus est quis eórum, utrum
usque in finem perseveratúrus sit, ignorámus. Et plerúmque cum
tibi vidéris odíssse inimícum, fratrem odísti, et nescis. Diábolus,
et ángeli eius in Scriptúris sanctis manifestáti sunt nobis, quod
ad ignem æténum sint destináti. Ipsórum tantum desperánda est
corréctio, contra quos habémus occúltam luctam : ad quam luctam
nos armat Apóstolus, dicens : Non est nobis collectatió advérsus
carnem et sanguinem : id est, non advérsus hómines, quos vidétis,
sed advérsus príncipes, et potestátes, et rectóres mundi, tenebrá-
rum harum. Ne forte cum dixísset, mundi, intelligeres dáemones
esse rectóres cæli et terræ, mundi dixit, tenebrárum harum :
mundi dixit, amatórum mundi : mundi dixit, impiórum et iniquó-
rum : mundi dixit, de quo dicit Evangélium : Et mundus eum non
cognóvit.

Responsorium V

II I U-das * mercá-tor pés- simus óscu- lo pé-
ti- it Dó-mi- num : il- le ut a- gnus ínno-

112 Feria quinta in Cena Domini

cens non negávit Iu- dæ ó- seu- lum : * De-na- ri- ó-
rum núme- ro Christum Iu-dáe- is trá-di-
dit. ¶ Mé- li- us il-li e- rat, si na-tus non fu-
ís- set. * De-na- ri- ó-rum.

Lectio sexta

Quóniam vidi iniquitátem et contradicIÓNem in civitáte. Atténde glóriam crucis ipsíus. Iam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Efféctus probávit virtútem : dómuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contuméliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stantes caput agitábant, et dicébant : Si Fílius Dei est, descéndat de cruce. Extendébat ille manus suas ad pótulum non credéntem, et contradicéntem. Si enim iustus est, qui ex fide vivit; iníquus est, qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitátem : perfídiam intél-lige. Vidébat ergo Dóminus in civitáte iniquitátem et contradicIÓNem, et extendébat manus suas ad pótulum non credéntem, et contradicéntem : et tamen et ipsos expéctans dicébat : Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt.

Responsorium VI

VIII
U -nus* ex discí-pu-lis me- is tra-det me

Ad Matutinum in III nocturno 113

hó-di- e : Væ il- li per quem tra-
 dar e- go : * Mé-li- us il-li e- rat, si na-
 tus non fu- ís- set. V. Qui intíngit me-cum
 ma-num in par-ópsi- de, hic me tra-di-túrus est in ma-
 nus pec-ca-tó- rum. * Mé-li- us. R. Unus.

IN III NOCTURNO

1 ant.

VII c

D

I-xi in-í-quis : * No-lí-te loqui advérsus De- um

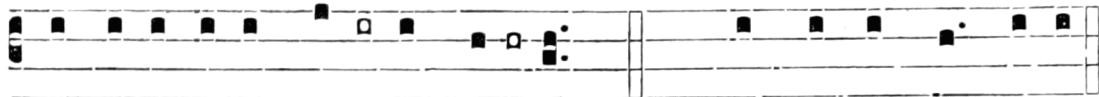
in- i-qui-tá- tem.

Psalmus 74

C

On-si- té-bimur ti- bi, De- us : * confi-té-bimur, et

114 Feria quinta in Cena Domini

invo-cá-bimus **no-** men **tu-** um. *Flexa* : ex hoc in hoc : †

2. Narrábimus mirabília **tua** : * cum accépero tempus, ego iustítias **iudicábo**.

3. Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in **ea** : * ego confirmávi **colúmnas eius**.

4. Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre **cornu** :

5. Nolíte extóllere in altum **cornu vestrum** : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

6. Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a **desértis móntibus** : * quóniam **Deus iudex** est.

7. Hunc humíliat, et **hunc exáltat** : * quia calix in manu Dómini vini meri **plenus misto**.

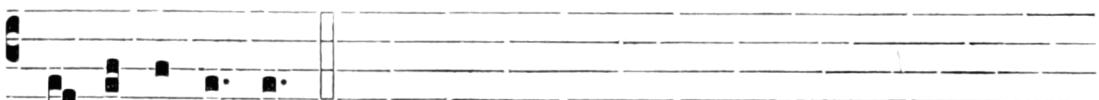
8. Et inclinávit ex hoc in hoc : † verúmtamen fæx eius non est **exinaníta** : * bibent omnes peccatóres **terræ..**

9. Ego autem annuntiábo in **sáculum** : * cantábo **Deo Iacob**.

10. Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua **iusti**.

Anti- Di-xi in-í- quis : No- lí-te loqui ad- vérsus De- um

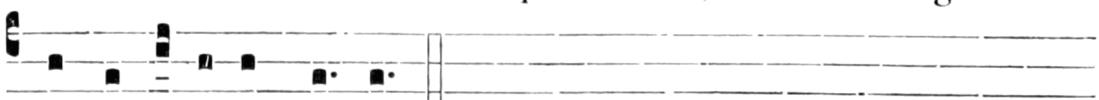

in- iqui- tár- tem.

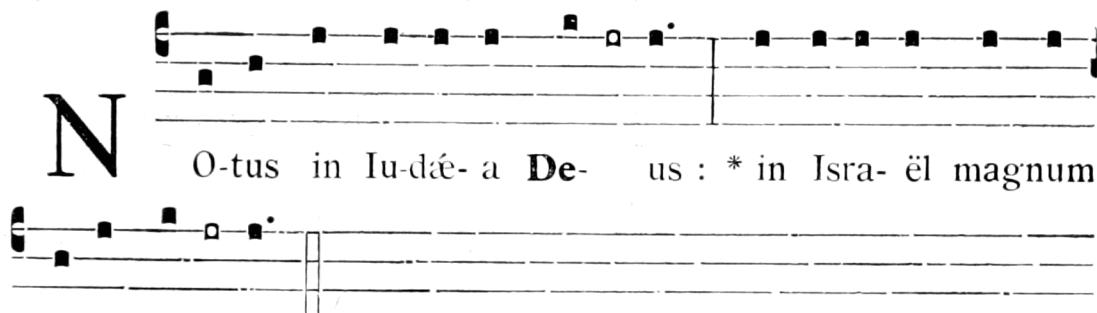
T

Erra trému- it * et qui- é- vit, dum exsúrge- ret

in iu-dí-ci- o De- us.

Psalms 75

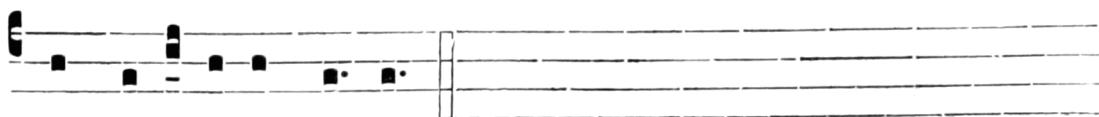

2. Et factus est in pace locus eius : * et habitatio eius in Sion.
3. Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.
4. Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.
5. Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.
6. Ab increpatiōne tua, Deus Iacob, * dormitavérunt qui ascéderunt equos.
7. Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.
8. De cælo audítum fecísti iudícium : * terra trémuit et quiévit,
9. Cum exsúrgeret in iudícium Deus : * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.
10. Quóniam cogitatió hóminis confitébitur tibi : * et reliquiæ cogitatióni diem festum agent tibi.
11. Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes, qui in circúitu eius affértis múnera.
12. Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

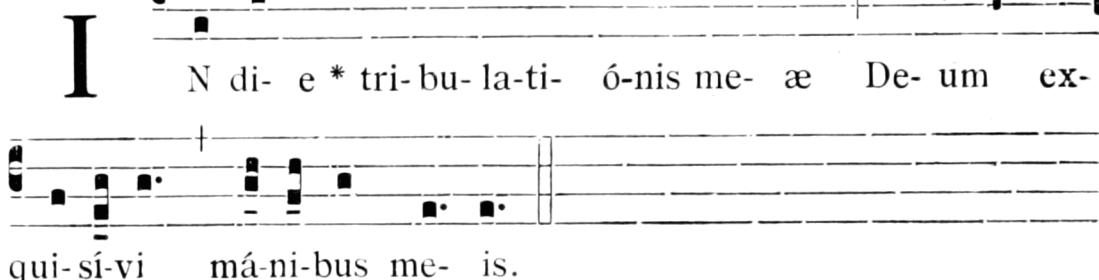
Terra trémuit et quiévit, dum exsúrge-ret

116 Feria quinta in Cena Domini

in iu-dí-ci- o De- us.

3 ant.
vii a

qui-sí-vi má-ni-bus me- is.

Psalmus 76

ad De- um, et intén- dit mi- hi. *Flexa* : exqui- sí-vi, †

2. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, † mánibus meis nocte **contra eum** : * et non **sum** deceptus.

3. Rénuit consolári áнима mea : † memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitáatus sum : * et defécit spíritus **meus**.

4. Anticipavérunt vigílias óculi **mei** * turbátus sum, et non **sum** locútus.

5. Cogitávi **dies antíquos** : * et annos ætérnos in **mente hábui**.

6. Et meditátus sum nocte cum **corde meo**, * et exercitábar, et scopébam spíritum **meum**.

7. Numquid in ætérnum proíciet **Deus** : * aut non appónet ut complacítior sit **adhuc**?

8. Aut in finem misericórdiam **suam abscíndet**, * a generatióne in generatióne?

9. Aut obliviouscetur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

10. Et dixi : Nunc cœpi : * hæc mutatio déxteræ Excélsi.

11. Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab início, mirabílum tuórum.

12. Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * et in adinventiōnibus tuis exercébor.

13. Deus in sancto via tua : † quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

14. Notam fecisti in pópolis virtútem tuam : * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Iacob, et Ioseph.

15. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ : * et timuérunt, et turbátæ sunt abýssi.

16. Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

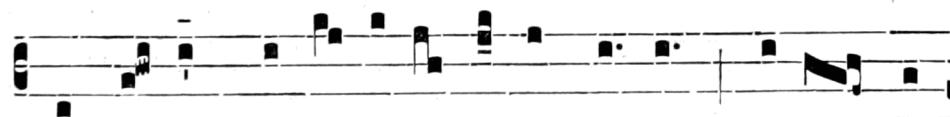
17. Etenim sagittæ tuæ tránseunt : * vox tonítrui tui in rota.

18. Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ : * commóta est, et contrémuit terra.

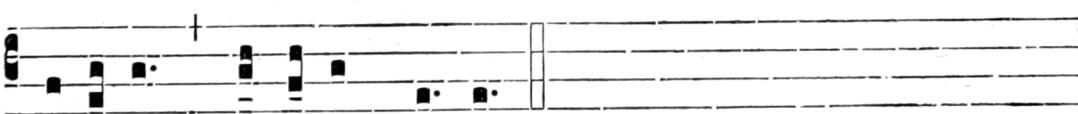
19. In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestígia tua non cognoscéntur.

20. Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

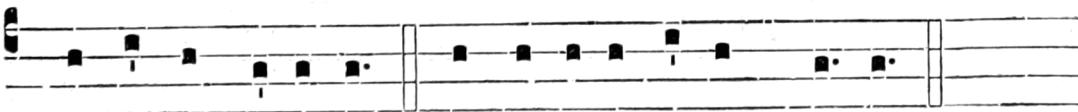
Antiphona

In die tri-bu-la-ti-ó-nis me-æ De-um ex-

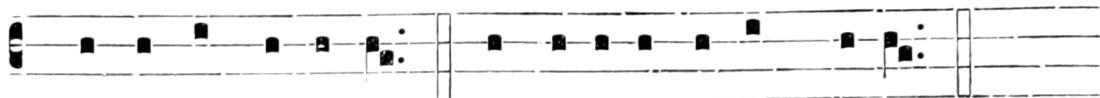
qui-sí-vi má-ni-bus me- is.

V. Exsúrge, Dómi-ne. R. Et iú-di-ca causam me- am.

118 Feria quinta in Cena Domini

Vel :

V. Exsúrge, Dómi-ne. R. Et iú-di-ca causam me- am.

Pater noster. *secreto.*

De Epístola prima beáti Pauli apóstoli ad Corínthios.

Lectio septima

Cap. 11, 17-34

Hoc autem præcipio : non laudans quod non in mélius, sed in detérius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in ecclésiam, áudio scissúras esse inter vos, et ex parte credo. Nam opórtet et häreses esse, ut et qui probáti sunt, maniféstiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, iam non est domínicam cenam manducáre. Unusquísque enim suam cenam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? Aut ecclésiam Dei contémnit, et confúndit eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

Responsorium VII

vii

E - ram *qua- si a- gnus ínno- cens :

du- ctus sum ad im- mo- lán- dum, et ne- sci- é-

bam : consí- li- um fe-cé- runt in- imí-ci me- i ad-

Ad Matutinum in III nocturno 119

vérum me, di-céntes : * Ve-ní-te, mittámus lignum in pa-
 nem e- ius, et e-ra-dá- mus e- um de
 ter- ra vi- vénti- um. V. O-mnes in-imí-ci
 me- i advérum me cogi-tábant ma-la mi- hi : ver- bum
 in- íquum mandavé-runt advérum me, di- cén-
 tes. * Ve-ní-te.

Lectio octava

Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Iesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : « Accípite, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam com-memoratióne ». Simíliter et cálicem, postquam cenávit, dicens : « Hic calix novum testaméntum est in meo sanguine : hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam com-memoratióne ». Quotiescúm-que enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis : mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

Responsorium VIII

VII

U - na ho- ra * non po-tu- í- stis
 vi- gi- lá- re me- cum, qui exhorta-bá- mi-
 ni mó- ri pro me? * Vel Iú- dam non vi-dé-
 tis, quómo-do non dór- mit, sed festí- nat
 trá-de-re me Iu- dæ- is? V. Quid dormí- tis?
 súrgi- te, et o-rá- te, ne intré- tis in ten- ta-
 ti- ó- nem. * Vel Iu- dam.

Lectio novissima

Itaque quicunque manducáverit panem hunc vel biberit cálicem Dómini indigne, reus erit córporis et sanguinis Dómini. Probet autem seípsum homo : et sic de pane illo edat et de cálice bibat.

Ad Matutinum in III nocturno 121

Qui enim mandúcat et bibit indigne, iudícum sibi mandúcat et bibit, non diiúdcans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecíles, et dórmunt multi. Quod si nosmetípsos diiudicarémus, non útique iudicarémur. Dum iudicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, ínvicem exspectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet : ut non in iudícum conveniátis. Cétera autem, cum vénero, dispónam.

Responsorium IX

I

SE-ni-ó-res * pô-pu-li consí-li-um fe-

cé- runt, * Ut Ie-sum do-lo te-né-rent, et oc-cí-

de-rent : cum glá-di-is et fústi-bus ex-i-é-runt

tamquam ad latró-nem. V. Collegé-runt pontí-fi-ces et

pha-ri-sæ-i concí-li-um. * Ut le-sum. R. Se-ni-ó-res.

Si Matutinum, hodie vel biduo sequenti, extra chorum a Laudibus separatur, subiungitur oratio Réspice, quæsumus, Dómine. vel Concéde, quæsumus. ut in Laudibus. Laudes deinde absolute a prima antiphona incipiuntur.

AD LAUDES

1 antiphona VIII G

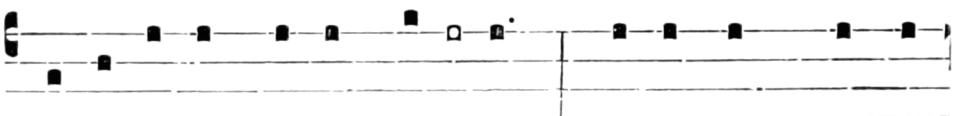
I

USTI-FICÉRIS, Dómi-ne, * in sermó-ni-bus tu- is,

et vincas cum iu-di-cá- ris.

Psalmus 50

M

I- se- ré- re me- i, De- us, * se- cúndum magnam

mi-se-ri-córdi- am **tu-** am.

2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem **meam**.

3. Amplius lava me ab iniquitáte **mea** : * et a peccáto *meo munda* me.

4. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra *me est semper*.

5. Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum *iudicáris*.

6. Ecce enim in iniquitábus concéptus sum : * et in peccátis concépit me *mater mea*.

7. Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti **mihi**.

8. Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

9. Audítui meo dabis gádium et lætíiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

10. Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

11. Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

12. Ne proícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

13. Redde mihi lætíiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

14. Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea iustíiam tuam.

16. Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

17. Quóniam si voluísse sacrificíum, dedísssem útique : * holocáustis non delectáberis.

18. Sacrificíum Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

20. Tunc acceptábis sacrificíum iustíiae, oblatíones, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Anti- phona

Iusti- fi- cé- ris, Dómi- ne, in sermó-ni- bus tu- is,

et vincas cum iu-di-cá- ris.

124 Feria quinta in Cena Domini

2 ant.

II D

D

O-mi-nus * tamquam o-vis ad ví-ctimam ductus est,

et non a-pé-ru- it os su- um.

Psalmus 89

DOmi-ne, re-fú-gi- um factus es **no-** bis, * a ge-ne-ra-ti- ó-ne in ge-ne-ra-ti- ónem. *Flexa* : tránse- at, †2. Priúsquam montes fierent, aut formarétur terra et **orbis** : * a sáculo et usque in sáculum tu *es*, **Deus**.3. Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixísti : Conver-tímini, filii **hóminum**.4. Quóniam mille anni ante óculos **tuos**, * tamquam dies hestérra quæ *pratériit*,5. Et custódia in **nocte** : * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.6. Mane sicut herba tránseat, † mane flóreat, et **tránseat** : * véspera décidat, indúret et *aréscat*.7. Quia defécimus in ira **tua**, * et in furóre tuo turbáti **sumus**.8. Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu **tuó** : * sáculum nostrum in illuminatióne *vultus tui*.9. Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua *defécimus*.10. Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórūm nostrórum in ipsis, septuagínta **ánni**.

11. Si autem in potentáibus, octogínta **anni** : * et ámplius eórum, labor *et dolor*.

12. Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

13. Quis novit potestátem iræ **tuæ** : * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

14. Déxteram tuam sic **notam** fac : * et erudítos corde in **sapiéntia**.

15. Convértere, Dómine, úsquequo : * et deprecábilis esto super **servos tuos**.

16. Repléti sumus mane misericórdia **tua** : * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus **nóstros**.

17. Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus **mala**.

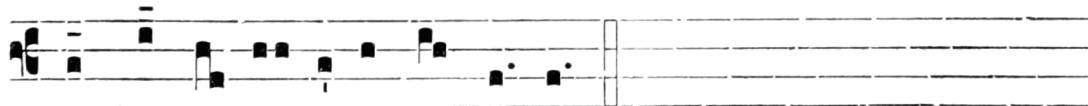
18. Réspice in servos tuos, et in ópera **tua** : * et dírige filios eórum.

19. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, † et ópera mánum nostrárum dírige super nos : * et opus mánum nostrárum **dírige**.

Anti-
phona

Dó-mi-nus tamquam o-vis ad ví-ctimam ductus est,

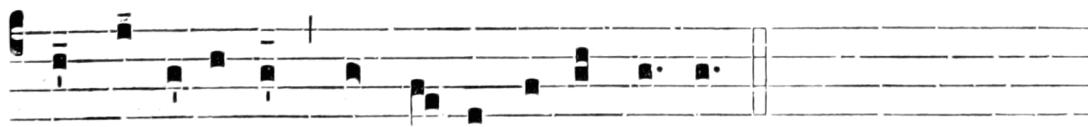

et non a-pé- ru- it os su- um.

3 ant.
VIII G

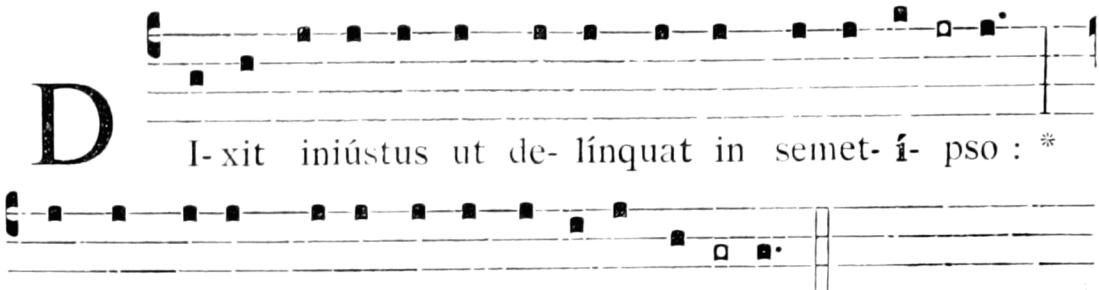
C

Ontrí-tum est * cor me- um in mé-di- o me- i,

contremu- é-runt ómni- a ossa me- a.

Psalms 35

2. Quóniam dolóse egit in conspéctu eius : * ut inveniátur iníquitas eius ad ódium.

3. Verba oris eius iníquitas, et **dolus** : * nóluit intelligere ut *bene ágeret*.

4. Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : † ástitit omni viæ non **bonæ**, * malítiam autem *non odívit*.

5. Dómine, in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad **nubes**.

6. Iustitia tua sicut montes **Dei** : * iudícia tua abýssus **multa**.

7. Hómines, et iuménta salvábis, **Dómine** : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam *tuam*, **Deus**.

8. Fílii autem **hóminum** * in tégmíne alárum tuárum *sperábunt*.

9. Inebriabúntur ab ubertáte domus **tuæ** : * et torrénte volu-
ptátis *tuæ* potábis eos.

10. Quóniam apud te est fons **vitæ** : * et in lúmíne tuo vidé-
biimus lumen.

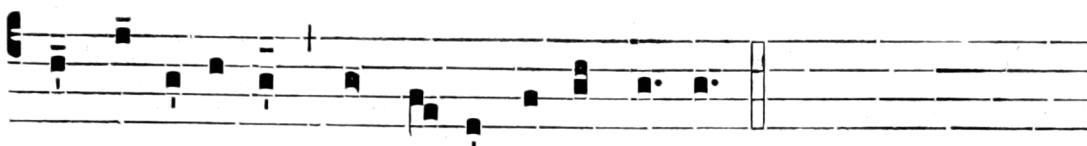
11. Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et iustítiam tuam his, qui *recto sunt corde*.

12. Non véniat mihi pes supérbiæ : * et manus peccatóris non móveat me.

13. Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt,
nec potuérunt stare.

Contri- tum est cor me- um in mé- di- o me- i,

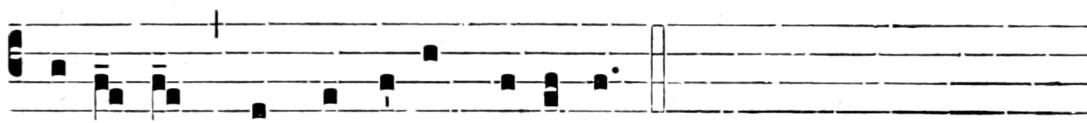
contremu- é- runt ómni- a ossa me- a.

4 ant.

IV A *

E

Xhortá-tus es * in virtú-te tu- a, et in re-fe-

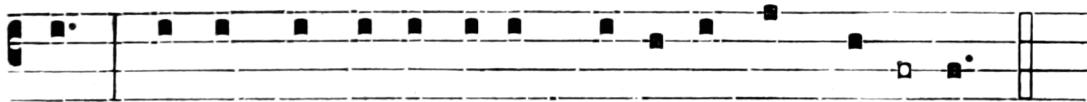
cti- ó- ne sancta tu- a, Dómi-ne.

Canticum Moysi

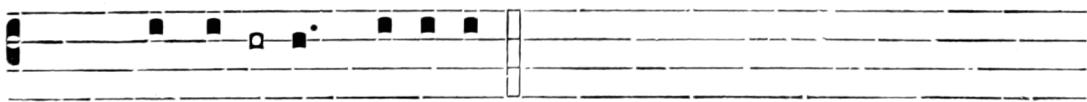
Exodi 15, 1-19

C

Antémus Dómi-no : glo-ri- ó-se e-nim magni-fi-cá-tus

est, * equum et ascensó-rem de- ié- cit in ma- re.

Flexa : pugná- tor, †

2. Fortitúdo mea, et laus *mea* Dóminus, * et factus est *mihi* in salútem :

3. Iste Deus meus, et glorificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

4. Dóminus quasi vir pugnátor, † Omnipotens *nomen* eius. * Currus Pharaónis et exércitum eius proiécit in mare.

5. Elécti príncipes eius subméri si sunt in mari Rubro : † abýssi operuérunt eos, * descendérunt in profundum quasi lapis.

128 Feria quinta in Cena Domini

6. Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine : † déxtera tua, Dómine, percússit *inimícum*. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos :

7. Misísti iram tuam, quæ devorávit eos, *sicut stípulam*. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ.

8. Stetit *unda fluens*, * congregátæ sunt abýssi in *médio mari*.

9. Dixit inimicus : Pérsequar et *comprehéndam*, * dívidam spólia, implébitur *ánima mea*.

10. Evaginábo *gládium meum*, * interfíciет eos *manus mea* :

11. Flavit spíritus tuus, et opéruit eos *mare* : * subméri sunt quasi plumbum in *aquis veheméntibus*.

12. Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? † quis símilis tui, magníficus in *sanctítate*, * terríbilis atque laudábilis, fáciens *mira-bília*?

13. Extendísti manum tuam, et devorávit eos *terra*. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo *quem redemísti*.

14. Et portásti eum in fortitúdine **tua**, * ad habitáculum *sanctum tuum*.

15. Ascendérunt pópuli, et *iráti* sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres *Philisthiim*.

16. Tunc conturbáti sunt príncipes **Edom**, † robústos Moab obtínuit **tremor** : * obriguérunt omnes habitatóres **Cháanaan**.

17. Irruat super eos formído et **pavor**, * in magnitúdine *bráchii tui* :

18. Fiant immóbiles quasi lapis, † donec pertránseat pópulus *tuus*, **Dómine** : * donec pertránseat pópulus tuus iste, *quem posse-dísti*.

19. Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis **tuæ**, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, **Dómine** :

20. Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt *manus tuæ*. * Dóminus regnábit in *æténum et ultra*.

21. Ingréssus est enim eques Phárao cum cùrribus et equítibus *eius in mare* : * et redúxit super eos Dóminus *aquas maris* :

22. Fílli autem Israël ambulavérunt per *siccum* * in *médio eius*.

Ad Laudes

129

Anti-
phona

Exhortá-tus es in virtú-te tu- a, et in re-fe-
cti- ó- ne sancta tu- a, Dómi-ne.

S ant.

II D

O

B- lá-tus est, * qui- a ipse vó-lu- it, et pec-

cá-ta nostra i-pse portá-vit.

Psalmus 146

L

Audá-te Dómi-num quó-ni- am bonus est psalmus : *

De- o nostro sit iu-cúnda de-co- ráque *laudá-ti-* o.

2. Ædificans Ierúsalem **Dóminus** : * dispersiónes Israélis con-
gregábit.

3. Qui sanat contrítos **corde** : * et álligat contritiónes
eórum.

4. Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis
nómina vocat.

130 Feria quinta in Cena Domini

5. Magnus Dóminus noster, et magna virtus eius : * et sapiéntiæ eius non *est númerus*.

6. Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque *ad terram*.

7. Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro *in cíthara*.

8. Qui óperit cælum núbibus : * et parat terræ plúviam.

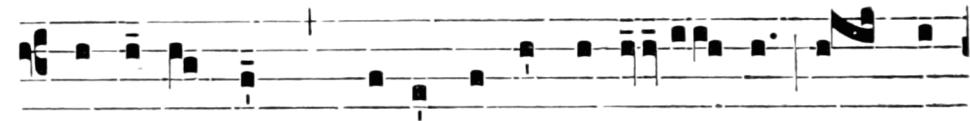
9. Qui prodúcit in móntibus fénūm : * et herbam servitúti hóminum.

10. Qui dat iuméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

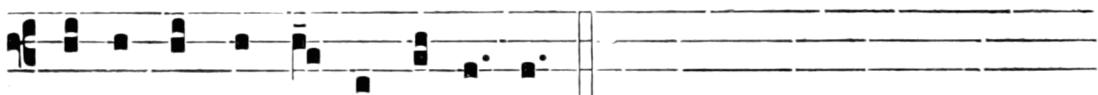
11. Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

12. Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia eius.

Anti-
phona

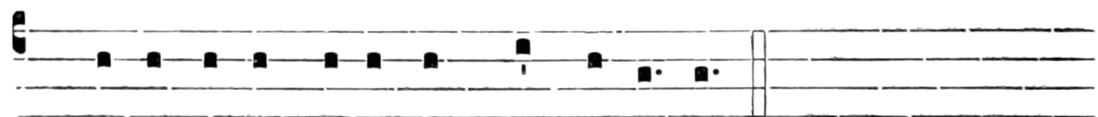

Oblá-tus est, qui a ipse vó-lu- it, et pec-

cá-ta nostra i-pse portá-vit.

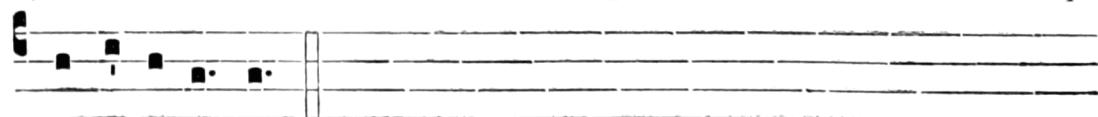
Capitulum et hymnus non dicuntur in hoc triduo.

V. Homo pa-cis me-æ, in quo spe-rá-vi.

R. Qui edé-bat panes me- os, ampli- ávit advérsum me sup-

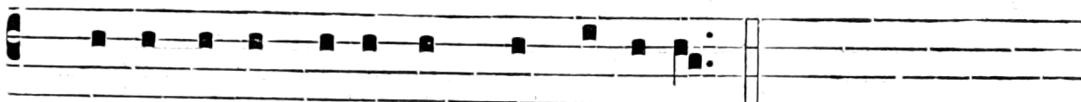

planta-ti- ó-nem.

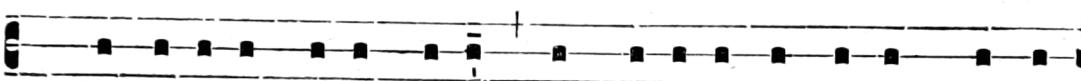
Ad Laudes

131

Vel :

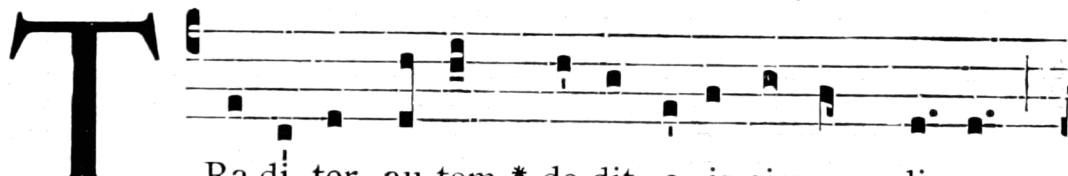
¶. Homo pa-cis me-æ, in quo spe-rá-vi.

¶. Qui edé-bat panes me- os, ampli- ávit adversum me sup-
planta-ti- ó-nem.

Ad Benedictus, Antiphonæ 1 g

Feria V

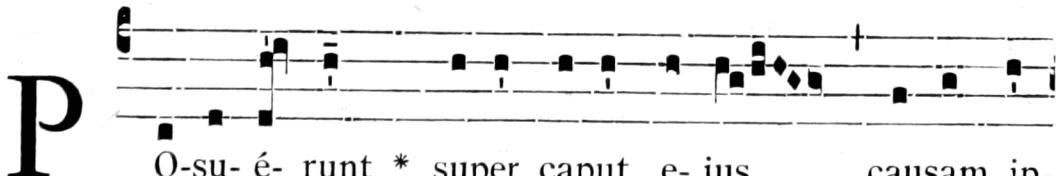

Ra-di- tor au-tem * de-dit e- is signum, di- cens :

Quem oscu-lá-tus fú- e-ro, ipse est, te-né- te e- um.

Feria VI

O-su- é- runt * super caput e- ius causam ip-

sí- us scriptam : Ie-sus Na-za-ré-nus, Rex Iudæ- ó- rum

In triduo sacro

Sabbato

M U- lí- e- res * sedéntes ad monuméntum lamen-
ta- bántur, flentes Dómi-num.

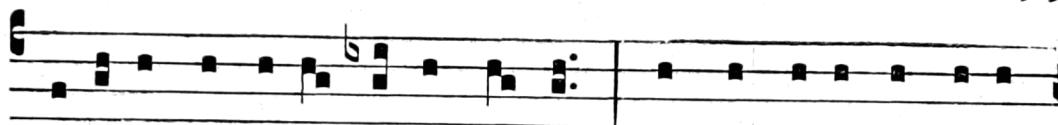
Canticum Zachariæ

Lucæ 1, 68-79

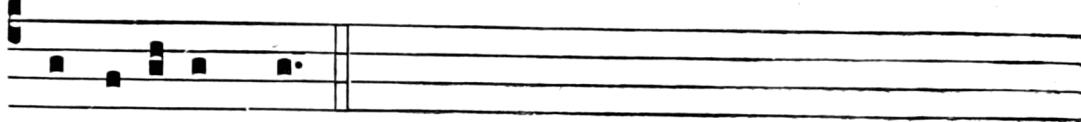
B Ene-díctus Dómi-nus, De- us Isra- ël, * qui- a vi-si-
távit, et fe-cit redempti- ónem ple-bis su- æ :
2. Et e-réxit cornu sa- lú-tis no- bis : in domo David, pú- e-
ri su- i.
3. Sic-ut lo-cútus est per os sanctó- rum,* qui a sáecu-lo sunt,
prophe-tá-rum e-ius :

Ad Laudes

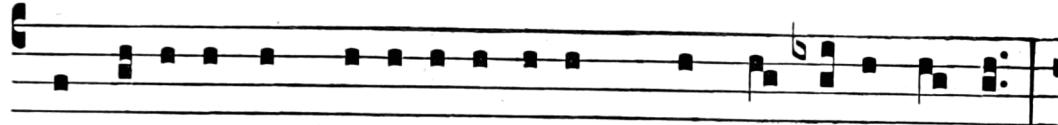
133

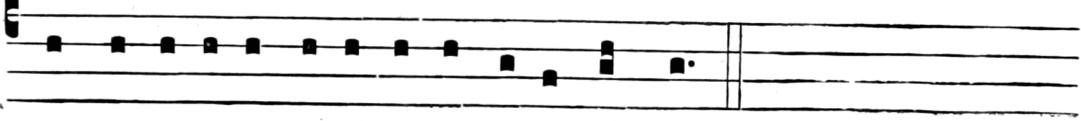
4. Sa-lú-tem ex in-i- mí- cis nostris, * et de manu ómni- um

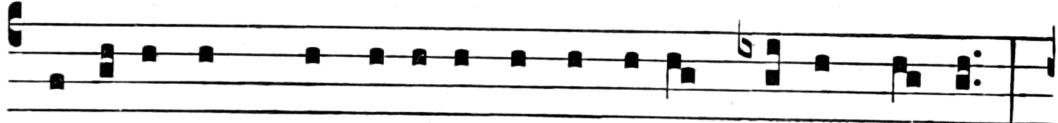
qui o-dé-runt nos :

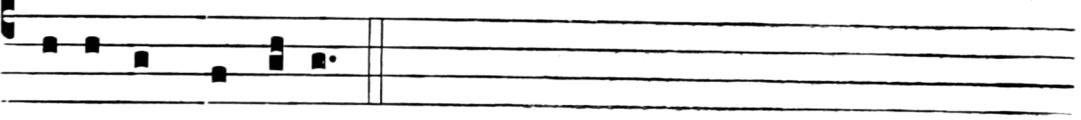
5. Ad fa-ci- éndam mi-se-ri-córdi- am⁽¹⁾ cum pá-tri-bus nostris : *

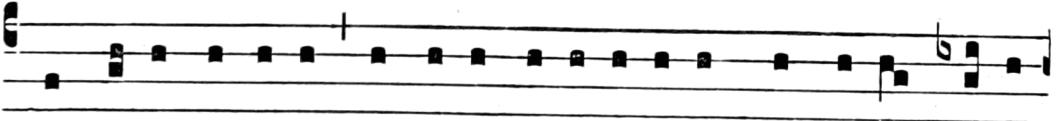
et memo-rá-ri testaménti su- i sancti.

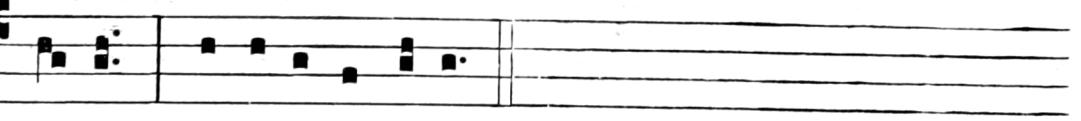
6. Iusiurándum, quod iu-rávit ad Abra-ham, patrem nostrum, *

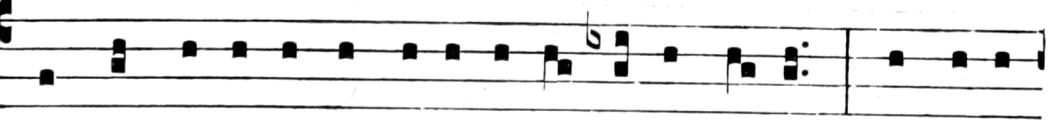
da-tú-rum se no-bis :

7. Ut si-ne timó-re, de manu in-imí-córum nostró-rum li-be-

rá- ti, * servi- ámus il-li.

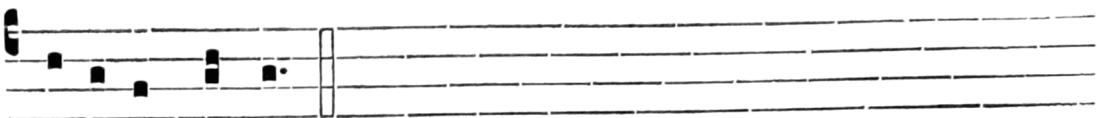

8. In sancti- tá-te, et iustí- ti- a co-ram ipso, * ómnibus

(1)

vel : cum pátribus nostris : *

In triduo sacro

di- ébus nostris.

9. Et tu, pu- er, prophé-ta Altíssi- mi vo-cábe- ris : * præ - í-bis
e-nim ante fá-ci- em Dómi-ni pa-ráre vi- as e-ius :

10. Ad dandam sci- énti- am sa-lú-tis ple-bi e- ius : * in re-
missi- ónem pecca-tó-rum e- órum :

11. Per víscera mi-se-ri-córdi- æ De- i nostri : * in quibus
vi-si-távit nos, ó-ri- ens ex alto :

12. Illumi-ná-re his, qui in té-nebris, et in umbra mortis
se-dent : * ad di-ri-géndos pedes nostros in vi- am pa-cis.

Feria V

Anti-
phona

Trá-di-tor au-tem de-dit e- is signum, di- cens : Quem
 oscu-lá-tus fú- ero, ipse est, tené- te e- um.

Feria VI

Anti-
phona

Po-su- é- runt super ca-put e- ius causam ip-
 sí- us scriptam : Ie-sus Na-za-ré-nus, Rex Iudæ- ó- rum.

Sabbato

Anti-
phona

Mu- lí- e- res sedéntes ad mo-numén-tum lamen-
 ta- bántur, flentes Dómi-num.

Dum dicitur canticum Benedíctus. extinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, quæ accensa remanet in summitate candelabri, extinguuntur paulatim sex candelæ positæ super altare, ita ut ad ultimum versum cantici extinguatur ultima candela.

Similiter extinguuntur luminaria et lampades per ecclesiam.

Repetita antiphona post Benedictus. dicitur flexis genibus :

Antiphona v

Hri-stus * factus est pro no-bis ob-é-di-ens us-que ad mor-tem,

Feria VI additur :

Mor- tem au- tem cru- cis.

Sabbato sancto additur :

Propter quod et De- us exaltávit il-lum,
et de- dit il-li no- men,
quod est super o- mne no- men.

Et, ea finita, additur Pater noster totum sub silentio; postea, clara voce, sine Orémus subiungitur in tono simplici :

Feria V et VI

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, † pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, * et crucis subíre torméntum. *Et sub silentio concluditur* : Qui tecum vivit.

Sabbato sancto

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus : † ut qui Fílii tui resurrectionem devóta exspectatióne prævenímus; * eiúsdem resurrectionis glóriam consequámur. *Et sub silentio concluditur* : Per eúndem Dóminum nostrum Iesum Christum.

Deinde omnes surgunt et cum silentio discedunt.

AD HORAS MINORES

Omnia ut infra, 243.

DE MISSA CHRISMATIS

IN QUA BENEDICITUR OLEUM CATECHUMENORUM ET INFIRMORUM, ET CONFICITUR SACRUM CHRISMA

Hac die singulis annis benedicitur Oleum catechumenorum et infirmorum, et conficitur sacrum Chrisma.

Hæc autem benedictio et confectio fiunt intra missam chrismatis, quæ celebranda est post Tertiam.

Mane itaque sacrista, vel ille ad quem spectat, omnia quæ ad Oleorum benedictionem, et Chrismatis confectionem necessaria sunt, parat, videlicet : Tres ampullas oleo mundissimo plenas, quas in sacrario ponit, et diligenter custodit ; unam ad Oleum infirmorum, aliam ad Oleum catechumenorum, tertiam, quæ maior sit, ad Chrisma ; et hæc tertia cooperiri debet de panno sericeo albo ; prima autem et secunda de sericeo panno alterius coloris sint coopertæ : duas mappulas mundas, sive vela, pro diaconis, qui ampullas Oleorum pro Chrimate, et Oleo catechumenorum de sacristia ad chorum portare debent ; et ultra hæc sedem, seu faldistorium, et credentiam consuetam. Paratur etiam alia sedes in presbyterio ab opposito altaris, iuxta gradus circa finem presbyterii ; et ante ipsam sedem versus altare paratur mensa mappis ornata, quæ sit iuxta sedem inter ipsam et altare. Iuxta dictam sedem hinc et inde, magis tamen ad finem presbyterii, posita sint scamna pro duodecim sacerdotibus, ita ut ibidem sedentes facies vertant ad altare.

Deinde hora competenti pontifex venit ad ecclesiam, ubi parat se ad missam omnibus pontificalibus ornamenti pretiosis albi coloris. Parant se etiam ministri pontificis, et ultra illos duodecim presbyteri, septem diaconi, septem subdiaconi, acolythi, et alii necessarii, omnes vestibus albi coloris ordini suo congruentibus. Quibus omnibus paratis, procedunt ad altare processionaliter, hoc modo :

In primis procedit thuriferarius, quem sequuntur duo ceroferarii, post hos septem subdiaconi, bini et bini, et in tertio loco tres simul vadunt ; tum septem diaconi, etiam bini et bini, et in tertio loco tres ; post hos duodecim presbyteri, bini et bini, quos sequitur subdiaconus librum evangeliorum portans ante pectus, cum manipulo in eo reposito ; deinde diaconus et a dextris eius capellanus assistens, quos demum pontifex sequitur incedens medius inter duos digniores canonicos ecclesiæ, aut in dignitate constitutos, si pontifex sit in ecclesia sua, alioquin ibit medius inter diaconum et assistentem. Et si pontifex sit archiepiscopus, vel patriarcha, et in ecclesia sua,

portatur etiam in huiusmodi processione crux per unum ex ministris, ad hoc ordinatum, qui medius inter ceroferarios incedit.

Duodecim presbyteri suo ordine iuxta sedilia, in fine presbyterii posita hinc et inde stabunt, vel sedebunt aut genuflectent, prout tempus postulabit, facies semper ad altare vertentes; post eos stabunt septem diaconi, et post diaconos septem subdiaconi in gradibus presbyterii. Pontifex vero, postquam ante altare pervenerit, facit confessionem. Interim cantatur:

3.

Antiphona ad introitum II

Exodi 30, 25, 31; Ps. 88, 2

FA-ci- es * uncti- ó-nis ó- le- um, et
 fí-li- is Isra- él di- ces : Hoc ó- le- um un-cti- ó-
 nis sanctum e- rit mi- hi in ge- ne-ra- ti- ó- nes
 ve- stras. *Ps.* Grá- ti- as Dómi- ni in æ- térum can-
 tábo : * per omnes ge-ne-ra-ti- ó-nes annunti- á-bo fi-de-
 li-tá- tem tú- am. Fá-ci- es.

140 Feria quinta in Cena Domini

I

K Y-ri- e, * e- lé- i-son. *iii.* Chri-
ste, e- lé- i- son. *iii.* Ký- ri- e,
e- lé- i- son. *ii.* Ký- ri- e, * **
e- lé- i- son.

4. *Decantatis antiphona ad introitum ac Kýrie, eléison, ut moris est, pontifex statim incipit in tono solemni:*

IV

G Ló- ri- a in excélsis De- o. Et in terra pax
ho-mí-ni- bus bonæ vo-luntá- tis. Laudámus te. Be-ne-dí-
cimus te. Ado-rá- mus te. Glo-ri- fi-cá- mus te.
Grá-ti- as ági-mus ti-bi propter magnam gló-ri- am tu- am.

Ad missam chrismalem

141

The musical notation consists of four-line staves using square neumes. The first section of text is:

Dómi-ne De-us, Rex cæ-léstis, De-us Pa-ter omní-
pot-ens. Dómi-ne Fi-li u-ni-gé-ni-te, Ie-su Chri-
ste. Dómi-ne De-us, Agnus De-i, Fí-li-us Pa-
tris. Qui tol-lis peccá-ta mundi, mi-se-ré-re no-bis.

The second section of text is:

Qui tol-lis peccá-ta mundi, súsci-pe depre-ca-ti-ó-nem no-
stram. Qui se-des ad déxte-ram Patris, mi-se-ré-re no-bis.

The third section of text is:

Quóni-am tu so-lus Sanctus. Tu so-lus Dó-minus. Tu so-lus
Altíssimus, Ie-su Chri-ste. Cum San-cto Spí-
ri-tu, in gló-ri-a De-i Pa-tris. A-men.

142 Feria quinta in Cena Domini

5. Orémus.

Oratio

Dómine Deus, qui in regenerándis plébibus tuis ministério úteris sacerdótum; tríbue nobis perseverántem in tua voluntaé famulátum; † ut dono grátiæ tuæ, in diébus nostris, * et méritis et número sacrátus tibi pópulus augeáatur. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum.

Et dicitur hæc tantum oratio.

6. Lectio Epistolae beati Iacobi apostoli. 5, 13-16

Fratres : Tristátur áliquis vestrum? Oret. Aequo ánimo est? Psallat. Infirmátur quis in vobis? Indúcat presbýteros ecclésiæ, et orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini; et oráto fidei salvábit infírmum, et alleviábit eum Dóminus; et si in peccátis sit, remitténtur ei. Confitémini ergo altérutrum peccáta vestra, et oráte pro ínvicem ut salvémini; multum enim valet deprecátió iusti assídua.

7. Graduale

Ps. 27, 7-8

v
I N De- o * confí- sum est cor me- um,
 et adiú- tus sum; íd-e- o exsúl- tat cor
 me- um, et cán- ti- co me- o lau-
 do e- um. **V. Dómi-**

Ad missam chrismalem

143

The image shows a musical score for the hymn 'Ave Maris Stella'. It consists of four staves of Gregorian chant notation, each with a specific vocal range indicated by a bracket below the staff. The voices are labeled with Latin text: 'nus' (tenor), 'robur est' (bass), 'pópu- lo su- o,' (soprano), 'et præ-sí- di-' (mezzo-soprano), 'um sa-lú- tis' (soprano), 'un-cto * su-' (mezzo-soprano), and 'o.' (bass). The music is written in common time, with various note values including longs, breves, and semibreves, separated by vertical bar lines. The notation uses black square neumes on white horizontal lines.

8. + Sequentia sancti Evangelii secundum Marcum. 6, 7-13

In illo tempore : Vocavit Iesus duodecim, et cœpit eos mittere binos, et dabat illis potestatem spirituum immundorum. Et præcepit eis, ne quid tollerent in via, nisi virgam tantum; non per am, non panem, neque in zona æs, sed calceatos sandaliis, et ne induerentur duabus tunicis. Et dicebat eis : « Quocumque introieritis in domum, illic manete, donec exeat inde; et quicumque non recéperint vos, nec audierint vos, exéentes inde, excutite pūlverem de pédibus vestris, in testimoniūm illis ». Et exéentes prædicabant ut pænitentiā agerent; et dæmonia multa eiciébant, et ungébant óleo multos ægros, et sanabant.

Et non dicitur Credo.

Ad offertorium, patena deponitur sub corporali, ut in Missa lecta, et non sustentatur a subdiacono; qui, postquam aquam in calicem infuderit, deponit velum humerale et transit ad sinistram Episcopi pro incensatione altaris.

9. Antiphona ad offertorium *Ps. 44, 7*

A page from a medieval manuscript featuring musical notation and Latin text. The music is written on four-line red staves. The first staff begins with a large initial 'D' and a 'VIII'. The lyrics 'I- li- gis * iustí- ti- am et' are written below the staves. The notation consists of black square neumes on the staves.

144 Feria quinta in Cena Domini

o- dí- sti in-iqui-tá- tem; proptér-
 e- a un- xit te De- us, De- us
 tu- us, ó- le- o læ- tí-
 ti- æ.

10.

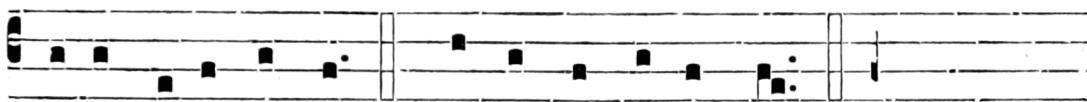
Secreta

Huius sacrificii poténtia, Dómine, quásumus, et vetustátem
nostram cleménter abstérgat, et novitátem nobis áugeat
et salútem. Per Dóminum nostrum.

11.

PRÆFATIO

P ER ómni- a sácu- la sácu- ló- rum. R. Amen. V. Dó-
 mi-nus vo-biscum. R. Et cum spí- ri- tu tu- o. V. Sursum cor-
 da. R. Habémus ad Dómi- num. V. Grá- ti- as agámus Dó-

mi-no De-o nostro. R̄. Dignum et iustum est.

V

E-re dignum et iustum est, æquum et sa-lu-tá-re,

cleménti- am tu- am supplí- ci- ter obsecrá- re, ut spi- ri-

tu- á- lis lavácri baptísmo re-no-vándis cre- a-tú- ram chrís-

ma- tis in sacraméntum perféctæ sa-lú- tis vi- tæque confír-

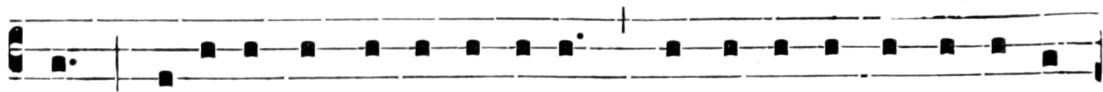
mes; ut sancti- fi- ca- ti- ó- ne uncti- ó- nis infú- sa, corru-

pti- ó- ne primæ na- ti- vi- tás absórpta, sanctum u- ni- uscu-

iúsque templum acceptá- bi- lis vi- tæ inno- cénti- æ odó- re

re- do- léscat; ut secúndum consti- tu- ti- ó- nis tu- æ sacramén-

146 Feria quinta in Cena Domini

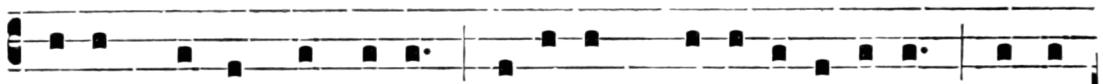
tum, régi- o et sa-cerdo-tá-li prophe- ti-cóque ho-nó-re

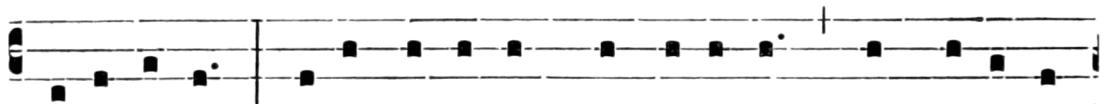
perfú- si, vestiménto incorrúpti múne- ris indu- ántur :

per Christum Dómi-num nostrum. Per quem ma- iestá- tem

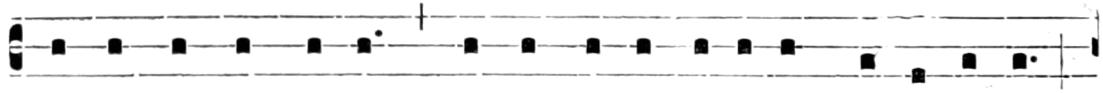
tu- am laudant Ange- li, adó-rant Domi-na-ti- ónes, tremunt

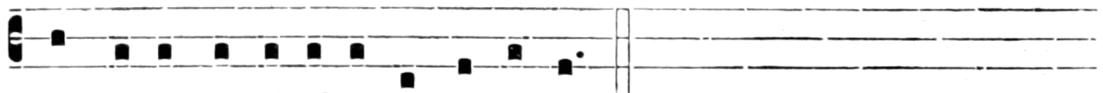
Po-testá- tes. Cæ- li, cæ- lo-rúmque Virtú- tes, ac be- á- ta

Sé-raphim, só-ci- a exulta-ti- ó-ne concé-lebrant. Cum qui-

bus et nostrar- vo-ces ut admít- ti iúbe- as, depre-cámur,

súpli-ci confessi- ó-ne di- céntes :

VIII

S

An- etus, * Sanctus, San- etus Dómi-nus De- us

Sá- ba- oth. Ple-ni sunt cæ-li et terra gló- ri- a tu- a.
 Ho- sánna in ex- cél- sis. Be-ne-dictus qui ve-nit in
 nómí-ne Dó- mi-ni. Ho- sánna in ex- cél- sis.

12. *Communicantes, et quæ sequuntur usque ad consecrationem dicuntur ut in Canone Missæ, nihil addendo vel immutando.*

Ad elevationem, Sacramentum incensatur a subdiacono genuflexo in infimo gradu altaris, ad latus epistolæ.

13. *Proceditur in Missa more consueto usque ad illum locum Canonis, ubi dicitur : Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas, exclusive.*

Priusquam ergo pontifex verba ipsa dicat, facta reverentia Sacramento in altari consecrato, retrahit se ad partem epistolæ altaris, ubi digitos abluit in vase apto, et ad purificatorium extergit, et ablutio usque post communionem pontificis reservatur. Tum facta iterum Sacramento reverentia, descendit primum gradum altaris, et ibidem accepta mitra, vadit ad sedem sibi paratam in presbyterio, ab opposito altaris; et sedet super ipsam, versa facie ad altare, mensam ante se habens, circumstantibus ministris, sacerdotibus, et aliis paratis prædictis, in suis locis manentibus.

Tunc archidiaconus stans apud pontificem dicit alta voce in tono lectionis :

O-le- um in-firmó-rum.

Et mox unus subdiaconus ex septem paratis prædictis cum duobus acolythis, hinc et inde associatus, vadit ad sacristiam, ubi accipiens ampullam Olei, quod pro infirmis consecrari debet, coopertam, ut invenit, portet eam sinistro bracchio circumdatam ante pontificem, ubi eam tradit in manibus archidiaconi, plane dicens : Oleum infirmórum.

148 Feria quinta in Cena Domini

Archidiaconus præsentat illam pontifici ad benedicendum, idem dicens, collocans eam coram eo supra mensam supradictam.

Pontifex surgens cum mitra exorcizat, et benedicit illud voce demissa, ita tamen quod a circumstantibus sacerdotibus audiri possit, absolute dicens :

Exorcizo te, immundissime spíritus, omnisque incúrsio sátanæ, et omne phantásma : in nōmine Pa**+**tris, et Fí**+**lii, et Spíritus **+** Sancti; ut recédas ab hoc óleo, ut possit éffici únctio spiritális ad corroborándum templum Dei vivi : ut in eo possit Spíritus Sanctus habitáre, per nomen Dei Patris omnipoténtis, et per nomen dilectíssimi Fílii eius Dómini nostri Iesu Christi, qui ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem.

R^y. Amen.

Deinde, deposita mitra, benedicit ipsum Oleum, dicens eadem voce :

V. Dóminus vobíscum.

R^y. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Emítte, quæsumus, Dómine, Spíritum Sanctum tuum Parácli- tum de cælis in hanc pinguédinem olívæ, quam de víridi ligno prodúcere dignátus es, ad refectionem mentis et còporis; et tua sancta bene**+** dictióne, sit omni hoc unguénto cælestis medicínæ perúncto tutámen mentis et còporis, ad evacuándos omnes dolóres, omnes infirmitátes, omnémque ægritúdinem mentis et còporis, unde unxísti sacerdótes, reges, prophétas et mártires, sit Chrisma tuum perféctum, Dómine, nobis a te benedictum, pérmánens in viscéribus nostris. In nōmine Dómini nostri Iesu Christi.

His expletis, Oleum ipsum eo modo quo apportatum fuit, ad sacrarium reportatur, et diligentissime conservatur. Tunc pontifex, reassumpta mitra, sedet et lavat manus : tum surgit, et cum mitra, et cum ministris suis (ceteris sacerdotibus, et aliis paratis, in locis suis manentibus) accedit usque ad gradum altaris, ubi, deposita mitra, facit reverentiam Sacramento ; tum ascendit ad altare, et incipiens ubi dimiserat, videlicet, Per quem hæc ómnia, etc., procedit in missa usque ad communionem Corporis et Sanguinis inclusive, quam pontifex ipse solus sumit.

Ad triplex Agnus Dei, ter respondetur miserére nobis, ut infra.

VI

Agnus Dei, * qui tol-lis pec-cá-ta mundi : mi-
se-ré-re no-bis. Agnus Dei, qui tól-lis peccá-ta
mundi : mi-se-ré-re no-bis. Agnus Dei, * qui tol-
lis peccá-ta mundi : mi-se-ré-re no-bis.

*Osculum pacis non datur et omittitur oratio Dómine Iesu Christe,
qui dixisti.*

14. *In hac Missa sacram communionem distribuere non licet.*

15. *Post communionem, pontifex, etiam si Missam solemnem vespertinam litaturus sit, se ipsum et calicem purificat more solito.*

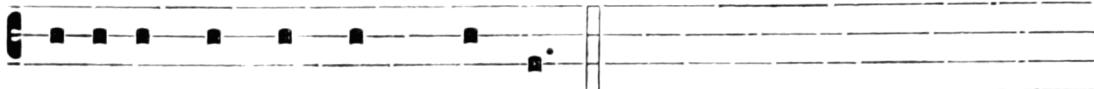
16. Antiphona ad communionem *Marc. 6, 12-13*

I

P Ræ-di-cá-bant A-póstoli * ut pæni-ténti-am
á-ge-rent, et un-gé-bant ó-le-o mul-tos æ-
gros, et sa-ná-bant.

150 Feria quinta in Cena Domini

Deinde pontifex, in secundo gradu altaris mitram accipit, et redit ad prædictam sedem cum ministris suis et aliis assistantibus, eo ordine quo præmissum est, et ibi cum mitra sedet. Tunc archidiaconus, stans apud pontificem, dicit alta voce in tono lectionis :

O-le- um ad sanctum Chrisma.

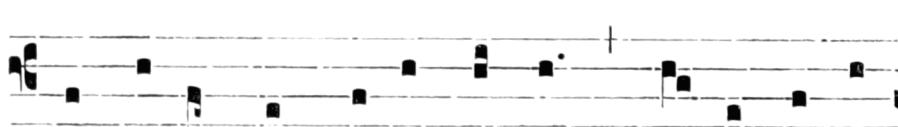
Et mox eadem voce, in tono subiungit :

O-le- um ca-techume-nó-rum.

Quo dicto, oblato pontifici thuribulo, pontifex imponit incensum, et benedicit more solito. Tum duodecim presbyteri, septem diaconi, et septem subdiaconi parati prædicti, et alii ministri, quot necessarii fuerint, eo ordine quo venerunt, pergunt ad sacrarium ad deferendum cum omni decore et reverentia Oleum Chrismale, et Oleum catechumenorum, ministris tamen pontificis cum eo remanentibus. Incedunt autem redeentes ad chorum cum ampullis, hoc ordine : primo thuriferarius cum thuribulo fumigante, quem sequitur subdiaconus crucem deferens, medius inter duos acolythos cum cereis ardentibus ; tum duo cantores cantantes versus : O Redémptor, ut infra habentur ; quos sequuntur, bini et bini, subdiaconi et diaconi ; deinde unus subdiaconus portans vasculum cum balsamo, tum duo diaconi ampullas Olei ad sanctum Chrisma, et pro Oleo catechumenorum portantes, qui habent mappulas mundas, sive vela ad collum, quorum extremitates ante pectus dependent, tenentes ipsas ampullas sinistris bracchiis circumdatas, et extremitatibus mappularum, quæ a dextris dependent, involutas, et coopertas, ita tamen ut a medio supra videri possint. Diaconus autem, qui Oleum ad sanctum Chrisma portat, a dexteris vadit ; hos sequuntur duodecim sacerdotes, diaconi et subdiaconi prædicti, bini et bini. Quibus sic a sacristia versus pontificem procedentibus, duo cantores prædicti cantant versus sequentes :

O

Red-éemptor, sume carmen Te-met conci-

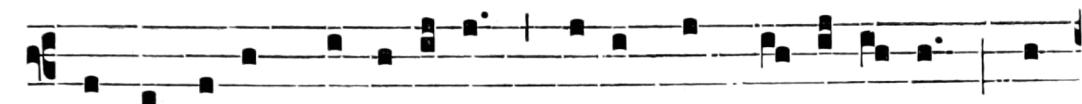
nénti- um.

Et chorus idem replicat.

Ad missam chrismalem

151

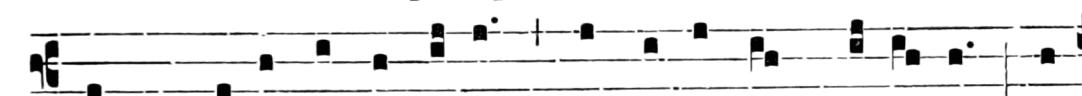
Deinde dicti duo cantores prosequuntur sequentes versus :

Audi, iudex mortu- ó-rum, Una spes mor-tá- li- um, Au-
di vo-ces pro-fe- réntum Do-num pa-cis prae-vi- um.

Chorus repetit Ḷ. O Redémptor.

Deinde dicti duo cantores prosequuntur versum :

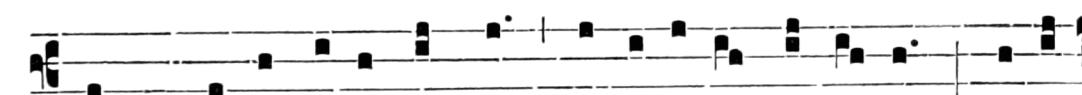
Arbor fœta alma luce Hoc sacrándum pró-tu- lit, Fert

hoc pro-na præ-sens turba Salva-tó-ri sáe-cu-li.

Chorus repetit Ḷ. O Redémptor.

Tum illi duo cantores prosequuntur versum :

Stans ad a-ram imo supplex Infu-lá-tus pónti- fex, Dé-bi-

tum per-sólvit omne Con-secrá-to Chrísma-te.

Chorus repetit Ḷ. O Redémptor.

Deinde illi duo cantores prosequuntur versum :

Consecrá-re tu digná-re, Rex per-énnis pátri- æ, Hoc

o-lí-vum, signum vivum, Iu-ra contra dáemonum.

Chorus repetit ¶. O Redémptor.

Eis igitur ordine præmisso in presbyterium ecclesiæ cantando versus præmissos pervenientibus, crux cum candelabris et incenso situatur prope altare, iuxta cornu epistolæ; archidiaconus, diaconus, et subdiaconus ministrandes, sint circa pontificem, hinc et inde. Sacerdotes vero duodecim parati iuxta eos duo cornua faciunt, sex hinc et sex illinc, vertentes faciem ad altare, a lateribus assistentes pontifici, tamquam eius testes, et ministerii sacri Chrismatis cooperatores. Diaconi vero post tergum pontificis, et post eos, subdiaconi parati stant, tamquam ministri et inspectores. Interim diaconi ampullas Olei Chrismalis et Olei catechumenorum portantes, et subdiaconus cum balsamo subsistunt, quoisque omnes prædicti in suis locis fuerint ordinati. Omnibus itaque dispositis, diaconus ampullam Olei Chrismalis ferens venit ante pontificem, et archidiaconus illam involutam cum mappula, quam diaconus ipse circa collum portavit, de manu eius accipiens, eam sic involutam ostendit pontifici sedenti, et illam super mensam ante episcopum positam collocat diligenter, alio diacono ampullam aliam assidue inter brachia tenente. Tunc subdiaconus vasculum cum balsamo portans, illud tradit archidiacono, qui balsamum pontifici similiter ostendens, ipsum supra mensam collocat. Tum pontifex, deposita mitra, surgit, et versus ad altare, habens ante se super mensam ampullam Olei Chrismalis et balsamum, ante omnia benedicit ipsum balsamum, dicens :

¶. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, mysteriorum cælestium et virtutum ómnium præparátor, nostras, quæsumus, preces exaudi, hanc odoriferam siccí córticis lácrimam (quæ felícis virgæ profluéndo sudórem, sacerdotáli nos opímat unguénto) acceptábilem tuis præsta mystériis, et concéssa benedictióne sanctí + fica. Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæculórum.
R. Amen.

Orémus.

Creaturárum ómnium, Dómine, procreátor, qui per Móysen fámulum tuum permístis herbis arómatum fíeri præcepísti sanctificatiómem unguénti; cleméntiam tuam suppliciter depósci-

mus, ut huic unguénto, quod radix prodúxit stírpea, spirituálem grátiam largiéndo, plenitúdinem sancti **+** ficatiónis infúndas. Sit nobis, Dómine, fídei hilarítate condítum; sit sacerdotális unguénti Chrisma perpéatum; sit ad cælestis vexílli impressiónem digníssimum; ut, quicúmque baptísmate sacro renáti isto fúerint liquóre perúncti, cóporum atque animárum benedictióнем pleníssimam consequántur, et beátæ fídei colláto múnere perénniter ampliéntur. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sácula sæculórum.

R/. Amen.

Deinde, accepta mitra, stans adhuc pontifex miscet super patenam, vel in aliquo parvo vasculo balsamum cum modico olei de ampulla Chrismali sumpti, dicens :

Orémus Dóminum Deum nostrum omnipoténtem, qui incomprehensibilem unigéniti Fílii sui sibique coætérni divinitátem mirábili dispositióne veræ humanitati inseparabiliter coniúnxit, et cooperánte grátia Spíritus sancti, óleo exsultatiónis præ partícipibus suis linívit, ut homo, fraude diáboli pérditus, gémina et singulári constans matéria, perénni redderétur, de qua exciderat, hereditati; quátenus hos ex divérsis creaturárum speciébus liquóres créatos sanctæ Trinitatis perfectióne bene **+** dícat, et benedicéndo sanctí **+** ficit, concedátque, ut simul permísti unum fiant; et quicúmque extérius inde perúnctus fúerit, ita intérius liniátur, quod ómnibus sórdibus corporális matériæ carens, se partícipem regni cælestis éffici gratulétur. Per eúndem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium suum, qui cum eo vivit et regnat in unitáte eiúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sácula sæculórum.

R/. Amen.

Quo facto, sedet pontifex, retenta mitra, et halat plane tertio, in modum crucis, super os ampullæ Chrismalis involutæ ante se super mensam stantis. Deinde duodecim sacerdotes parati, qui iuxta eum sunt, ordinatim facientes reverentiam altari et pontifici, ad mensam prædictam accedunt, et stantes ante eam singuli successive eodem modo, ut pontifex fecerat, in modum crucis super os ampullæ prædictæ halant. Tum reverentiam, ut supra, facientes, ad loca sua revertuntur. Quo facto, surgit pontifex,

154 Feria quinta in Cena Domini

et stans, cum mitra, legendo dicit exorcismum Chrismalem, absolute dicens :

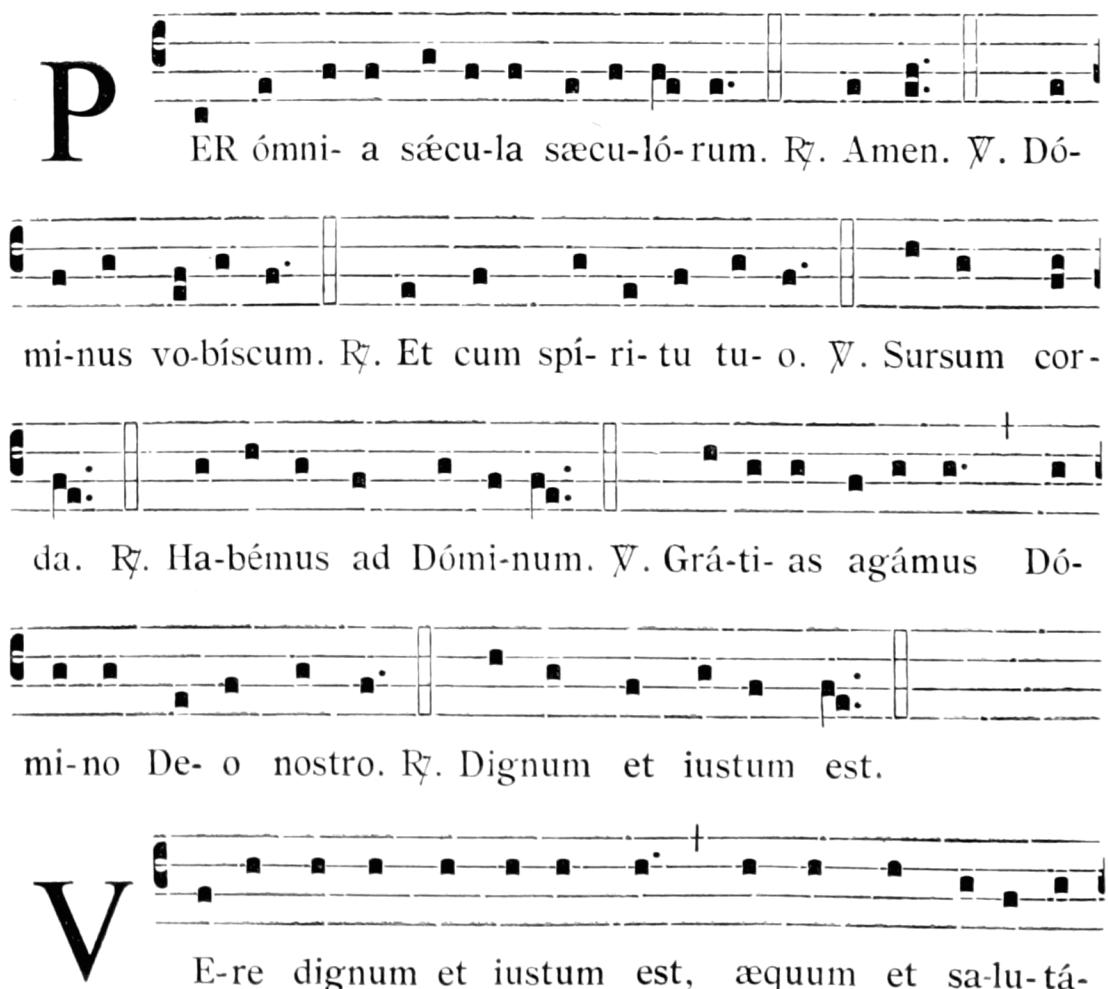
Benedictio Chrismatis

Exorcízo te, creatúra ólei, per Deum Patrem omnipoténtem, qui fecit cælum et terram, mare et ómnia quæ in eis sunt, ut omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, omnísque incúrsio, et omne phantásma sátanæ eradicétur, et effugéatur a te; ut fias ómnibus qui ex te ungéndi sunt, in adoptiónem filiórum, per Spíritum sanctum. In nómine Dei Pa⁺ tris omnipoténtis, et Iesu⁺ Christi Fílii eius Dómini nostri, qui cum eo vivit et regnat Deus, in unitáte eiúsdem Spíritus⁺ sancti.

Deinde, deposita mitra, extensis manibus ante pectus, dicit præfationem

PER ómni- a sácu-la sácu-ló- rum. R^y. Amen. V. Dó-
mi-nus vo-bíscum. R^y. Et cum spí- ri- tu tu- o. V. Sursum cor-
da. R^y. Ha-bémus ad Dómi-num. V. Grá-ti- as agámus Dó-
mi-no De- o nostro. R^y. Dignum et iustum est.

V E-re dignum et iustum est, æquum et sa-lu-tá-

Ad missam chrismalem

155

re, nos ti-bi semper et u-bique grá-ti-as áge-re :
Dómi-ne, sancte Pa-ter, omní-pot-ens æ-térne De-us : Qui
in princí-pi-o, inter cé-te-ra bo-ni-tá-tis tu-æ mú-ne-
ra, terram prodú-ce-re fructí-fe-ra ligna iussí-sti,
inter quæ hu-ius pinguíssimi liquó-ris mi-nístræ o-lí-
væ nasce-réntur, qua-rum fructus sacro chrísma-ti de-
serví-ret. Nam et David prophé-ti-co spí-ri-tu grá-ti-æ
tu-æ- sacraménta præ-nóscens, vultus nostros in ó-le-o ex-
hi-la-rándos esse cantávit : et cum mundi crími-na di-

156 Feria quinta in Cena Domini

lú-vi- o quondam expi- a-réntur effú- so, simi- li- tú- dinem
 fu-tú-ri múnē-ris co-lúmба demónstrans per o- lívae ramum,
 pa-cem terris réddi- tam nunti- ávit. Quod in novíssimis tem-
 pó-ri- bus mani- féstis est efféctibus declará-tum, cum baptís-
 ma- tis aquis ómni- um críminum commíssa de-lénti- bus,
 hæc ó- le- i úncti- o vultus nostros iucúndos éffi- cit, ac
 se-rénos. Inde ét-i- am Mó- y-si fâmu-lo tu- o mandátum
 de-dísti, ut A-a-ron fratrem su- um pri- us aqua lo-tum
 per infu-si- ónem hu-ius unguénti consti-tú- e-ret sacerdó-
 tem. Accéssit ad hoc ámpli- or honor, cum Fí- li- us tu- us

Jesus Christus Dóminus noster lavá-ri se a Io- ánne
undis Iordáni-cis exe-gísset, ut Spí-ri-tu Sancto in co-lúm-
bæ simi- li-tú-dine dé-super misso, Uni-gé-ni-tum tu- um,
in quo ti-bi óptime compla-cu- ísse, testimó-ni- o subse-
quéntis vo- cis osténde-res, et hoc illud esse mani- festís-
sime comprobá-res, quod cum ó-le- o lætí- ti- æ præ consór-
tibus su- is ungéndum David prophé-ta ce- ci-nísset. Te
í-gi- tur depre-cámur, Dómi- ne, sancte Pa-ter, omní-pot-ens
ætérne De- us, per e- ún-dem Iesum Christum Fí- li- um tu- um
Dómi-num nostrum, ut hu-ius cre- atú-ræ pingué-dinem san-

158 Feria quinta in Cena Domini

cti-**†**fi-cá-re tu- a bene-**†**dicti- óne digné- ris, ut sancti **†**

Spí-ri-tus e- i admiscé- re virtú-tem, co- ope-ránte Christi

Fí- li- i tu- i pot-énti- a, a cu-ius nómí-ne sancto Chrisma

nomen accépit, unde unxísti sa-cerdó- tes, re-ges, pro-

phé-tas et márty-res : ut sit his, qui re-ná- ti fú- e-rint ex

aqua et Spí- ri- tu Sancto, Chrisma sa-lú- tis, e- ósque

æ-térnæ vi-tæ partí-ci- pes, et cæ-léstis gló-ri- æ fá-ci- at

esse consórtes.

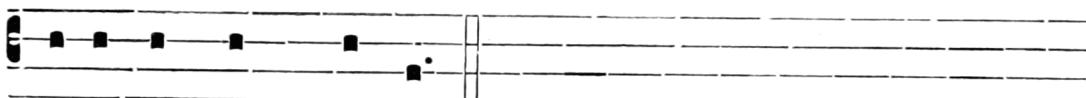
*Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstan-
tibus audiri possit :*

Per eúndem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum,
qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per
ómnia sǽcula sǽculórum. R/. Amen.

Præfatione huiusmodi finita, pontifex balsamum cum illo modico oleo ex ampulla Chrismali sumpto mistum commiscet sancto Chrismati, reponens ipsum in ampullam Chrismalem, et dicens :

Hæc commixtio liquorum fiat omnibus ex ea perunctis propitiatio et custodia salutaris in sæculorum. R. Amen.

Tum diaconus, qui ampullam Chrismalem de sacristia portavit, deponit mappulam, sive velum de ipsa ampulla, dimissa ei sua serica veste alba, quam antea habebat, et pontifex, capite inclinato, salutat Chrisma dicens :

Ave, sanctum Chrisma.

Et hoc secundo et tertio facit, semper altius dicendo; quod postquam tertio dixerit, osculatur labium ampullæ; quo facto, sedet pontifex, et accipit mitram. Tum singuli duodecim sacerdotes parati prædicti accedunt successive per ordinem ad mensam, supra quam posita est ampulla Chrismatis, et factis reverentiis altari et pontifici, tertio in varia distantia genuflectunt coram ampulla, qualibet vice semper altius dicendo in tono prædicto : Ave, sanctum Chrisma.

Quo tertio dicto, labium ampullæ reverenter osculantur, et ad sua loca revertuntur. Quo peracto, ampulla in uno latere mensæ prædictæ collocatur. Et mox diaconus aliam ampullam sua veste coopertam cum Oleo catechumenorum ferens, accedit ad præsentiam pontificis, et ampullam ipsam sine mappula, quam diaconus ipse circa collum retinet, tradit archidiacono, qui illam suscipiens, eam ostendit pontifici, et collocat supra mensam prædictam in medio ante pontificem; super quam ampullam statim tam ipse pontifex, quam etiam duodecim presbyteri prædicti halant, prout supra de ampulla Chrismatis factum est. Quo facto, pontifex surgens cum mitra, submissa voce legendo absolute exorcismum Olei catechumenorum, dicit :

Benedictio Olei catechumenorum

Exorcizo te, creatura olei, in nomine Dei Patris omnipotenter et in nomine Iesu Christi, et Spiritus Sancti, ut in hac invocatione individuae Trinitatis, atque unius virtute Deitatis, omnis nequissima virtus adversaria, omnis inveterata malitia diaboli, omnis violenta incursio, omne confusum et cæcumphantasma eradicetur, et effugetur, et discédat a te; ut, divinis Sacramentis purificata, fias in adoptionem carnis et spiritus, eis qui ex te ungendi sunt, in remissionem omnium peccatorum; ut

160 Feria quinta in Cena Domini

efficiántur eórum córpora ad omnem grátiam spirituálem acci-
piéndam sanctificáta. Per eúndem Dóminum nostrum Iesum
Christum, qui ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos, et sáeculum
per ignem.

R. Amen.

*Deinde, deposita mitra, pontifex stans benedicit dictum Oleum catechu-
menorum eadem voce dicens :*

V. Dóminus vobíscum.

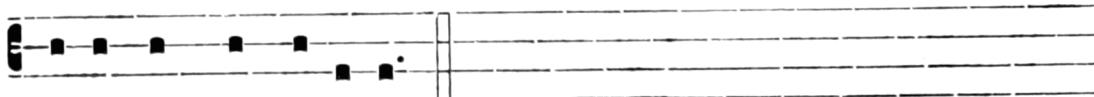
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, incrementórum ómnium et proféctuum spirituálium
remunerátor, qui virtúte sancti Spíritus imbecillárum mén-
tium rudiménta confírmas, te orámus, Dómine, ut emíttere dignéris
tuam bene + dictiónem super hoc óleum, et ventúris ad beatæ
regeneratiónis lavácrum tríbuas, per unctiónem huius creatúræ,
purgatióñem mentis et córporis; ut, si quæ illis adversántium
spirítuum inhæsére máculæ, ad tactum sanctificáti ólei huius
abscédant; nullus spirituálibus nequitiis locus, nulla réfugis
virtútibus sit facúltas, nulla insidiántibus malis laténdi licéntia
relinquátur. Sed veniéntibus ad fidem servis tuis, et Sancti Spíritus
tui operatióne mundándis, sit unctiónis huius præparáto útilis ad
salútem, quam étiam cælestis regeneratiónis nativitaté in sacra-
mēto sunt baptísmatis adeptúri. Per Dóminum nostrum Iesum
Christum Fílium tuum, qui ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos,
et sáeculum per ignem.

R. Amen.

*Deinde pontifex, et successive duodecim sacerdotes prædicti, reverenter
salutant Oleum ipsum, dicentes tertio in tono lectionis :*

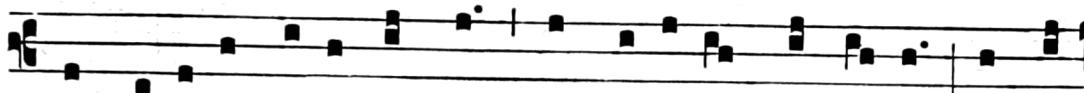
Ave, sanctum ó-le- um.

*Et postquam tertio id fecerint, osculantur os ipsius ampullæ, prout supra
de Chrismate positum est. His itaque peractis, ambæ ampullæ per dictos
duos diaconos, eo ordine et decore, quo delatæ fuerant, ad sacrarium sive*

Ad missam chrismalem

161

sacristiam processionaliter reportantur. Interim dum reportantur, duo præmissi cantores cantant hos versus :

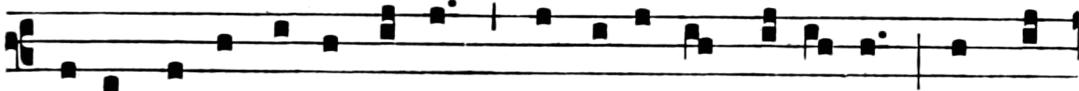
Ut nové-tur sexus omnis Uncti- ó-ne Chrísma-tis : Ut sa-
né-tur sauci- á-ta Digni-tá-tis gló-ri- a.

Chorus replicat versum :

O

Redémptor, sume carmen Te-met conci-nénti- um.

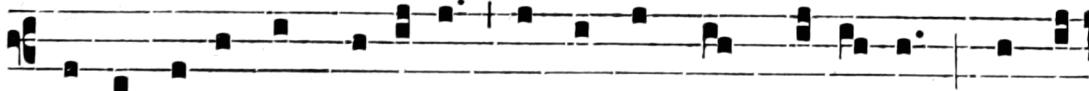
Tum dicti duo cantores prosequuntur versum :

Lo-ta mente sacro fonte Aufugántur crími-na, Uncta
fronte sacro- sáncta Influ-unt cha- rísmá-ta.

Chorus replicat ¶. O Redémptor.

Deinde dicti duo cantores prosequuntur versum :

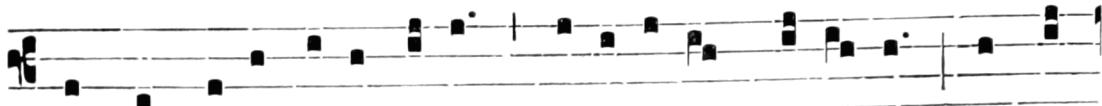

Corde na-tus ex Pa-réntis Alvum implens Vírgi-nis, Præsta
lu-cem, claude mortem Chrísma-tis con-sórti-bus.

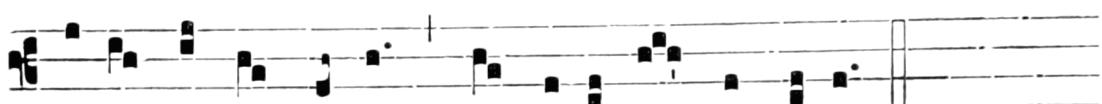
Chorus replicat ¶. O Redémptor.

162 Feria quinta in Cena Domini

Quo replicato, dicti duo cantores prosequuntur versum :

Sit hæc di- es festa no-bis, Sæcu-ló-rum sàe-cu- lis : Sit sa-

crá-ta digna laude. Nec se-néscat témpo-re.

Chorus replicat V. O Redémptor.

Vetus autem Chrisma, et Oleum catechumenorum, ac infirmorum, si quod remanserat in ampullis, ponitur in lampadibus ecclesiæ ante Sacramentum, ut comburatur. Reliquum autem, quod est in pyxidibus, sive capsulis cum bombyce, igne comburitur; et novum deinde cum nova bombyce in pyxidibus, sive capsulis imponitur. Interim dum Chrisma et Oleum catechumenorum ad sacristiam portantur, pontifex sedens cum mitra lavat manus, deinde redit ad altare, et prosequitur missam.

17. Orémus.

Postcommunio

Præsta, quæsumus, Dómine : ut, sicut de præteritis ad nova transímus; ita, vetustáte depósita, sanctificátis méntibus innovémur. Per Dóminum nostrum Iesum Christum.

Ad libitum Ite missa est ut in dominica II Passionis, 82.

18. *In fine Missæ, dicto Pláceat tibi, sancta Trinitas, datur benedictio more solito et, omissa ultimo evangelio sancti Ioannis, dicuntur in choro Sexta et Nona, 248.*

DE MISSA SOLEMNI VESPERTINA

IN CENA DOMINI

Statio ad S. Ioannem in Laterano

1. *Tabernaculum, si quod exstat in altari maiore, omnino vacuum sit; pro communicando vero clero et populo hodie et crastino die, ponatur super altare pyxis (vel pyxides) cum particulis in hac ipsa missa consecrandis.*

2. *Ubi deest copia clericorum et sacerdotum, missa celebratur secundum consuetum ritum missæ in cantu; et permittitur incensatio altaris, ut in missa solemni.*

3. *Ubi vero clerici adsint, maxime convenit, ut, in forma assistentiæ choralis, missæ solemni vespertinæ intersint.*

4. *Itaque, unusquisque suis choralibus vestimentis induitur: sacerdotes insuper et diaconi accipiunt stolam albam; celebrans et ministri induunt vestes sacras albi coloris, ut in missa moris est.*

5. *Omnibus sic paratis, incipit processio per ecclesiam ad altare, et interim cantatur a schola antiphona ad introitum.*

Antiphona ad introitum iv *Gal. 6, 14; Ps. 66*

OS au tem * glo ri á ri o-pór tet,
in cru-ce Dó mi-ni nostri Ie su Chri sti : in quo est
sa-lus, vi ta et re surre-cti o no stra : per quem

164

Feria quinta in Cena Domini

salvá- ti et li-be- rá- ti su- mus. *Ps.* De- us mi- se-
re- á- tur nostri, et be-ne- dí- cat no- bis : * il-lúmi-net vul-
tum su- um super nos, et mi-se-re- á- tur nostri. Nos
au- tem.

VERSUS AD LIBITUM

2. Ut cognoscámus in terra vi- am tu- am : * in ómni- bus
génti-bus sa-lu-tá- re tu- um. Nos au- tem.

3. Confi-te- ántur ti-bi pó-pu-li, De- us : * confi-te- ántur ti-bi
pópu- li omnes. Nos au- tem.

6. *Celebrans, postquam cum ministris [seu ministrantibus], ad altare pervenerit, facta confessione, omissis tamen Iúdica me, Deus et Glória Patri, ascendens, osculatur illud in medio, et incensat more solito, etiam quando solus in cantu celebrat.*

I

K Y- ri- e, * e-lé- i-son. Ký-ri- e, e-lé- i-

son. Ký- ri- e, e- lé- i-son. Chri- ste, e- lé- i-

son. Chri- ste, e-lé- i-son. Chri- ste, e- lé- i-

son. Ký-ri- e, e- lé- i-son. Ký- ri- e,

e-lé- i-son. Ký-ri- e, * **

e-lé- i-son.

7. *Altaris incensatione peracta, celebrans lecto introitu et Kýrie, eléison recitato, incipit solemniter Glória in excélsis, et pulsantur campanæ et organum, quæ, expleto hymno, silent usque ad initium hymni angelici in Missa vigiliæ paschalis.*

VII

G Ló- ri- a in excélsis De- o. Et in ter- ra pax ho-

166 Feria quinta in Cena Domini

mí-ni-bus bonæ vo-luntá-tis. Laudá-mus te. Be-ne-

dí-cimus te. Ado-rá-mus te. Glo-ri-fi-cá-mus te.

Grá-ti-as á-gimus ti-bi propter magnam gló-ri-am tu-am.

Dómi-ne De-us, Rex cæ-léstis, De-us Pa-ter omní-

pot-ens. Dómi-ne Fi-li u-ni-gé-ni-te Ie-su Chri-ste.

Dó-mi-ne De-us, Agnus De-i, Fi-li-us Pa-tris. Qui

tol-lis peccá-ta mundi, mi-se-ré-re no-bis. Qui tol-lis pec-

cá-ta mundi, sús-ci-pe depre-ca-ti-ó-nem nostram.

Qui se-des ad déxte-ram Patris, mi-se-ré-re no-bis. Quóni-am

8. Orémus.

Oratio

Deus, a quo et Iudas reátus sui pœnam, et confessiónis suæ latro præmium sumpsit, concéde nobis tuæ propitiatiónis efféctum : ut, sicut in passióne sua Iesu Christus, Dóminus noster, divéra utrísque íntulit stipéndia meritórum; ita nobis, abláto vetustátis erróre, resurrectiōnis suæ grátiam largiátur : Qui tecum vivit et regnat.

Et dicitur hæc tantum oratio.

9. Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Corinthios.

I Cor 11, 20-32

Fratres : Conveniéntibus vobis in unum, iam non est domíni-cam cenam manducáre. Unusquísque enim suam cenam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? Aut ecclésiam Dei contémnit, et confúndit eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo. Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : « Accípite, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratióнем ». Simíliter et cálicem, postquam cenávit, dicens : « Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine : hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratióнем ». Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis : mortem Dómini

168 Feria quinta in Cena Domini

annuntiábitis, donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc vel biberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sanguinis Dómini. Probet autem seípsum homo : et sic de pane illo edat et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, iudícum sibi mandúcat et bibit, non diiúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecíllas, et dórmiant multi. Quod si nosmetípsos diiudicarémus, non útique iudicarémur. Dum iudicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

10.

Graduale

Phil. 2, 8-9

v C Hri-stus * factus est pro no- bis obé-
 di- ens us-que ad mor- tem, mor- tem au-tem
 cru- cis. V. Propter quod et De-us exal-
 tár- vit il-lum, et
 de- dit il-li no- men, quod est super
 o-mne * no- men.

11. Munda cor meum, Iube, domne (Dómine), et Dóminus sit in corde tuo (meo), dicuntur more solito.

12. **+** Sequentia sancti Evangelii secundum Ioannem. 13, 1-15

Ante diem festum Paschæ, sciens Jesus quia venit hora eius, ut tráneat ex hoc mundo ad Patrem : cum dilexísset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Et cena facta, cum diábolus iam misísset in cor, ut tráderet eum Iudas Simónis Iscariótæ : sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exívit, et ad Deum vadit : surgit a cena, et ponit vestiménta sua : et cum accepísset línteum, præcínxit se. Deínde mittit aquam in pelvim, et cœpit laváre pedes discipulórum, et extérgere línteo, quo erat præcínctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus : « Dómine, tu mihi lavas pedes? » Respóndit Jesus et dixit ei : « Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea ». Dicit ei Petrus : « Non lavábis mihi pedes in æténum ». Respóndit ei Jesus : « Si non lávero te, non habébis partem mecum ». Dicit ei Simon Petrus : « Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus, et caput ». Dicit ei Jesus : « Qui lotus est, non índiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes ». Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum; proptérea dixit : Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eórum, et accépit vestiménta sua : cum recubuísset íterum, dixit eis : « Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me Magíster et Dómine, et bene dícitis; sum étenim. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dóminus et Magíster : et vos debétis alter altérius laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut, quemádmodum ego feci vobis, ita et vos faciátis ».

13. *Valde convenit ut post evangelium habeatur brevis Homilia ad illustranda mysteria potissima, quæ hac missa recoluntur, institutio scilicet sacræ Eucharistiae et ordinis sacerdotalis, necnon et mandatum Domini de caritate fraterna.*

14. *Credo hodie non dicitur.*

DE LOTIONE PEDUM

15. *Post homiliam proceditur, ubi ratio pastoralis id suadeat, ad lotionem pedum.*

16. *In medio presbyterii, vel in ipsa aula ecclesiæ, parata sint sedilia hinc inde pro duodecim viris, quorum lavabuntur pedes; cetera quæ occur- runt, tempore opportuno, in mensula parentur.*

170 Feria quinta in Cena Domini

17. Celebrans, facta altari reverentia, accedit ad sedile et sedet. Interim diaconus et subdiaconus [seu duo maiores ex ministrantibus] inducunt duodecim viros selectos, binos et binos, ad locum paratum, dum schola vel ipse clerus assistens incipit, cantando vel recitando, antiphonas, psalmos et versus infrascriptos.

Duodecim autem viri selecti, facta genuflexione altari et reverentia celebranti in presbyterio sedenti, disponuntur per sedilia; tunc ministri sacri, [seu ministrantes], adeunt celebrantem qui surgit. Omnes deponunt manipulum, celebrans vero etiam planetam et præcinctus se linteo.

Deinde pergit in medium cum ministris [vel ministrantibus], facit altari debitam reverentiam et procedit ad lotionem pedum hoc modo: genuflectens singulis, subdiacono [vel secundo ministrante] singulorum pedem dexterum tenente, acolythis [vel aliis duobus ministrantibus] aquam et pelvim præbentibus, singulorum pedem lavat, deinde abstergit, diacono [vel primo ministrante] linteum præbente ad abstergendum.

Lotione pedum ad finem vergente, incipitur antiphona 8a cum suis versibus, ceteris, si opus sit, omissis.

18. Antiphonæ¹ vero, psalmi et versus cantandi vel recitandi, sunt:

I

Antiphona Ioann. 13, 34; Ps. 118, 1

III
M Andá-tum novum do vobis : * ut di- li-gá-tis íni-
cem, sic-ut di-lé-xi vos», di-cit Dómi-nus. Ps. Be- á-ti imma-
cu-lá-ti in vi- a : * qui ámbu-lant in le- ge Dómi-ni.

Et repetitur immediate antiphona « Mandatum novum ».

*Et sic aliae antiphonæ, quæ habent psalmos vel versus, repetuntur.
Et de quolibet psalmo dicitur tantum primus versus.*

¹ Melodiae ad fidem codicum restitutæ iuxta easdem normas ac ipsum Antiphonale monasticum et a S. R. C. approbatæ pro O. S. B., die 24 januarii 1957.

II

Antiphona Ioann. 13, 4, 5 et 15; Ps. 47, 2

I transp.

P

Ostquam surrexit Dómi-nus * a ce-na, mi-

sit aquam in pel-vim, cœ-pit lavá-re pe-des di-sci-

pu-ló-rum : hoc ex-émplum re-lí-quit e-is. *Ps. Ma-*

gnus Dóminus, et laudá-bi-lis ni-mis : * in ci-vi-tá-te De-i no-

stri, in monte sancto e-ius. Postquam.

III

*Antiphona Ioann. 13, 12, 13 et 15; Ps. 84, 2***D**

Omi-nus Ie-sus, * postquam ce-ná-vit cum

di-scí-pu-lis su-is, la-vit pe-des e-ó-rum, et a-it

172 Feria quinta in Cena Domini

il-lis: Sci-tis quid fé-ce- rim vo-bis, e-go Dómi-nus et Ma-gí-ster? Exémplum de-di vo-bis, ut et vos i-ta fa-ci- á-tis. Ps. Be-ne- di-xísti, Dómi-ne, terram tu-am: * a-vertísti capti-vi-tá-tem Ia-cob. Dómi-nus.

IV

Antiphona Ioann. 13, 6-7 et 8

D v Omi-ne, * tu mi-hi la-vas pe-des? Respóndit Ie-sus, et di-xit e-i: Si non láve-ro ti-bi pe-des, non ha-bé-bis partem me-cum. ¶ Ve-nit ergo ad Simó-nem Petrum, * et di-xit e-i Petrus. Dómi-ne. ¶ Quod e-go fá-ci-o, tu nescis mo-do: * sci-es autem póstea. Dómi-ne.

V

Antiphona Ioann. 13, 14; Ps. 48, 2

I transp.

Si ego, Dómi-nus * et Ma-gíster ve- ster, lavi
 vo-bis pe-des : quanto ma-gis vos de-bé-tis alter alté-
 ri- us la-vá-re pe-des? *Ps.* Au-dí-te hæc, omnes gentes : *
 áu-ribus percí-pi-te, qui ha-bi-tá-tis or-bem. Si ego.

VI

Antiphona Ioann. 13, 35

VII

In hoc cognóscent omnes, * qui-a me-i estis discí-
 pu-li, si di-lecti-ó-nem habu-é-ri-tis ad ínvi-cem.
 ¶ **V.** Di-xit Ie-sus * discí-pu-lis su-is. In hoc.

174 Feria quinta in Cena Domini

VII

Antiphona I Cor. 13, 13

vii

M Ane- ant in vo- bis * fi-des, spes, cá-ri-tas, tri- a
 hæc : * ma-iор autem ho- rum est cá-ri-tas. ¶ Nunc autem ma-
 nent fi des, spes, cá-ri-tas, tri- a hæc. * Ma-iор.

VIII

Sequens antiphona cum suis versibus numquam omittitur; incipitur autem, omissis, si opus sit, præcedentibus, lotione pedum ad finem vergente.

viii

U - bi cá-ri- tas et a-mor, De- us i- bi est.
 ¶ Congregá-vit nos in u-num Christi a-mor.
 ¶ Exsultémus et in i-psو iu-cundémur.

¶. Time- ámus et amé-mus De- um vi-vum.

¶. Et ex corde di-li-gá-mus nos sin- cé- ro.

U

- bi cá-ri- tas et a-mor, De- us i-bi est.

¶. Simul ergo cum in u-num congregá-mur :

¶. Ne nos mente di-vi-dámur, cave- á-mus.

¶. Cessent iúrgi- a ma-lígna, cessent li-tes.

¶. Et in mé-di- o nostri sit Christus De- us.

U

- bi cá-ri- tas et a-mor, De- us i-bi est.

¶. Simul quoque cum be- á- tis vi-de- á-mus

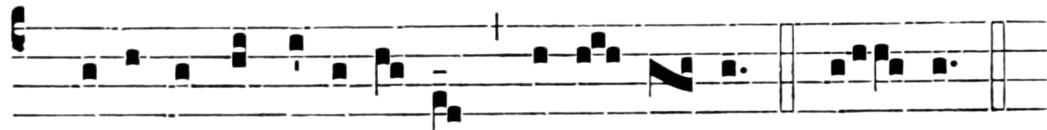
176 Feria quinta in Cena Domini

¶. Glo-ri- ánter vul-tum tu- um, Christe De- us :

¶. Gáudi- um, quod est imménum, atque probum,

¶. Sæcu- la per in-fi-ní- ta sæcu- ló- rum. A- men.

20. Lotione pedum completa, celebrans redit ad sedem, lavat et abstergit manus, nihil dicens. Deinde omnes resumunt manipulum, celebrans vero (deposito linteo quo erat præcinctus) etiam planetam, et redeunt ante medium altaris, ubi, omnibus stantibus, versus populum celebrans dicit in tono simplici ac manibus iunctis :

Pater noster. *secreto.*

¶. Et ne nos indúcas in tentatióne.

R. Sed líbera nos a malo.

¶. Tu mandásti mandáta tua, Dómine.

R. Custodíri nimis.

¶. Tu lavásti pedes discipulórum tuórum.

R. Opera mánuum tuárum ne despícias.

¶. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

¶. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Adésto, Dómine, quæsumus, offício servitútis nostræ : †
et quia tu discípulis tuis pedes laváre dignátus es, ne despí-
cias ópera mánuum tuárum, quæ nobis retinénda mandásti : *

ut, sicut hic nobis et a nobis exterióra abluiúntur inquinaménta; sic a te ómnium nostrum interióra lavéntur peccáta. Quod ipse præstáre dignérí, qui vivis et regnas Deus : * per ómnia sǽcula sǽculórum.

R/. Amen.

Oratione completa, duodecim viri, facta genuflexione altari et reverentia celebranti, reducuntur ad loca sua, si sint clerici in presbyterium, si sint laici in peculiarem locum ad hoc designatum.

21. *Ubi vero contingat lotionem pedum extra Missarum solemnia peragi, obseruetur ordo supra descriptus, præmisso, cum solitis cærimoníis, cantu evangelii Missæ Ante diem festum Paschæ, ut supra n. 12, p. 169. Celebrans utitur pluviali albo.*

22. *Post pedum lotionem, seu, ubi hæc locum non habuerit, post homiliam, proceditur in celebratione Missæ, more solito.*

23. Antiphona ad offertorium *Ps. 117, 16 et 17*

II

D
Exte- ra Dómi- ni * fe- cit vir-
tú- tem, déx-te- ra Dó- mi-ni exaltá- vit
me: non mó- ri- ar, sed vi- vam, et narrá-bo
é- pe-ra Dómi-ni.

178 Feria quinta in Cena Domini

24.

Secreta

Ipse tibi, quæsumus, Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus, sacrificium nostrum reddat accéptum, qui discípulis suis in sui commemorationem hoc fieri hodiérrna traditióne monstrávit, Iesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster : Qui tecum vivit et regnat in unitáte...

25. Præfatio, Sanctus et Benedíctus dicuntur more consueto. Dicitur autem Præfatio de sancta Cruce.

PRÆFATIO

P

ER ómni- a sáe-cu-la sæ-cu-ló- rum. R̄. Amen. V. Dó-

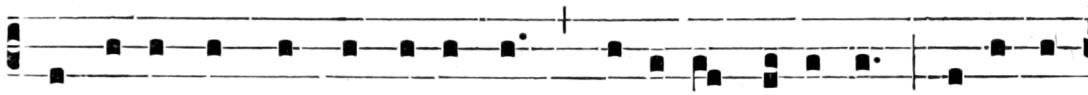
mi-nus vo-bís-cum. R̄. Et cum spí-ri- tu tu- o. V. Sursum cor-

da. R̄. Habé-mus ad Dómi-num. V. Grá-ti- as agá-mus Dó-

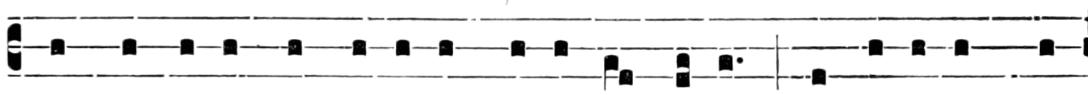
mi-no De- o nostro. R̄. Dignum et iustum est.

V

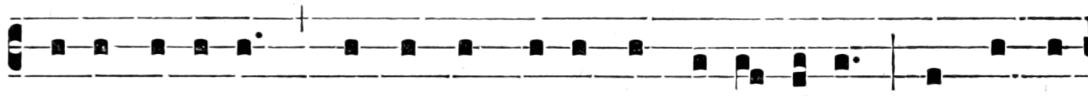
E-re dignum et iustum est, aequum et sa-lu- tá-re,

nos ti-bi semper et u-bique grá-ti-as áge-re : Dómi-ne,

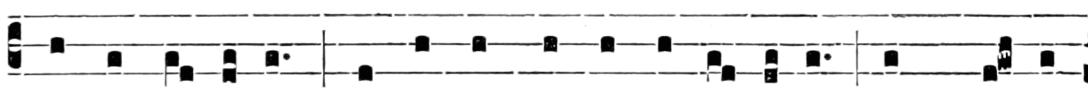
sancte Pa-ter, omní-pot-ens æ-térne De-us : Qui sa-lú-tem hu-

máni géne-ris in ligno Cru-cis consti-tu-ísti : ut, unde

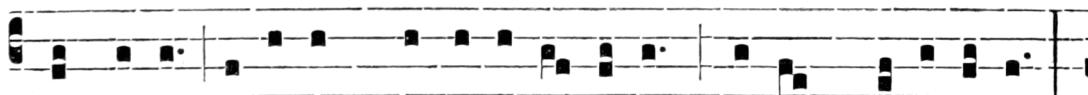
mors o-ri-e-bá-tur, inde vi-ta re-súrge-ret : et, qui in

ligno vincé-bat, in ligno quoque vince-ré-tur: per Chri-stum

Dó-mi-num nostrum. Per quem maiestá-tem tu-am laudant

Ange-li, adó-rant Domi-na-ti-ónes, tremunt Pot-está-tes.

Cæ-li, cæ-lo-rúmque Virtú-tes, ac be-á-ta Sé-raphim, só-ci-a

exulta-ti-ó-ne concé-lebrant. Cum qui-bus et nostraras vo-

180 Feria quinta in Cena Domini

ces ut admít-ti iúbe- as, depre- cámur, súpli- ci confes-
si- ó- ne di-céntes :

S An- ctus, * San-ctus, San- ctus Dóminus
De- us Sá- ba- oth. Ple-ni sunt cæli et ter- ra gló-
ri- a tu- a. Ho-sán-na in excél- sis. Be- ne- díctus
qui ve- nit in nó- mi- ne Dó- mi- ni Ho-
sánna in ex- cél- sis.

26.

INFRA ACTIONEM

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes, quo Dóminus noster Iesus Christus pro nobis est tráditus : sed et memóriam venerántes, in primis gloriósae semper Vírginis Mariæ, Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi : sed et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Iacóbi, Ioánnis, Thomæ, Iacóbi, Philíppi, Bartholoméi,

Matthæi, Simónis et Thaddæi : Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Ioánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni : et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. *Iungit manus.* Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super oblata, dicit :

Hanc ígitur oblatónem servítutis nostræ, sed et cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offérimus ob diem, in qua Dóminus noster Iesus Christus trádidit discípulis suis Córporis et Sánguinis sui mystéria celebránda : quásumus, Dómine, ut placátus accípias : diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérrna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum iúbeas grege numerári. *Iungit manus.* Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblatónem tu, Deus, in ómnibus, quásumus, *signat ter
super oblata*, bene **+** díctam, adscrí **+** ptam, ra **+** tam, ratio-
nábilem, acceptabilémque fácere dignéris : *signat semel super
hostiam*, ut nobis Cor **+** pus, et *semel super calicem*, et San **+** guis
fiat dilectíssimi Fílli tui *iungit manus* Dómini nostri Iesu Christi.

27. *Incensatio Sacramenti, ut in missa solemni moris est, hodie fit etiam si missa absque ministris sacris celebratur; tunc autem ab acolythis [seu ministrantibus] peragitur.*

Qui prídie, quam pro nostra omniúmque salúte paterétur, hoc est, hódie, *accipit hostiam*, accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas, *elevat oculos ad cælum*, et elevátis óculis in cælum ad te Deum, Patrem suum omnipoténtem, *caput inclinat*, tibi grátias agens, *signat super hostiam*, bene **+** díxit, fregit, dedítque discípulis suis, dicens : Accípite, et manducáte ex hoc omnes :

Tenens ambabus manibus hostiam inter indices et pollices, profert verba consecrationis secrete, distincte et attente super hostiam, et simul super omnes, si plures sint consecrandæ.

HOC EST ENIM CORPUS MEUM

182 Feria quinta in Cena Domini

Reliqua ut in Canone missæ, præter sequentia.

28. *Ad triplex Agnus Dei, ter respondetur miseré nobis, ut infra.*

v
A-gnus De- i, * qui tol- lis peccá- ta mun-
di : mi- se- ré- re no- bis. Agnus De- i, * qui tol-
lis peccá- ta mundi : mi- se- ré- re no- bis. Agnus
De- i, * qui tol- lis peccá- ta mun- di : mi- se-
ré- re no- bis.

Osculum pacis hodie non datur, et omittitur oratio Dómine Iesu Christe, qui dixisti.

29. *Sumpto sacratissimo Sanguine, celebrans procedit ad distributionem communionis, more solito. Präcedunt ministri sacri; post eos ceteri clericci per ordinem, deinde ministrantes.*

Hi omnes accedunt ante altare, bini et bini, aut quaterni et quaterni, et, facta genuflexione, gradus ascendunt, genibusque flexis reverenter accipiunt Corpus Domini; postea eodem ordine recedunt. Fideles vero accipiunt Sacramentum ad cancellos.

Si vero multitudine fidelium ad sacram mensam accedentium magna sit, alii quoque sacerdotes, cotta et stola albi coloris induiti, vel una cum

celebrante ad cancellos, vel alio loco apto, communionem distribuere possunt, cauto tamen ut bono ordini ac devotioni fidelium sedulo provideatur.

Si episcopus sacram communionem distribuerit, fideles annulum eiusdem ante communionem non osculantur.

30. *Antiphona ad communionem cantari debet a schola, dum celebrans sacras particulas distribuit.*

31. Antiphona ad communionem *Ioann. 13, 12, 13 et 15*

II

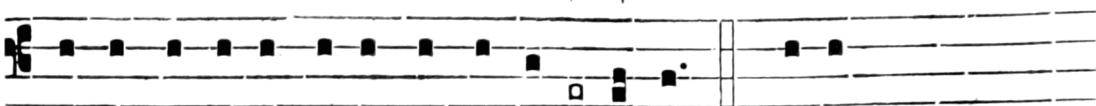
D Omi-nus Ié-sus, * postquam ce-ná-vit cum
di-scí-pu-lis su-is, la-vit pe-des e-ó-rum, et a-it
il-lis: Sci-tis quid fé-ce- rim vo-bis, e-go Dómi-
nus et Ma-gíster? Exémplum de-di vo-bis, ut et
vos i-ta fa-ci- á-tis.

Iuxta numerum communicantium addi possunt sequentes psalmi.

Psalmus 22

D Omi-nus re-git me, et ni-hil mi-hi dé-e-rit :* in

184 Feria quinta in Cena Domini

lo-co páscu-ae i-bi me col-lo- cá-vit. 2. Super...

2. Super aquam refectionis educávit me : * ániam meam **convértit**.

3. Dedúxit me super sémitas iustítiæ, * propter nomen **suum**.

4. Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo **mala** : * quóniam **tu mecum** es.

5. Virga tua et báculus **tuus**, * ipsa me **consoláta** sunt. —

6. Parásti in conspéctu meo **mensam**, * advérsus eos qui **tríbulant** me.

7. Impinguásti in óleo caput **meum** : * et calix meus inébrians quam **præclárus** est!

8. Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus **vitæ meæ** :

9. Et ut inhábitem in domo **Dómini**, * in longitúdinem *diérum*.

Et repetitur antiphona Dóminus Iesus. ut supra.

Psalmus 71

D E-us, iu-dí-ci- um tu- um re-gi da : * et iustí-

ti- am tu- am fí- li- o re-gis : *Flexa* : Ará-bi- æ, †

2. Iudicáre pópulum tuum in iustízia, * et páuperes tuos in **iudicio**.

3. Suscípiant montes pacem **pópulo** : * et colles *iustíiam*.

4. Iudicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet filios **páuperum** : * et humiliábit calumniatórem. —

5. Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióne.

6. Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stil-lántia *super terram*.

7. Oriétur in diébus eius iustítia et abundántia **pacis** : * donec auferátur luna. —

8. Et dominábitur a mari usque ad **mare** : * et a flúmine usque ad térmilos orbis *terrárum*.

9. Coram illo prócient *Æthíopes* : * et inimíci eius *terram língent*.

10. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona *addúcent*.

11. Et adorábunt eum omnes reges **terræ** : * omnes gentes sérvient **ei**. —

12. Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat *adiútor*.

13. Parcet páuperi et *ínopi* : * et ánimas páuperum *salvas fáciat*.

14. Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum *coram illo*. —

15. Et vivet, et dábitur **ei** de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso **semper** : * tota die benedíc**ent ei**.

16. Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † super-extollétur super Líbanum fructus **ei**us : * et florébunt de civitáte sicut *fenum terræ*.

17. Sit nomen eius benedictum in *sæcula* : * ante solem pémanet *nomen ei*us.

18. Et benedicéntur in ipso omnes tribus **terræ** : * omnes gentes magnificábunt **eum**. —

19. Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus.

20. Et benedictum nomen maiestátis eius in æténum : † et replébitur maiestáte eius omnis **terra** : * fiat, fiat.

Et repetitur antiphona Dóminus Iesus. ut supra.

186 Feria quinta in Cena Domini

Psalmus 103

B E-ne-dic, á-nima me- a, Dómino : * Dómi-ne, De- us
 me- us, magni- fi-cá- tus es ve-he- ménter. *Flexa* : dux est
 e- ó- rum : †

2. Confessiónem et decórem induísti : * amíctus lúmine sicut **vestíménto** :

3. Exténdens cælum sicut **pellem** : * qui tegis aquis superióra eius.

4. Qui ponis nubem ascénsu m **tuum** : * qui ámbulas super pennas **ventórum**.

5. Qui facis ángelos tuos, **spíritus** : * et minístros tuos ignem **uréntem**. —

6. Qui fundásti terram super stabilitátem **suam** : * non inclinábitur in sǽculum **sǽculi**.

7. Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus **eius** : * super montes stabunt aquæ.

8. Ab increpatiōne tua **fúgient** : * a voce tonítrui tui formidábunt.

9. Ascéndunt montes, et descéndunt **campi** * in locum, quem fundásti eis.

10. Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre **terram**. —

11. Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

12. Potábunt omnes béstiae **agri** : * exspectábunt ónagri in síti sua.

13. Super ea vólucres cæli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

14. Rigans montes de superiöribus **suis** : * de fructu óperum tuórum satiábitur **terra** :
15. Prodúcens fenum iuméntis, * et herbam servitúti **hóminum** :
16. Ut edúcas panem de **terra** : * et vinum lætíficit *cor* **hóminis** :
17. Ut exhílaret fáciem in óleo : * et panis *cor* hóminis *confírm̄et*.
18. Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.
19. Heródii domus dux est eórum : † montes excélsi **cervis** : * petra refúgium **herináciis**. —
20. Fecit lunam in **témpora** : * sol cognóvit occásum **suum**.
21. Posuísti ténebras, et facta **est** nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiae **silvæ**.
22. Cátuli leónum rugiéntes, ut **rápiant**, * et quærant a Deo *escam sibi*.
23. Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis *collocabúntur*.
24. Exíbit homo ad opus **suum** : * et ad operatióñem suam usque *ad vésperum*. —
25. Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! † ómnia in sapiéntia fecísti : * impléta est terra possessióne **tua**.
26. Hoc mare magnum, et spatiósum **mánibus** : * illic reptília, quorum non *est* **númerus**.
27. Animália pusilla cum **magnis** : * illic naves pertransíbunt.
28. Draco iste, quem formásti ad illudéndum **ei** : * ómnia a te exspéctant ut des illis escam *in témpore*.
29. Dante te illis, **cólligent** : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.
30. Averténte autem te fáciem, turbabúntur : † áuferes spíritum eórum, et defícient, * et in púlverem suum reverténtur.
31. Emíttes spíritum tuum, et **creabúntur** : * et renovábis fáciem **terræ**. —
32. Sit glória Dómini in sǽculum : * lætábitur Dóminus in opéribus **suis** :
33. Qui réspicit terram, et facit eam **trémere** : * qui tangit montes, *et fúmigant*.

188 Feria quinta in Cena Domini

34. Cantábo Dómino in vita **mea** : * psallam Deo meo quámdui sum.

35. Iucúndum sit ei elóquium **meum** : * ego vero delectábor in **Dómino**.

36. Defícient peccatóres a terra, et iníqui ita ut **non** sint : * bénedic, ánima mea, **Dómino**.

Et repetitur antiphona Dóminus Jesus. ut supra.

Psalmus 150

L Audá-te Dómi-num in sanctis e- ius : * laudá-te
e- um in firmaménto virtú- tis e- ius. Flexa : be-ne-so-
nánti-bus : †

2. Laudáte eum in virtútibus eius : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

3. Laudáte eum in sono **tubæ** : * laudáte eum in **psaltério** et **cíthara**.

4. Laudáte eum in **týmpano**, et **choro** : * laudáte eum in **chor-dis** et **órgano**.

5. Laudáte eum in **cýmbalis** benesonántibus : † laudáte eum in **cýmbalis** iubilatiónis : * omnis spíritus laudet **Dóminum**.

Et clauditur cum eadem antiphona Dóminus Jesus.

32. *Communione fidelium peracta, pyxis vel pyxides deponuntur super corporale. Si tamen pyxides plures sunt et tabernaculum in altari exstat, una tantum relinquuntur super corporale, reliquæ vero reponuntur in tabernaculo, et, ante altarium denudationem, forma simplici transferuntur ad locum reservationis, extra ecclesiam. Celebrans procedit ad ablutionem calicis et digitorum, recitans solitas orationes.*

33. *Omnibus sic absolutis, Missa prosequitur more solito; sed celebrans genuflectit, quandocumque accedit, vel recedit a medio altaris, vel transit ante Sacramentum: et cum dicit Dóminus vobíscum, non vertit se ad populum in medio altaris, ne terga vertat Sacramento, sed a latere evangelii.*

V. Dóminus vobíscum. R^y. Et cum spíritu tuo.

34. Orémus.

Postcommunio

Refécti vitálibus aliméntis, quásumus, Dómine Deus noster: ut, quod témpore nostræ mortalitátis exséquimur, immortálitatis tuæ múnere consequámur. Per Dóminum.

V. Dóminus vobíscum. R^y. Et cum spíritu tuo.

B

E-ne-di-cámus Dómi-no.

R^y. De-o grá-ti-as.

35. *Dicitur Pláceat tibi, sancta Trinitas, et osculatur altare more solito.*

36. *Benedictio et ultimum evangelium sancti Ioannis hodie omittuntur; celebrans autem et ministri sacri deponunt manipulum, celebrans vero etiam planetam, et accipit pluviale albi coloris.*

37. *In Missis lectis, quæ secundum Instructionem, III, 17, ab Ordinario loci celebrari permittuntur, Missa terminatur more solito.*

DE SOLEMNI TRANSLATIONE
AC REPOSITIONE SACRAMENTI
ET DE ALTARIUM DENUDATIONE

1. *Missa expleta, statim proceditur ad solemnem translationem et repositionem Sacramenti, quod ad communionem sequenti die faciendam in pyxide asservatur.*

2. *De apparatu loci, in quo sanctissima Eucharistia reponenda est, serventur quæ in Instructione, II, 8, 9, præscripta sunt.*

3. *In translatione et repositione vero Sacramenti proceditur hoc modo: Accenduntur intorticia, et fit processio more solito.*

190 Feria quinta in Cena Domini

Si haberi potest, aliis subdiaconus paratus ferat crucem; secus unus ex clericis [vel ministrantibus].

Celebrans, stans ante altare, imponit incensum in duobus thuribulis [in uno thuribulo], absque benedictione. Deinde, in medio genuflexus, ter incensat Sacramentum.

Tunc assumit velum humerale albi coloris, et ascendens altare in medio, facta genuflexione, stans, accipit pyxidem, quam diaconus ei porrigit, et extremitatibus veli cooperit.

Deinde, de altari descendens, procedit sub baldachino, duobus acolythis [vel uno ministrante] Sacramentum continue incensantibus [incensante], usque ad locum paratum.

Ministri sacri [vel ministrantes] comitantur celebrantem, a dextris et a sinistris procedentes et extremitates pluvialis tenentes.

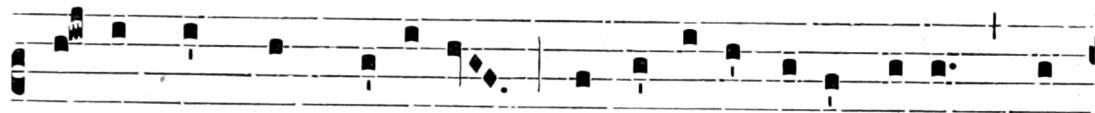
Dum fit processio, cantatur hymnus Pange, lingua, gloriósi Córporis mystérium, usque ad verba Tantum ergo; si vero opus sit, idem hymnus repetitur a 2ª stropha.

Hymnus

P Ange, lingua, glo-ri- ó-si Córpo-ris mysté-ri- um,
Sangui-nísque pre-ti- ó-si, Quem in mundi pré-ti- um Fru-
ctus ventris gene-ró-si Rex effú-dit génti- um. 2. No-bis da-
tus, no bis na-tus Ex intácta Vírgi-ne, Et in mundo
conversá-tus, Sparso verbi sémi-ne, Su- i mo-ras inco-lá-

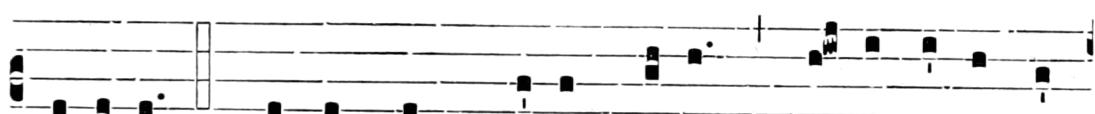
tus Mi-ro clausit órdi-ne. 3. In suprémæ nocte cenæ

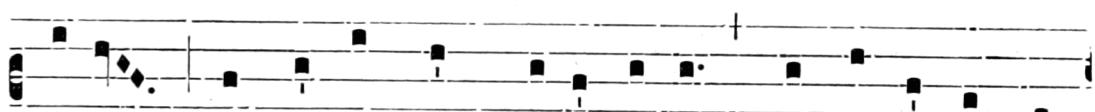
Re- cùmbens cum frátri-bus, Observá-ta lege plene Ci-

bis in legá-li-bus, Ci-bum turbæ du- odénæ Se dat su- is

má-nibus. 4. Verbum ca-ro, panem ve-rum Verbo carnem éf-

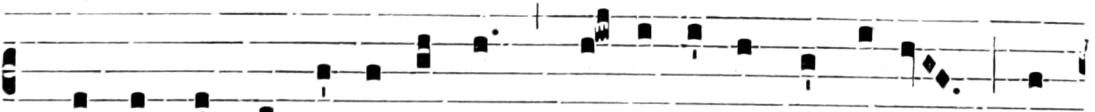
fi-cit : Fitque sanguis Christi me-rum, Et si sensus dé-

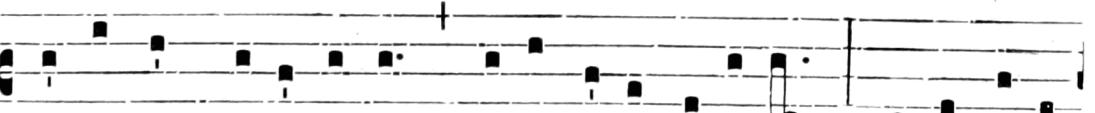
fi-cit, Ad firmándum cor sincé-rum So-la fi-des sú-ffi-cit.

4. Cum autem ventum fuerit ad locum paratum, celebrans, adiuvante, si opus sit, diacono, deponit pyxidem super altare, genuflectit, et incensat, thure iterum imposito sine benedictione; interim canitur Tantum ergo.

Deinde diaconus [vel ipse celebrans] reponit pyxidem in tabernaculo seu capsa.

5. Tantum ergo Sacraméntum Ve- ne-rémur céru- i : Et

antíquum do-cuméntum Novo ce-dat rí-tu- i : Præstet fi-des

192 Feria quinta in Cena Domini

supplémentum Sénsu- um de- fectu- i. 6. Ge-ni-tó-ri, Ge-ni-
 tóque Laus et iu-bi-lá-ti- o, Sa-lus, honor, virtus quo-
 que Sit et bene-dícti- o : Pro cedénti ab utróque Com-
 par sit lau-dá-ti- o. Amen.

5. Postea, omnes, genibus flexis, per aliquod temporis spatum in silentio Sacramentum adorant. Signo dato, celebrans et ministri sacri [et ministrantes] surgunt, iterum, genibus flexis, adorant, et revertuntur in sacristiam, ubi celebrans et ministri sacri deponunt paramenta albi coloris; deinde celebrans et diaconus assumunt stolam violaceam.

6. Si autem plures pyxides transferendæ sint, idem celebrans (vel, si habeantur, alias sacerdos, aut diaconus, indutus superpelliceo, stola alba et velo humerali eiusdem coloris) eas transferat ad locum destinatum, antequam incipiat altarium denudationem, forma quidem simplici, scilicet comitantibus duobus acolythis [vel ministrantibus] cum cereis accensis, alioque umbellam portante.

7. Deinde celebrans cum ministris [seu ministrantibus] exeunt ante altare maius; facta eidem reverentia, stantes, incipiunt denudationem altarium, hoc modo :

Celebrans dicit clara voce sequentem antiphonam :

Psalmus 21, 19. Divisérunt sibi vestiménta mea : et super vestem meam misérunt sortem addens initium eiusdem psalmi :

Deus, Deus meus, résponce in me : quare me dereliquísti? *

Quem chorus prosequitur usque dum altarium denudatio peracta sit :

longe a salúte mea verba delictórum meórum.

2. Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.
3. Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.
4. In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberaísti eos.
5. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.
6. Ego autem sum vermis, et non homo : * opprobrium hóminum, et abiéctio plebis.
7. Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.
8. Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.
9. Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ.
10. In te proiectus sum ex útero : † de ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me :
11. Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádiuvet.
12. Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obse-dérunt me.
13. Aperiérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.
14. Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.
15. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.
16. Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.
17. Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malig-nántium obsédit me.
18. Fodérunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.
19. Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : † divisérunt sibi vestiménta mea, * et super vestem meam misérunt sortem.
20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

194 Feria quinta in Cena Domini

21. Erue a frámea, Deus, ániam meam : * et de manu canis únicam meam :

22. Salva me ex ore leónis : * et a córbibus unicórniū humilitátem meam.

23. Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

24. Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Iacob, glorificáte eum.

25. Tímeat eum omne semen Israël : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiórem páuperis.

26. Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

27. Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

28. Edent páuperes, et saturabúntur : † et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sáculum sáculi.

29. Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

30. Et adorábunt in conspéctu eius * univérsæ familiæ géntium.

31. Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

32. Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu eius cadent omnes qui descéndunt in terram.

33. Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : † et annuntiábunt cæli iustítiam eius pôpulo qui nascétur, * quem fecit Dóminus.

Celebrans vero cum ministris sacris [vel ministrantibus] denudat omnia altaria ecclésiæ, excepto illo in quo Sacramentum solemniter adoratur.

Altaribus denudatis, redeunt ad altare maius, et repetita a celebrante antiphona

Divisérunt sibi vestiménta mea : et super vestem meam misérunt sortem.

revertuntur in sacristiam¹.

¹ Post missam solemnem vespertinam, candelabra et ipsa crux non sunt removenda in denudatione altarium. (S. R. C. 18 Iunii 1956).

8. Mox in choro dicitur Completorium ut infra notatur, candelis extinctis et absque cantu. (Nihil tamen prohibet quominus separetur ab huiusmodi functione. S.R.C. 23 Iul. 1956, IV).

9. Ad locum autem repositionis sanctissimæ Eucharistiæ fit publica adoratio, ut in Instructione, I 2b, II 10, dictum est.

AD COMPLETORIUM

Non dicitur Iube, domne, nec lectio brevis, nec Adiutorium, neque oratio dominica : sed absolute incipitur ab hebdomadario :

Confiteor Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper Vírgini, beato Michaéli archángelo, beato Ioánni Baptistæ, sanctis apóstolis Petro et Paulo, beato patri nostro Benedícto, omnibus sanctis, et vobis, fratres : quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : *percutit sibi pectus ter, dicens* : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Ideo precor beatam Mariam semper Vírginem, beatum Michaélem archángelum, beatum Ioánnem Baptistam, sanctos apóstolos Petrum et Paulum, beatum patrem nostrum Benedíctum, omnes sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

Misereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

R. Amen.

Deinde repetit confessionem, et ubi dicitur : vobis, fratres, et vos, fratres, dicat : tibi, pater, et te, pater.

Facta confessione a choro, hebdomadarius dicit :

Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

R. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiórem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et misericors Dóminus.

R. Amen.

Extra chorum, si unus vel duo tantum recitent officium, et in choro monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit confessio :

Confiteor Deo omnipotenti, beatae Mariæ semper Virgini, beato Michaéli archangelo, beato Ioanni Baptista, sanctis apóstolis Petro et Paulo, beato patri nostro Benedicto, et omnibus sanctis, quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere : mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa.

Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaelem archangelum, beatum Ioannem Baptistam, sanctos apostolos Petrum et Paulum, beatum patrem nostrum Benedictum, et omnes sanctos, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

Deinde dicitur :

Misereatur nostri omnipotens Deus, et, dimissis peccatis nostris, perducat nos ad vitam æternam.

R. Amen.

Indulgéntiam, absolutiōnem, et remissiōnem peccatorum nostrorum trībuat nobis omnipotens et misericors Dominus.

R. Amen.

Facta confessione et absolutione, statim inchoantur sequentes psalmi :

Psalmus 4

Cum invocarem exaudiuit me Deus iustitiae meae : * in tribulatiōne dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Fili hóminum, usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem et quæratis mendacium?

Et scitote quóniam mirificavit Dominus sanctum suum : * Dó-

minus exaudi et me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare : * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium iustitiae, † et speráte in Domino. Multi dicunt : Quis osténdi nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine : * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini et olei
sui, * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam
et requiescam.

Quoniam tu, Domine, sin-
gulariter in spe * constituisti
me.

Psalmus 90

Qui habitat in adiutorio Altissimi, * in protectione
Dei caeli commorabitur.

Dicit Dominus : Suscepтор
meus es tu et refugium meum : *
Deus meus, sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de
laqueo venantium : * et a verbo
aspero.

Scapulis suis obumbrabit ti-
bi : * et sub pennis eius spe-
rabis.

Scuto circundabit te veritas
eius : * non timebis a timore
nocturno.

A sagitta volante in die, † a
negotio perambulante in tene-
bris : * ab incursu, et daemonio
meridianno.

Cadent a latere tuo mille, †
et decem millia a dextris tuis : *
ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis consi-
derabis : * et retributio nem pec-
catorum vidabis.

Quoniam tu es, Domine, spes
mea : * Altissimum posuisti
refugium tuum.

Non accedet ad te malum : *
et flagellum non appropinquabit
tabernaculo tuo.

Quoniam angelis suis mandav-
it de te : * ut custodiant te in
omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te : *
ne forte offendas ad lapidem
pedem tuum.

Super aspidem et basiliscum
ambulabis : * et conculcabis
leonem et draconem.

Quoniam in me speravit,
liberabo eum : * protegam
eum, quoniam cognovit nomen
meum.

Clamabit ad me, et ego exaudi-
diam eum : † cum ipso sum in
tribulacione : * eripiam eum et
glorificabo eum.

Longitudine diorum replero
eum : * et ostendam illi salutare
meum.

Psalmus 133

Ecce nunc benedicite Domi-
num, * omnes servi Domini :

Qui statis in domo Domini, *
in atris domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus
vestras in sancta, * et benedicite
Dominum.

Benedicat te Dominus ex
Sion, * qui fecit cælum et
terram.

198 Feria quinta in Cena Domini

Post hos psalmos immediate dicitur canticum sequens :

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimittis servum tuum,
Dómine, * secúndum ver-
bum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * sa-
lutare tuum :
Quod parásti * ante fáciem
ómnia populórum :
Lumen ad revelatióne gén-
tium, * et glóriam plebis tuæ
Israël.

Postea dicitur, flexis genibus, antiphona :

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.
Feria VI additur : Mortem autem crucis.

Deinde Pater noster totum sub silentio. Postea, clara voce, sine Orémus,
subiungitur.

Oratio

Vísita, quásumus, Dómine, habitatióne istam, et omnes
insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent
in ea, qui nos in pace custódiant; et benedictio tua sit super nos
semper. *Et sub silentio concluditur Per Dóminum.*

Deinde omnes surgunt et cum silentio discedunt.

¶ Ubi vero juxta rubricas, Completorium dicitur tamquam ultima diei
precatio, in qua fit examen conscientiæ, tunc si recitatur in choro vel in
communi, moderator chori vel communitatis, signo dato, indicat
initiandum esse examen conscientiæ; quo absoluto, dicitur *Confiteor*, et
fiunt reliqua ut supra.

¶ **V**esperæ dicuntur tantum ab iis qui Missæ vespertinæ non interfue-
runt, ut sequitur :

Omnia ut in Sabbato sancto, 349, præter sequentia :

Ant. 1 Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Ad Magnificat, antiphonæ

Feria V

Cenántibus autem illis, accépit Iesus panem, et benedíxit, ac
fregit, dedítque discípulis suis.

Feria VI

Cum accepísset acétum dixit : Consummátum est : et inclinátc
cápite, emísit spíritum.

*Post antiphonam ad Magnificat, dicitur Christus factus est, cun
reliquis, ut supra ad Laudes.*

FERIA SEXTA IN PASSIONE ET MORTE DOMINI

I classis

AD MATUTINUM

Altare omnino nudum sit, sine cruce et sine candelabris.

IN I NOCTURNO

1 antiphona VIII G

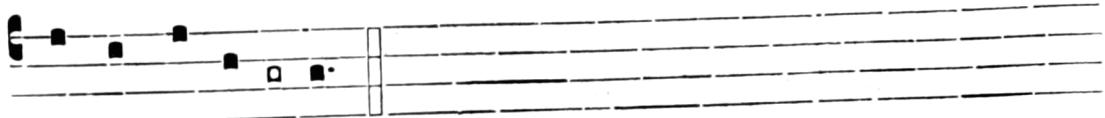
A

-STITÉRUNT * re-ges terræ, et prínci-pes con-
ve-né- runt in unum, advérsus Dómi-num, et advérsus
Christum e- ius.

Psalmus 2

Q

Ua-re fremu- é-runt gen- tes, * et pó-pu-li me-di-tá-

ti sunt in- á-ni- a.

2. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, *
advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

3. Dirumpámus víncula eórum : * et proiciámus a nobis
iugum ipsórum.

4. Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsan-
nábit eos.

5. Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo contur-
bábit eos.

6. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem
sanctum eius, * prædicans præcéptum eius.

7. Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódi-
genui te.

8. Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * e
possessiónem tuam térmínos terræ.

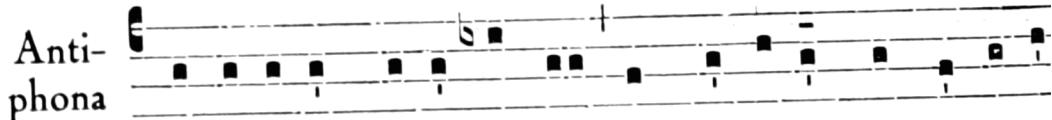
9. Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli con-
frínges eos.

10. Et nunc, reges, intelligíte : * erudímini, qui iudicáti-
terram.

11. Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

12. Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus,
et pereáatis de via iusta.

13. Cum exárserit in brevi ira eius, * beáti omnes qui confidui-
in eo.

Asti-té-runt reges terræ, et prínci-pes conve- néru-

in unum, advérsus Dómi-num, et advérsus Christum e-rit

Ad Matutinum in I nocturno 201

2 ant.

VIII G

D

I-vi- sé-runt si- bi * vestiménta me- a, et super

vestem me- am mi- sé-runt sor-tem.

Psalmus 21

D

E- us, De- us me- us, réspi-ce in me : † qua-re me

de- re- liquí- sti? * longe a sa- lú-te me- a verba de- lictó-

rum me- ó- rum. Flexa : ex ú-te-ro †

2. Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte,
et non ad insipiéntiam mihi.

3. Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

4. In te speravérunt, patres nostri : * speravérunt, et liberásti
eos.

5. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt,
et non sunt confúsi.

6. Ego autem sum vermis, et non homo : * opprobrium hómi-
num, et abiéctio plebis.

7. Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et
movérunt caput.

202 Feria sexta in Morte Domini

8. Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum,
quóniam vult eum.

9. Quóniam tu es, qui extraxísti me de **ventre** : * spes mea ab
ubéribus **matris meæ**.

10. In te proiectus sum ex útero : † de ventre matris meæ Deus
meus **es** tu, * ne discésseris **a** me :

11. Quóniam tribulátio **próxima** est : * quóniam non *est qui*
ádiuvet.

12. Circumdedérunt me vítuli **multi** : * tauri pingues *obse-*
dérunt me.

13. Aperiérunt super me os **suum**, * sicut leo **rápiens et**
rúgiens.

14. Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia **ossa mea**.

15. Factum est cor meum tamquam cera **liquéscens** * in médio
ventris mei.

16. Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhésit
fáucibus **meis** : * et in púlverem mortis *deduxísti* me.

17. Quóniam circumdedérunt me canes **multi** : * concílum
malignántium *obsédit* me.

18. Fodérunt manus meas et pedes **meos** : * dinumeravérunt
ómnia **ossa mea**.

19. Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : † divi-
sérunt sibi vestiménta **mea**, * et super vestem meam misérunt
sortem.

20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum **a** me : *
ad defensióne *meam* cónspicie.

21. Erue a frámea, Deus, ániam **meam** : * et de manu canis
únicam meam.

22. Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórniū humili-
tátem meam.

23. Narrábo nomen tuum frátribus **meis** : * in médio ecclésiæ
laudábo te.

24. Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen
Iacob, glorificáte eum.

25. Tímeat eum omne semen Israël : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecationem páuperis :

26. Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

27. Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

28. Edent páuperes, et saturabúntur : † et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.

29. Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

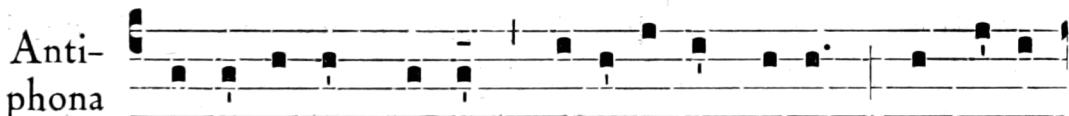
30. Et adorábunt in conspéctu eius * univérsæ familiæ géntium.

31. Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

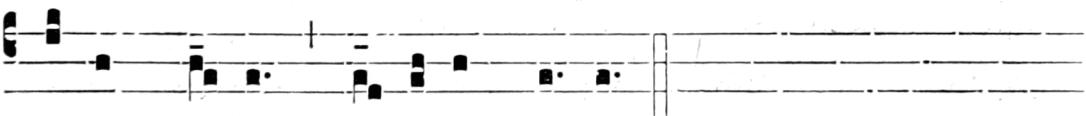
32. Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu eius cadent omnes qui descéndunt in terram.

33. Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : † et annuntiábunt cæli iustítiam eius pôpulo qui nascétur, * quem fecit Dóminus.

Di- vi- sé- runt si- bi vestiménta me- a, et super

vestem me- am mi- sé-runt sor-tem.

3 ant.

VIII G

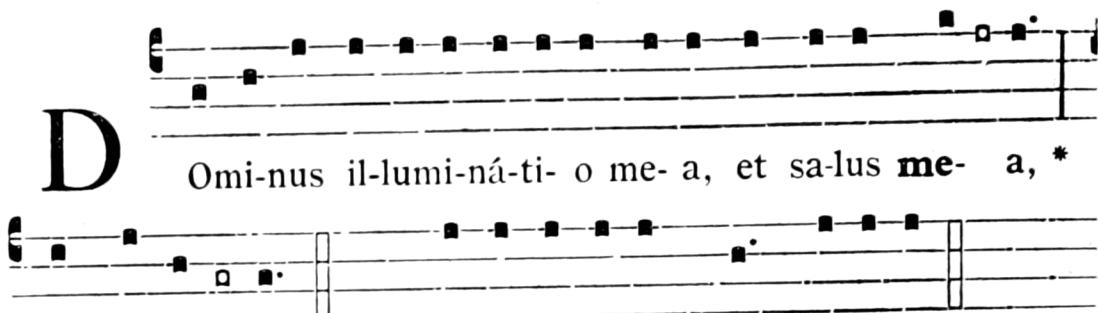
I

Nsurre-xé-runt in me * testes in- íqui, et mentí-

ta est in-íqui-tas si- bi.

Psalms 26

2. Dóminus protéctor vitæ **meæ**, * a quo *trepidábo*?
3. Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant *carnes meas* :
4. Qui tríbulant me inimíci **mei**, * ipsi infirmáti sunt, et *cecidérunt*.
5. Si consístant advérsum me **castra**, * non timébit *cor meum*.
6. Si exsúrgat advérsum me **prælium**, * in hoc ego *sperábo*.
7. Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus *vitæ meæ* :
8. Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem *templum eius*.
9. Quóniam abscóndit me in tabernáculo **suo** : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi **sui**.
10. In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos **meos**.
11. Circuívi, et immolávi in tabernáculo eius hóstiam vocifera-tiόnis : * cantábo, et psalmum *dicam Dómino*.
12. Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi **ad te** : * misere-re mei, *et exáudi me*.
13. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies **mea** : * fáciem tuam, Dómine, requíram.
14. Ne avértas fáciem tuam **a me** : * ne declínes in ira a *servo tuo*.
15. Adiútor meus **esto** : * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris **meus**.

Ad Matutinum in I nocturno

205

16. Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : *
Dóminus autem assúmpsit me.

17. Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dirige me in
sémitam rectam propter inimicos meos.

18. Ne tradíderis me in áimas tribulántium me : † quóniam
insurrexérunt in me testes iníqui, * et mentita est iniquitas sibi.

19. Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

20. Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor
tuum, et sústine Dóminum.

**Anti-
phona**

Insurrexé-runt in me testes in- íqui, et mentí-

ta est in-íqui-tas si- bi.

V. Di-vi-sé-runt si-bi vestiménta me- a.

R. Et super vestem me- am mi-sé-runt sor-tem.

Vel :

V. Di-visé-runt si-bi vestiménta me- a.

R. Et super vestem me- am mi-sé-runt sortem.

Pater noster. *secreto.*

Lectio prima

Cap. 2, 8-15

D

E lamen-ta-ti- ó-ne Ie- remí- æ prophé- tæ.

Heth. Co-gi-tá-vit Dómi-nus dissi-pá-re murum fí- li- æ Si- on :
 te-téndit fu-ní-cu-lum su- um, et non avértilt manum su- am a
 per-di- ti- ó-ne : lu-xítque antemu-rá-le, et mu-rus pá-ri-
 ter dissi-pá-tus est. Teth. De-fíxæ sunt in terra portæ
 e-ius : pérdi-dit, et contrí-vit vectes e-ius : regem e-ius et
 prínci-pes e-ius in génti-bus : non est lex, et prophétæ e-ius
 non inve-né-runt vi-si- ónem a Dómi- no. Iod. Se-dé-
 runt in terra, conti-cu- é-runt senes fí- li- æ Si- on : conspersé-

Ad Matutinum in I nocturno

207

runt cí-ne-re cá-pi-ta su- a, accíncti sunt ci- lí-ci- is, abie-
 cé-runt in terram cá-pi- ta su- a vírgi-nes Ie-rú-sa- lem.
 Caph. De-fe-cé-runt præ lácrimis ó-cu-li me- i, conturbá-ta
 sunt víscera me- a : effú-sum est in terra ie-cur me- um
 super contri-ti- ó-ne fí- li- æ pópu- li me- i, cum de-fí-ce-ret
 párvu-lus et lactens in pla-té- is óppi- di. Ie-rú-sa- lem, Ie-
 rú-sa- lem, converte-re ad Dóminum De- um tu- um.

Responsorium I

III

O -mnes * amí-ci me- i de-re- liqué-
 runt me. et præ- va-lu- é- runt insi-di- án-

208 Feria sexta in Morte Domini

tes mi- hi : trá-di-dit me quem di- li-gé- bam :
 * Et terri-bí- li-bus ó- cu- lis pla- ga crudé- li percu-
 ti- éntes, a-cé- to po-tá- bant me. ¶ In-
 ter in-íquos pro-ie-cé-runt me, et non pepercé-runt
 á- nimæ me- æ. * Et terri-bí- li-bus.

Lectio secunda

L Amed. Mátri-bus su- is di-xé-runt : Ubi est trí-
 ti- cum et vinum? cum de-fí-ce-rent qua-si vulne-rá-ti in pla-
 té- is ci-vi-tá-tis : cum exha-lá-rent á-nimas su- as in si-nu

Ad Matutinum in I nocturno 209

matrum su- á-rum. Mem. Cu- i compa-rábo te? vel cu- i
 assimi-lá-bo te, fí- li- a Ie-rú-sa-lem? cu- i exæ-quábo te,
 et conso-lábor te, virgo fí- li- a Si- on? Magna est e-nim
 vel-ut ma-re contrí- ti- o tu- a : quis me-dé-bi-tur tu- i?

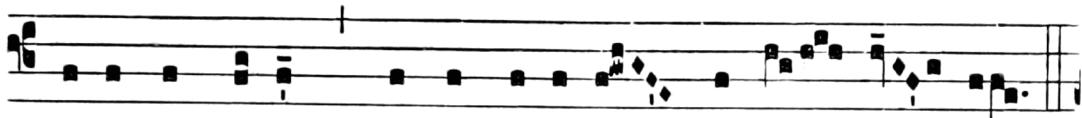
Nun. Prophétæ tu- i vi-dé-runt ti-bi falsa et stulta, nec
 a-pe-ri- é-bant in-iqui- tá-tem tu- am, ut te ad pœni-ténti- am
 provo-cá- rent : vi-dé-runt autem ti-bi assumpti- ó-nes falsas,
 et e-iecti- ó-nes. Samech. Plausé-runt super te má-ni-bus
 omnes transe- úntes per vi- am : si-bi-lavé-runt, et mové-runt

210 Feria sexta in Morte Domini

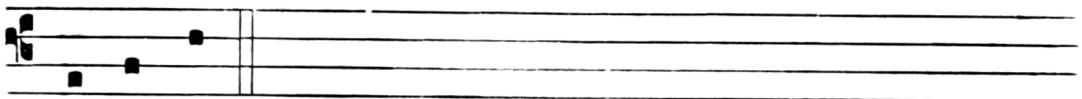
caput su- um super fí- li- am Ie-rú-sa- lem : Héccí-ne est urbs,
di-céntes, per-fécti de-có-ris, gáudi- um u-ni-vérsæ ter-ræ? Ie-rú-
sa-lem, Ie- rú-sa-lem, converte-re ad Dómi-num De- um tu- um.

Responsorium II

V II E-lum templi * scis- sum est, * Et omnis
ter- ra trému- it : latro de cru- ce
clamá-bat, di- cens : Meménto me- i, Dómi- ne, dum
vé- ne-ris in regnum tu- um. **V. Pe- træ**
scis-sæ sunt, et monuménta apérta sunt, et multa cór-

po-ra sanctó-rum, qui dormí- e-rant, surre- xé- runt.

* Et omnis.

Lectio tertia

Cap. 3, 1-9

A

-Leph. Ego vir vi-dens pauper-tá-tem me- am

in virga indigna- ti- ó-nis e- ius. Aleph. Me miná-

vit, et addú-xit in ténebras, et non in lu-cem. A-leph.

Tantum in me vertit, et convértit manum su- am to-ta-

di- e. Beth. Ve-tústam fe-cit pellem me- am, et carnem

me- am, contrí-vit ossa me- a. Beth. Æ-di- fi-cávit in

gy-ro me- o, et circúmde- dit me felle et labó- re.

Beth. In tene-bró-sis collo-cávit me, qua-si mórtu- os
 sempi- térnos. Ghimel. Circumædi- fi- cávit advérsum
 me, ut non egré-di- ar : aggravávit cómpe-dem me- um.

Ghimel. Sed et, cum clamáve-ro et rogáve-ro, exclú-sit
 o-ra-ti- ónem me- am. Ghimel. Conclú-sit vi- as me- as
 la-pí-dibus quadris, sémi-tas me- as subvér-tit. Ie-rú-sa-
 lem, Ie-rú-sa-lem, converte-re ad Dómi-num De- um tu- um.

Responsorium III

VIII

V I- ne- a me- a * e- lé- cta, e- go te
 plan- tá- vi : * Quó- mo- do convér- sa es in

Ad Matutinum in II nocturno

213

ama- ri- tú-di- nem, ut me cru- ci- fí- ge-res,
 et Ba- rábbam di- mítte- res? X. Se-pí- vi
 te, et lá-pides e- légi ex te, et ædi- fi-
 cá- vi tur- rim. * Quó- mo- do. R. Ví- ne- a.

IN II NOCTURNO

1 ant.

VIII G

V

IM fa-ci- é-bant * qui quæ-ré-bant á-nimam me- am.

Psalmus 37

D

Omi-ne, ne in fu-ró-re tu-o árgu- as me, * neque

in i-ra tu-a corri-pi- as me.

2. Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt **mihi** : * et confirmásti super me *manum tuam*.

3. Non est sánitas in carne mea a fácie iræ **tuæ** : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum *meórum*.

214 Feria sexta in Morte Domini

4. Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput **meum** : * et sicut onus grave gravátæ *sunt super* me.

5. Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces **meæ**, * a fácie insipiéntiæ **meæ**.

6. Miser factus sum, et curvátus sum usque in *finem* : * tota die contristátus *ingrediébar*.

7. Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in *carne mea*.

8. Afflíctus sum, et humiliátus sum **nimis** : * rugiébam a gémitu *cordis mei*.

9. Dómine, ante te omne desidérium **meum** : * et gémitus meus a te non *est abscónditus*.

10. Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus **mea** : * et lumen oculórum meórum, et ipsum *non est* **mecum**.

11. Amíci mei, et próximi **mei** * advérsum me appropinquavérunt *et stetérunt*.

12. Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant *ánimam meam*.

13. Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die *meditabántur*.

14. Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens *os suum*.

15. Et factus sum sicut homo non *áudiens* : * et non habens in ore suo redargutiónes.

16. Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, *Deus meus*.

17. Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci **mei** : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

18. Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu *meo semper*.

19. Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto **meo**.

20. Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt **super** me : * et multiplicáti sunt qui odérunt *me iníque*.

Ad Matutinum in II nocturno 215

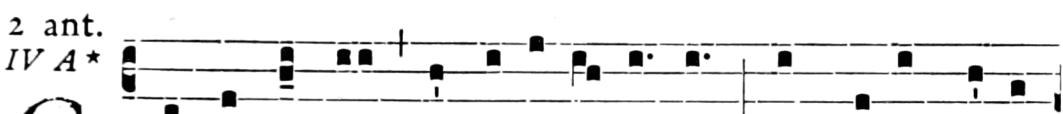
21. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant **mihi** : * quóniam sequébar **bonitátem**.

22. Ne derelínquas me, Dómine, Deus **meus** : * ne discésseris a me.

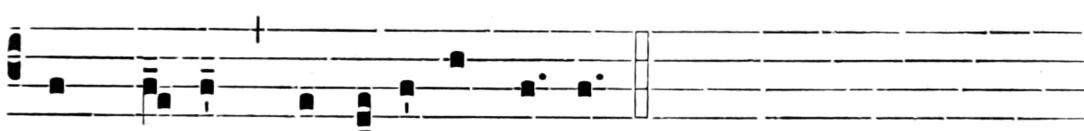
23. Inténde in adiutorium **meum**, * Dómine, Deus salútis **meæ**.

Vim fa-ci- é-bant qui quæ-ré-bant á-nimam me- am.

C Onfundántur * et reve-re- ántur, qui quærunt á-ni-

mam me- am, ut áufe-rant e- am.

Psalmus 39

E

X-spéctans exspectá-vi Dómi-num, * et inténdit

mi- hi. *Flexa* : núme-rus : †

2. Et exaudívit *preces* **meas** : * et edúxit me de lacu misériæ, et *de luto fæcis*.

3. Et státuit super petram *pedes* **meos** : * et diréxit *gressus* **meos**.

4. Et immísit in os meum cápticum **novum**, * carmen *Deo nostro*.

5. Vidébunt multi, *et timébunt* : * et sperábunt in **Dómino**.

216 Feria sexta in Morte Domini

6. Beatus vir cuius est nomen Dómini *spes eius* : * et non respéxit in vanitátes et *insánias falsas*.

7. Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, **mirabília tua** : * et cogitatióibus tuis non est qui *símilis sit tibi*.

8. Annuntiávi *et locútus sum* : * multiplicáti *sunt super númerum*.

9. Sacríficium et oblatióinem *noluísti* : * aures autem perfecísti mihi.

10. Holocáustum et pro peccáto non *postulásti* : * tunc dixi : *Ecce vénio*.

11. In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio *cordis mei*.

12. Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : *Dómine, tu scisti*.

13. Iustítiam tuam non abscóndi in *corde meo* : * veritátem tuam et salutáre *tuum dixi*.

14. Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

15. Tu autem, Dómine, ne longe fáciás miseratioñes *tuas* a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

16. Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : † comprehendérunt me iniquitätes **meæ**, * et non pótui *ut vidérem*.

17. Multiplicátæ sunt super capíllos cápitíis **mei** : * et cor meum derelíquit me.

18. Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adiuvándum me ríspice.

19. Confundántur et revereántur simul qui quærunt ánimam **meam**, * ut áuferant eam.

20. Convertántur retrórsum et revereántur, * qui vólunt *mihi mala*.

21. Ferant conféstim confusióñem **suam**, * qui dicunt mihi : *Euge, euge*.

22. Exsúltent et læténtrur super te omnes *quæréntes te* : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui diligunt salutáre **tuum**.

Ad Matutinum in II nocturno

217

23. Ego autem mendicus *sum et pauper* : * Dóminus solícitus est **mei**.

24. Adiútor meus, et protéctor *meus tu es* : * Deus meus, ne tardáveris.

Anti-
phona

Confundántur et re-ve-re- ántur, qui quærunt á-ni-mam me- am, ut áufe-rant e- am.

3 ant.

IV A *

A

li- é-ni * insurrexé-runt in me, et fortes quæ-si- é-runt á-nimam me- am.

Psalmus 53

D

E- us, in nómi-ne tu- o salvum me fac : * et in vir-tú-te tu- a iú-di-ca me. *Flexa* : advêrsum me, †

2. Deus, exáudi oratióñem **meam** : * áuribus pércipe vérba óris **mei**.

3. Quóniam aliéni insurrexérunt advêrsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam **meam** : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum **suum**.

218 Feria sexta in Morte Domini

4. Ecce enim Deus **ádiuvat** me : * et Dóminus suscéptor est **ánimæ meæ**.

5. Avérte mala **inimícis meis** : * et in veritáte tua *dispérde* illos.

6. Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nómini *tuo*, Dómine : * **quóniam bonum** est :

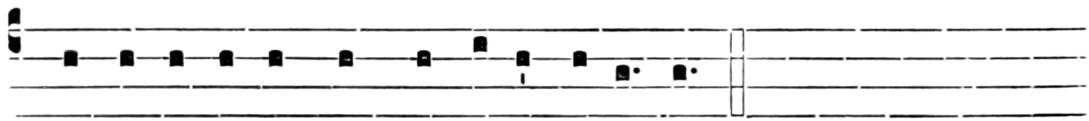
7. Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit **óculus meus**.

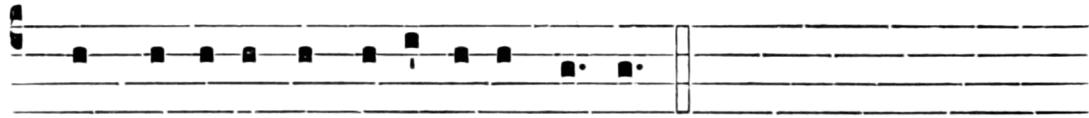
A-li- é-ni insurrexé-runt in me, et fortes quæ-

si- é- runt á-nimam me- am.

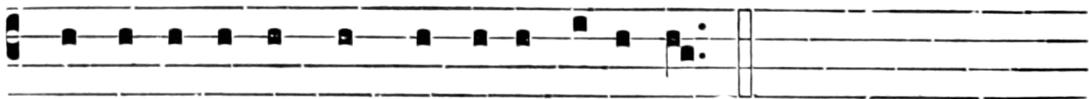

V. Insurre-xé-runt in me testes in-í-qui.

R. Et mentí-ta est in-íqui-tas si- bi.

Vel :

V. Insurre-xé-runt in me testes in-í-qui.

R. Et mentí-ta est in-íqui-tas si- bi.

Pater noster, *secreto*.

Ex tractátu sancti Augustíni epíscopi super psalmos.

Lectio quarta

In ps. 63, ad vers. 2

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Iam ipsum caput nostrum intueámur. Multi mártires tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput mártiryrum : ibi mélius intuémur, quod illi expérти sunt. Protéctus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerébat : quia fílius hóminis est, et Fílius Dei est : Fílius Dei, propter formam Dei : fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam, et recipere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Intén-dite. Parum ergo erat, Dóminum hortári mártires verbo, nisi firmáret exémplo.

Responsorium IV

viii

T Amquam * ad latró-nem ex-ístis cum glá-di- is et
 fú- sti- bus compre-hén- de- re me :
 * Quo-tí- di- e apud vos e- ram in templo
 do- cens, et non me te-nu- í-stis : et ec-ce fla-
 gellá-tum dú-ci- tis ad cru- ci- fi- gén-

220 Feria sexta in Morte Domini

dum. V. Cumque inie-císsent ma-nus in Ie-sum,
 et te-nu- íssent e- um, di- xit ad e- os.

* Quo-tí- di- e.

Lectio quinta

Nostis qui convéntus erat malignántium Iudæórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt occídere Dóminum Iesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis : propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes infírmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cælórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatióníbus eius ingráti, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicu[m] qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum : tamquam ibi voléntes probáre, utrum vere homo sit, qui mori possit, an áliquid super hómines sit, et mori se non permittat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis : Morte turpíssima, ínquiunt, condemnémus eum. Interrogémus eum : erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

Responsorium V

VII

T Enebræ * factæ sunt, dum cru-ci- fi- xíssent Ie-

Ad Matutinum in II nocturno 221

sum Iu- dæ- i : et cir- ca ho- ram no- nam
 exclá- má- vit Je- sus vo- ce ma- gna :
 De- us me- us, ut quid me de-re li-quí- sti?
 * Et incliná-to cá- pi-te, emí- sit spí- ri- tum.
 V. Exclá- mans Ie-sus vo-ce magna, a- it: «Pa- ter,
 in manus tu- as comméndo Spí- ri- tum me-
 um ». * Et incliná-to.

Lectio sexta

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Iudæi : Non occídimus Christum. Etenim proptérea eum dedérunt iúdici Piláto, ut quasi ipsi a morte eius videréntur immunes. Nam

222 Feria sexta in Morte Domini

cum dixisset eis Pilátus : « Vos eum occídite »; respondérunt : « Nobis non licet occídere quemquam ». Iniquitátem facínoris sui in iúdicem hóminem refúndere volébant : sed numquid Deum iúdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit : sed in comparatióne illórum, multo ipse innocéntior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret : nam proptérea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens : ut vel sic iam mitéscerent, et desinerent velle occídere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavísse manus, et dixisse, quod ipse non fecisset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus : illi innocéntes, qui coégérunt ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et iussit eum crucifígi, et quasi ipse occídit : et vos, o Iudæi, occidístis. Unde occidístis? Gládio linguæ : acuístis enim linguas vestras. Et quando percussístis, nisi quando clamástis : Crucifíge, crucifíge?

Responsorium VI

VIII

A - nimam me- am * di- lé- ctam trá-di- di in
 ma- nus in- iquó- rum, et facta est mi- hi he-ré-
 di- tas me- a sic- ut le- o in silva : de-dit
 contra me vo-ces adver-sá- ri- us, di-cens : Con-

Ad Matutinum in III nocturno 223

gregá- mi-ni, et prope- rá- te ad devo-rán-
dum il-lum : po-su- é-runt me in de- sértō so-
li- tú-di- nis. et lu- xit super me omnis ter-
ra : * Qui- a non est invéntus qui me agnó- sce- ret,
et fá- ce- ret be- ne. V. Insurre-xé- runt in me
vi- ri absque mi- se- ri- córdi- a, et non pe-percé- runt
á- ni- mæ me- æ. * Qui- a. R. A-nimam.

IN III NOCTURNO

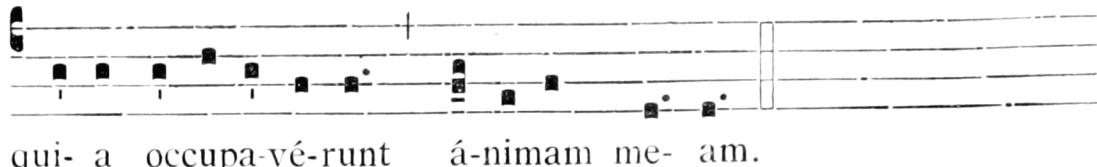
1 ant.

I f

A

B insurgénti-bus in me * lí-be-ra me, Dómi- ne,

224 Feria sexta in Morte Domini

Psalmus 58

E - ri-pe me de in-imí-cis me- is, De- us me- us : *

et ab insurgénti-bus in me li-be-ra me.

Flexa : o-re su- o, †

2. Eripe me de operántibus iniqüitátem : * et de viris sanguínum **salva** me.

3. Quia ecce cepérunt ánimam **meam** : * irruérunt *in me* **fortes**.

4. Neque iniqüitas mea, neque peccátum **meum**, **Dómine** : * sine iniqüitáte cucúrri, *et diréxi*.

5. Exsúrge in occúrsum **meum**, et **vide** : * et tu, **Dómine**, Deus virtútum, *Deus Israël*,

6. Inténde ad visitándas **omnes gentes** : * non misereáris ómnibus qui operántur iniqüitátem.

7. Converténtur ad vésperam : et famem patiéntur ut **cane**s, * et circuibunt civitátem.

8. Ecce loquéntur in ore suo, † et gládium in lábiis eórum : * quóniam *quis audívit*?

9. Et tu, **Dómine**, deridébis eos : * ad níhilum dedúces **omnes gentes**.

10. Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia, Deus, suscéptor **meus** es : * Deus meus, misericórdia eius prævéniet me.

11. Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos : * nequándo obliscántur pópuli **mei**.

12. Dispérge illos in virtúte tua : * et depónē eos, protéctor **meus**, **Dómine** :

13. Delíctum oris eórum, sermónen labiórū ipsórum : * et comprehendántur in supérbia sua.

14. Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatiόne : * in ira consummatiόnis, *et non erunt*.

15. Et scient quia Deus dominábitur **Iacob** : * et finium terræ.

16. Converténtur ad vésperam : et famem patiēntur ut canes, * et circuóbunt civitátem.

17. Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

18. Ego autem cantábo fortitúdinem tuam : * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

19. Quia factus es suscéptor **meus**, * et refúgium meum in die tribulatiόnis **meae**.

20. Adiútor meus, tibi psallam, † quia, Deus, suscéptor **meus** es : * Deus meus, misericórdia **mea**.

Anti- phona

Ab insurgénti-bus in me lí-be-ra me, Dómi-ne,
qui a occu-pavé-runt á-nimam me- am.

2 ant. VIII G

Onge fe-císti * no-tos me- os a me : trá-di-tus sum,
et non egre-di- é-bar.

Psalmus 87

Domi-ne, De-us sa-lú-tis **me-** æ : * in di- e clamá-
vi, et nocte **co-**ram te. *Flexa* : sepúlcris, †

2. Intret in conspéctu tuo orátio **mea** : * inclína aurem tuam ad *precem meam* :

3. Quia repléta est malis ánima **mea** : * et vita mea inférno *appropinquávit*.

4. Aëstimátus sum cum descendéntibus in **lacum** : * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mórtuos **liber**.

5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris † quorum non es memor **ámplius** : * et ipsi de manu tua *repúlsi* sunt.

6. Posuérunt me in lacu inferiōri : * in tenebrósis, et in *umbra mortis*.

7. Super me confirmátus est furor **tuus** : * et omnes fluctus tuos induxísti **super** me.

8. Longe fecísti notos meos **a** me : * posuérunt me abomina-tiónem **sibi**.

9. Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt *præ inópia*.

10. Clámavi ad te, Dómine, tota **die** : * expándi ad te *manus meas*.

11. Numquid mórtuis fácies **mirabília** : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur **tibi**?

12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam **tuam**, * et veritátem tuam in *perditio*nē?

13. Numquid cognoscéntur in ténebris **mirabília tua**, * et iustítia tua in terra *oblivio*nis?

Ad Matutinum in III nocturno 227

14. Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

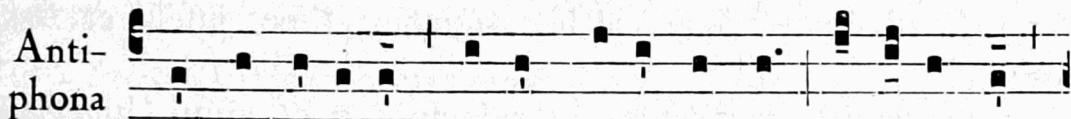
15. Ut quid, Dómine, repéllis oratióne mēam : * avértis fáciem tuam a me?

16. Pauper sum ego, et in labóribus a iuventúte mēa : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

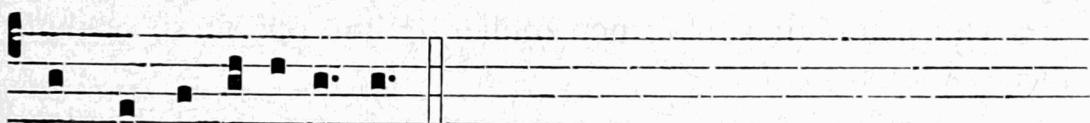
17. In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

18. Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

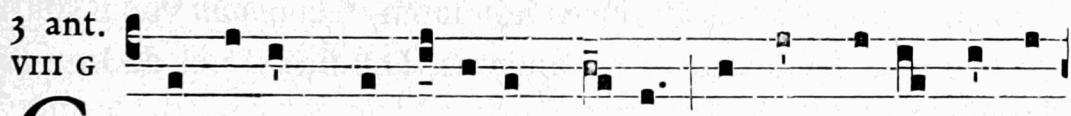
19. Elongásti a me amícum et próximum : * et notos meos a miséria.

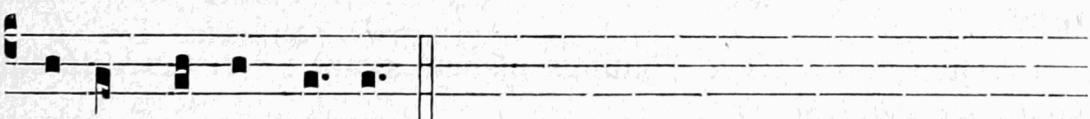
Longe fe-císti no-tos me- os a me : trá-di-tus sum,

et non egre-di- é- bar.

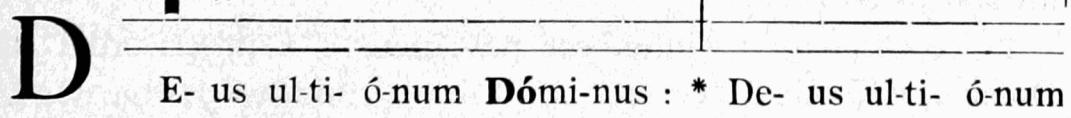

C Aptábunt * in á-nimam iu-sti, et sanguí-nem inno-

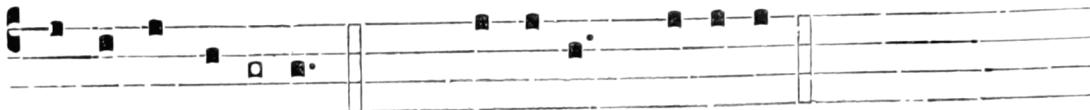
céntem condemná-bunt.

Psalmus 93

E- us ul-ti- ó-num Dómi-nus : * De- us ul-ti- ó-num

228 Feria sexta in Morte Domini

lí-be-re e- git. *Flexa* : ipsó-rum : †

2. Exaltáre, qui iúdicas **terram** : * redde retributióne *supér*bis.
3. Usquequo peccatóres, **Dómine**, * úsquequo peccatóres glo-
riabúntur :
4. Effabúntur et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes,
qui operántur *injustíiam*?
5. Pópulum tuum, **Dómine**, humiliavérunt : * et hereditátem
tuam *vexavérunt*.
6. Víduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupíllos *occidé*runt.
7. Et dixérunt : Non vidébit **Dóminus**, * nec intélliget *Deus*
Iacob.
8. Intellígite, insipiéntes in **pópulo** : * et stúlti, aliquándo
sápite.
9. Qui plantávit aurem, non **áudiet**? * aut qui finxit óculum,
non considerat?
10. Qui córripit gentes non **árguet** : * qui docet **hóminem**
sciéntiam?
11. Dóminus scit cogitatiónes **hóminum**, * quóniam **vanæ** sunt.
12. Beátus homo, quem tu erudíeris, **Dómine** : * et de lege tua
docúeris **eum**,
13. Ut mítiges ei a diébus **malis** : * donec fodiáтур peccatóri
fóvea.
14. Quia non repéllet Dóminus plebem **suam** : * et hereditátem
suam *non derelinquet*.
15. Quoadúsque iustítia convertátur in iudíciu : * et qui iuxta
illam omnes qui *recto sunt corde*.
16. Quis consúrget mihi advérsus **malignántes**? * aut quis
stabit mecum advérsus operántes **iniquitátem**?
17. Nisi quia Dóminus adiúvit me : * paulo minus habitáasset in
inférno **ánima mea**.
18. Si dicébam : Motus est pes **meus** : * misericórdia tua,
Dómine, *adiuváb*at me.

19. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde **meo** : *
consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam **meam**.

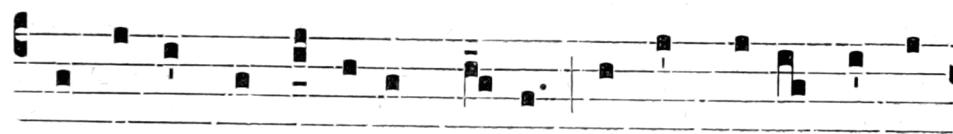
20. Numquid adháret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem
in præcépto?

21. Captábunt in ánimam **iusti** : * et sanguinem innocéntem
condemnábunt.

22. Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus
in adiutorium *spei meæ*.

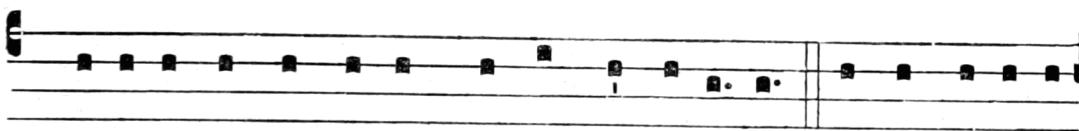
23. Et reddet illis iniquitátem ipsórum : † et in malítia eórum
dispérdet eos : * dispérdet illos Dóminus *Deus noster*.

Anti-
phona

Captá-bunt in á-nimam iu-sti, et sanguí-nem inno-

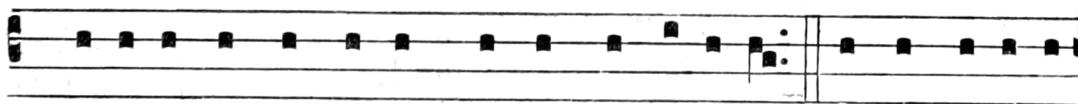
céntem condemná-bunt.

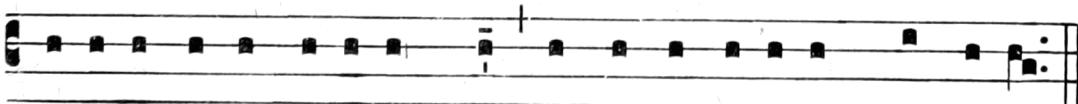
V. Locú-ti sunt advérsus me lingua do-ló-sa. R. Et sermó-nibus

ó-di- i circumde-dérunt me, et expugnavé-runt me gra- tis.

Vel :

V. Locú-ti sunt advérsus me lingua do-ló-sa. R. Et sermó-nibus

ó-di- i circumdedé-runt me, et expugnavérunt me gra-tis.

Pater noster. *secreto.*

De Epístola beáti Pauli apóstoli ad Hebráeos.

Lectio septima *Cap. 4, 11-16 et 5, 1-10*

Festinémus íngredi in illam réquiem : ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabílier omni gládio ancípiti : et pertíngens usque ad divisióne ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invísibilis in conspéctu eius : ómnia autem nuda et apérta sunt óculis eius, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo pontíficem magnum, qui penetrávit cælos, Iesum Fílium Dei : teneámus confessiónem. Non enim habémus pontíficem qui non possit cómpati infirmitatibus nostris : tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

Responsorium VII

VI

T Ra-di-dé- runt me * in manus impi- ó-

rum, et inter in- i- quos pro-ie- cé-runt me,

et non pe-per- cé- runt á-ni- mæ me- æ : congre-gá-

ti sunt advérsum me for- tes : * Et sic- ut gi- gán-

tes ste-té- runt contra me. ¶ A- li- é-

Ad Matutinum in III nocturno 231

ni insur-re-xé-runt advérsum me, et fortes quæ-
si- é-runt á- ni-mam me- am. * Et sic- ut.

Lectio octava

A déamus ergo cum fidúcia ad thronum grátiae : ut misericór-diam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio oppor-túnō. Omnis namque póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona et sacrificia pro peccátis : qui condolére possit iis qui ignórant et errant : quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte : et proptérea debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípsso offérre pro peccátis.

Responsorium VIII

VIII
I E-sum * trá- di-dit ímpi- us summis
princí-pi-bus sa-cerdó- tum, et se-ni- ó- ri-bus
pó-pu- li : * Pe-trus au- tem sequebá-tur e- um a
lon- ge, ut vi- dé- ret fi- nem. V. Addu xé-

runt autem e- um ad Cá- ipham prínci- pem sa-cerdó-
 tum, u- bi scri-bæ et pha- ri-sáe- i con-vé-ne-
 rant. * Pe-trus.

Lectio novissima

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut póntifex fieret : sed qui locútus est ad eum : « Fílius meus es tu, ego hódie génuí te ». Quemádmodum et in álio loco dicit : « Tu es sacérdos in æténum, secúndum órdinem Melchísedech ». Qui in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis quæ passus est, obediéntiam : et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, appellátus a Deo póntifex iuxta órdinem Melchísedech.

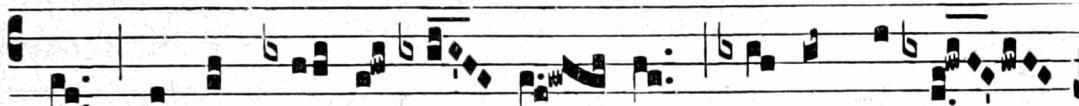
Responsorium IX

v
C A-li-gavé- runt * ó-cu-li me- i a fle-
 tu me- o : qui- a e-longá-tus est a me,

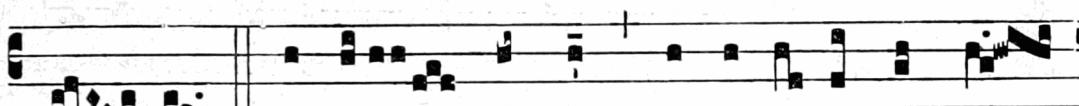
Ad Matutinum in III nocturno 233

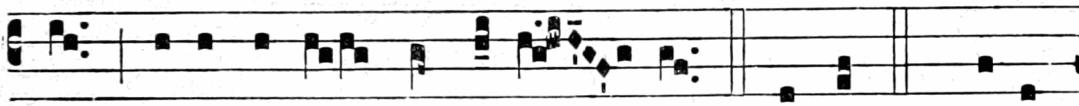
qui conso- la- bá- tur me : Vi-dé-te, omnes pó- pu-

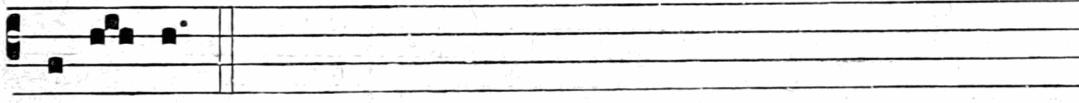
li, * Si est do- lor sí- mi- lis sic-ut do- lor

me- us. V. O vos omnes, qui transí- tis per vi-

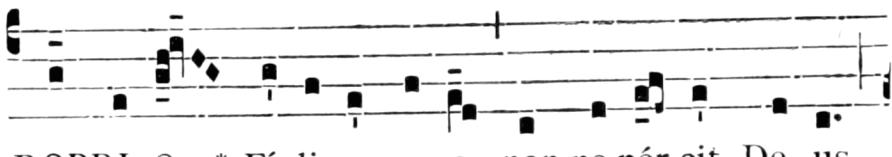
am, atténdi- te et vi-dé- te. * Si est. R. Ca-li-

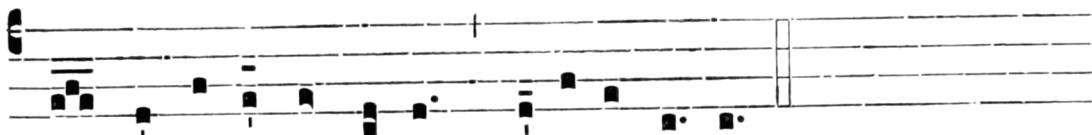
gavé- runt.

AD LAUDES

1 antiphona VII c transpos.

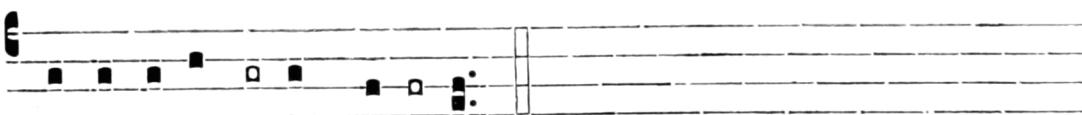
P

ROPRI-O * Fí-li- o su- o non pe-pér-cit De- us,

sed pro no-bis ómni-bus trá-di-dit il-lum.

Psalmus 50

MI- se-ré-re **me-** i, **De-** us, * se-cúndum magnammi-se- ri-córdi- am **tu-** am.

2. Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem **meam**.

3. Amplius lava me ab iniquitáte **mea** : * et a peccáto **meo** munda me.

4. Quóniam iniquitátem meam **ego cognósco** : * et peccátum meum contra **me** est **semper**.

5. Tibi soli peccávi, et malum **coram te feci** : * ut iustificeris in sermóibus tuis, et vincas cum **iudicáris**.

6. Ecce enim in iniquitábus concéptus sum : * et in peccátis concépit me **mater mea**.

7. Ecce enim veritatem dilexisti : * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

8. Asperges me hyssopo et mundabor : * lavabis me, et super nivem dealbabor.

9. Auditi meo dabis gaudium et laetitiam : * et exsultabunt ossa humiliata.

10. Averte faciem tuam a peccatis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

11. Cor mundum crea in me, Deus : * et spiritum rectum innova in viscerebus meis.

12. Ne proicias me a facie tua : * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

13. Redde mihi laetitiam salutaris tui : * et spiritu principali confirma me.

14. Docero iniquos vias tuas : * et impii ad te convertentur.

15. Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae : * et exsultabit lingua mea iustitiam tuam.

16. Domine, labia mea apries : * et os meum annuntiabit laudem tuam.

17. Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique : * holocaustis non delectaberis.

18. Sacrificium Deo spiritus contribulatus : * cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies.

19. Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion : * ut aedificantur muri Ierusalem.

20. Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes et holocausta : * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Anti- phona

Própri-o Fí-li-o su-o non pe-pér-cit De-us,

sed pro no-bis ómni-bus trá-di-dit il-lum.

236 Feria sexta in Morte Domini

2 ant.

IV E

A

Nxi- á-tus est in me * spí- ri-tus me- us : in me

turbá- tum est cor me- um.

Psalmus 142

D

Omi-ne, ex-áudi o-ra-ti- ó-nem me- am : † áuri-bus

pér-ci-pe obsecra-ti- ónem me- am in ve- ri-tá-te tu- a : *

ex-áudi me in tu- a iu-stí-ti- a. Flexa : sáecu-li : †

2. Et non intres in iudícium cum *servo tuo* : * quia non iustifi-cábitur in conspéctu tuo *omnis vivens*.

3. Quia persecútus est inimícus *ánimam meam* : * humiliávit in *terra vitam meam*.

4. Collocávit me in obscuris sicut mórtuos sáculi : † et anxiátus est super me *spíritus meus*, * in me *turbátum est cor meum*.

5. Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus *tuis* : * in factis mánuum tuárum meditábar.

6. Expándi manus *meas ad te* : * *ánima mea sicut terra sine aqua tibi*.

7. Velóciter exáudi me, **Dómine** : * defécit *spíritus meus*.

8. Non avértas fáciem *tuam a me* : * et símilis ero descendén-tibus *in lacum*.

9. Audítam fac mihi mane misericórdiam *tuam* : * quia *in te sperávi*.

10. Notam fac mihi viam *in qua ámbulem* : * quia ad te levávi **ánimam meam**.

11. Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad *te confúgi* : * doce me fácer voluntátem tuam, quia Deus *meus es* tu.

12. Spíritus tuus bonus dedúcet me in *terram rectam* : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in *æquitáte tua*.

13. Edúces de tribulatióne **ánimam meam** : * et in misericórdia tua dispérdes **inimícos meos**.

14. Et perdes omnes, qui tríbulant **ánimam meam** : * quóniam *ego servus tuus sum*.

Anti-phona

Anxi- á-tus est in me spí- ri-tus me- us : in me
turbá- tum est cor me- um.

3 ant.

I f

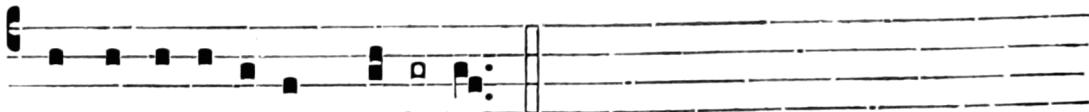
A - it latro ad latrónen : * Nos qui-dem digna fa-
ctis re- cí- pimus : hic au-tem quid fe- cit? Meménto me- i,
Dómi-ne, dum vé-ne-ris in régnum tu- um.

Psalmus 84

B

Ene-di-xísti, Dómi-ne, **ter- ram tu- am** : * avertí-

238 Feria sexta in Morte Domini

sti capti-vi- *tá-tem* **Ia-** cob.

2. Remisísti iniquitátem **plebis tuæ** : * operuísti ómnia peccáta eórum.

3. Mitigásti omnem **iram tuam** : * avertísti ab ira indignatiónis **tuæ**.

4. Convérte nos, Deus, salutáris **noster** : * et avérte iram *tuam a nobis*.

5. Numquid in æténum irascéris **nobis**? * aut exténdes iram *tuam a generatióne in generatióнем*?

6. Deus, tu convérsus **vivificábis** nos : * et plebs tua lætabitur **in te**.

7. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam **tuam** : * et salutáre *tuum da nobis*.

8. Audiam quid loquátur in me **Dóminus Deus** : * quóniam loquéatur pacem in *plebem suam*.

9. Et super **sanc**tos **suos** : * et in eos, qui convertúntur **ad** cor.

10. Verúmtamen prope timéntes eum salutáre **ipsíus** : * ut inhábitet glória in *terra nostra*.

11. Misericórdia, et véritas obviavérunt **sibi** : * iustítia, et pax **osculatæ** sunt.

12. Véritas de **terra orta** est : * et iustítia de *cælo prospéxit*.

13. Etenim Dóminus dábit benignitátem : * et terra nostra dabit *fructum suum*.

14. Iustítia ante eum ambulábit : * et ponet in via *gressus suos*.

A- it latro ad latrónem : Nos qui-dem digna factis

re- cí- pimus : hic autem quid fe- cit? Meménto me- i, Dó-

mi-ne, dum vē-ne-ris in regnum tu- um.

4 ant.
I f

D

UM conturbá-ta fú- e- rit * á-nima me- a, Dómi-

ne, mi- se-ri-córdi- ae memor e- ris.

Canticum Habacuc

Cap. 3, 2-19

D

Omi-ne, audí- vi audi- ti- ó- nem tu- am, * et

tímu- i. *Flexa* : Dómi-ne? †

V. 2. ... vi-ví-fi-ca il-lud :

2. Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud :

3. In médio annórum notum fácies : * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

4. Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan.

5. Opéruit cælos glória eius : * et laudis eius plena est terra.

6. Splendor eius ut lux erit : * córnua in mánibus eius :

7. Ibi abscondita est fortitudo eius : * ante fáciem eius ibit mors.

8. Et egrediétur diábolus ante pedes eius. * Stetit, et mensus terram.

9. Aspéxit, et dissólvit gentes : * et contriti sunt montes sǽculi.

10. Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitatis eius.

11. Pro iniquitaté vidi tentória Aethiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

12. Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? † aut in flumínibus **fúror tuus?** * vel in mari *indignatio tua?*
13. Qui ascéndes super **equos tuos** : * et quadrigæ *tuæ salvátio.*
14. Súscitans suscitábis **arcum tuum** : * iuraménta tríbubus *quæ locútus es.*
15. Flúvios scindes terræ : † vidérunt te, et doluérunt **montes** : * gurges *aquárum tránsiit.*
16. Dedit abyssus **vocem suam** : * altitúdo manus suas *levávit.*
17. Sol et luna stetérunt in habitáculo suo, † in luce sagittárum tuárum, * ibunt in splendóre fulgurántis *hastæ tuæ.*
18. In frémitu conculcábis **terram** : * et in furóre obstupefácies **gentes.**
19. Egréssus es in salútem **pópuli tui** : * in salútem cum *Christo tuo.*
20. Percussísti caput de **dómo ímpii** : * denudásti fundaméntum eius *usque ad collum.*
21. Maledixísti sceptris eius, † cápiti bellatórum eius, * venién-tibus ut turbo ad *dispergéndum me.*
22. Exsultátio eórum * sicut eius, qui dévorat páuperem *in abscón-dito.*
23. Viam fecísti in mari **equis tuis**, * in luto aquárum multárum.
24. Audívi, et conturbátus est **venter meus** : * a voce contre-muérunt lábia **mea.**
25. Ingrediátur putrédo in óssibus **meis**, * et subter me **scáteat.**
26. Ut requiéscam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad pópu-lum accíncutum **nostrum.**
27. Ficus enim **non florébit** : * et non erit *germen in víneis.*
28. Mentiétur opus olívæ : * et arva non áfferent **cíbūm.**
29. Abscindétur de ovíli **pecus** : * et non erit arméntum *in præsépibus.*
30. Ego autem in Dómino gaudébo : * et exsultábo in Deo *Iesu meo.*
31. Deus Dóminus fortítudo **mea** : * et ponet pedes meos quasi *cervórum.*

32. Et super excélsa mea dedúcet me **victor** * in *psalmis canéntem.*

Anti- phona

Dum conturbá-ta fú- e- rit á-nima me- a, Dómi-
ne, mi- se-ri-córdi- æ me-mor e- ris.

s ant. VIII G

M Eménto me- i, * Dómi- ne De- us, dum vé-ne- ris in
regnum tu- um.

Psalmus 147

L

Auda, Ie-rú-sa-lem, **Dóminum** : * lauda De- um
tu- um, **Si-** on.

2. Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit filiis **tuis in te.**

3. Qui pósuit fines tuos **pacem** : * et ádipe fruménti **sátiat** te.

4. Qui emíttit eloquium suum **terræ** : * velóciter currit **sermo** eius.

5. Qui dat nivem sicut **lanam** : * nébulam sicut **cínerem spargit.**

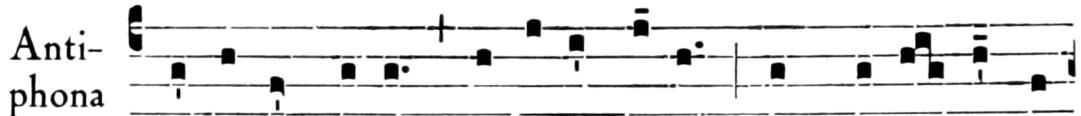
6. Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris eius quis **sustinébit?**

242 Feria sexta in Morte Domini

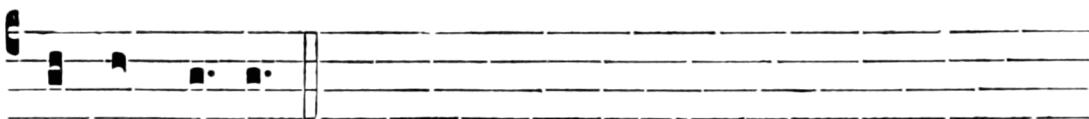
7. Emittet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

8. Qui annúntiat verbum suum Iacob : * iustítias, et iudícia sua Israël.

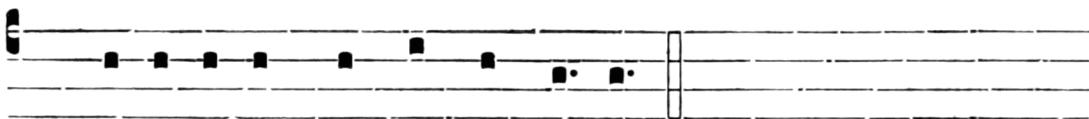
9. Non fecit táliter omni natióni : * et iudícia sua non manifestávit eis.

Meménto me- i, Dómi-ne De- us, dum vé-ne- ris in

regnum tu- um.

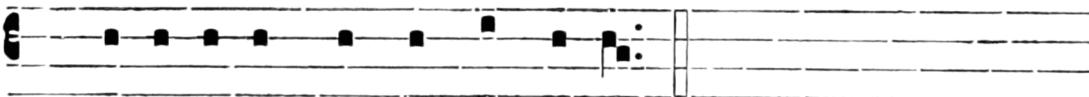

V. Col-lo-cá-vit me in obscú- ris.

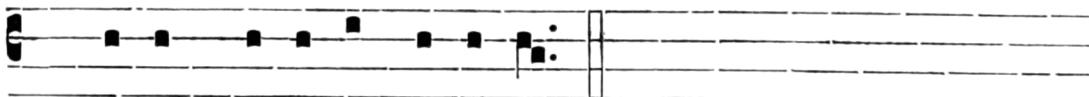

R. Sic- ut mórtu- os sáe-cu- li.

Vel :

V. Col-lo-cá-vit me in obscú- ris.

R. Sic- ut mórtu- os sáe-cu- li.

Ad Benedictus Antiphona Posuérunt. 131. cum reliquis.

AD HORAS

*Horæ minores dicuntur hora competenti, candelis exstinctis et sine cantu.
Absolute inchoantur a psalmis infra signatis.*

AD PRIMAM

Psalmus 53

Deus, in nōmine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua iúdica me.

Deus, exáudi oratióne mēam : * áuribus pérçipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsū me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádiuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nōmini tuo, Dómine : * quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118

Béati immaculáti in via : * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrútántur testimónia eius : * in toto corde exqui-runt eum.

Non enim qui operántur ini-quitátem, * in viis eius ambula-vérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas iustificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspérero in ómnibus mandá-tis tuis.

Confitébor tibi in directiōne cordis : * in eo quod dí dici iudícia iustitiæ tuæ.

Iustificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine : * doce me iustificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia iudicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In iustificatióibus tuis medi-tábor : * non oblívíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me : * et custódiam ser-mónes tuos.

Revéla óculos meos : * et con-siderábo mirabília de lege tua.

Incóla ego sum in terra : * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit áнима mea des-ideráre iustificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * male-dícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me opprórium et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et

Psalmis expletis, dicitur, flexis genibus, antiphona :

Feria V

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Feria VI

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Deinde Pater noster totum sub silentio.

advérsum me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in iustificatióibus tuis.

Nam et testimónia tua medi-tálio mea est : * et consílium meum iustificatiónes tuæ.

Adhésit paviménto áнима mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et ex-audísti me : * doce me iustificatiónes tuas.

Viam iustificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormítavit áнима mea præ táedio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritatis elégi : * iudi-cia tua non sum oblítus.

Adhési testimóniis tuis, Dó-mine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Postea, clara voce, sine Orémus, subiungitur :

Oratio

Réspice, quásumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. *Et sub silentio concluditur* : Qui tecum.

Deinde omnes surgunt et cum silentio discedunt.

Sabbato sancto

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis : propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Deinde Pater noster totum sub silentio.

Postea, clara voce, sine Orémus, subiungitur :

Oratio

Concéde, quásumus, omnípotens Deus : ut, qui Fílii tui resurrectiónem devóta exspectatióne prævenímus; eiúdem resurrectónis glóriam consequámur. *Et sub silentio concluditur* : Per eúndem Dóminum.

Deinde omnes surgunt et cum silentio discedunt.

¶ *In hoc triduo non legitur martyrologium, nec dicuntur cetera omnia usque ad finem horæ.*

AD TERTIAM

Psalmus

Legem pone mihi, Dómine, viam iustificatiónum tuárum : * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrútabor legem tuam : * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam man-

datórum tuórum : * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua : * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo eloquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum

quod suspicatus sum : * quia iudicia tua iucunda.

Ecce concupivi mandata tua: * in aequitate tua vivifica me.

Et veniat super me misericordia tua, Domine : * salutare tuum secundum eloquium tuum.

Et respondabo exprobrantibus mihi verbum : * quia speravi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque : * quia in iudiciis tuis supersperavi.

Et custodiad legem tuam semper : * in saeculum et in saeculum saeculi.

Et ambulabam in latitudine : * quia mandata tua exquisivi.

Et loquabar in testimoniis tuis in conspectu regum : * et non confundabar.

Et meditabar in mandatis tuis, * quae diluxi.

Et levavi manus meas ad mandata tua, quae diluxi : * et exercabar in iustificationibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mibi spem dedisti.

Haec me consolata est in humilitate mea : * quia eloquium tuum vivificavit me.

Supertihi inique agebant usquequaque : * a lege autem tua non declinavi.

Memor fui iudiciorum tuorum a saeculo, Domine : * et consolatus sum.

Defectio tenuit me, * pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.

Cantabiles mihi erant iustificationes tuae, * in loco peregrinationis meae.

Memor fui nocte nominis tui, Domine : * et custodivi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia iustificationes tuas exquisivi.

Portio mea, Domine, * dixi custodire legem tuam.

Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo : * miserere mei secundum eloquium tuum.

Cogitavi vias meas : * et converte pedes meos in testimonia tua.

Paratus sum, et non sum turbatus : * ut custodiad mandata tua.

Funes peccatorum circumplexi sunt me : * et legem tuam non sum oblitus.

Média nocte surgébam ad confitendum tibi, * super iudicia iustificationis tuae.

Particeps ego sum omnium timentium te : * et custodiéntium mandata tua.

Misericordia tua, Domine, plena est terra : * iustificationes tuas doce me.

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me : * quia mandátis tuis créddi.

Priúsquam humiliárer ego délíqui : * propterea eloquium tuum custodívi.

Bonus es tu : * et in bonitáte tua doce me iustificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me ini-
quitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrutábor
mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor-
eórum : * ego vero legem tuam
meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti
me : * ut discam iustificatiónes
tuas.

Bonum mihi lex oris tui, *
super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et

plasmavérunt me : * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me,
et lætabúntur : * quia in verba
tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia aequi-
tas iudícia tua : * et in veritáte
tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut con-
solétur me, * secúndum elo-
quium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes
tuæ, et vivam : * quia lex tua
meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia
iniúste iniquitátem fecérunt in
me : * ego autem exercébor in
mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes
te : * et qui novérunt testimó-
nia tua.

Fiat cor meum immaculátum
in iustificatióibus tuis, * ut non
confúndar.

Psalmis expletis, dicitur, flexis genibus, antiphona :

Feria V

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Feria VI

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem,
mortem autem crucis.

Deinde Pater noster totum sub silentio.

Postea, clara voce, sine Orémus, subiungitur :

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. *Et sub silentio concluditur* : Qui tecum.

Deinde omnes surgunt et cum silentio discedunt.

Sabbato sancto

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis : propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Deinde Pater noster totum sub silentio.

Postea, clara voce, sine Orémus, subiungitur.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui Fílii tui resurrectióнем devóta exspectatióne prævenímus; eiúsdem resurrectiónis glóriam consequámur. *Et sub silentio concluditur* : Per eúndem Dóminum.

Deinde omnes surgunt et cum silentio discedunt.

AD SEXTAM

Psalms

Defécit in salutáre tuum ánima mea : * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes : Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína : * iustificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes : * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas : * iníque persecúti sunt me, ádiuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me : * et custódiam testimónia oris tui.

In æténum, Dómine, * verbum tuum pémanet in cælo.

In generatiónen et genera-

tionem véritas tua : * fundásti terram, et pémanet,

Ordinatióne tua persevérat dies : * quóniam ómnia sérviant tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est : * tunc forte periíssim in humilitate mea.

In ætérnum non oblíviscar iustificatiónes tuas : * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac : * quóniam iustificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine! * tota die mediatio mea est.

Super inimícios meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi : * quia testimónia tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi : * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos : * ut custódiam verba tua.

A iudíciis tuis non declinávi : * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitatis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Iurávi, et státui * custodíre iudicia iustitiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequaque, Dómine : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine : * et iudicia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum : * quia exsultatio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas iustificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiórem.

Iniquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.

Adiútor et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me maligni : * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam : * et

non confundas me ab exspectatione mea.

Adiuva me, et salvus ero : * et meditabor in iustificationibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes a iudiciis tuis : * quia iniusta cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ : * ideo diléxi testimonia tua.

Configi timore tuo carnes meas : * a iudiciis enim tuis timui.

Feci iudicium et iustitiam : * non tradas me calumniantibus me.

Suscipe servum tuum in bo-

num : * non calumnientur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutare tuum : * et in elóquium iustitiae tuæ.

Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam : * et iustificationes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum, ut sciam testimonia tua.

Tempus faciéndi, Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Propterea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iniquam ódio hábui.

Psalmis expletis, dicitur, flexis genibus, antiphona :

Feria V

Christus * factus est pro nobis obediens usque ad mortem.

Feria VI

Christus * factus est pro nobis obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Deinde Pater noster totum sub silentio.

Postea, clara voce, sine Orémus, subiungitur.

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit manib[us] tradi nocentium, et crucis subire tormentum. *Et sub silentio concluditur* : Qui tecum.

Deinde omnes surgunt et cum silentio discedunt.

Sabbato sancto

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, C mortem autem crucis : propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Deinde Pater noster totum sub silentio.

Postea, clara voce, sine Orémus, subiungitur.

Oratio

Concéde, quásimus, omnípotens Deus : ut, qui Fílii tui resurrectiónem devóta exspectatióne prævenímus; eiúsdem resurrectónis glóriam consequámur. *Et sub silentio concluditur :* Per eúndem Dóminum.

Deinde omnes surgunt et cum silentio discedunt.

AD NONAM

Psalmus

Mirabília testimónia tua : * ídeo scrutáta est ea áнима mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat : * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum : * quia mandáta tua desiderábam.

Adspice in me, et miserére mei, * secúndum iudícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secún-dum elóquium tuum : * et non dominétur mei omnis iniustítia.

Rédime me a calúmniis hómi-num : * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super

servum tuum : * et doce me iustificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei : * quia non custodié-runt legem tuam.

Iustus es, Dómine : * et rectum iudícium tuum.

Mandásti iustítiam testimónia tua : * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus : * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehe-ménter : * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contémptus * iustificatiónes tuas non sum oblítus.

Iustítia tua, iustítia in ætérnum : * et lex tua véritas.

Tribulatio et angustia inventarunt me : * mandata tua meditatio mea est.

Aequitas testimonia tua in aeternum : * intellectum dam mihi, et vivam.

Clamavi in toto corde meo, exaudi me, Domine : * iustificationes tuas requiram.

Clamavi ad te, salvum me fac : * ut custodiam mandata tua.

Præveni in maturitate, et clamavi : * quia in verba tua supersperavi.

Prævenerunt oculi mei ad te diluculo : * ut meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi secundum misericordiam tuam, Domine : * et secundum iudicium tuum vivifica me.

Appropinquaverunt persecuentes me iniquitati : * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Domine : * et omnes viæ tuæ veritas.

Início cognovi de testimoniis tuis : * quia in aeternum fundasti ea.

Vide humilitatem meam, et eripe me : * quia legem tuam non sum oblitus.

Iudica iudicium meum, et redime me : * propter eloquium tuum vivifica me.

Longe a peccatoribus salus : *

quia iustificationes tuas non exquisierunt.

Misericordiae tuæ multæ, Domine : * secundum iudicium tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur me et tribulant me : * a testimoniis tuis non declinavi.

Vidi prævaricantes, et tabescébam : * quia eloquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandata tua diléxi, Domine : * in misericordia tua vivifica me.

Principium verborum tuorum, veritas : * in aeternum omnia iudicia iustitiae tuæ.

Principes persecuti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidavit cor meum.

Lætabor ego super eloquia tua : * sicut qui invénit spolia multa.

Iniquitatem odio hábui, et abominatus sum : * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super iudicia iustitiae tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scandalum.

Exspectabam salutare tuum, Domine : * et mandata tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimonia tua : * et diléxit ea vehementer.

Servávi mandáta tua et testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine : * iuxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me iustificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea eló-

quiū tuum : * quia ómnia mandáta tua áequitas.

Fiat manus tua ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine : * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te : * et iudícia tua adiuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ péríit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Psalmis expletis, dicitur, flexis genibus, antiphona :

Feria V

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Feria VI

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Deinde Pater noster totum sub silentio.

Postea, clara voce, sine Orémus, subiungitur.

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. *Et sub silentio concluditur* : Qui tecum.

Deinde omnes surgunt et cum silentio discedunt.

Sabbato sancto

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis : propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Deinde Pater noster totum sub silentio.

Postea, clara voce, sine Orémus, subiungitur.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui Fílii tui resurrectiónem devóta exspectatióne prævenímus; eiúsdem resurrectiónis glóriam consequámur. *Et sub silentio concluditur :* Per eúndem Dóminum.

Deinde omnes surgunt et cum silentio discedunt.

DE SOLEMNI ACTIONE LITURGICA POSTMERIDIANA IN PASSIONE ET MORTE DOMINI

Statio ad S. Crucem in Ierusalen.

1. *Altare omnino nudum sit : sine cruce, sine candelabris, sine tobaleis.*

2. *Solemnis actio liturgica postmeridiana huius feriae, ubi deest copia clericorum et sacerdotum, peragitur a celebrante cum assistentia ministrantium, ut suis locis notabitur [] ; ubi vero clerici adsint, maxime convenit, ut in choro actioni liturgicæ assistant.*

3. *Itaque, unusquisque suis choralibus vestimentis induitur ; celebrans et diaconus, amictu, alba et cingulo induti, sumunt stolam nigram ; subdiaconus accipit amictum, albam et cingulum.*

3bis. *Altari, ante sanctæ Crucis detectionem, etiam ministri [ministrantes] et alii de clero non genuflectunt, sed tantum capitum inclinationem faciunt ; post sanctæ Crucis detectionem vero usque ad vigiliam paschalem exclusive, omnes, etiam celebrans, ante Crucem altaris genuflectunt.*

In choro salutationes omnes omittuntur, etiam Episcopo, Abbatii nisi quando ante ipsum sit transeundum et ad ipsum accedendum.

DE PRIMA PARTE ACTIONIS LITURGICÆ SEU DE LECTIONIBUS

4. *Omnibus sic paratis, incipit processio per ecclesiam ad altare, sub silentio, præeuntibus acolythis sine candelabris.*

5. *Clerici, ministri [seu ministrantes] et celebrans, cum ad altare pervernerint, eidem altari reverentiam faciunt ; deinde, celebrans et ministri sacri [non vero ministrantes] in faciem procumbunt, reliqui vero adeunt scamna in choro, ibique manent, genibus flexis et inclinati [ministrantes genua flectunt in plano et manent inclinati, prope celebrantem] : omnesque in silentio aliquamdiu orant.*

6. *Signo dato, omnibus genuflexis manentibus, solus celebrans surgit, et acolytho [vel ministrante] tenente librum, stans in plano ante gradus, versus ad altare, dicit, manibus iunctis ac tono simplici orationem sequentem :*

Oratio

Deus, qui peccati véteris hereditáriam mortem, in qua posteritatis genus omne succésserat, Christi tui, Dómini nostri, passióne solvísti : † da, ut, confórmes eidem facti; sicut imáginem terrénæ natúræ necessitáte portávimus, * ita imáginem cælestis

256 Feria sexta in Morte Domini

gratiæ sanctificatiōne portémus. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. *Omnes respondent* : Amen.

7. Oratione completa, celebrans et ministri [seu ministrantes] ad sedilia pergununt. Interim ponitur legile nudum in medio presbyterii, et lector incipit primam lectionem, omnibus sedentibus et auscultantibus. Incipitur vero sine titulo, ac clauditur absque Deo grátias.

[*7 a. Deficiente lectore, ipse celebrans, stans in loco suo, legit lectionem.*]]

Lectio prima

Osée 6, 1-6

Hæc dicit Dóminus : In tribulatiōne sua mane consúrgent ad me : Veníte, et revertámur ad Dóminum : quia ipse cepit, et sanábit nos : percútiet, et curábit nos. Vivificábit nos post duos dies : in die tértia suscitábit nos, et vivémus in conspéctu eius. Sciémus, sequemúrque, ut cognoscámus Dóminum : quasi dilúculum præparátus est egréssus eius, et véniet quasi imber nobis temporáneus, et serótinus terræ. Quid fáciam tibi, Ephraim? Quid fáciam tibi, Iuda? misericórdia vestra quasi nubes matutína : et quasi ros mane pertránsiens. Propter hoc dolávi in prophétis, occídi eos in verbis oris mei : et iudícia tua quasi lux egrediéntur. Quia misericórdiam volui, et non sacrificium, et sciéntiam Dei plus quam holocáusta.

Responsorium II

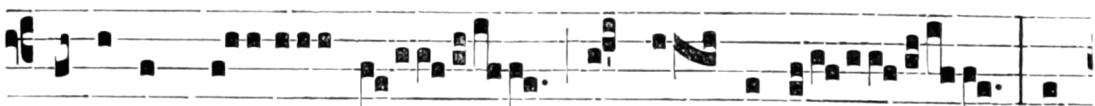
Habacuc 3

D

Omi- ne,

* au-dí- vi

audí-tum tu-

um,

et tí- mu- i :

con-

si-de-rá-

vi

ó- pe- ra tu-

a, et expá-

vi.

V. In mé- di- o

du- ó- rum a-ni- má- li- um inno- te-

scé- ris : dum appro- pinquáve-

rint an- ni, co-gno- scé- ris : dum advé- ne- rit

tem- pus, os- ten- dé- ris.

V. In e- o, dum contur- bá- ta fú- e- rit

á-ni- ma me- a : in i- ra, mi- se- ri- cór-

di- ae me- mor e- ris.

V. De- us

258 Feria sexta in Morte Domini

a Lí-ba- no vé- ni- et. et Sanctus de mon-

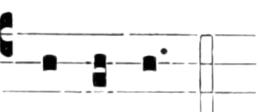
te umbró- so et con- dénso.

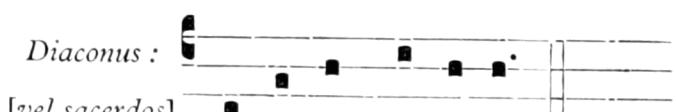
V. Opé-ru- it cæ-

los ma-iéstas e- ius : et laudis e- ius

ple- na est * ter- ra.

8. *Responsorio absoluto, omnes surgunt; celebrans, stans ad sedile, dicit Orémus, diaconus [vel sacerdos ipse] Flectámus génuia, et omnes, una cum ipso celebrante, flexis genibus, per aliquod temporis spatium in silentio orant; dicto a diacono [vel a sacerdote] Leváte, omnes surgunt, et celebrans, manibus iuictis ac in tono solemini dicit orationem.*

Celebrans :

Diaconus :
[vel sacerdos]

O-rémus. Flectámus gé-nu- a.

Omnes, flexis genibus, per aliquod temporis spatium in silentio orant.

Diaconus :
[vel sacerdos]

Le-vá- te.

Omnes surgunt et celebrans dicit orationem :

Oratio

Deus, a quo et Iudas reátus sui pœnam, et confessiónis suæ latro præmium sumpsit, concéde nobis tuæ propitiatiónis effectum : * ut, sicut in passióne sua Iesus Christus, Dóminus noster, divérsa utrísque intulit stipéndia meritórum; * ita nobis, abláto vetustatis erróre, resurrectiōnis suæ grátiam largiátrur : Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus...

9. Oratione expleta, sequitur altera lectio, a subdiacono dicenda ad legile in tono lectionis, item sine titulo, et sine Deo grátias in fine. Celebrans ceterique omnes, sedentes, auscultant.

[*9 a. Lectionem legat lector ad legile ; secus vero ipse celebrans, stans in loco suo.*]

Lectio altera

Exodi 12, 1-11

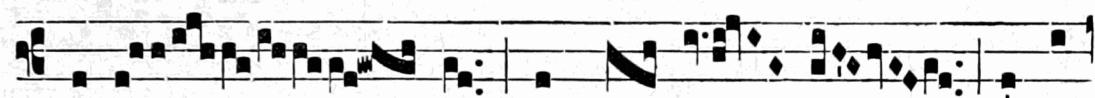
In diébus illis : Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Ægýpti : « Mensis iste, vobis principium ménsum : primus erit in ménibus anni. Loquimini ad univérsum cœtum filiorum Israël, et dícite eis : Décima die mensis huius tollat unusquisque agnum per famílias et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut suffícere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínum suum, qui iunctus est dómui suæ, iuxta númerum animárum, quæ suffícere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus : iuxta quem ritum tollétis et hædum. Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis huius : immolabitque eum univérsa multitúdo filiorum Israël ad vésperam. Et sument de sanguine eius, ac ponent super utrúmque postem, et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázymos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni : caput cum pédibus eius, et intestinis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid résiduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum : Renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festináter : est enim Phase, id est tránsitus, Domini ».

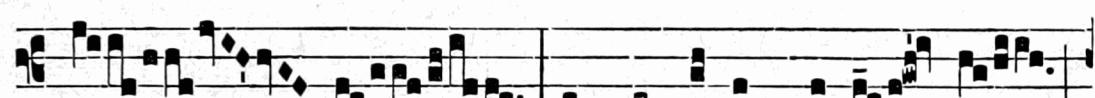
Sequitur responsorium, a schola cantandum, vel a clero assistente recitandum.

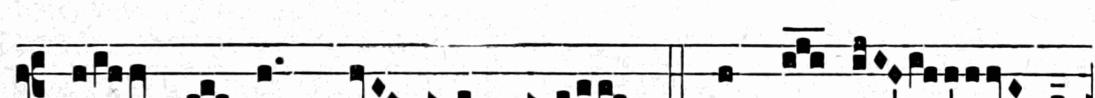
Responsorium II Ps. 139, 2-10 et 14

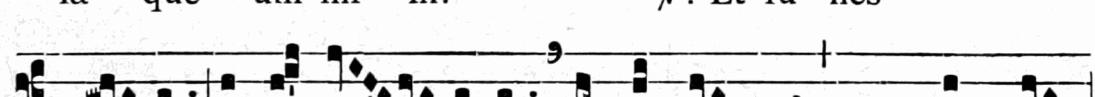
E - ri-pe me, * Dó- mi- ne, ab
 hó-mi-ne ma- lo : a vi-ro in-í- quo lí-
 be-ra me. V. Qui co-gi-tavé-
 runt ma- lí- ti- as in cor- de : to-ta di-
 e consti- tu- é- bant praé-
 li- a. V. A- cu- é- runt linguas su- as sic-
 ut ser- péntes : vené-num á- spi-dum sub
 lá- bi- is e- ó-rum. V. Custó-di me, Dó-
 mi- ne, de ma- nu pec-ca- tó- ris : et ab

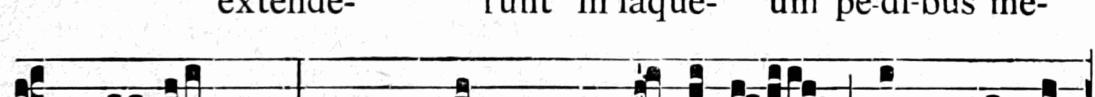

 homí-ni-bus in-i- quis lí-be-ra me. *V.* Qui co-gi-

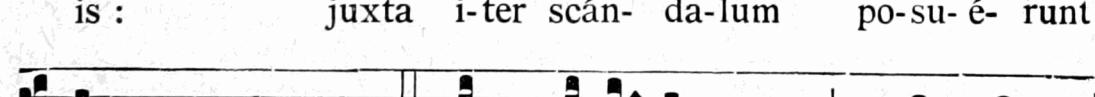

 tavé- runt supplan-tá- re gressus

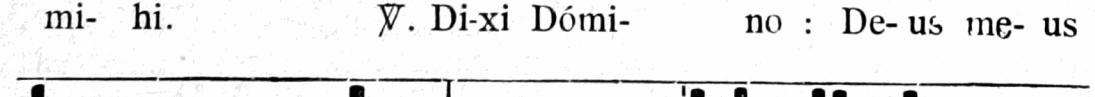

 me- os : abscondé-runt supér- bi

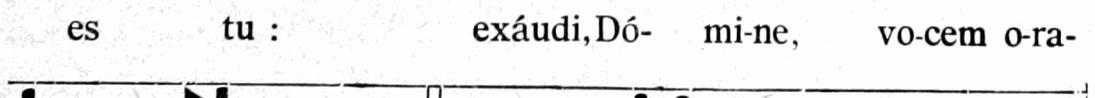

 lá- que- um mi- hi. *V.* Et fu- nes

 extendé- runt in láque- um pé-di-bus me-

 is : juxta i-ter scán- da-lum po-su- é- runt

 mi- hi. *V.* Di-xi Dómi- no : De- us me- us

 es tu : exáudi, Dó- mi-ne, vo-cem o-ra-

 ti- ó-nis me-ae. *V.* Dómi-ne, Dómi- ne, virtus sa-

262 Feria sexta in Morte Domini

lú-tis me- ae : obúmbra caput me- um
 in di- e bel- li. **V.** Ne tra-das me
 a de-si-dé- ri- o me- o pec-
 ca- tó- ri : co-gi- tavé-runt advérsum
 me : ne de-re-línguas me, ne un-quam exal- tén-
 tur. **V.** Ca- put circú- i-tus
 e- ó- rum : labor la-bi- ó-rum ipsó- rum
 opé- ri- et e- os. **V.** Ve-rúmtamen justi
 confi-te- búntr nómi-ni tu- o : et ha-bi-tá-

The musical notation consists of two staves of neumes on four-line staffs. The first staff begins with a sharp sign, indicating G major. The lyrics "bunt recti" are written below the notes. The second staff begins with a sharp sign, indicating G major. The lyrics "cum vul- tu * tu-" are written below the notes. A small "o." is written below the second staff.

In ritu solemini. 10. *Absoluta altera lectione cum suo responsorio, ponuntur in latere evangelii, in plano presbyterii, legilia nuda cum libris, et proceditur ad cantum vel lectionem historiae passionis Domini secundum Ioannem, hoc modo : cantatur vel legitur a ministris, saltem in ordine diaconatus constitutis, qui, induiti amictu, alba, cingulo et stola nigra, comitantibus duobus acolythis [vel ministrantibus] absque luminaribus, et absque incenso, facta altari reverentia, ante celebrantem sistunt ; super eos, profunde inclinatos, celebrans clara voce dicit :*

Dóminus sit in córdibus vestris, et in lábiis vestris. *Ipsi vero, erigentes se, respondent : Amen.*

Tunc, iterum facta altari reverentia, procedunt ad latus evangelii, ibique, super nudum legile, incipiunt cantare vel legere historiam passionis Domini, omnibus auscultantibus.

In ritu simplici. [10 a. *Historiam passionis Domini legit vel cantat celebrans, clara et distincta voce. Antequam incipiat, dicit, in medio presbyterii, profunde inclinatus, clara voce :*

Dóminus sit in corde meo, et in lábiis meis. Amen.

Tunc, facta altari reverentia, vadit ad latus evangelii, in plano presbyterii, ibique, super nudum legile, incipit legere vel cantare historiam passionis Domini.

Tres diaconi possunt assumi ad canendam vel legendam historiam passionis Domini. Omnia fiunt ut supra pro ritu solemini notatum est. Celebrans stans ad sedile auscultat.

Si diaconi fuerint duo, hi possunt cantare vel legere partes chronistae et synagogae, partes Christi sustinente eodem celebrante, qui retinet stolam in forma crucis super pectus. Comitantibus duobus ministrantibus, diaconi veniunt ante altare, et celebrans pergit in medium inter eos. Omnes profunde inclinati ante altare, dicunt submissa voce :

Dóminus sit in corde meo, et in lábiis meis. Amen.

Tunc se erigunt et, facta altari reverentia, procedunt ad latus evangelii, in plano presbyterii, ad historiam passionis Domini canendam vel legendam. Celebrans stat a dextris chronistae, occupans primum locum versus altare.]

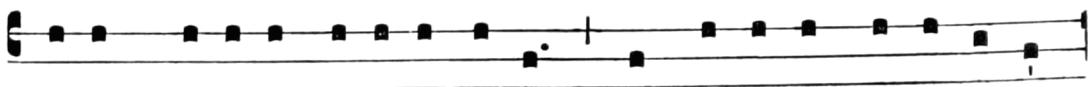
264 Feria sexta in Morte Domini

*11. Evangelium Passionis et Mortis Domini secundum Ioannem. 18, 1-40;
19, 1-42.*

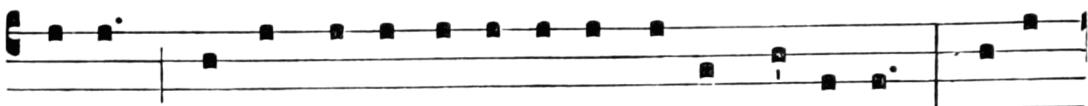
Passi-o Dómi-ni nostri Ie-su Chri-sti se-cúndum
 Io-ánnem. In il-lo témpo-re : Egréssus est IesuS cum discí-
 pu-lis su-is trans torréntem Cedron, u-bi e-rat hortus, in quem
 intro-ívit ipse, et discí-pu-li e-ius. Sci-ébat autem et
 Iudas, qui tradé-bat e-um, lo-cum : qui-a frequénter Jesus con-
 véne-rat illuc cum discípu-lis su-is. Iudas ergo cum acce-pís-
 set cohórtem, et a ponti-fí-ci-bus et pha-risáe-is mi-ní-
 stros, ve-nit il-luc cum la-térnis, et fá-ci-bus, et armis. Iesus
 i-taque sci-ens ómni-a, quae ventúra e-rant super e-um.

procéssit, et di-xit e-is : **†** Quem quæri-tis? C. Respon-
dé-runt e-i : S. Iesum Naza-rénum. C. Di-cit e-is Ie-sus :
† Ego sum. C. Stabat autem et Iudas, qui tradé-bat e-um,
cum ipsis. Ut ergo di-xit e-is : Ego sum : abi-é-runt retrór-
sum, et ce-ci-dé-runt in terram. I-te-rum ergo interrogá-
vit e-os : **†** Quem quæri-tis? C. Il-li autem dixé-runt :
S. Iesum Na-zaré-num. C. Respóndit Ie-sus : **†** Di-xi vo-bis,
qui-a ego sum : si ergo me quæri-tis, sí-ni-te hos ab-
í-re. C. Ut imple-ré-tur sermo, quem di-xit : Qui-a quos de-dí-
sti mi-hi, non pérdi-di ex e-is quemquam. Simon ergo Petrus.

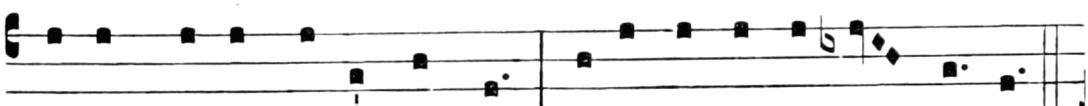
266 Feria sexta in Morte Domini

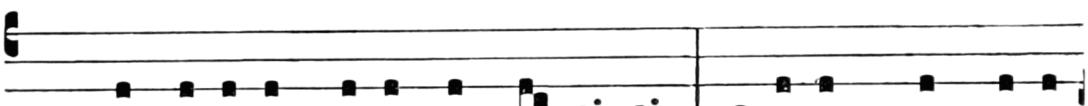
habens glá-di- um edú-xit e- um : et percússit pontí- fi- cis

servum : et abscí- dit aurí-cu- lam e- ius déxte-ram. E-rat

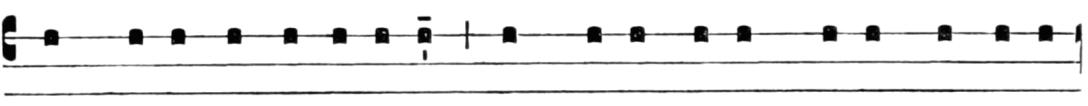
autem nomen servo Malchus. Di-xit ergo Ie- sus Pe-tro :

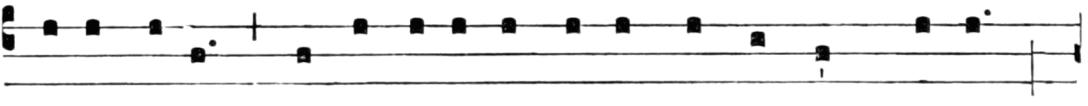
¶ Mitte glá-di- um tu- um in va- gó-nam. Cá- li-cem, quem dedit

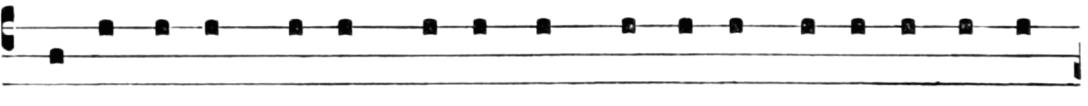
mi-hi Pa-ter, non bi-bam illum? C. Cohors ergo, et tri-búnus,

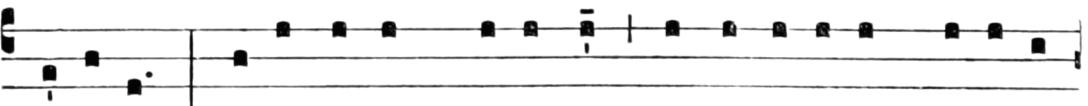
et mi-nístri Iudæ- ó-rum com-pre-hendé-runt le-sum, et li-ga-

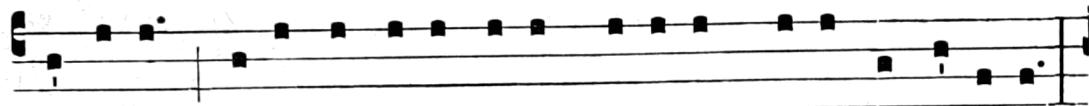
vé-runt e- um : et adduxé-runt e- um ad Annam primum,

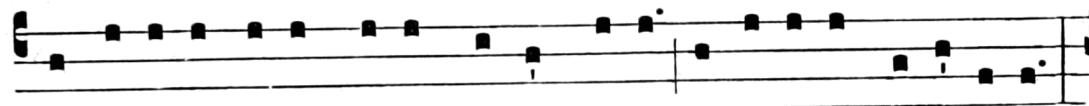
e-rat e-nim so-cer Cá- iphæ, qui e-rat pón- ti-fex anni

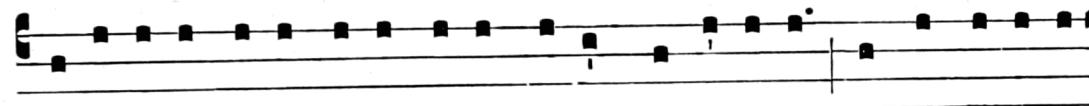
il-lí- us. E-rat autem Cá- iphas, qui consí- li- um déde-rat

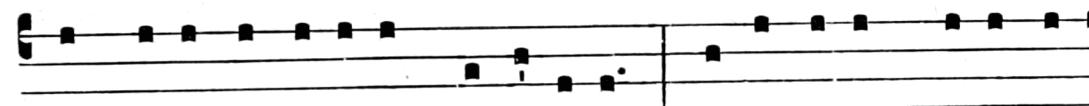
Iudae- is : Qui- a éxpe-dit, unum hóminem mo-ri pro pópu-lo.

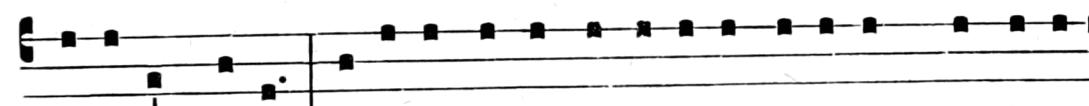
Seque-bá-tur autem Iesum Simon Petrus, et á-li- us discípu-lus.

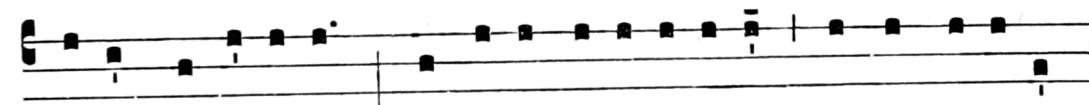
Discípu-lus autem il-le e-rat no-tus pontí- fi-ci, et intro- í-vit

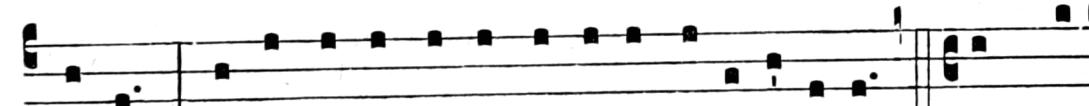
cum Ie-su in átri- um pontí- fi-cis. Petrus autem stabat ad

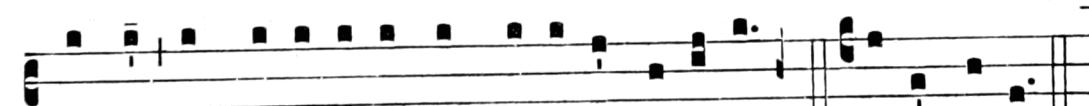
ósti- um fo-ris. Exí-vit ergo discípu-lus á-li- us, qui e-rat

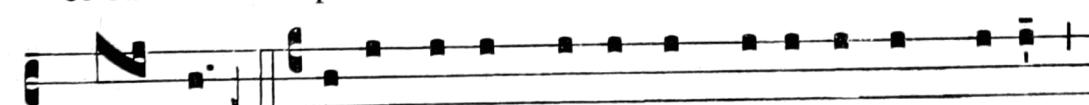
no-tus pontí- fi-ci, et di-xit osti- á-ri- æ : et introdú-xit

Petrum. Di-cit ergo Petro ancilla osti- á-ri- a : S. Numquid

et tu ex discípu-lis es hómi-nis istí- us? C. Di-cit il-le :

S. Non sum. C. Stabant autem servi et mi-nistri ad prunas.

268 Feria sexta in Morte Domini

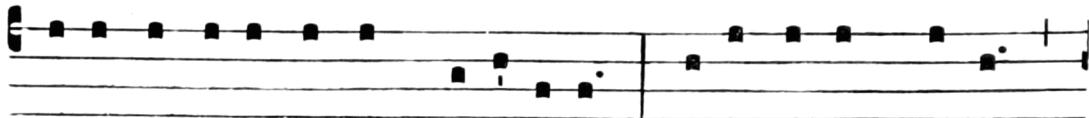
qui a frigus e-rat, et ca-le-fa-ci- ébant se : erat autem
 cum e- is et Petrus stans et ca-le-fá-ci- ens se. Pónti-fex
 ergo interro-gávit Ie-sum de discí-pu- lis su- is, et de
 doctrí-na e-ius. Respóndit e- i Ie-sus: Ego pa-lam locú-
 tus sum mundo : ego semper dó-cu- i in synagóga, et
 in templo, quo omnes Iudáe- i convé-ni- unt : et in occúlto
 lo-cú-tus sum ni- hil. Quid me intérro-gas? intérro-ga e- os,
 qui audi- é-runt quid lo-cú-tus sim ipsis : ecce hi sci- unt quæ
 dí-xe-rim e-go. C. Hæc autem cum di-xisset, unus assístens
 mi-nistró-rum de-dit á-lapam Ie-su, di-cens : S. Sic respóndes pon-

De solemni actione liturgica

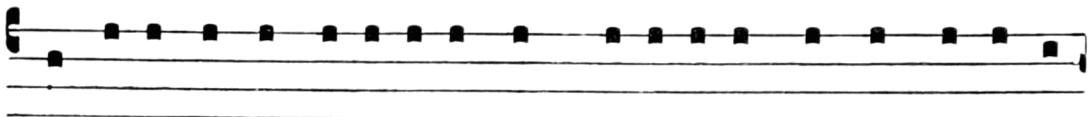
269

tí- fi-ci? C. Respóndit e- i Ie-sus : **+** Si ma-le lo-cú-
 tus sum, testimó-ni- um pérhi-be de ma- lo : si autem be-
 ne, quid me cædis? C. Et mi-sit e- um Annas li-gá-tum ad
 Cá- ipham pontí- fi-cem. E-rat autem Simon Petrus stans et
 ca-le-fá-ci- ens se. Di-xé-runt ergo e- i : S. Numquid et
 tu ex discí-pu-lis e-ius es? C. Ne-gávit il-le, et di-xit :
 S. Non sum. C. Di-cit e- i unus ex servis pontí- fi-cis, co-
 gná-tus e-ius, cu-ius abscí-dit Petrus aurí-cu-lam : S. Nonne
 e-go te vi-di in horto cum il-lo? C. I-te-rum ergo ne-
 gá-vit Petrus : et sta-tim gallus cantá-vit. Addú-cunt ergo

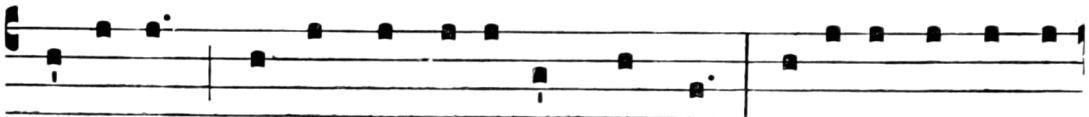
270 Feria sexta in Morte Domini

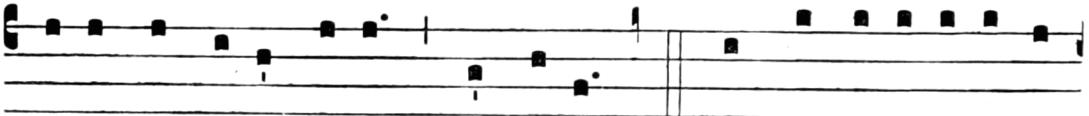
Ie-sum a Cá- ipha in prætó-ri- um. E-rat autem ma-ne :

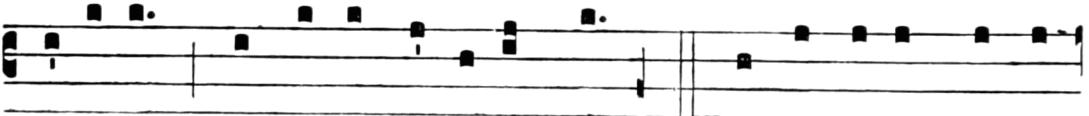
et ipsi non intro- i- é-runt in prætó-ri- um, ut non contami-

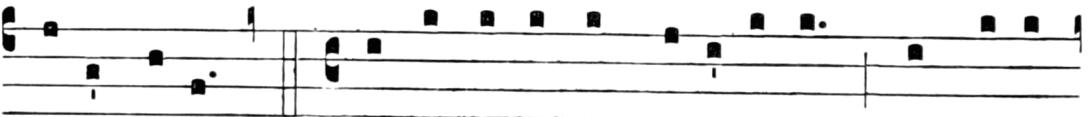
na-réntur, sed ut mandu-cá-rent Pascha. Exí-vit ergo Pi-

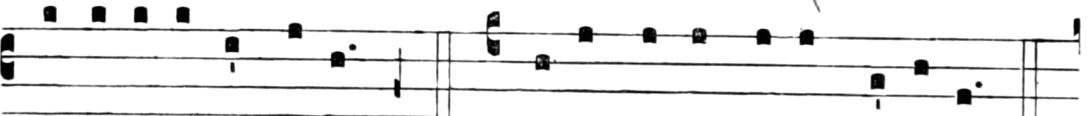
lá-tus ad e- os fo-ras, et di-xit : S. Quam accu-sa-ti- ó-nem

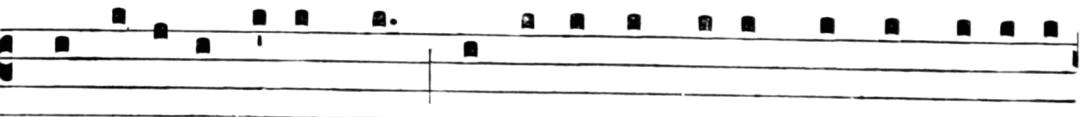
assértis advérsus hómi-nem hunc? C. Respondé-runt et di-

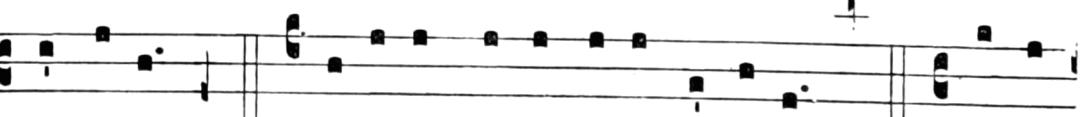
xé-runt e- i : S. Si non esset hic ma-le-fáctor, non ti-bi

tra-di-dissémus e- um. C. Di-xit ergo e- is Pi-lá-tus :

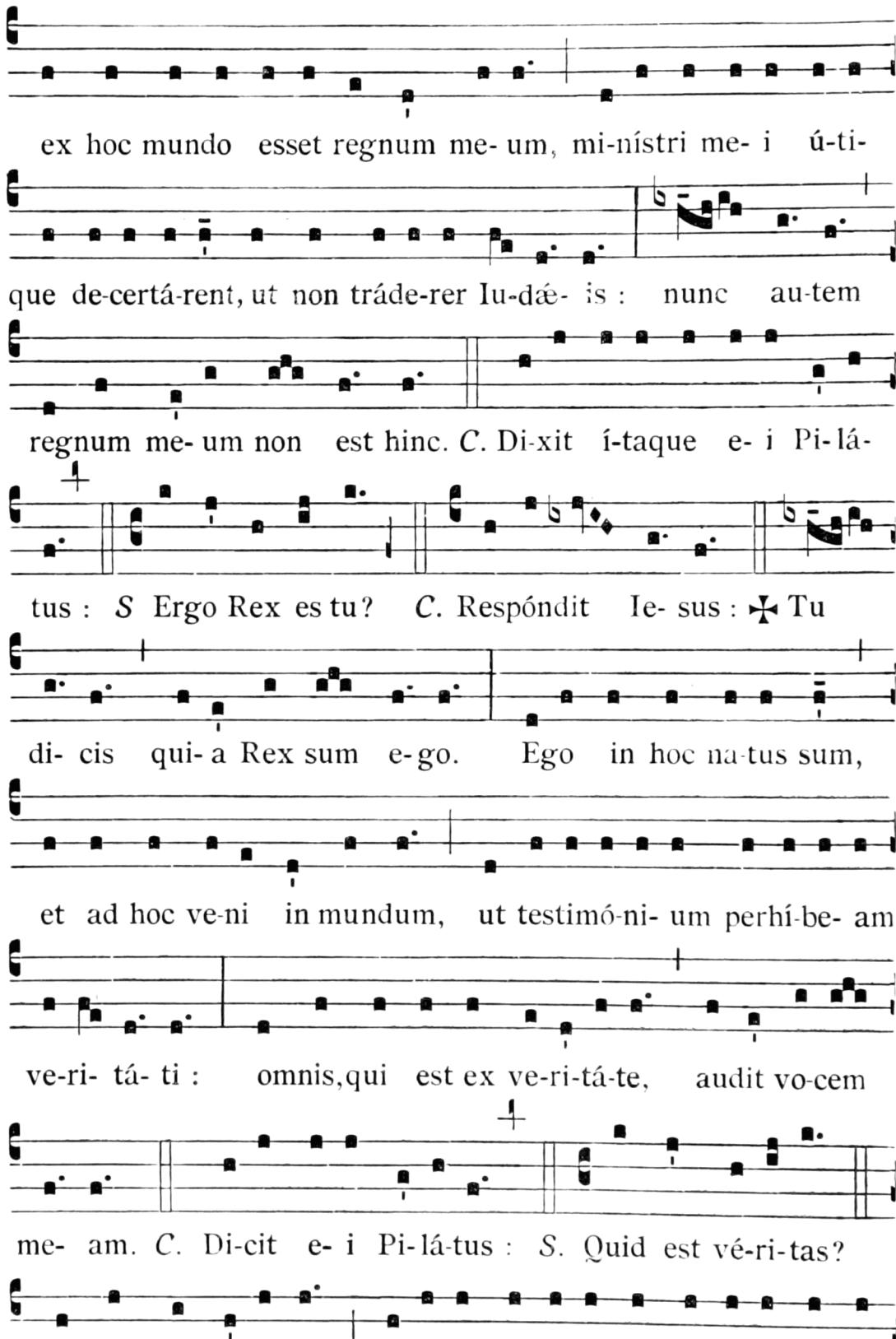
S. Accí-pi- te e- um vos, et se-cúndum legem vestram iu-di-cá-

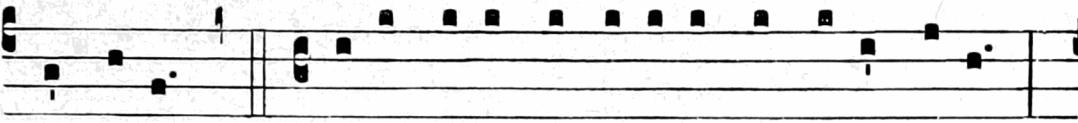

te e- um. C. Di-xé-runt ergo e- i Iudá-e- i : S. No-bis

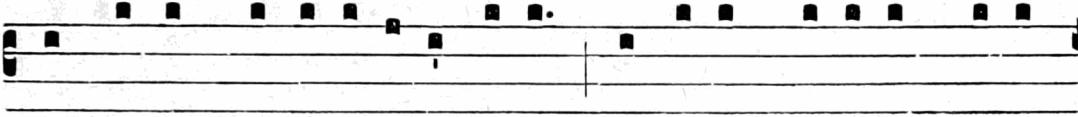
non li-cet interfí-ce-re quemquam. C. Ut sermo Ie-su
imple-ré-tur, quem di-xit, signí- fi-cans qua morte esset mo-
ri-tú-rus. Intro- í-vit ergo í-te-rum in prætó-ri- um Pi-lá-
tus, et vo-cávit Ie-sum, et di-xit e- i : S. Tu es Rex
Iudæ-ó-rum? C. Respóndit Ie-sus : **+** A temet-ípso hoc
di-cis, an á-li- i di-xé-runt ti-bi de me? C. Respóndit Pi-
látus : S. Numquid ego Iudæ-us sum? Gens tu-a et pon-
tí- fi-ces tra-di-dé-runt te mi-hi : quid fe-cí-sti? C. Respón-
dit Ie-sus : **+** Regnum me- um non est de hoc mundo. Si

ex hoc mundo esset regnum me- um, mi-nístri me- i úti-
 que de-certá-rent, ut non tráde-rer Iu-dáe- is : nunc au-tem
 regnum me- um non est hinc. C. Di-xit í-taque e- i Pi-lá-
 tus : S. Ergo Rex es tu? C. Respóndit Ie-sus : Tu
 di- cis qui- a Rex sum e-go. Ego in hoc na-tus sum,
 et ad hoc ve-ni in mundum, ut testimó-ni- um perhí-be- am
 ve-ri- tár- ti : omnis, qui est ex ve-ri-tá-te, audit vo-cem
 me- am. C. Di-cit e- i Pi-lá-tus : S. Quid est vé-ri-tas?
 C. Et cum hoc di-xisset, í-te-rum ex-í-vit ad Iudé-os, et di-

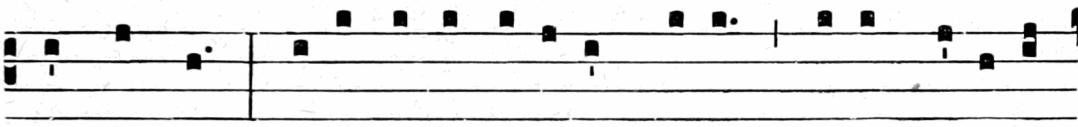

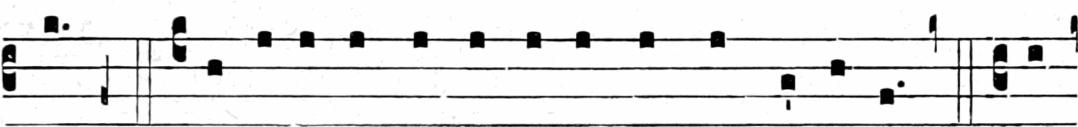
cit e- is : S. Ego nullam invé-ni- o in e- o causam.

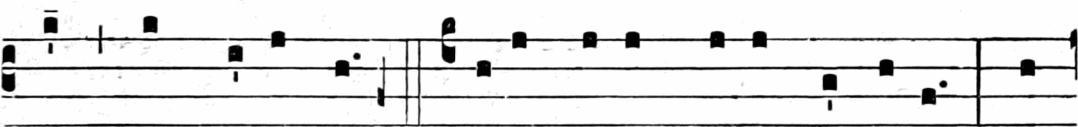
Est autem consu- e-túdo vo-bis, ut unuīn dimíttam vo-bis

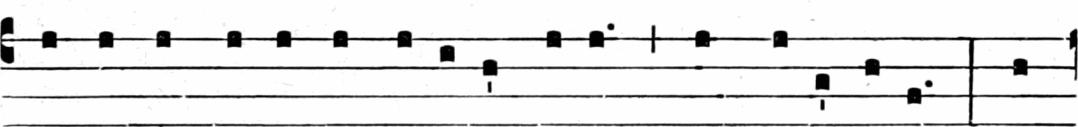
in Pascha : vultis ergo dimíttam vo-bis Regem Iudæ-ó-

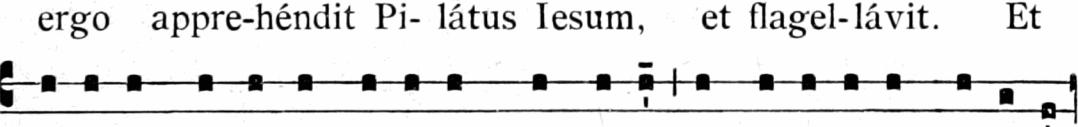
rum? C. Clamavé-runt ergo rursum omnes, di-céntes. S. Non

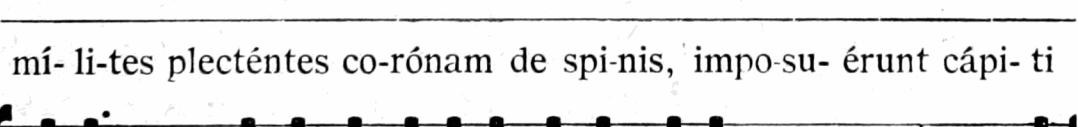
hunc, sed Ba-rábbam. C. Erat autem Ba-rábbas latro. Tunc

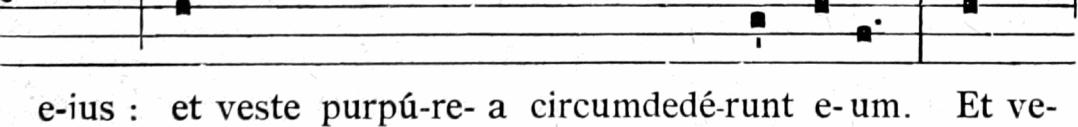
ergo appre-héndit Pi-látus Iesum, et flagel-lávit. Et

mí-li-tes plecténtes co-rónam de spi-nis, impo-su-érunt cápi- ti

e-ius : et veste purpú-re-a circumdedé-runt e-um. Et ve-

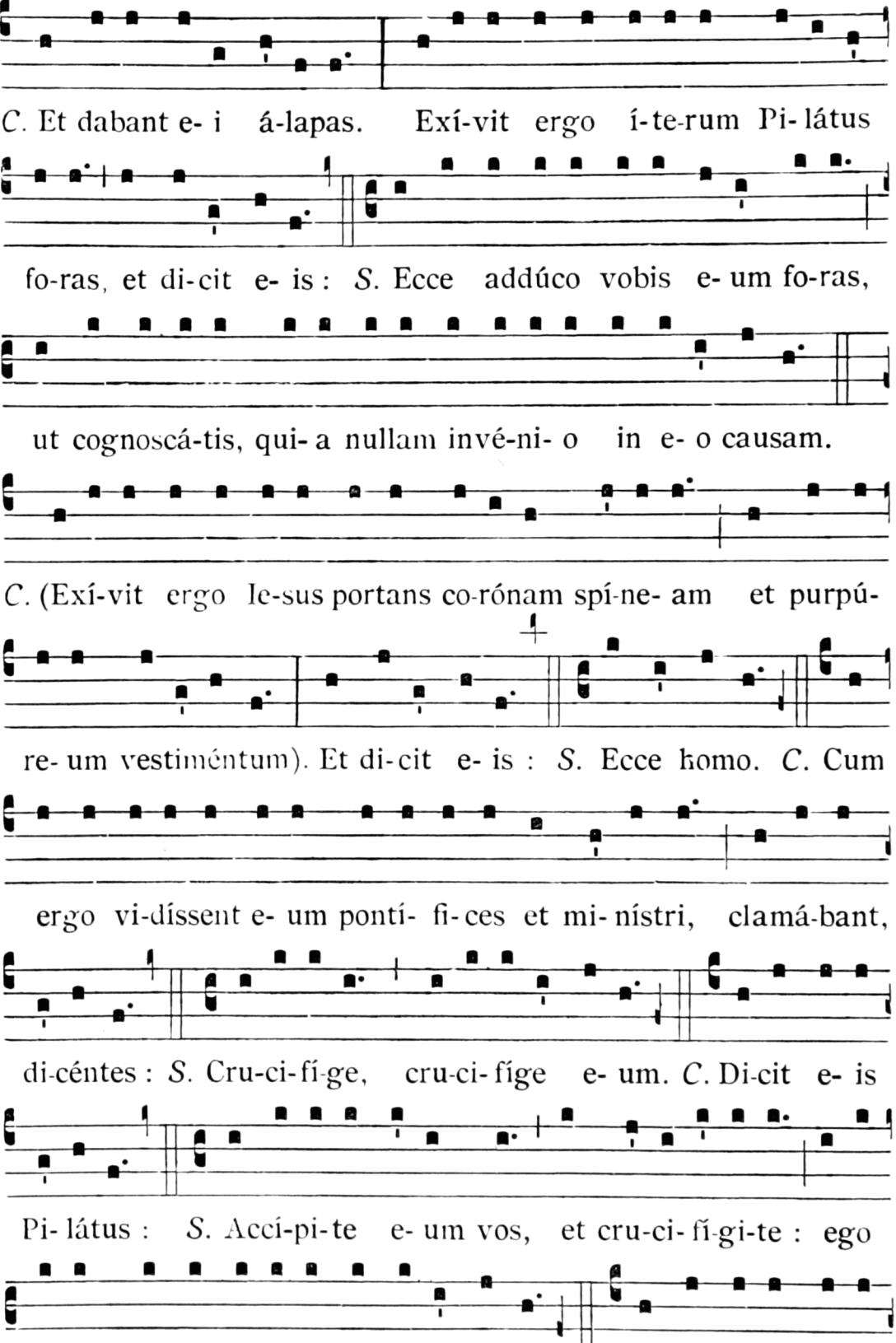

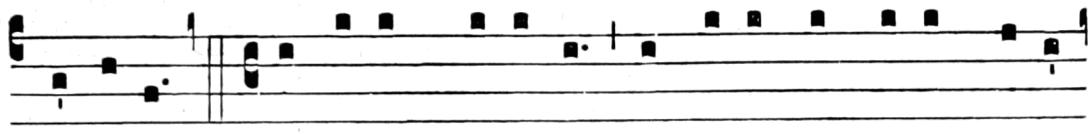
ni-ébant ad e-um, et di-cébant : S. Ave, Rex Iudæ-ó-rum.

274 Feria sexta in Morte Domini

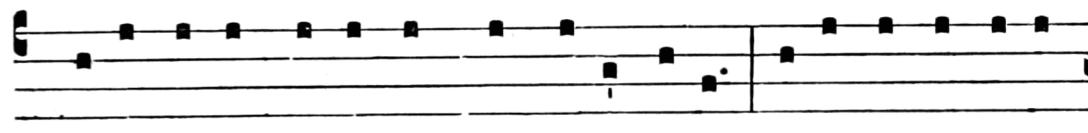
C. Et dabant e- i á-lapas. Exí-vit ergo í-te-rum Pi- látus
 fo-ras, et di-cit e- is : S. Ecce addúco vobis e- um fo-ras,
 ut cognoscá-tis, qui- a nullam invé-ni- o in e- o causam.

C. (Exí-vit ergo Ie-sus portans co-rónam spí-ne- am et purpú-
 re- um vestiméntum). Et di-cit e- is : S. Ecce homo. C. Cum
 ergo vi-díssent e- um pontí- fi- ces et mi- nístri, clamá-bant,
 di-céntes : S. Cru-ci-fí-ge, cru-ci-fíge e- um. C. Di-cit e- is
 Pi- látus : S. Accí-pi-te e- um vos, et cru-ci- fí-gi-te : ego
 e-nim non invé-ni- o in e- o causam. C. Respondé-runt e- i

Iudæ- i : S. Nos legem habémus, et se-cúndum legem debet
 mo-ri, qui- a Fí- li- um De- i se fe- cit. C. Cum ergo audísset
 Pi-lá-tus hunc sermónen, magis tí-mu- it. Et ingréssus est
 prætó-ri- um í-te-rum : et di-xit ad Iesum : S. Unde es tu?

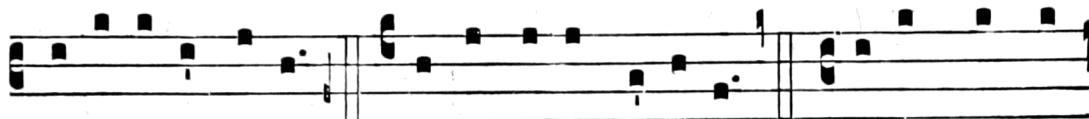
C. Ie-sus autem respónsum non de-dit e- i. Di-cit ergo e- i
 Pi-lá-tus : S. Mi-hi non lóque-ris? nescis qui- a pot-está-tem há-
 be- o cru-ci-fí-ge-re te, et pot-está-tem hábe- o dimítte- re

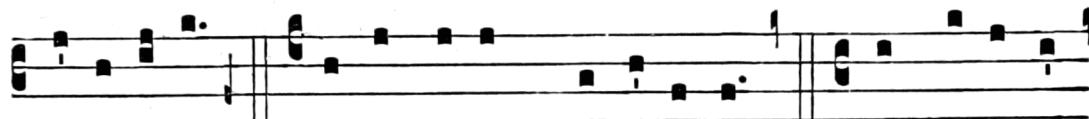
te? C. Respóndit Ie- sus : Non habé-res pot-está-tem advér-
 sum me ullam, ni-si ti-bi da-tum esset dé-super. Proptér-e- a.

276 Feria sexta in Morte Domini

qui me trá-di-dit ti-bi, ma-ius peccá-tum ha-bet. C. Et ex-índe
 quærébat Pi-lá-tus dimítte-re e-um. Iudáe- i autem cla-
 +
 mábant, di-céntes : S. Si hunc dimít-tis, non es amí-cus Cásá-
 ris. Omnis e-nim, qui se regem fa-cit, contra-dí-cit Cásá-
 sa-ri. C. Pi-lá-tus autem cum audísset hos sermónes, addú-
 xit fo-ras Iesum, et se-dit pro tri-buná-li, in loco, qui dí-ci-
 tur Lithóstro-tos, hebrá- i-ce autem Gábbatha. E-rat autem
 Pa-rascéve Paschæ, ho-ra quasi sexta. Et di-cit Iudáe-is :
 S. Ecce Rex vester. C. Il-li autem clamábant : S. Tolle, tolle,

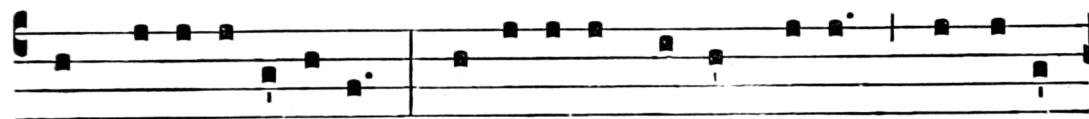
cru-ci-fí-ge e- um. C. Di- cit e- is Pi-lá-tus : S. Regem vestrum

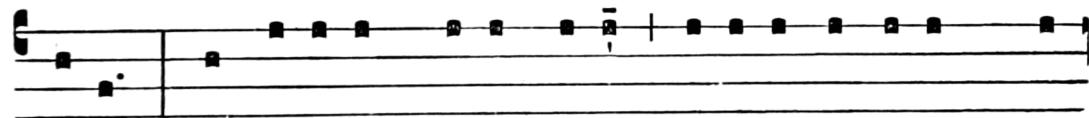
cru-ci- fígam? C. Respondé-runt pontí- fi- ces : S. Non habémus

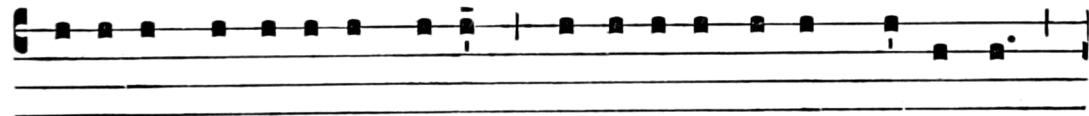
regem, ni- si Cáesa-rem. C. Tunc ergo trá-di-dit e- is il-lum

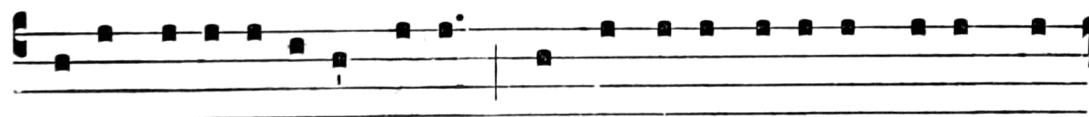
ut cru-ci-fi-ge-ré-tur. Suscepé-runt autem Ie-sum, et edu-

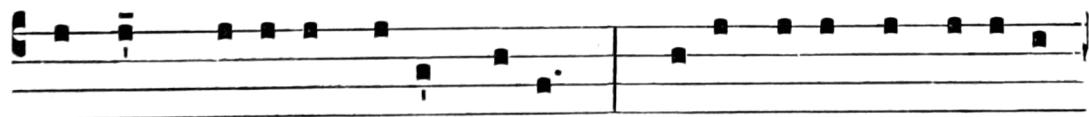
xé-runt. Et bá-ju-lans si-bi cru-cem, ex-í-vit in e- um, qui

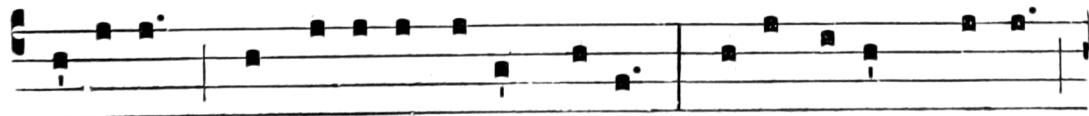
dí-ci-tur Calvá-ri-æ, locum, hebrá- i-ce autem Gólgotha :

u-bi cru-ci-fixé-runt e- um, et cum e- o á-li- os du- os, hinc

et hinc, mé-di- um autem le-sum. Scripsit autem et tí-tu-lum

Pi-lá-tus : et pó-su- it super cru-cem. Erat autem scriptum :

278 Feria sexta in Morte Domini

Ie-sus Na-za-ré-nus, Rex Iudæ-ó-rum. Hunc ergo tí-tu-lum mul-

ti Iudæ-ó-rum legé-runt, qui a prope ci-vi-tá-tem e-rat lo-cus.

u-bi cru-ci-fíxus est Ie-sus. Et e-rat scriptum hebrá- i-ce, græ-

ce et la-tí-ne. Di-cé-bant ergo Pi-lá-to pontí-fi-ces Iudæ-ó-

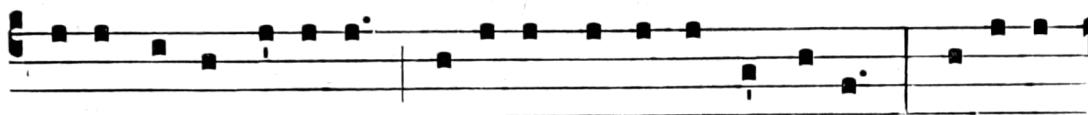
rum : S. No-li scri-be-re, Rex Iudæ-ó-rum, sed qui- a ipse

di-xit : Rex sum Iudæ-ó-rum. C. Respóndit Pi-lá-tus : S. Quod

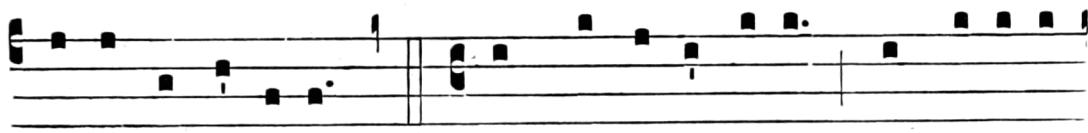
scripsi, scripsi. C. Mí-li-tes ergo cum cru-ci- fi-xíssent e- um,

accepé-runt vestiménta e-ius et fe-cé-runt quátu- or partes :

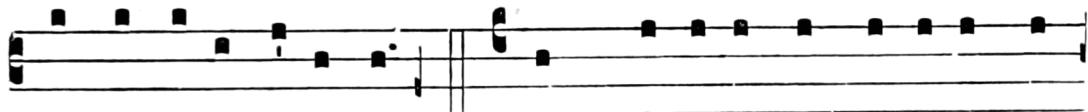
u-ni-cu-íque mí-li-ti partem, et túni-cam. E-rat autem tú-

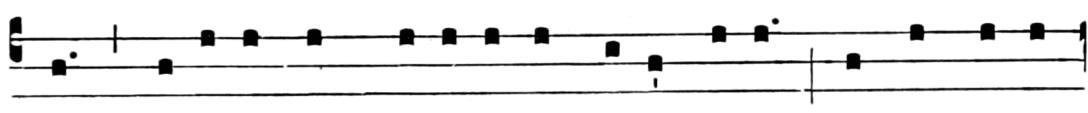
ni-ca inconsú-ti-lis, dé-super contéxta per to-tum. Di-xé-runt

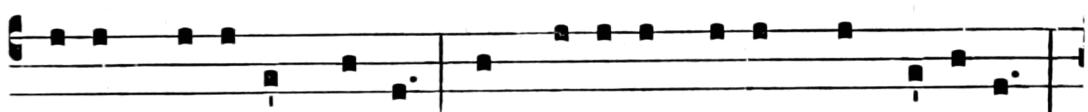
ergo ad ínvi-cem : S. Non scindámus e- am, sed sorti- á-

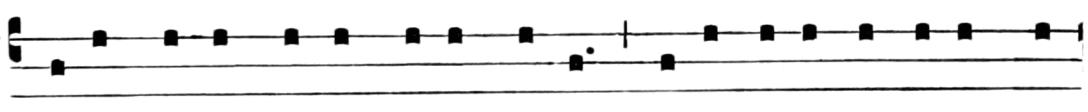
mur de il-la cu-ius sit. C. Ut Scriptú-ra imple-ré-tur, di-

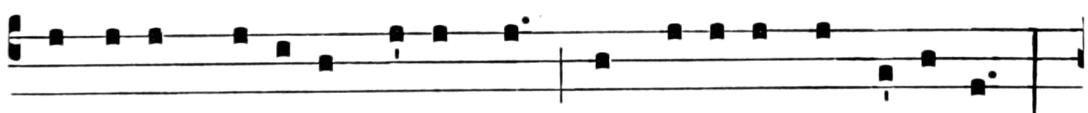
cens : Partí-ti sunt vestiménta me- a si-bi : et in vestem

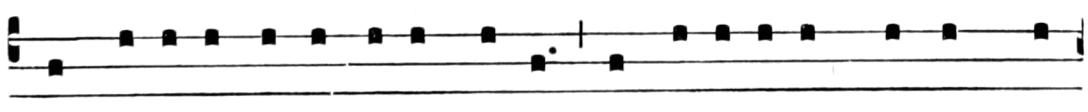
me- am mi-sé-runt sortem. Et mí-li-tes quidem hæc fe-cé-runt.

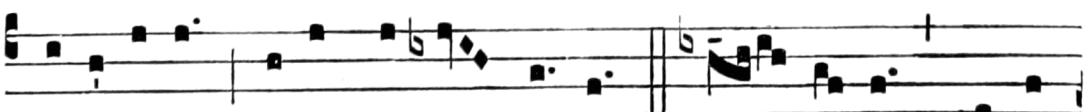
Stabant autem iuxta cru-cem Ie-su, ma-ter e-ius, et so-ror ma-

tris e-ius Ma-rí- a Clé- ophæ, et Ma-rí- a Magda-lé-ne.

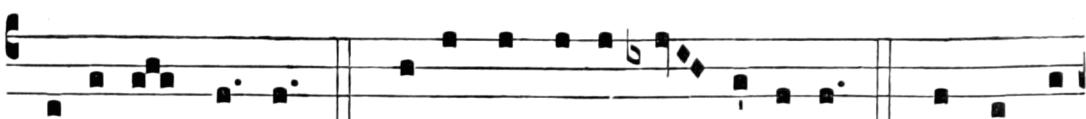

Cum vi-dísset ergo Ie-sus matrem, et discí-pu-lum stantem, quem

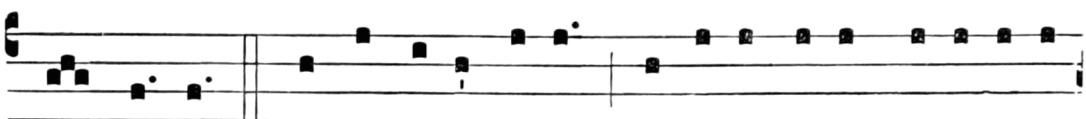

di- li-gébat, di-cit ma- tri su- ae: ✠ Mú- li- er, ecce

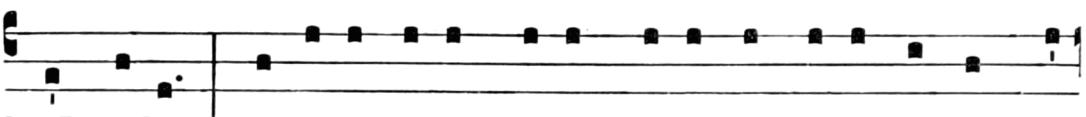
280 Feria sexta in Morte Domini

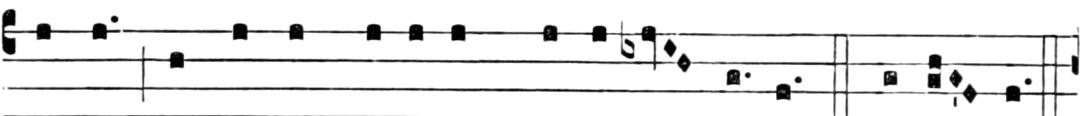
fí- li- us tu- us. C. De- índe di- cit di- scí-pu-lo : ♫ Ecce ma-

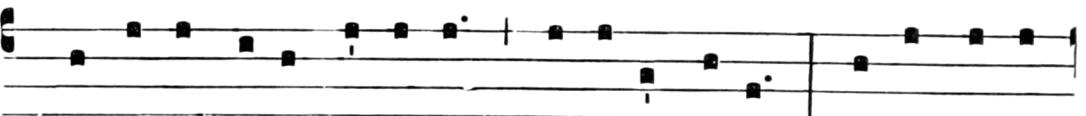
ter tu- a. C. Et ex il-la ho-ra accé-pit e- am discípu-lus

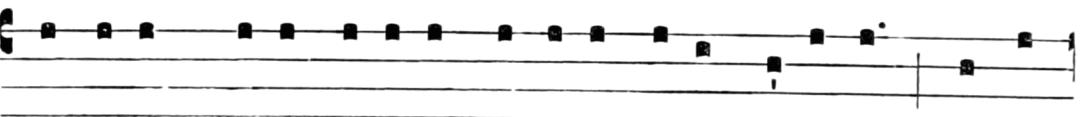
in su- a. Póste- a sci- ens le-sus qui- a ómni- a consummá-

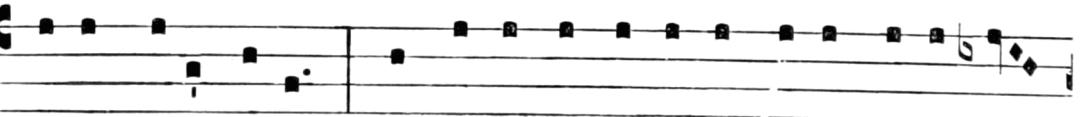
ta sunt, ut consumma-ré-tur Scriptú- ra, di-xit: ♫ Sí- ti- o.

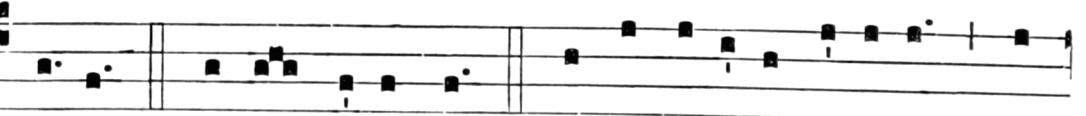
C. Vas ergo e-rat pó- si- tum a-cé-to plenum. Il-li autem

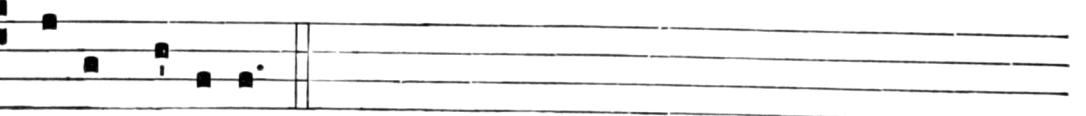
spóngi- am plenam a-cé-to, hyssó-po circumponéntes, obtu-

lé-runt o-ri e-ius. Cum ergo acce- píset le-sus a-cé- tum,

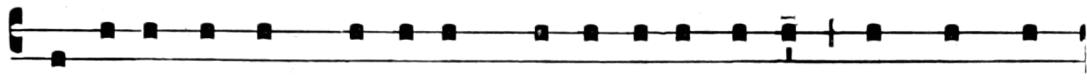

di-xit: ♫ Consummá-tum est. C. Et incli-ná-to cá-pi-te trá-

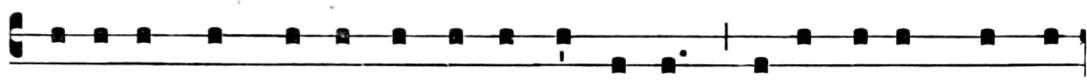

di-dit spí- ri-tum.

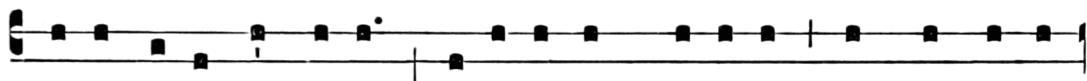
Hic genuflectitur et pausatur aliquantulum.

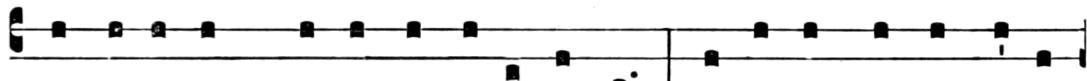
Iudæ-i ergo, quó-ni-am Pa-rascéve e-rat, ut non re-

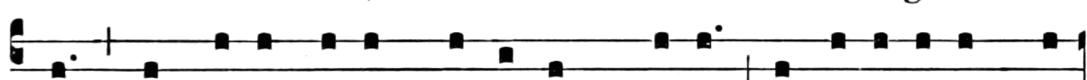
mané-rent in cru-ce córpo-ra sábba-to, e-rat e-nim magnus

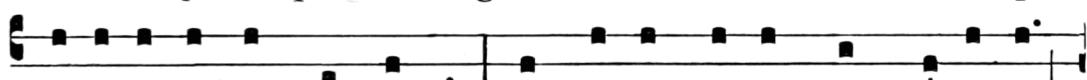
di-es il-le sábba-ti, rogavé-runt Pi-lá-tum, ut frange-rén-

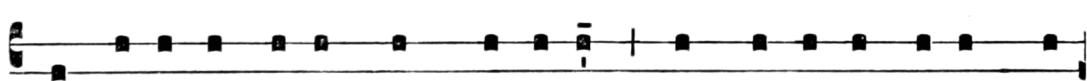
tur e- ó-rum cru-ra, et tolle-réntur. Ve-né-runt ergo mí-li-

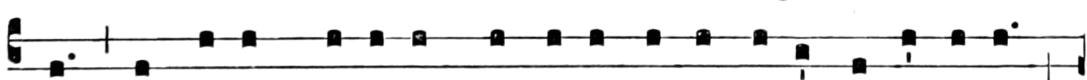
tes : et primi quidem fre-gé-runt cru-ra, et alté-ri-us, qui

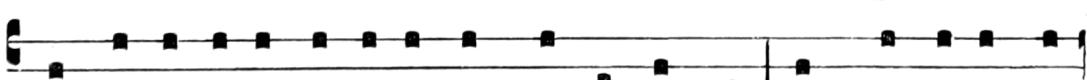
cru-ci-fí-xus est cum e-o. Ad Ie-sum autem cum ve-níssent,

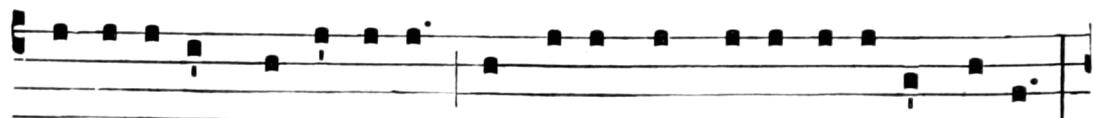
ut vi-dé-runt e-um iam mórtu-um, non fre-gé-runt e-ius cru-

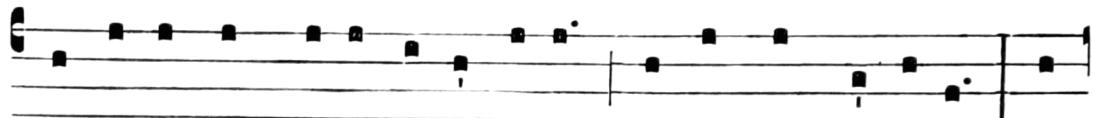
ra : sed unus mí-li-tum lánce-a la-tus e-ius a-pé-ru-it,

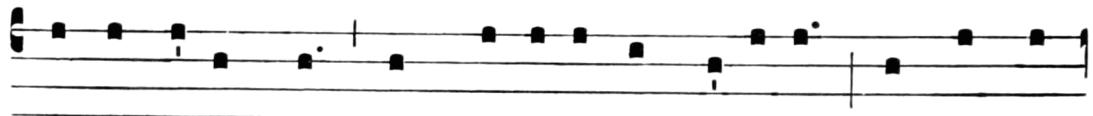
et contí-nu-o ex-í-vit sanguis et aqua. Et qui vi-dit, te-

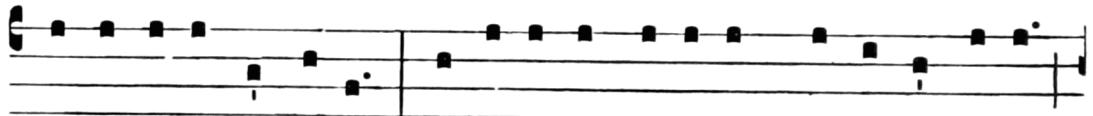
stimó-ni- um perhí-bu- it : et ve-rum est testimó-ni- um e-ius.

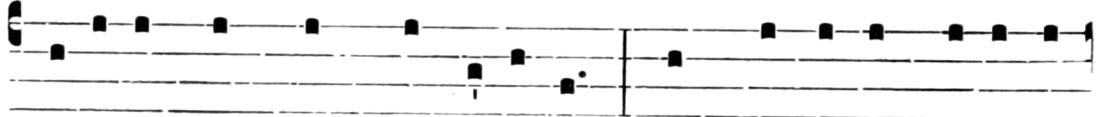
Et il-le scit, qui- a ve-ra di-cit : ut et vos cre-dá-tis. Fa-

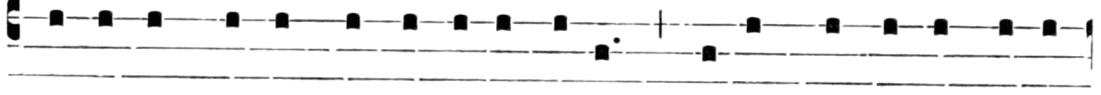
cta sunt e-nim hæc, ut Scriptú-ra imple-ré-tur : Os non com-

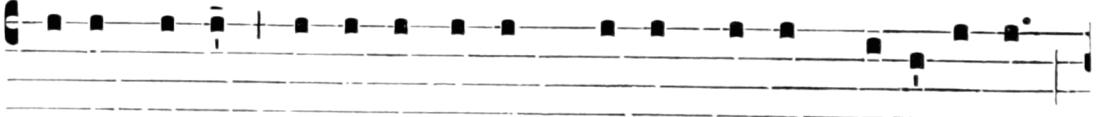
mi-nu- é-tis ex e- o. Et í-te-rum á-li- a Scriptú-ra di-cit :

Vi-débunt in quem transfi-xé-runt. Post hæc autem rogá-vit

Pi- lá-tum Jo-seph ab A- rimathæ- a, e- o quod esset discí-

pu-lus Ie-su, occútus autem propter me-tum Iudæ- ó-rum,

ut tól-le-ret corpus Ie-su. Et permí-sit Pi-lá-tus. Ve-nit

ergo, et tu-lit corpus Ie-su. Ve-nit autem et Ni-codé-

mus, qui vé-ne- rat ad Ie-sum nocte primum, fe-rens mixtú-
ram myrræ et á-lo- ēs, qua-si libras centum. Acce-pé-runt
ergo corpus Ie-su, et li-ga-vé-runt il-lud línte- is cum
a-romá-ti-bus, sic- ut mos est Iudæ- is se-pe- lí-re. E-rat
autem in lo-co, u-bi cru-ci-fí-xus est, hortus : et in horto
mo-numéntum novum, in quo nondum quisquam pó-si-tus
e-rat. I-bi ergo propter Pa-rascé-ven Iudæ- ó-rum, qui- a
iuxta e-rat mo-numéntum, po-su- é-runt Ie- sum.

DE SECUNDA PARTE ACTIONIS LITURGICÆ,
 SEU DE ORATIONIBUS SOLEMNIBUS, QUÆ ETIAM
 « ORATIO FIDELIUM » DICUNTUR

12. *Cantu vel lectione historiæ passionis Domini absoluto, celebrans assumit pluviale nigri coloris; diaconus et subdiaconus induunt dalmaticam vel tunicellam eiusdem coloris.*

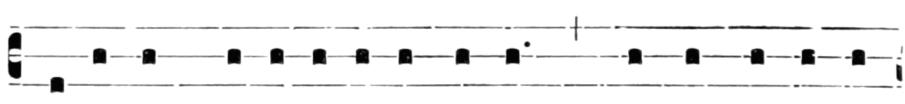
Interim vero duo acolythi [vel ministrantes] unam tantum tobaleam super altare extendunt, locantes librum in medio.

Tunc celebrans, comitantibus ministris [vel ministrantibus] accedit ad altare, quod, ascendens, osculatur in medio, et stans ibidem, ante se habens librum, incipit orationes solemnes, ministris sacris [vel ministrantibus] hinc inde adstantibus et extremitates pluvialis sustinentibus.

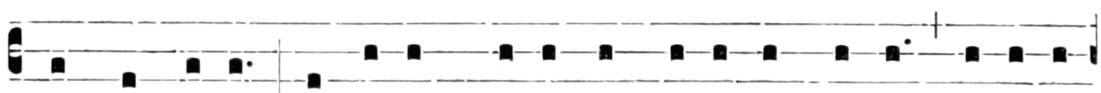
13. *Dicuntur autem hoc ordine:*

Præcedit celebrantis præfatio, qua intentio specialis indicatur, et cantatur tono peculiari infra notato, manibus iunctis; deinde celebrans dicit Orémus, diaconus [vel sacerdos ipse] Flectámus génuæ, et omnes, una cum ipso celebrante, flexis genibus, per aliquod temporis spatum in silentio orant; dicto a diacono [vel a sacerdote] Leváte, omnes surgunt, et celebrans, extensis manib⁹ ac tono solemni, dicit orationem.

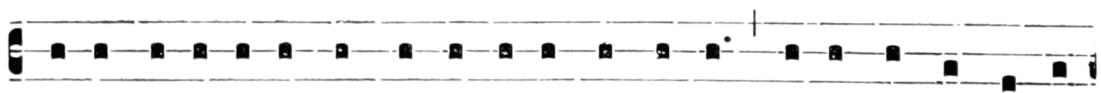
1. *PRO SANCTA ECCLESIA*

- rémus, di-lectíssimi no-bis, pro Ecclé- si- a

sancta De- i: ut e- am De- us et Dómi-nus noster pa-ci- si-

cá-re, aduná-re et custo-dí-re digné-tur to-to orbe terrá-

rum : subí-ci- ens e- i princi-pá-tus et pot-está-tes : detque
 no-bis, qui- é-tam et tranquíllam vi-tam degénti-bus, glo-ri- fi-
 cá-re De- um Patrem omni- pot-éntem.

Diaconus

Diaconus

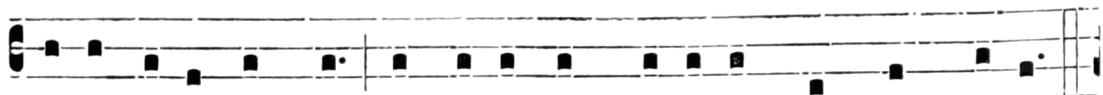
O-rémus. Flectámus gé-nu- a. Le-vá-te.

Omnipotens sempitérne Deus, qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti : * custódi ópera misericórdiæ tuæ; ut Ecclésia tua, toto orbe diffúsa, stábili fide in confessióne tui nóminis persevéret. Per eúndem Dóminum. *Omnes Rj.* Amen.

2. *PRO SUMMO PONTIFICE*

O- rémus et pro be- a-tíssimo Pa-pa nostro N... :
 ut De- us et Dómi-nus noster, qui e-lé-git e- um in órdi-ne
 e-piscopá-tus, salvum atque incó-lumem custó-di- at Ecclé-

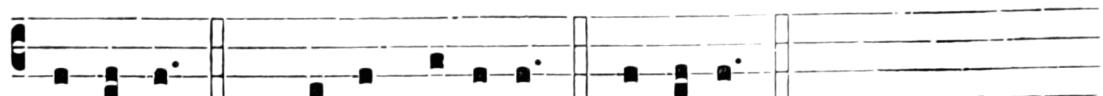
286 Feria sexta in Morte Domini

si- æ su-æ sanctæ, ad regéndum pópu-lum sanctum De- i.

Diaconus

Diaconus

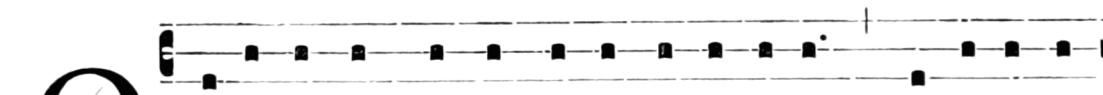

O-rémus. Flectámus génu- a. Le-vá-te.

Omnípotens sempitérne Deus, cuius iudício univérsa fun-dántur : * réspice propítius ad preces nostras, et eléctum nobis Antístitem tua pietáte consérva; ut christiána plebs, quæ te gubernátur auctóre, sub tanto pontífice, credulitátis suæ méritis augeáatur. Per Dóminum. *Omnes R̄. Amen.*

3. *PRO OMNIBUS*

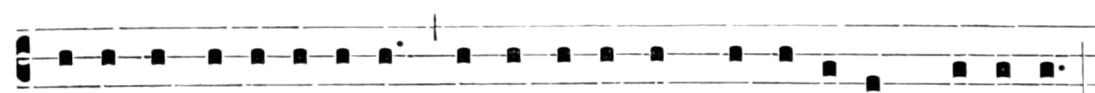
ORDINIBUS GRADIBUSQUE FIDELIUM

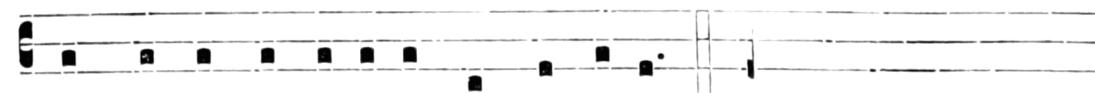
O- rémus et pro ómni-bus e-písco-pis, presbý-te-ris,

di- a-có-ni-bus, subdi- a-có-ni-bus, a-có-lythis, exorcí-stis, le-

ctó-ri-bus, osti- á-ri- is, confessó- ri-bus, virgí-ni-bus, ví-du- is :

et pro omni pópu-lo sancto De- i.

Diaconus

Diaconus

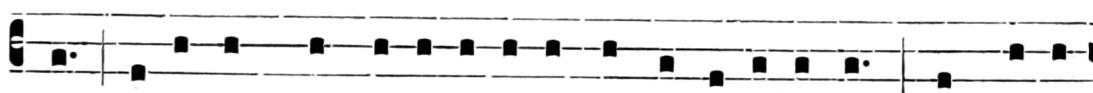

O-rémus. Flectámus génu- a. Le-vá-te.

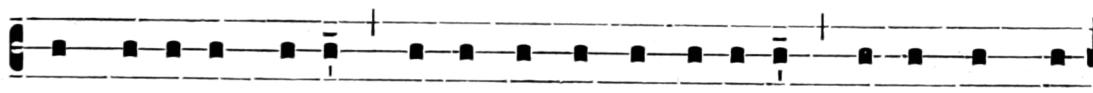
Omnipotens sempitérne Deus, cuius spíritu totum corpus Ecclésiæ sanctificátur et régitur : * exáudi nos pro univérsis ordínibus supplicántes; ut grátiae tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviátur. Per Dóminum. *Omnes R̄. Amen.*

4. *PRO RES PUBLICAS MODERANTIBUS***O**

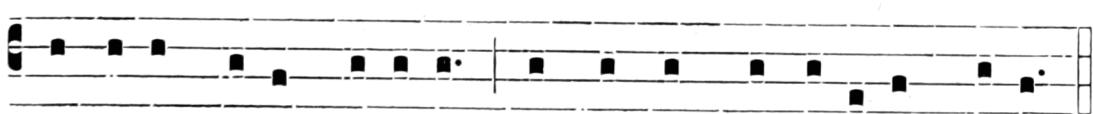
rémus et pro ómni-bus res públi-cas mo-de-ránti-

bus, e- o-rúmque mi-nisté-ri- is et pot-está-ti-bus : ut De- us

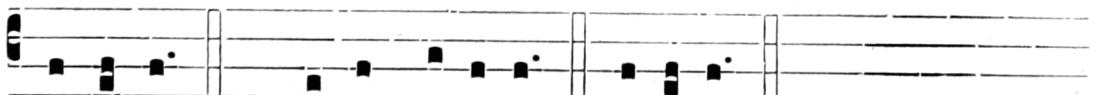
et Dómi-nus noster mentes et corda e- ó-rum se-cúndum vo-

luntá-tem su- am dí-ri-gat ad nostram perpé-tu- am pa-cem.

Diaconus

Diaconus

O-rémus. Flectámus génu- a. Levá-te.

Omnipotens sempitérne Deus, in cuius manu sunt ómnium potestátes et ómnium iura populórum : * résponce benígnus ad eos, qui nos in potestáte regunt; ut ubíque terrárum, déxtera tua protegénte, et religiónis intégritas, et pátriæ secúritas indesi-nénter consístat. Per Dóminum. *Omnes R̄. Amen.*

5. PRO CATECHUMENIS

O - rémus et pro ca-techúme-nis nostris : ut De- us
 et Dómi-nus noster ad-a-pé- ri- at aures præcordi- ó-rum
 ipsó- rum ianu- ámque mi-se-ri-córdi- æ; ut, per lavácrum
 re-ge-ne-ra-ti- ó-nis accépta remissi- óne ómni- um pecca-
 tó- rum et ipsi inve-ni- ántur in Christo Ie-su Dómi-no
 nostro.

*Diaconus**Diaconus*

O-rémus. Flectámus gé-nu-a. Le-vá-te.

Omnipotens sempitérne Deus, qui Ecclésiam tuam nova semper
 prole fecúndas : * auge fidem et intelléctum catechúmenis
 nostris; ut, renáti fonte baptísmatis, adoptiónis tuæ filiis aggre-
 géntur. Per Dóminum. *Omnes R.* Amen.

6. *PRO FIDELIUM NECESSITATIBUS***O**

rémus, di-lectíssimi no-bis, De-um Patrem omni-

pot-éntem, ut cunctis mundum purget erró-ri-bus : morbos

áufe-rat : famem de-péllat : apé-ri-at cárce-res : víncu-la

dissólvat : pe-regrinánti-bus ré-di-tum : infirmánti-bus sa-ni-

tá-tem : na-vi-gánti-bus portum sa-lú-tis indúlge-at.

*Diaconus**Diaconus*

O-rémus. Flectámus gé-nu-a. Le-vá-te.

Omnípotens sempitérne Deus, mæstórum consolátio, labo-
rántium fortítudo : * pervéniant ad te preces de quacúmque
tribulatióne clamántium; ut omnes sibi in necessitatibus suis
misericórdiam tuam gáudeant affuisse. Per Dóminum nostrum.
Omnes Rj. Amen.

7. *PRO UNITATE ECCLESIAE***O**

rémus et pro hæ-ré-ti-cis et schismá-ti-cis : ut

290 Feria sexta in Morte Domini

De- us et Dómi-nus noster é-ru- at e- os ab erró-ri-bus u-ni-
vérsis; et ad sanctam matrem Ecclé-si- am cathó- li-cam at-
que a-postó-li-cam revo-cá-re digné- tur.

Diakonus *Diakonus*

O-rémus. Flectámus gé-nu-a. Le-vá-te.

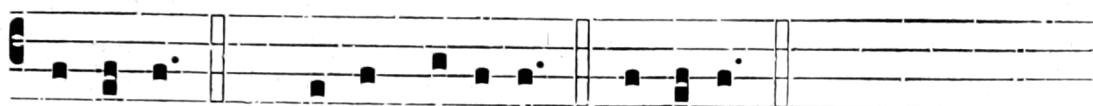
Omnipotens sempitérne Deus, qui salvas omnes, et néminem vis períre : * réspice ad ánimas diabólica fraude decéptas; ut, omni hærética pravítate depósita, errántium corda resipiscant, et ad veritatis tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum nostrum. *Omnes R̄. Amen.*

8. *PRO CONVERSIONE IUDÆORUM*

O-rémus et pro Iudáe- is : ut De- us et Dómi-nus
noster áufe-rat ve- lámen de córdi-bus e- ó-rum; ut et
ipsi agnóscant Ie-sum Christum Dómi-num nostrum.

Diaconus

Diaconus

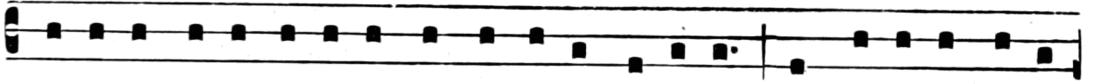

O-rémus. Flectámus génu- a. Le-vá-te.

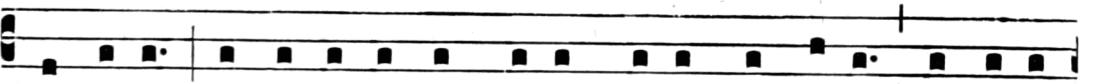
Omnipotens sempitérne Deus, qui Iudáeos étiam a tua misericórdia non repéllis : * exáudi preces nostras, quas pro illiūs pôpuli obcæcatione deférimus; ut, ágnita veritatis tuæ luce, quæ Christus est, a suis ténebris eruántur. Per eúndem Dóminum. *Omnes R. Amen.*

9. *PRO CONVERSIONE INFIDELIUM***O**

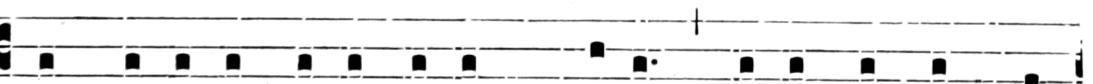
- rémus et pro pagá-nis : ut De- us omní-pot-ens

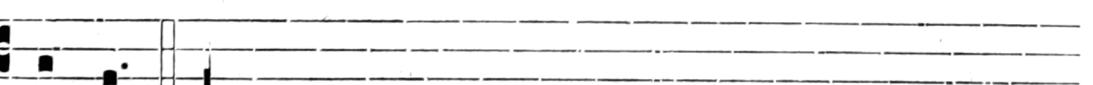
áufe-rat in-iqui-tá-teni a córdibus e- 6-rum; ut, re- líctis i-dó-

lis su- is, convertántur ad De- um vivum et ve-rum, et úni-

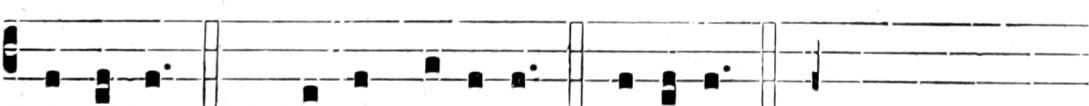
cum Fí- li- um e- ius Ie-sum Christum, De- um et Dómi-num

nostrum.

Diaconus

Diaconus

O-rémus. Flectámus génu- a. Levá-te.

Omnipotens sempiterne Deus, qui non mortem peccatórum, sed vitam semper inquiris : * suscipe propitius orationem nostram, et libera eos ab idolorum cultura; * et aggrega Ecclésiae tuæ sanctæ, ad laudem et glóriam nōminis tui. Per Dóminum. *Omnes Rg. Amen.*

**DE TERTIA PARTE ACTIONIS LITURGICÆ
SEU DE SOLEMNI SANCTÆ CRUCIS ADORATIONE**

14. Orationibus solemnibus completis, celebrans et ministri redeunt ad sedilia, ubi celebrans deponit pluviale, ministri dalmaticam vel tunicellam; et datur initium solemní adoracioni sanctæ Crucis.

Adhibetur Crux satis magna, cum Crucifixo, velo violaceo obtecto, quod facile removeri possit.

15. Primum portatur sancta Crux e sacristia in medium presbyterii, omnibus stantibus. Portatur autem hoc modo :

Celebrans et subdiaconus manent ad sedilia stantes : diaconus cum acolythis [seu ministrantibus] adit sacristiam, ex qua processionaliter afferat Crucem ad ecclesiam : præcedunt acolythi [seu ministrantes], sequitur diaconus cum Cruce, medius inter alios duos acolythos [seu ministrantes], candelabra accensa gestantes.

Cum presbyterium ingressi fuerint, celebrans et subdiaconus ipsis obviam veniunt, et in medio, ante altare, celebrans Crucem e manibus diaconi accipit.

[15 a. Celebrans cum ministrantibus sacristiam adit, indeque, ut supra, portat Crucem ante altare].

16. Tum proceditur ad detectionem sanctæ Crucis, hoc modo :

*Celebrans cum Cruce, medius inter diaconum et subdiaconum [primum et secundum ministrantem], et duos acolythos [alios duos ministrantes] cum candelabris accensis, accedit ad latus epistolæ, in plano, facie ad populum versa, et Crucem a summitate parum detegit. Deinde, acolytho librum tenente, solus incipit antiphonam *Ecce lignum Crucis*, ac deinceps iuvatur in cantu a ministris sacris, usque ad *Venite, adorémus*, quod cantatur ab omnibus adstantibus.*

Cantu finito, omnes in genua se prosternunt, exceptis celebrante cum Cruce et acolythis [ministrantibus] cum candelabris accensis, et parvo momento in silentio adorant.

*Deinde celebrans ascendit altare in latere epistolæ, et detegit brachium dextrum Crucifixi. Tunc elevans Crucem paulisper, adiuvantibus, si opus sit, ministris sacris [adiuvante primo ex ministrantibus], altius quam primo, cantat iterum *Ecce lignum Crucis*, aliis prosequentibus, et, post cantum, procumbentibus, ut supra.*

Denique celebrans procedit ad medium altaris, et detegit Crucem totaliter, ac elevans eam, tertio altius incipit Ecce lignum Crucis, aliis, ut supra, prosequentibus, et post cantum adorantibus.

[16 a. *Celebrans, in detegenda sancta Cruce, adiuvatur a ministrantibus; antiphonam vero Ecce lignum Crucis, usque ad Venite, adorémus, cantat solus*].

ANTIPHONA AD DETEGENDAM S. CRUCEM

Celebrans *Ministri cum celebrante*

E

C-ce li- gnum Cru- cis, in quo sa- lus mun-
di pe-pén- dit.

Omnes R. Ve- ní- te, ad- o-ré- mus.

17. *Post detectionem Crucis sequitur eiusdem solemnis adoratio, hoc modo: Crux, postquam detecta fuerit, traditur a celebrante duobus acolythis [vel ministrantibus] qui stantes in suppedaneo, ante medium altaris, et facie ad populum versa, eam hinc inde ita per brachia sustentant, ut pes Crucis super suppedaneum consistat*¹.

Alii vero duo acolythi [vel ministrantes] qui candelabra accensa gestabant, eisdem candelabris a dextris et a sinistris Crucis super suppedaneum collocatis, genuflexi manent in lateribus suppedanei, in superiore gradu, facie ad Crucem versa.

Sancta Cruce acolythis [ministrantibus] commissa, celebrans cum ministris descendit in planum presbyterii, genuflectit versus ipsam, et accedit ad sedile.

Tunc incipit adoratio sanctæ Crucis, ordine sequenti: primus accedit solus celebrans; deinde ministri, postea clerus, demum ministrantes. Hi omnes, si commode fieri possit, prius calceamenta deponunt, et, unus post alium, accedentes ad Crucem, simplici genuflexione ter repetita, pedes Crucifixi osculantur.

¹ Postquam celebrans dederit Crucem duobus acolythis, sacrista vel alias discooperit Cruces aliorum altarium, non vero imagines sanctorum.

294 Feria sexta in Morte Domini

18. *Sancta Crux, adoratione ex parte celebrantis, ministrorum, cleri ac ministrantium peracta, a duobus acolythis [seu ministrantibus], comitantibus aliis duobus acolythis [seu ministrantibus] cum candelabris accensis, defertur ad cancellos, et ibidem sustentatur eodem modo, ut supra, ita ut fideles, ante Crucem quasi processionaliter transeuntes, primum viri, deinde mulieres, pedes Crucifixi devote deosculari possint, præmissa simplici genuflexione.*

¶ *Si prævideatur adorationem sanctæ Crucis ex parte populi vix aut non sine boni ordinis et devotionis detrimento peragi posse, vide supra : Ordinationes et declarationes, IV, 17, p. 18.*

19. *Dum autem sanctæ Crucis adoratio peragit, cantantur a schola, in duos choros divisa, sic dicta Improperia, et alia quæ sequuntur ; celebrans, ministri sacri, et ministrantes, ceterique omnes, qui adorationem sanctæ Crucis peregerunt, sedentes auscultant.*

Cantus vero eosque producitur, prout adorantium numerus requirit. Concluditur tamen semper cum doxologia : Glória et honor Deo usquequaque altissimo, ut infra, 304.

IMPROPERIA

Possunt cantari ut in Missali notatur vel ut sequitur :

I

Duo cantores in medio chori cantant :

Opule me-us, quid fe- ci ti- bi? Aut in quo

contristávi te? Respón-de mi-hi. V. Qui- a e-dú- xi

te de ter-ra Ægýpti : pa- rá- sti Cru-cem Sal-

va-tó- ri tu- o.

Unus chorus cantat :

H Agi- os ho The- ós.

This block contains musical notation for the first choir. It features a large capital letter 'H' at the beginning of the line, followed by the lyrics 'Agi- os ho The- ós.' in a Gothic script. The music is written in black square neumes on four-line red staves.

Alius chorus respondet :

S Anctus De- us.

This block contains musical notation for the second choir. It features a large capital letter 'S' at the beginning of the line, followed by the lyrics 'Anctus De- us.' in a Gothic script. The music is written in black square neumes on four-line red staves.

Primus chorus :

H Agi- os Ischy-rós.

This block contains musical notation for the first choir. It features a large capital letter 'H' at the beginning of the line, followed by the lyrics 'Agi- os Ischy-rós.' in a Gothic script. The music is written in black square neumes on four-line red staves.

Secundus chorus :

S Anctus Fortis.

This block contains musical notation for the second choir. It features a large capital letter 'S' at the beginning of the line, followed by the lyrics 'Anctus Fortis.' in a Gothic script. The music is written in black square neumes on four-line red staves.

Primus chorus :

H Agi- os Athána-tos, e-lé- i- son
hi-más.

This block contains musical notation for the first choir. It features a large capital letter 'H' at the beginning of the line, followed by the lyrics 'Agi- os Athána-tos, e-lé- i- son hi-más.' in a Gothic script. The music is written in black square neumes on four-line red staves.

Secundus chorus :

S Anctus Immortá-lis, mi-se- ré-re
no- bis.

This block contains musical notation for the second choir. It features a large capital letter 'S' at the beginning of the line, followed by the lyrics 'Anctus Immortá-lis, mi-se- ré-re no- bis.' in a Gothic script. The music is written in black square neumes on four-line red staves.

Postea duo de secundo choro cantant :

Q Uia e-dú- xi te per de-sér- tum qua-

This block contains musical notation for the second choir. It features a large capital letter 'Q' at the beginning of the line, followed by the lyrics 'Uia e-dú- xi te per de-sér- tum qua-' in a Gothic script. The music is written in black square neumes on four-line red staves.

dra-gínta an-nis, et manna ci-bávi te, et intro-dú-xi
 in ter-ram sa-tis óptimam : pa-rá-sti Crucem
 Salva-tó-ri tu-o.

Chori respondent alternatim : Hágios ho Theós. etc. Sánctus Déus, etc.
ita tamen ut primus chorus semper repetat Hágios. *ut supra.*

Deinde duo de primo choro cantant :

Q uid ultra dé-bu-i fá-ce-re ti-bi, et non fe-ci?
 E-go qui-dem plan-tá-vi te ví-ne-am me-am spe-ci-o-
 síssi-mam : et tu facta es mi-hi ni-mis amá-ra : a-cé-to
 namque si-tim me-am po-tásti : et lánce-a perfo-rásti
 la-tus Salva-tó-ri tu-o.

Item chori alternatim respondent Hágios ho Theós, Sánctus Déus.

II

¶ Versus sequentis Improperii a duobus cantoribus alternatim cantantur, utroque choro simul repetente post quemlibet versum : Pópule meus, ut infra.

Duo de secundo choro cantant :

V.

E go propter te flagel-lá-vi Ægýptum cum primo-

gé-ni- tis su- is : et tu me flagel-lá-tum tra-di- dísti.

Chorus repetit :

P

Opu-le me- us, quid fe- ci ti- bi? Aut in

quo con-tristávi te? Respón-de mi-hi.

Duo de primo choro :

2. Ego te edú-xi de Ægýpto, demérso Pha-ra- ó-ne in ma-

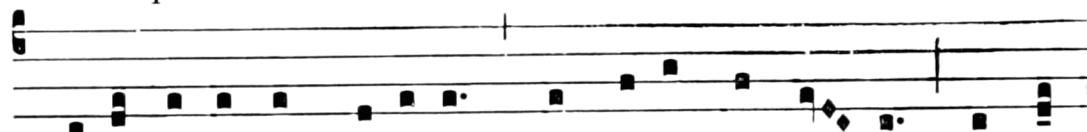
re ru- brum : et tu me tra-di-dísti princí-pi-bus sa-cerdó-tum.

Pópule meus.

298 Feria sexta in Morte Domini

Duo de secundo choro :

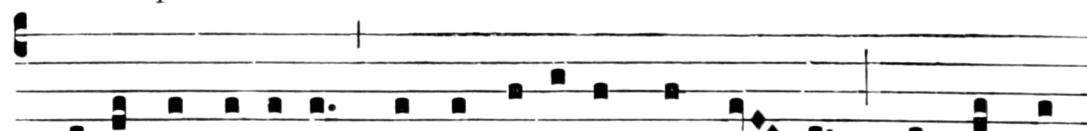
3. Ego ante te apé-ru- i ma- re : et tu ape-ru- ísti lán-
ce- a la-tus me- um. Pópule meus.

Duo de primo choro :

4. Ego ante te præ- í-vi in co-lúmna nu- bis : et tu
me du-xísti ad prætó-ri- um Pi- lá-ti. Pópule meus.

Duo de secundo choro :

5. Ego te pavi manna per de-sér- tum : et tu me ce-ci-dísti
á-la-pis et flagél-lis. Pópule meus.

Duo de primo choro :

6. Ego te po-tá-vi aqua sa-lú-tis de pe- tra : et tu me
po-tásti fel-le et a-cé-to. Pópule meus.

Duo de secundo choro :

7. Ego propter te Chananæ- ó-rum reges percús- si : et tu
percussísti a-rúndi-ne caput me- um. Pópule meus.

Duo de primo choro :

8. Ego de-di ti-bi scep-trum re-gá- le : et tu de-dísti cá-
pi-ti me- o spí-ne- am co-ró-nam. Pópule meus.

Duo de secundo choro :

9. Ego te exaltá-vi magna virtú- te : et tu me suspendí-
sti in pa- tí-bu-lo Cru-cis. Pópule meus.

III

Deinde cantatur communiter :

Antiphona IV

Ru-cem tu- am * ado-rámus, Dó-mi-ne : et sanctam re-

300 Feria sexta in Morte Domini

surrecti- ónem tu- am laudámus et glo-ri- fi-cámus : ecce
e-nim propter lignum ve- nit gáudi- um in u-ni-vér-
so mundo. *Ps.* De- us mi-se-re- á-tur nostri, et be-ne- dí-cat
no-bis : * il-lúmi-net vultum su- um super nos, et mi-se-
re- á- tur nostri.

Et repetitur immediate ant. Crucem tuam.

IV

*Postea cantatur V. Crux fidélis. cum hymno Pange, lingua, gloriósi.
et post quemlibet eius versum repetitur Crux fidélis. vel Dulce lignum.
eo modo quo inferius notatur.*

Antiphona I

Crux fi-dé- lis, inter omnes arbor una nó-bi- lis :
Nulla silva ta-lem pro-fert, fronde, flo- re, gérmi- ne :

* Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sú-sti-net.

Hymnus I

P

Ange, lingua, glo-ri- ó- si prae-li- um certámi- nis,

Et su- per Cru- cis trophé- um dic tri- úmphum nó-bi- lem :

Quá-li- ter Red- émptor orbis immo- lá- tus ví-ce- rit.

*Repetitur Crux fidélis. usque ad * Dólce línum. Et sic fit quoties
repetitur Crux fidélis.*

V 2. De pa-réntis pro-toplá-sti fráude Factor cóndo- lens, Quan-

do pomi noxi- á- lis morsu in mor- tem córru- it :

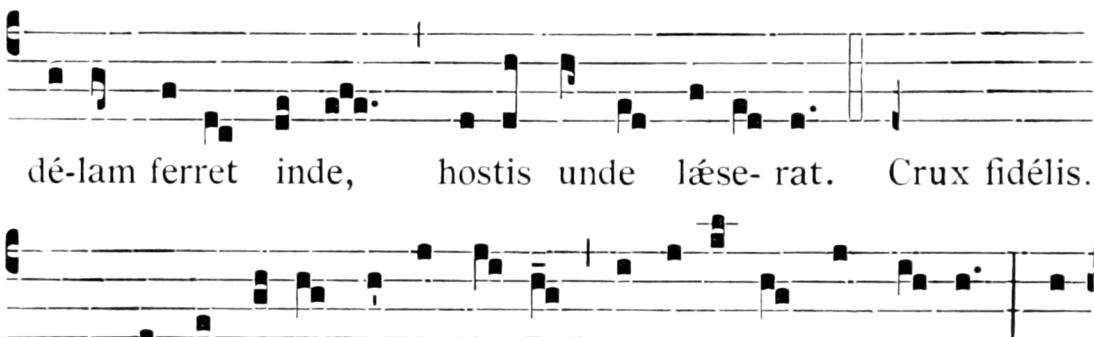
Ipse línum tunc no- távit, damna ligni ut sólve- ret.

* Dulce línum.

302 Feria sexta in Morte Domini

V 3. Hoc o-pus nostræ sa-lú-tis ordo de-po-pósce- rat; Mul-
ti- fórmis pro-di- tó-ris ars ut artem fálle- ret : Et me-

dé-lam ferret inde, hostis unde láse- rat. Crux fidélis.
V 4. Quando ve-nit ergo sacri ple-ni-tú-do témpo- ris, Mis-

sus est ab arce Patris na-tus, orbis Cóndi- tor; Atque

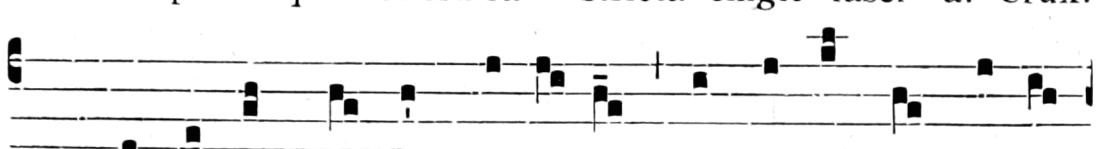

ventre virgi- ná-li ca-ro factus pród-i- it. * Dulce.

V 5. Vagit infans inter arcta cóndi-tus præ- sé-pi- a : Mem-
bra pannis invo- lú-ta Virgo Ma- ter ál-li- gat : Et

¶ 6. Lustris sex qui iam per- á-ctis, tempus implens córpo-

ris, Se vo-lénte na-tus ad hoc, passi- ó- ni dé-di- tus,

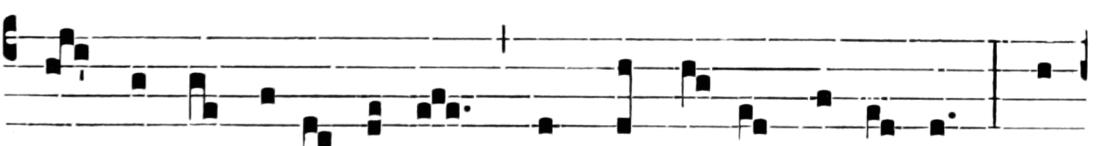

Agnus in Cru-cis le-vá-tur immo-lándus stí-pi- te.

* Dulce lignum.

¶ 7. Hic a-cé-tum, fel, a-rún-do, spu-ta, cla-vi, lánce- a : Mi-

te corpus perfo-rá-tur, sanguis, unda pró-flu- it : Ter-

ra, pontus, astra, mundus, quo la-vántur flúmi- ne! Crux.

¶ 8. Flecte ramos, arbor al-ta, tensa la-xa vísc-e- ra, Et

304 Feria sexta in Morte Domini

ri- gor lentéscat il-le, quem de-dit na- tí-vi- tas : Ut su-
pérfi membra Re-gis mi- ti tendas stí-pi- te. * Dulce.

V 9. So-la digna tu fu- í-sti ferre sæcli pré- ti- um : At-
que portum præpa- rá-re nauta mundo náufra- go : Quem
sa- cer cru- or per- únxit, fu-sus Agni córpo- re. Crux.

Conclusio numquam omittenda.

V 10. Gló-ri- a et ho-nor De- o usquequáque al- tíssi-
mo. Una Patri Fi- li- óque, íncli-to Pa- rácli- to :
Cu- i laus est et pot- éstas per æ- térna sáecu- la.

A-men. * Dulce lignum.

DE QUARTA PARTE ACTIONIS LITURGICÆ
SEU DE COMMUNIONE

20. *Adoratione Crucis expleta, ipsa Crux ab acolythis [vel ministrantibus], qui eam sustentaverant, comitantibus aliis duobus acolythis [vel ministrantibus], cum candelabris accensis, reportatur ad altare, ibique collocatur in medio, et quidem, si altaris dispositio id permittat, adeo in altum ut comode a fidelibus conspici possit, quin celebranti in cærimonii sequentibus, super altare peragendis, incommodum præbeat. Candelabra vero accensa deponuntur super altare hinc inde prope Crucem.*

Dum Crux in altari collocatur, omnes surgunt et stant.

21. *Postea celebrans et diaconus, dimissa stola nigri coloris, assumunt paramenta violacea, scilicet celebrans stolam et planetam, diaconus stolam et dalmaticam, subdiaconus vero tunicellam.*

22. *Deinde diaconus, delata bursa super altare, extendit corporale, more solito; acolythus autem [vel ministrans] deponit super altare vas aquæ cum purificatorio, ad abluendos et abstergendos digitos post communionem, et librum disponit in latere evangelii.*

[22 a. *Antequam processio inchoetur, sacerdos defert et explicat corporale super altare, more solito.*]]

23. *Rebus ita dispositis, reportatur Sacramentum e loco repositionis ad altare maius pro communione peragenda. Portatur autem hoc modo:*

Celebrans et subdiaconus, clerus et populus manent in suis locis, sub silentio.

Diaconus cum duobus acolythis, et alio clero ad umbellam portandam, accedunt ad altare repositionis, in quo præsto sint duo candelabra cum cereis accensis, postmodum ab acolythis sumenda.

Ad altare repositionis genua flectunt; tunc diaconus extrahit sacram pyxidem e tabernaculo seu capsâ, et assumpto velo humerali albi coloris, pyxidem extremitatibus eiusdem veli cooperit et ad altare maius defert.

[23 a. *Omnia fiunt per ipsum celebrantem cum suis ministrantibus.*]]

24. *Procedunt ordine quo venerunt: super Sacramentum defertur umbella; acolythi hinc inde procedentes candelabra accensa gestant, omnes in genua procumbunt. Interim schola cantat sequentes antiphonas:*

I antiphona I

A

do- rá-mus te, * Chri-ste, et be-ne-dí-ci-mus

306 Feria sexta in Morte Domini

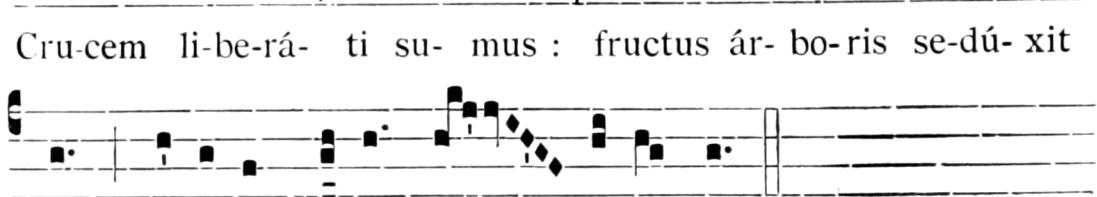

ti-bi, qui- a per Cru-cem tu- am red-emí-sti mundum.

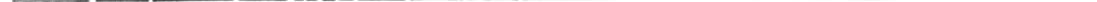
2 antiphona VIII

ER lignum* servi fa- cti su- mus, et per sanctam

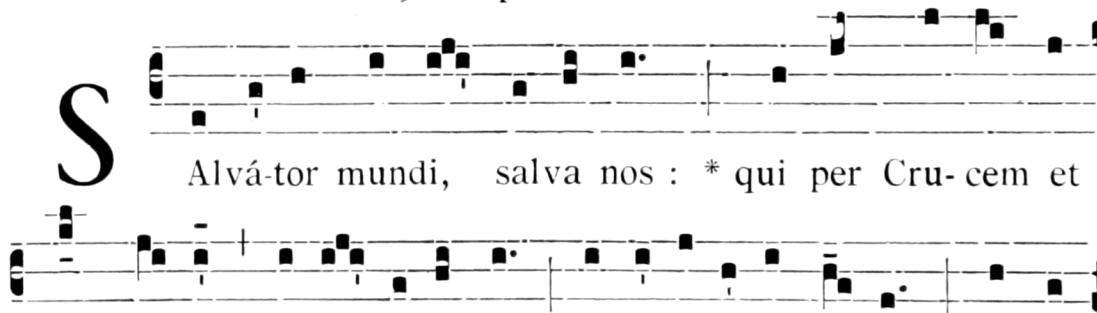

Cru-cem li-be-rá- ti su- mus : fructus ár- bo-ris se-dú- xit

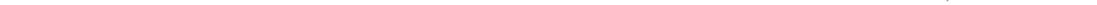

nos, Fí- li- us De- i red- émit nos.

3 antiphona VII

Alvá-tor mundi, salva nos : * qui per Cru-cem et

Sángui- nem rede- místi nos, auxi- li- á-re no-bis, te de-

pre- cámur, De- us no-ster.

25. Cum ad altare maius pervenerint, illud ascendunt, diaconus sacram pyxidem super corporale, acolythi autem candelabra super altare deponunt. Genuflexione peracta, diaconus dimittit velum humerale et se retrahit ad latus epistolæ; acolythi vero descendunt ante altare et stant ante infimum gradum.

26. *Tunc celebrans et subdiaconus accedunt ad altare, utroque genu adorant, illud ascendunt, et facta, una cum diacono, genuflexione, celebrans clara voce recitat, non cantat, iunctis manibus, præfationem orationis dominicæ Orémus. Præcéptis salutáribus mónti.*

Totum vero Pater noster, cum sit precatio ad communionem, omnes præsentes, clerici et fideles, una cum celebrante, solemniter, graviter et distincte recitant, lingua latina, addito quoque ab omnibus Amen.

Celebrans, iunctis manibus, dicit solus :

Orémus. Præcéptis salutáribus mónti, et divína institutióne formáti, audémus dícere :

Celebrans, item iunctis manibus, et omnes præsentes prosequuntur :

PATER NOSTER, QUI ES IN CÆLIS : *

SANCTIFICETUR NOMEN TUUM. *

ADVENIAT REGNUM TUUM. *

FIAT VOLUNTAS TUA, SICUT IN CÆLO, ET IN TERRA. *

PANEM NOSTRUM QUOTIDIANUM DA NOBIS HODIE : *

ET DIMITTE NOBIS DEBITA NOSTRA, *

SICUT ET NOS DIMITTIMUS DEBITORIBUS NOSTRIS. *

ET NE NOS INDUCAS IN TENTATIONEM; *

SED LIBERA NOS A MALO. *

AMEN.

27. *Celebrans solus, clara et distincta voce atque manibus extensis, prosequitur :*

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præséntibus et futúris : et intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genetrice María, cum beátis apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, *non signat* se da propítius pacem in diébus nostris; ut, ope misericordiæ tuæ adiúti, et a peccáto simus semper líberi et ab omni perturbatióne secúri. Per eúndem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sǽculórum.

Et ab omnibus respondeatur : Amen.

28. *Et continuo celebrans recitat, submissa voce, sequentem orationem, de more inclinatus, manibusque iunctis super altare positis :*

Percéptio Córporis tui, Dómine Iesu Christe, quod ego indígnus súmere præsúmo, non mihi provéniat in iudícium et condemnatióne : sed pro tua pietáte proxit mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sácula sáculórum. Amen.

29. *Tum discooperta a diacono [sacerdote] pyxide, genuflectit, accipit sacram particulam et, tenens illam supra pyxidem, inclinatus et pectus percutiens, ter dicit, more solito :*

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

30. *Postea, signans se Sacramento, adiungit submissa voce :*

Corpus Dómini nostri Iesu Christi custódiat ániam meam in vitam ætérnam. Amen.

Et sumit reverenter, ac paululum in meditatione Sacramenti quiescit.

32. *Deinde genuflectit, apprehendit pyxidem, et more solito conversus ad populum, in medio altaris, dicit clara voce :*

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.

Mox subdit :

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea; *quod iterum ac tertio repetit.*

Et procedit ad distributionem communionis, ut supra feria V in Cena Domini, p. 182, n. 29, dictum est. Sacerdotes et diaconi in communione recipienda stolam violaceam deferunt.

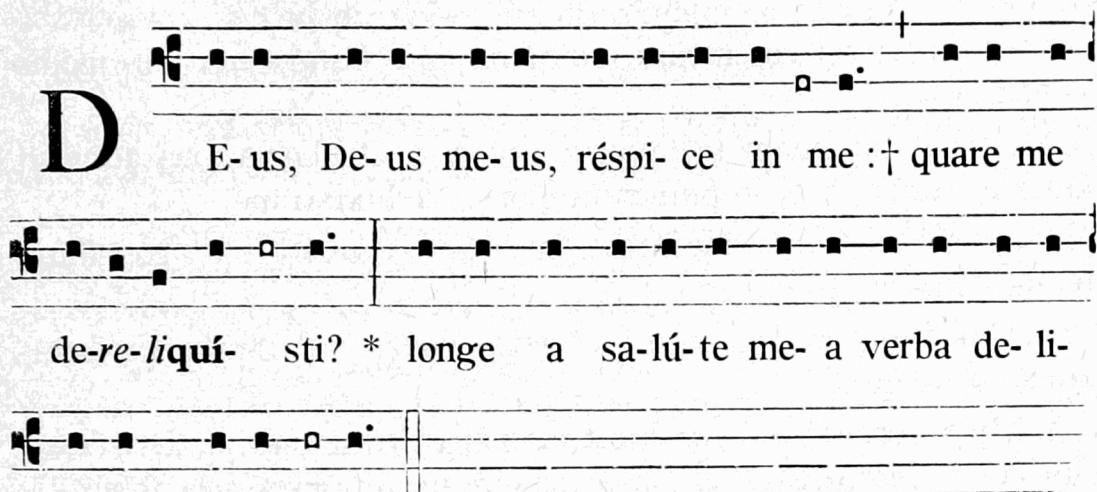
Si multitudo fidelium ad sacram mensam accedentium magna sit, alii quoque sacerdotes, cotta et stola violacei coloris induiti, vel una cum celebrante ad cancellos, vel alio loco apto, communionem distribuere possunt, cauto tamen ut bono ordini ac devotioni fidelium sedulo provideatur.

Si alia pyxis, vel aliæ pyxides pro fidelium communione ad altare e loco reservationis afferri necesse sit, eas deferat alius sacerdos vel diaconus, si habeatur, cotta et stola violacea induitus; vel ipse celebrans, comitantibus duobus ministrantibus cum cereis accensis et alio cum umbella.

33. *Dum sacra communio distribuitur, cani potest psalmus 21 Deus, Deus meus, ut infra; vel unum aliudve responsorium ex Matutino huius feriæ VI.*

Psalmus 21

D E-us, De-us me-us, réspi-ce in me :† quare me
 de-re-liquí-sti? * longe a sa-lú-te me- a verba de- li-
 ctó-rum me- ó- rum.

2. Deus meus, clamábo per diem, et *non exáudies* : * et nocte,
et non ad insipiéntiam **míhi**.
3. Tu autem in *sancto hábitas*, * laus **Israël**.
4. In te speravérunt *patres nostri* : * speravérunt, et liberásti
eos.
5. Ad te clamavérunt, et *salvi facti sunt* : * in te speravérunt,
et non sunt **confúsi**.
6. Ego autem sum vermis, *et non homo* : * opprórium hómi-
num, et abiéctio **plebis**.
7. Omnes vidéntes me, *derisérint me* : * locúti sunt lábiis,
et movérunt **caput**.
8. Sperávit in Dómino, *erípiat eum* : * salvum fáciat eum,
quóniam vult **eum**.
9. Quóniam tu es, qui extraxísti *me de ventre* : * spes mea
ab ubéribus matris **meæ**.
10. In te proiéctus sum ex útero :† de ventre matris meæ Deus
meus es tu, * ne discésseris **a me** :
11. Quóniam tribulátio **próxima** est : * quóniam non est qui
ádiuvet.
12. Circumdedérunt me *vítuli multi* : * tauri pingues obsedérunt
me.

310 Feria sexta in Morte Domini

13. Aperuérunt super *me os suum*, * sicut leo rápiens et **rúgiens**.
14. Sicut *aqua effúsus sum* : * et dispérsa sunt ómnia ossa **mea**.
15. Factum est cor meum tamquam *cera liquéscens* * in médio ventris **mei**.
16. Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhæsit fáucibus **meis** : * et in púlverem mortis deduxísti me.
17. Quóniam circumdedérunt me *canes multi* : * concílum malignántium obsédit me.
18. Fodérunt manus meas et *pedes meos* : * dinumeravérunt ómnia ossa **mea**.
19. Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : † divisérunt sibi *vestiménta mea*, * et super vestem meam misérunt **sortem**.
20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium *tuum a me* : * ad defensióñem meam cónspice.
21. Erue a frámea, Deus, *ánimam meam* : * et de manu canis únicam **meam** :
22. Salva me ex *ore leónis* : * et a córnibus unicórniū humilitátem **meam**.
23. Narrábo nomen tuum frátribus **meis** : * in médio ecclésiæ laudábo te.
24. Qui timétis Dóminum, laudáte **eum** : * univérsum semen Iacob, glorificáte **eum**.
25. Tímeat eum omne *semen Israël* : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecationem **páuperis**.
26. Nec avértit fáciem *suam a me* : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.
27. Apud te laus mea in ecclésia **magna** : * vota mea reddam in conspéctu timéntium **eum**.
28. Edent páuperes, et saturabúntur : † et laudábunt Dóminum, qui requírunt **eum** : * vivent corda eórum in sáculum sáculi.
29. Reminiscéntur et converténtur *ad Dóminum* * univérsi fines **terræ**.
30. Et adorábunt in conspéctu *eiús* * univérsæ famíliæ **génitum**.

31. Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominabitur géntium.
32. Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu eius cadent omnes qui descéndunt in terram.
33. Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.
34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : † et annuntiábunt cæli iustítiam eius pôpulo qui nascétur, * quem fecit Dóminus.
34. *Communione absoluta, celebrans digitos abluit in vase, ac purificatorio abstergit, nihil dicens; pyxis vero in tabernaculo reponitur, vel per aliquem sacerdotem ad locum præparatum, extra ecclesiam, defertur.*
35. *His completis, celebrans stans in medio altaris, habens ante se librum, a dextris et a sinistris ministros sacros, dicit pro gratiarum actione, in tono simplici et manibus iunctis, tres sequentes orationes, omnibus stantibus et Amen respondentibus.*

Orémus.

Oratio prima

Super pôpulum tuum, quâsumus, Dómine, qui passiónem et mortem Fílii tui devóta mente recóluit, † benedictio copiosa descéndat, indulgéntia véniat, consolátio tribuátur, fides sancta succréscat, * redémpcio sempitérna firmétur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

Ry. Amen.

Orémus.

Oratio secunda

Omnipotens et misericors Deus, qui Christi tui beáta passióne et morte nos reparásti : † consérva in nobis óperam misericordiæ tuæ; * ut, huius mystérii participatióne, perpétua devoteióne vivámus. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

Ry. Amen.

Orémus.

Oratio tertia

Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine, † et fámulos tuos rætérra protectiōne sanctifica, * pro quibus Christus, Fílius tuus, per suum cruórem, instítuit paschálē mystérium. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

Ry. Amen.

312 Feria sexta in Morte Domini

36. Celebrans et ministri sacri de altari descendunt et, facta genuflexione, una cum acolythis [seu ministrantibus] in sacristiam revertuntur.

37. In choro dicitur Completorium, candelis exstinctis et absque cantu, 195.

38. Tempore opportuno, sanctissima Eucharistia reportatur, forma privata, ad locum reservationis, et ibidem asservatur, lampade de more accensa. Et denudatur altare; sed quatuor candelabra super altare posita ibidem postea remanere debent hinc inde a Cruce.

SABBATO SANCTO

I classis

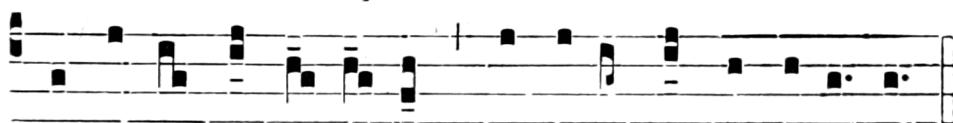
AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

*Altare sit nudum, cum Cruce et quatuor candelabris accensis tantum,
quæ post actionem liturgicam feriæ præcedentis remanserunt.*

I

1 antiphona VIII G

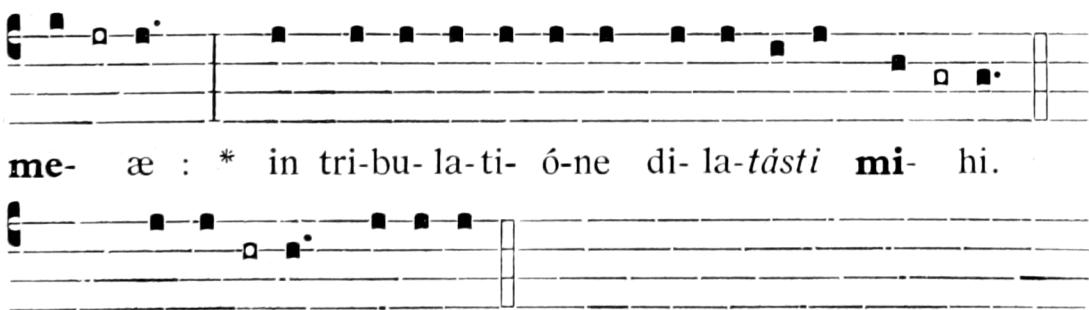

N pa-ce * in id- íp-sum, dórmí- am et requi- és-cam.

Psalmus 4

C

Um invo-cá-re-m exaudí-vit me De- us iustí- ti- æ

Flexa : peccá- re : †

2. Miserére **mei**, * et exáudi oratióne meam.

3. Fílii hóminum, úsquequo gravi **corde?** * ut quid dilígitis vanitátem et quáeritis mendácium?

Sabbato sancto

4. Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum **suum** : *
Dóminus exáudiet me cum clamávero *ad eum*.

5. Irascímini, et nolíte peccáre : † quæ dícitis in córdibus
vestris, * in cubílibus vestris *compungímini*.

6. Sacrificáte sacrificíum iustítiae, † et speráte in **Dómino**. *
Multi dicunt : Quis osténdit *nobis bona*?

7. Signátum est super nos lumen vultus tui, **Dómine** : * dedísti
lætítiam in *corde meo*.

8. A fructu fruménti, vini et ólei **sui**, * *multiplicáti* sunt.

9. In pace in **idípsum** * dórmiam et *requiéscam*.

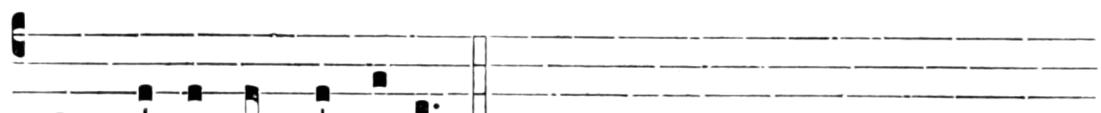
10. Quóniam tu, **Dómine**, singuláriter **in** spe * *constituísti* me.

In pa-ce in id- ípsum, dórmí- am et requi- éscam.

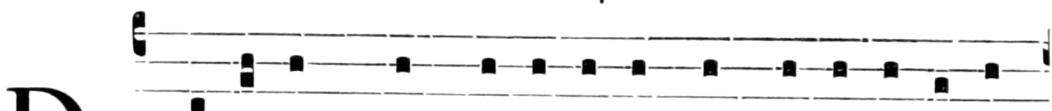

H A- bi-tá-bit * in ta-berná- cu-lo tu- o, requi- éscet

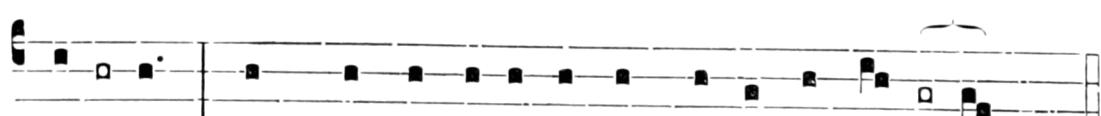

in monte sancto tu- o.

Psalmus 14

Omi-ne, quis ha-bi- tá- bit in ta-berná- cu- lo

tu- o? * aut quis requi- éscet in monte *sancto* **tu-** o?

2. Qui ingréditur *sine* mácula, * et operátur *iustítiam* :

Ad Matutinum in I nocturno 315

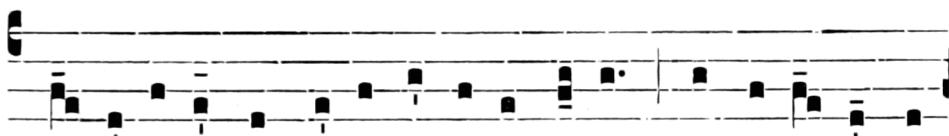
3. Qui lóquitur veritátem in *corde suo*, * qui non egit dolum
in lingua sua :

4. Nec fecit próximo *suo malum*, * et opprórium non accépit
advérsus *próximos suos*.

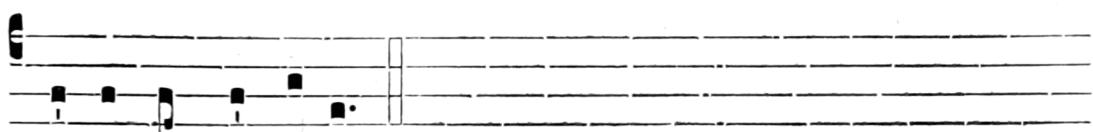
5. Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius *malignus* : *
timéntes autem Dóminum *glorificat* :

6. Qui iurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam
non dedit *ad usúram*, * et múnera super innocéntem *non accépit*.

7. *Qui facit hæc*, * non movébitur *in æténum*.

Anti-
phona

Ha-bi-tábit in taberná-cu-lo tu-o, requi- és-cet in

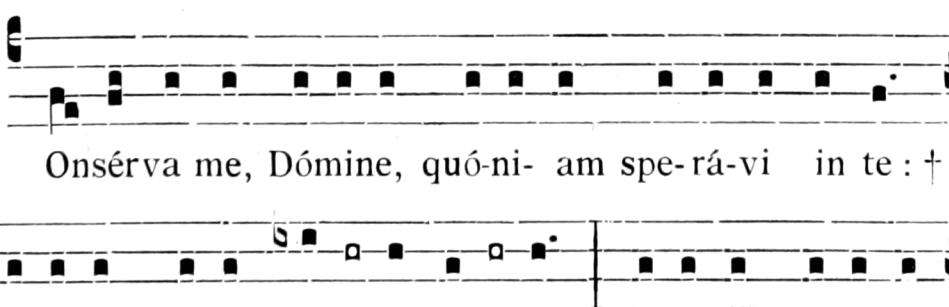

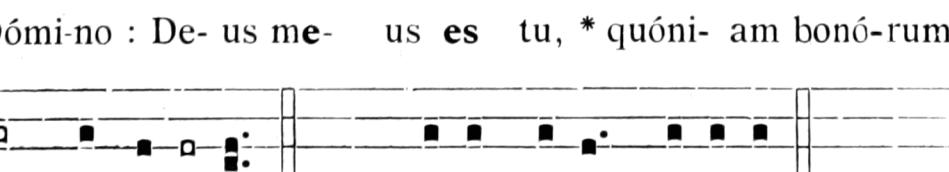
monte sancto tu-o.

3 ant.
VII c
transp.

C Aro me-a * requi- és-cet in spe.

Psalmus 15

C Onsérva me, Dómine, quó-ni-am spe-rá-vi in te : †

Di-xi Dómi-no : De-us me-us es tu, * quóni-am bonó-rum

me- ó-rum non e- ges. *Flexa* : vi-as vi-tæ, †

2. Sanctis, qui sunt in **terra eius**, * mirificávit omnes voluntátes **meas** in **eis**.

3. Multiplicátae sunt infirmitátes eórum : * póstea accelerávérunt.

4. Non congregábo conventícula eórum **de sanguínibus**, * nec memor ero nóminum eórum per **lábia mea**.

5. Dóminus pars hereditátis meæ, et **cálicis mei** : * tu es, qui restítues hereditátem **meam mihi**.

6. Funes cecidérunt mihi **in præcláris** : * étenim heréditas mea **præclára** est **mihi**.

7. Benedíciam Dóminum, qui tríbuit mihi **intelléctum** : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me **renes mei**.

8. Providébam Dóminum in conspéctu **meo semper** : * quóniam a dextris est mihi, **ne commóvear**.

9. Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit **língua mea** : * ínsuper et caro mea requiéscet **in spe**.

10. Quóniam non derelínques ánimam meam **in inférno** : * nec dabísc sanctum tuum vidére corruptiónem.

11. Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætitia cum **vultu tuo** : * delectatiónes in déxtera tua **usque in finem**.

Anti-
phona

Ca-ro me- a requi- éscet in spe.

V. In pa-ce in id-í-psum. R̄. Dórmí- am et requi- éscam.

Vel :

V. In pa-ce in id-í-psum. R̄. Dórmí- am et requi- éscam.

Pater noster. *secreto.*

Lectio prima

Cap. 3, 22-30

D

E lamenta- ti- ó-ne Ie- remí- æ prophé- tæ.

Heth. Mi-se-ri-córdi- æ Dómi-ni qui- a non sumus consúm-
pti : qui- a non de-fe-cé-runt mi-se-ra-ti- ónes e- ius. Heth.

No-vi di- lúcu- lo, multa est fi-des tu- a. Heth. Pars

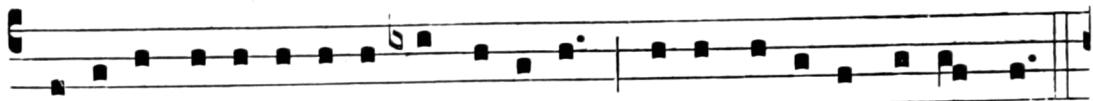
me- a Dómi-nus, di-xit á-nima me- a : proptér-e- a exspe-

ctábo e- um. Teth. Bonus est Dóminus spe-ránti- bus in

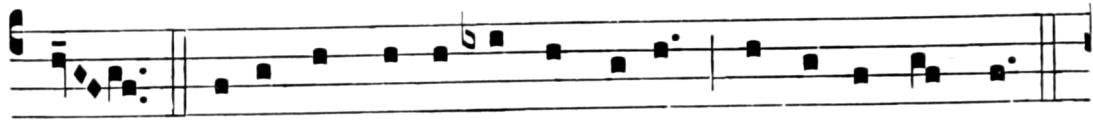
e- um, á-nimæ quærénti il-lum. Teth. Bonum est præsto-

lá-ri cum si-lénti- o sa-lu-tá-re De- i. Teth. Bonum est vi-ro,

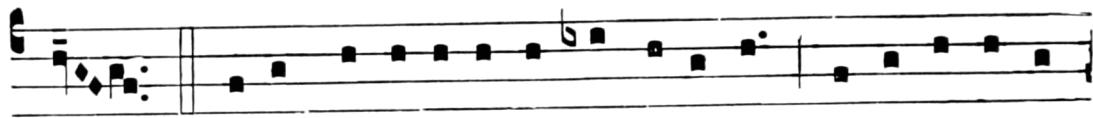
cum por-táve-rit iugum ab ado-lescénti- a su- a. Iod.

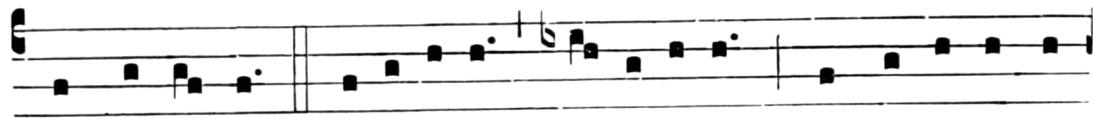
Sedé-bit so-li-tá-ri- us, et tacé-bit : qui- a levávit su-per se.

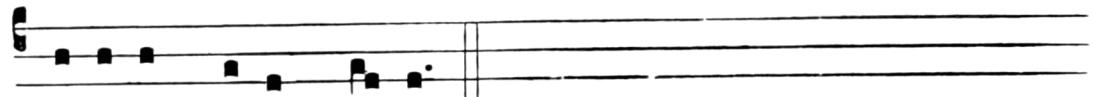
Iod. Ponet in púlve- re os su- um, si forte sit spes.

Iod. Da-bit percu-ti- énti se maxíl-lam, sa-tu-rá-bi-tur

oppróbri- is. Ie-rú-sa-lem, Ie- rú-sa-lem, converte- re ad

Dóminum De- um tu- um.

Responsorium I

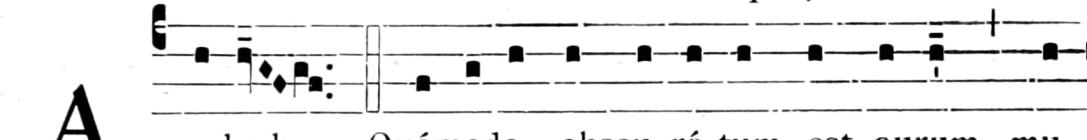
S IV Ic-ut o-vis * ad occi- si- ó- nem du- ctus
 est, et dum ma-le tracta-ré- tur, non apé-ru- it
 os su- um : trá-di-tus est ad mor- tem, * Ut
 vi-vi- fi-cá- ret pó- pu- lum su- um. **V.** Trá-di-

dit in mortem á-nimam su-am, et inter sce-
le-rá-tos re-pu-tá-tus est. * Ut vi-vi-fi-cá-ret.

Lectio secunda

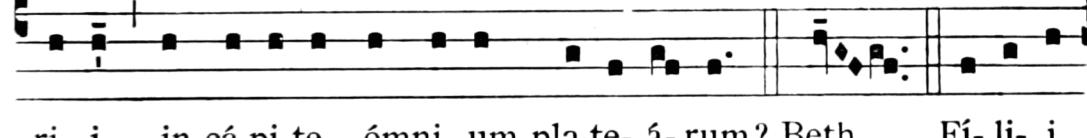
Cap. 4, 1-6

A-leph. Quómodo obscu-rá-tum est aurum, mu-

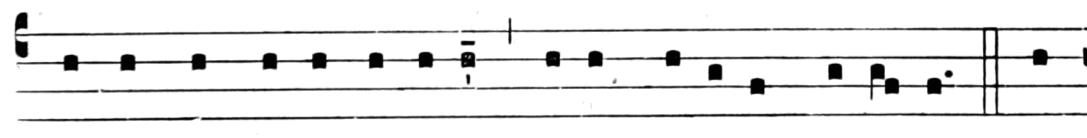
tá-tus est co-lor óptimus, dispérsi sunt lá-pi-des sanctu-á-

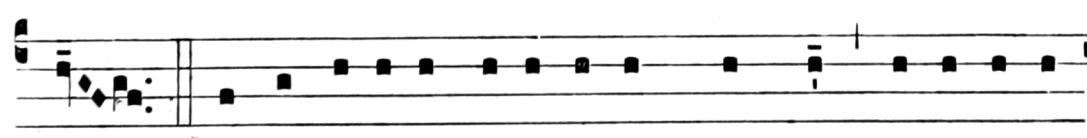
ri-i in cá-pi-te ómni-um pla-te-á-rum? Beth. Fí-li-i

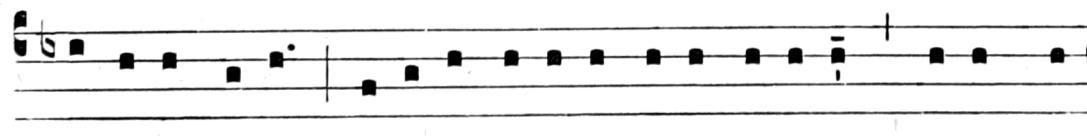
Si-on ín-clí-ti, et amícti auro primo : quómodo repu-tá-

ti sunt in va-sa téste-a, opus mánu-um sí-gu-li? Ghi-

mel. Sed et lámi-æ nuda-vé-runt mammam, lacta-vé-runt

cá-tu-los su-os : fí-li-a pópu-li me-i crudé-lis, qua-si strú-

thi-o in de-sér-to. Da-leth. Adhésit lingua lacténtis
 ad pa-lá-tum e-ius in si-ti : párvu-li pe-ti- é-runt panem,
 et non e-rat qui fránge-ret e- is. He. Qui vescebántur
 vo-luptu- ó-se, inter-i- é-runt in vi- is : qui nutri- e-bántur
 in cró-ce- is, ample-xá-ti sunt stérco- ra. Vau. Et ma-
 ior ef-fécta est in-íqui-tas fí- li- æ pópu- li me- i peccá-to
 Sodomó-rum, quæ subvérsa est in moménto, et non ce-
 pé-runt in e- a ma-nus. Ie-rú- sa-lem, Ie-rú- sa-lem, convér-
 te-re ad Dómi-num De- um tu- um.

Responsorium II

v

I

E-rú- sa-lem, * sur- ge et éxu- e te vé-sti-

Ad Matutinum in I nocturno

321

bus iu-cun- di- tá- tis : indú- e-re cí-ne-re
 et ci-lí- ci- o, * Qui- a in te oc- cí- sus est
 Salvá- tor Isra- él. V. Deduc qua-si torréntem
 lácrimas per di- em et no- ctem, et non tá-ce- at pu-píl-
 la ó- cu- li tu- i. * Qui- a.

Lectio tertia

Cap. 5, 1-11

I N-ci-pit o-rá-ti- o Ie-remí- æ prophé- tæ. Re-cordá-
 re, Dómi-ne, quid ac-cí-de-rit no-bis : intu- é-re, et réspi-ce
 oppróbri- um nostrum. He-ré-di- tas nostra versa est ad
 a-li- é-nos : domus nostræ ad extrá-ne- os. Pu-píl- li fa-

Sabbato sancto

cti sumus absque patre, matres nostræ qua-si ví-du- æ.
 Aquam nostram pe-cú-ni- a bí-bimus : ligna nostra pré-ti- o
 compa-rá-vimus. Cerví-ci-bus nostris mi-na-bámur, lassis non
 da-bá-tur réqui- es. Ægýpto dé-dimus manum, et Assý-
 ri- is, ut sa-tu-ra-rémur pa-ne. Patres nostri pecca-vé-
 runt, et non sunt : et nos in-iqui-tá-tes e- ó-rum portá-vi-
 mus. Servi domi-ná-ti sunt nostri : non fu- í qui red-íme-
 ret de manu e- ó-rum. In a-nimá-bus nostris asse-rebámus
 panem no-bis, a fá-ci- e glá-di- i in de-sérto. Pellis no-
 stra, qua-si clí-ba-nus exústa est a fá-ci- e tempestá-tum

Ad Matutinum in I nocturno

323

famis. Mu-lí-e-res in Si-on humi-li-a-vé-runt, et vírgi-
nes in ci-vi-tá-ti-bus Iu-da. Ie-rú-sa-lem, le-rú-sa-lem, con-
vérte-re ad Dómi-num De-um tu-um.

Alter tonus, ad libitum

I N-ci-pit o-rá-ti-o Ie-remí-æ prophé-tæ.
Re-cordá-re, Dómi-ne, quid accí-de-rit no-bis : intu-é-re, et
réspi-ce oppró-bri-um nostrum. He-ré-di-tas nostra ver-
sa est ad a-li-é-nos : domus no-stræ ad extrá-
ne-os. Pu-pílli facti sumus absque pa-tre, matres nostræ
qua-si ví-du-æ. Aquam nostram pecú-ni-a bí-bi-mus :

Sabbato sancto

ligna no- stra pré-ti- o com-pa-rá- vi- mus. Cerví-ci-bus
 nostris mi-na- bá- mur, lassis non dabá- tur ré- qui- es.
 Ægýpto dé-dimus ma- num, et Assý- ri- is, ut sa-
 tu-ra- rémur pane. Patres nostri peccavé-runt, et non
 sunt : et nos in-iqui-tá-tes e- ó-rum portá- vimus. Servi
 domi-ná-ti sunt no-stri : non fu- it qui re-díme-ret de
 ma- nu e- ó-rum. In a-nimá-bus nostris asse-re-bámus
 panem no- bis, a fá-ci- e glá-di- i in de- sértó. Pel-
 lis nostra, qua-si clí-banus exústa est a fá- ci- e

tempe- stá-tum famis. Mu-lí- e-res in Si- on humili- a-
vé- runt, et vírgi-nes in ci-vi-tá- ti-bus Iuda. Ie-rú-sa-lem,
Ie-rú-sa- lem, convér- te- re ad Dómi-num De- um tu- um.

Responsorium III

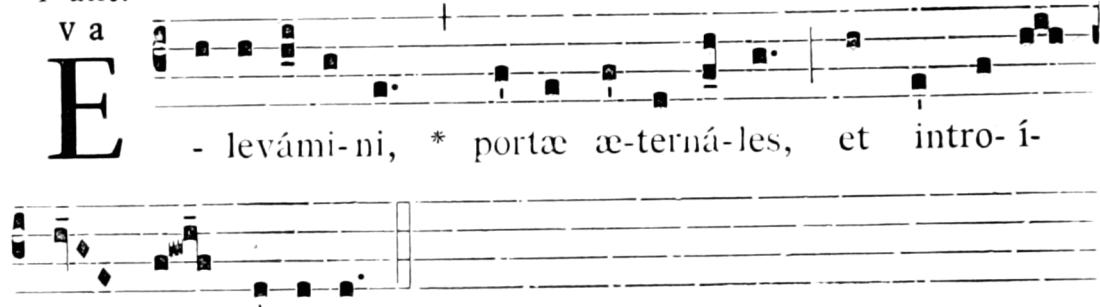
v
P Lange * qua- si virgo, plebs me- a :
u-lu-lá- te, pa- stó- res, in cí-ne-re et ci-
lí- ci- o : * Qui- a ve- nit di- es Dó- mi-ni ma-
gna, et amá- ra val- de. ¶. Accíngi-te
vos, sacerdó-tes. et plángi-te, mi-nístri altá- ris,

aspérgi-te vos cí-ne- re. * Qui- a. R̄. Plange.

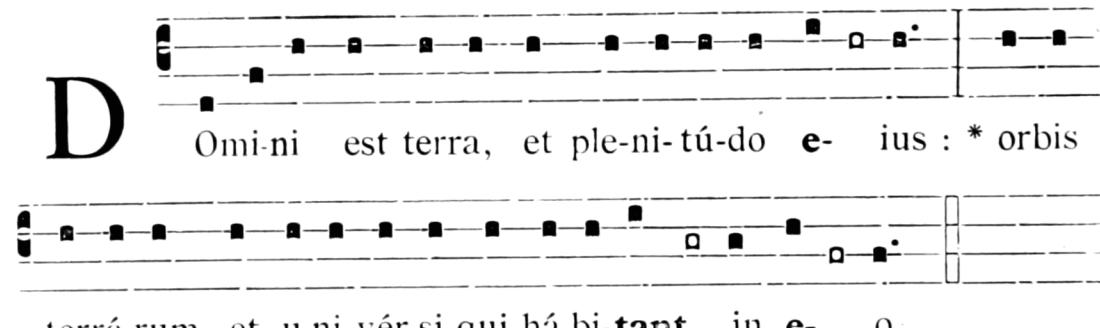
IN II NOCTURNO

1 ant.

bit Rex gló-ri- æ.

Psalmus 23

terrá-rum, et u-ni-vér-si qui há-bi-tant in e- o.

Flexa: prínci-pes, ve- stras, †

2. Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

3. Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

4. Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ániam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

5. Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

6. Hæc est generatio quæréntium eum, * quæréntium fáciem
Dei Iacob.

7. Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ
æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

8. Quis est iste rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens : * Dó-
minus potens in prælio.

9. Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ
æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

10. Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex
glóriæ.

Anti- phona

E-levámi-ni, portæ æ-terná- les, et intro- í-

bit Rex gló-ri- æ.

2 ant. IV E

C Re-do vi-dé-re * bona Dómi-ni in terra vi-vénti- um.

Psalmus 26

D

Ominus il-luminá-ti- o me- a, et sa-lus me- a, *

quem ti- mé-bo? ¶ . 2.... * a quo tre-pi- dá-bo?

2. Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

3. Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes
meas :

4. Qui tríbulant me inimíci **mei**, * ipsi infirmáti sunt, et ceci-
dérunt.

5. Si consístant advérsus **me** castra, * non timébit cor **meum**.

6. Si exsúrgat advérsus **me** prælium, * in hoc *ego* sperábo.

7. Unam pétii a Dómino, *hanc requíram*, * ut inhábitem in
domo Dómini ómnibus diébus vitæ **meæ**:

8. Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum eius.

9. Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum
protéxit me in abscóndito tabernáculi **sui**.

10. In petra *exaltávit* me : * et nunc exaltávit caput meum
super inimícos **meos**.

11. Circuívi, et immolávi in tabernáculo eius hóstiam vocife-
ratíonis : * cantábo, et psálbum dicam Dómino.

12. Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * mise-
rére mei et exáudi me.

13. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies **mea** : * fáciem
tuam, Dómine, *requíram*.

14. Ne avértas fáciem *tuam* a me : * ne declínes in ira a servo
tuo.

15. Adiútor *meus* esto : * ne derelíngas me, neque despícias
me, Deus, salutáris **meus**.

16. Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérent me : *
Dóminus autem assúmpsit me.

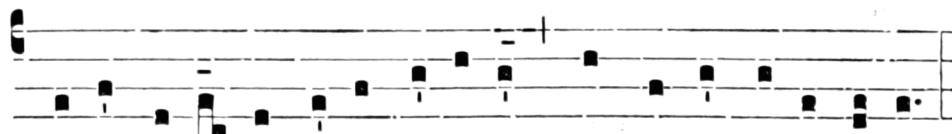
17. Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dírige me in
sémitam rectam propter inimícos **meos**.

18. Ne tradíderis me in áimas tribulántium me : † quóniam
insurrexérunt in me testes iníqui, * et mentita est iniquitas sibi.

19. Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

20. Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum,
et sústine Dóminum.

Anti- phona

Cre-do vi-dé-re bona Dómi-ni in terra vi-vénti-um.

Ad Matutinum in II nocturno

329

3 ant.

VIII G

D

Omi-ne, * abstraxí-sti ab ín-fe-ri-s á-nimam me- am.

Psalmus 29

E

xaltábo te, Dómi-ne, quó-ni- am suscepí-sti me : *

nec de-lectásti in-imí-cos me- os super me.

2. Dómine, Deus meus, clamávi **ad** te, * et sanásti me.

3. Dómine, eduxísti ab inférno ánimam **meam** : * salvásti me a descendéntibus *in lacum*.

4. Psállite Dómino, sancti eius : * et confitémini memóriae sanctitatis eius.

5. Quóniam ira in indignatióne eius : * et vita in voluntáte eius.

6. Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum *lætitia*.

7. Ego autem dixi in abundántia **mea** : * Non movébor *in ætérnum*.

8. Dómine, in voluntáte **tua**, * præstítisti decóri meo virtútem.

9. Avertísti fáciem tuam **a me**, * et factus sum conturbátus.

10. Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum *deprecábor*.

11. Quæ utilitas in ságuine **meo**, * dum descéndo in corrúptiónen?

12. Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem **tuam**?

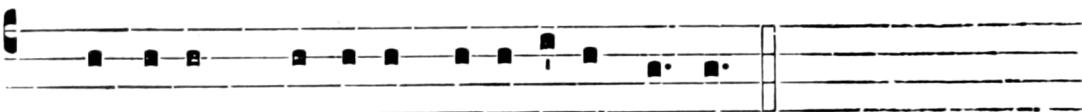
13. Audívit Dóminus, et misértus est **mei** : * Dóminus factus est adiútor **meus**.

14. Convertísti planctum meum in gáudium **mihi** : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti *me lætitia* :

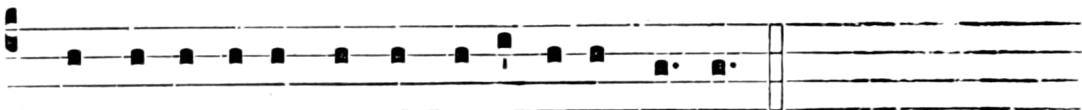
15. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Anti-
phona

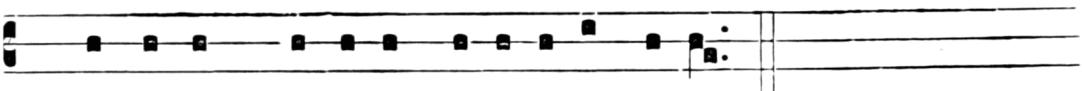
Dómi-ne, abstraxí-sti ab ín-fe-ris á-nimam me- am.

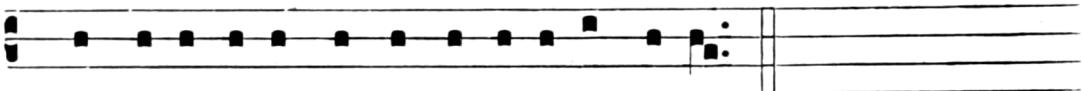
V. Tu autem, Dómi-ne, mi-se-ré-re me- i.

R. Et re-súsci-ta me, et retrí-bu- am e- is.

Vel :

V. Tu autem, Dómi-ne, mi-se-ré-re me- i.

R. Et re-súsci-ta me, et retrí-bu- am e- is.

Pater noster. *secreto.*

Ex tractátu sancti Augustíni episcopi super psalmos.

Lectio IV

In ps. 63, vers. 7.

Accédet homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixérunt : Quis nos vidébit? Defecérunt scrutántes scrutatiónes, consília mala. Accéssit homo ad ipsa consilia, passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur aut morerétur nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est, cor secrétum, obíciens aspéctibus humánis hóminem, servans intus Deum : celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

Responsorium IV

vii

R E-cés-sit* pastor no- ster, fons a- quæ
 vi- væ, ad cu- ius tránsi-tum sol ob-scu-rá-
 tus est: *Nam et il- le captus est, qui ca-
 ptívum tené-bat pri- mum hómi- nem : hó- di-
 e por- tas mor- tis et se- ras pá- ri-
 ter Salvá-tor no- ster dis- rú- pit. V. Destrú-
 xit qui-dem claustra infér- ni, et sub-vértit pot- én-
 ti- as di- á- bo- li. * Nam et il- le.

Lectio quinta

Quo perduxérunt illas scrutatónes suas, quas perscrutántes defecérunt, ut étiam mórtuo Dómino et sepúlto, custódes pónerent ad sepúlcrum? Dixérunt enim Piláto : « Sedúctor ille » ;

Sabbato sancto

hoc appellabátur nómine Dóminus Iesus Christus, ad solátium servórum suórum, quando dicúntur seductóres : ergo illi Piláto : « Sedúctor ille, inquiunt, dixit adhuc vivens : Post tres dies resúrgam. Iube ítaque custodíri sepúlcrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli eius, et furéntur eum, et dicant plebi : Surréxit a mórtuis : et erit novíssimus error peior prióre. Ait illis Pilátus : Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlcrum, signántes lápidem cum custódibus ».

Responsorium V

viii

O vos omnes, * qui transí- tis per vi- am, attén-
di-te, et vi-dé- te * Si est do- lor sí- mi- lis
sic-ut do-lor me- us. **V.** Atténdi- te, u-ni-
vérsi pó-pu- li, et vi-dé-te do- ló- rem me-
um. * Si est.

Lectio sexta

Posuérunt custódes mílites ad sepúlcrum. Concússa terra Dóminus resurréxit : mirácula facta sunt tália circa sepúlcrum, ut et ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fierent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepúlcri. « Damus,

ínquiunt, vobis pecúniam : et dícite quia vobis dormiéntibus
venérunt discípuli eius, et abstulérunt eum ». Vere defecérunt
scrutántes scrutatiónes. Quid est quod dixísti, o infélix astútia?
Tantúmne déseris lucem consílli pietátis, et in profúnda versútiæ
demérgeris, ut hoc dicas : Dícite quia vobis dormiéntibus venérunt
discípuli eius, et abstulérunt eum? Dormiéntes testes áhibes :
verè tu ipse obdormísti, qui scrutándo tália defecísti.

Responsorium VI

IV

E

C- ce * quómodo mó-ri-tur iu- stus, et ne- mo

pér- ci-pit cor- de : et vi-ri iusti tollún- tur,

et ne- mo con- sí- de- rat : a fá-ci- e in-iqui-

tá- tis sublá- tus est iu- stus : * Et e-rit in

pa- ce memó- ri- a e- ius. V. Tamquam agnus

co-ram tondénte se obmú-tu- it, et non apé- ru- it os

su- um : de angústi- a, et de iu-dí- ci- o sublá-

tus est. * Et e-rit. R. Ec- ce.

IN III NOCTURNO

1 ant.
VIII G

D E-us ádiuvat me, * et Dómi-nus suscéptor est á-ni-
mæ me- æ.

Psalmus 53

D E-us, in nômi-ne tu- o salvum **me** fac : * et in
vir-tú-te tu- a *iúdi-ca* me *Flexa* : advérsum me, †

2. Deus, exáudi oratióne **meam** : * áuribus pércepe verba
oris mei.

3. Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes
quæsiérunt ánimam **meam** : * et non proposuérunt Deum ante
conspéctum suum.

4. Ecce enim Deus ádiuvat me : * et Dóminus suscéptor est
ánimæ meæ.

5. Avérte mala inimícis **meis** : * et in veritáte tua dispérde **illos**.

6. Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nômini tuo,
Dómine : * quóniam **bonum** est :

7. Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super
inimícos meos despéxit óculus **meus**.

Ad Matutinum in III nocturno 335

Anti-
phona

De- us ádiuvat me, et Dóminus suscéptor est á-ni-
mæ me- æ.

2 ant.

vII a

I

N pa-ce factus est * lo-cus e- ius, et in Si- on
ha-bi-tá- ti- o e- ius.

Psalmus 75

N O-tus in Iudæ- a De- us : * in Isra- ël magnum
no- men e- ius.

2. Et factus est in pace **locus eius** : * et habitatio **eius** in **Sion**.

3. Ibi confrégit poténtias **árcuum**, * scutum, gládium, et **bellum**.

4. Illúminans tu mirabíliter a móntibus aetérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes **córde**.

5. Dormírunt sómnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in **mánibus suis**.

6. Ab increpatiōne tua, **Deus Iacob**, * dormitavérunt qui ascendérunt **equos**.

7. Tu terríbilis es, et quis résistet **tibi**? * ex tunc **ira tua**.

8. De cælo audítum fecísti iudícium : * terra trémuit et quiévit :

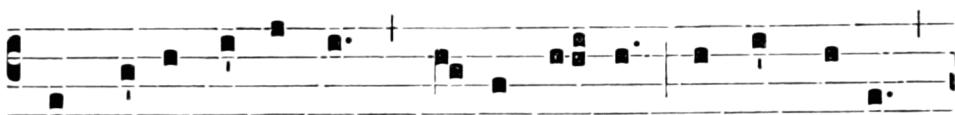
9. Cum exsúrgeret in iudícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

10. Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et reliquiae cogitatiónis diem festum agent tibi.

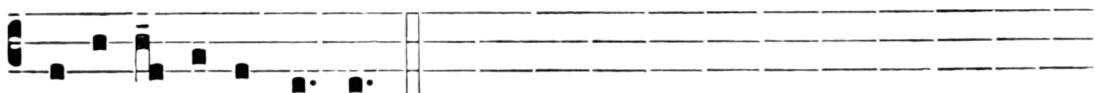
11. Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes, qui in circúitu eius affértis múnera.

12. Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Anti-
phona

In pa-ce factus est lo-cus e- ius, et in Si-on

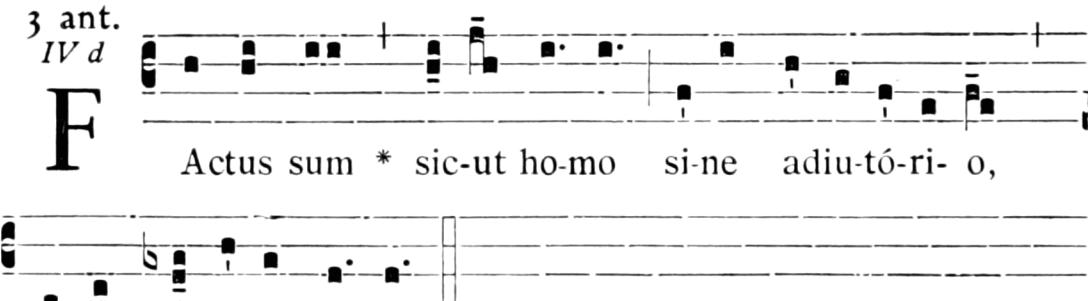

habi- tá- ti- o e- ius.

3 ant.

IV d

F

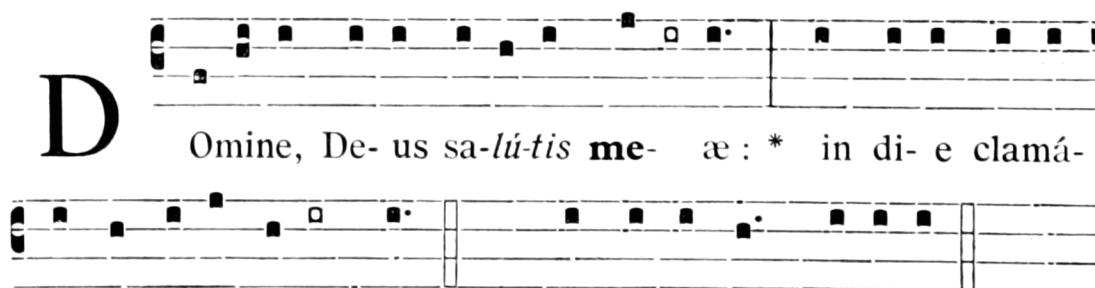

Actus sum * sic-ut ho-mo si-ne adiu-tó-ri- o,

inter mórtu- os li- ber.

Psalmus 87

D

Omine, De- us sa-lú-tis me- ae : * in di- e clamá-

vi, et nocte co-ram te. Flexa : in se-púlcris, †

2. Intret in conspéctu tuo orátiō mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

3. Quia repléta est malis *ánima mea* : * et vita mea inférno *appropinquávit*.
4. Æstimátus sum cum descendéntibus *in lacum* : * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter *mórtuos liber*.
5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es *memor amplius* : * et ipsi de manu *tua repúlsi sunt*.
6. Posuérunt me in lacu *inferióri* : * in tenebrósis, et *in umbra mortis*.
7. Super me confirmátus est *furor tuus* : * et omnes fluctus tuos *induxísti super me*.
8. Longe fecísti notos *meos a me* : * posuérunt me abominationem *sibi*.
9. Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt *præ inópia*.
10. Clamávi ad te, Dómine, *tota die* : * expándi ad *te manus meas*.
11. Numquid mórtuis fácies *mirabília* : * aut médici suscitábunt, et *confitebúntur tibi*?
12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam *tuam*, * et veritátem *tuam in perditiónē*?
13. Numquid cognoscéntur in ténebris *mirabília tua*, * et iustítia *tua in terra oblívionis*?
14. Et ego ad te, Dómine, *clamávi* : * et mane orátio mea *prævéniet te*.
15. Ut quid, Dómine, repéllis *oratióñem meam* : * avértis *fáciem tuam a me*?
16. Pauper sum ego, et in labóribus a iuventúte *mea* : * exaltátus autem, humiliátus sum *et conturbátus*.
17. In me transiérunt *iræ tuæ* : * et terróres tui *conturbavérunt me*.
18. Circumdedérunt me sicut aqua *tota die* : * circumdedérunt *me simul*.
19. Elongásti a me *amicum et próximum* : * et notos *meos a miséria*.

Antiphona

Factus sum sic-ut homo si-ne adiu-tó-ri-o, in-
ter mórtu-os li-ber.

¶. In pa-ce factus est locus e- ius.

R. Et in Si- on ha-bi-tá-ti- o e- ius.

Vel :

In pa-ce factus est locus e-ius.

R. Et in Si- on ha-bi-tá-ti- o e-ius.

Pater noster. *secreto.*

De Epístola beáti Pauli apóstoli ad Hebráeos.

Lectio septima

Cap. 9, 11-22

Christus assístens póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non huius creátionis : neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérrna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatióñem carnis : quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

Responsorium VII

VIII

A

-sti- té- runt * re-ges terræ, et prín- ci-pes
 conve- né- runt in u- num, * Ad- vér- sus Dó-
 mi- num, et advér-sus Chri- stum
 e- ius. V. Qua-re fremu- é-runt gen- tes, et pópu-
 li me-di-tá-ti sunt in- á-ni- a? * Ad- vér- sus.

Lectio octava

Et ídeo novi testaménti mediátor est : ut, morte intercedénte, in redemptíonem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, re promissióne accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis. Ubi enim testaméntum est : mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confir-mátum est : alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicátum est.

Responsorium VIII

IV

A

-stimá-tus sum * cum de-scendén-ti-bus in

la-cum : * Fa-ctus sum sic- ut ho-mo si-ne ad-iu-tó-ri-o, inter mórtu-os li-ber.

V. Po-su-é-runt me in lá-cu infe-ri-ó-ri, in
tenebró-sis, et in umbra mor-tis. * Fa-ctus.

Lectio novissima

Lecto enim omni mandáto legis a Móyse univérso pópulo : Accípiens sanguinem vitulórum, et hircórum, cum aqua et lana coccínea, et hyssópo : ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit dicens : « Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus ». Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii sanguine simíliter aspérsit : et ómnia pene in sanguine secúndum legem mundántur : et sine sanguinis effusióne non fit remíssio.

Responsorium IX

E-púl-to * Dó-mi-no, signá-tum est monu-mén-tum, volvén-tes lá-pi-dem ad ósti-um

Ad Laudes

341

monumén- ti: * Po-nén- tes mí- li- tes, qui custo-
 dí- rent il- lum. ¶ Acce-dén- tes prínci- pes sa-cer-
 dó-tum ad Pi- lá- tum, pe- ti- é-runt il- lum.
 * Po-nén- tes. R. Se-púl- to.

AD LAUDES

1 antiphona IV d

mors, * e-ro mors tu- a, morsus tu- us
 e-ro, infér-ne.

Psalmus 50

I-se-ré-re me- i, De- us, * secúndum magnam mi-
 se-ri-córdi- am tu- am.

2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.
3. Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.
4. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.
5. Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.
6. Ecce enim in iniquitábus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.
7. Ecce enim veritátem dílexísti : * incérta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
8. Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.
9. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.
10. Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.
11. Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
12. Ne proícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
13. Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.
14. Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.
15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.
16. Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.
17. Quóniam si voluísse sacrificium, dedísssem útique : * holocáustis non delectáberis.
18. Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.
19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

20. Tunc acceptábis sacrificíum iustítiae, oblationes et *holocáusta* : * tunc impónent super altáre *tuum* vitulos.

Anti-
phona

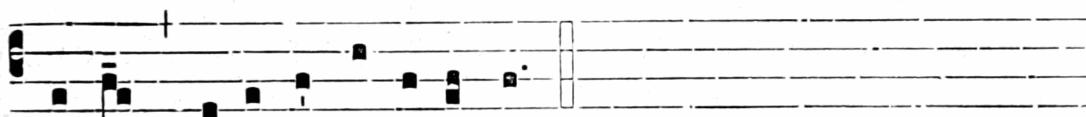
O mors, e-ro mors tu- a, morsus tu- us e-ro, inférne.

² ant.

IV A *

P

Langent e- um * qua- si u-ni-gé- ni-tum, qui- a ín-

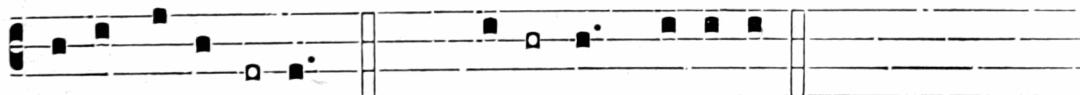

no- cens Dómi-nus occi-sus est.

Psalmus 91

B

Onum est confi-té-ri Dómi-no : * et psálle-re nómi-ni

tu- o, Altíssime. Flexa : Dómi-ne, †

2. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

3. In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

4. Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

5. Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profundiæ factæ sunt cogitatiónes tuae.

6. Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

7. Cum exórti fúerint peccatóres *sicut fenum* : * et appa-rúerint omnes, qui operántur *iniquitátem* :

8. Ut intéreant in sǽculum sǽculi : * tu autem Altíssimus in ætérnū, Dómine.

9. Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci *tui peribunt* : * et dispergéntur omnes, qui operántur *iniquitátem*.

10. Et exaltábitur sicut unicórnis *cornu meum* : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

11. Et despéxit óculus meus inimícos *meos* : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet *auris mea*.

12. Iustus, ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani *multipli-cabitur*.

13. Plantáti in *domo Dómini*, * in átriis domus Dei *nostri florébunt*.

14. Adhuc multiplicabúntur in *senecta úberi* : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

15. Quóniam rectus Dóminus, *Deus noster* : * et non est iníquitas in eo.

Anti-
phona

Plangent e- um qua-si u-ni-gé-ni-tum, qui- a ínno-

cens Dómi-nus occí-sus est.

3 ant.
vii d

A

T-tén-di-te, * u-ni-vér-si pópu-li, et vi-dé-te

do-ló-rem me- um.

Psalms 63

E

X-áu-di, De-us, o-ra-ti-ó-nem **me-** am cum **dé-**pre-cor : * a timó-re in-imí-ci é-ri-pe **á-nimam me-** am.2. Protexísti me a convéntu **malignántium** : * a multitúdine operántium iniquitátem.3. Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : † intendérunt arcum **rem amáram**, * ut sagíttent in occúltis **immaculátum**.4. Súbito sagittábunt eum, et **non timébunt** : * firmavérunt sibi sermó nem **nequam**.

5. Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

6. Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutinio.

7. Accédet homo **ad cor altum** : * et exaltábitur Deus.8. Sagittæ parvulórum factæ sunt **plagæ eórum** : * et infirmátæ sunt contra eos **linguæ eórum**.

9. Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

10. Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta eius intellexérunt.

11. Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Anti-
phona

Attén- di-te, u-ni-vérsi pópu-li, et vi-dé- te

do-ló-rem me- um.

4 ant.

II D

A

porta ínfe- ri * é- ru- e, Dómi-ne, á-nimam

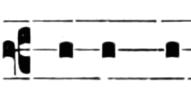
me- am.

Canticum Ezechiæ

Isaiæ 38, 10-20.

E

- go di-xi : In dimí- di- o di- é- rum me- ó- rum *

vadam ad portas **ínfe-ri**. *Flexa* : vi-ta me- a : †

2. Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

3. Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem *quiétis*.

4. Generáto mea abláta est, et convolúta est **a** me, * quasi tabernáculum *pastórum*.

5. Præcísā est velut a texénte, vita mea : † dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínięs me.

6. Sperábam usque ad **mane**, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa **mea** :

7. De mane usque ad vésperam fínięs me : † sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut *colúmba* :

8. Attenuáti sunt óculi **mei**, * suspiciéntes in *excélsū* :

9. Dómine, vim pátior, respónde **pro** me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum *ipse* fécerit?

10. Recogitábo tibi omnes annos **meos** * in amarítudine ánimæ **meæ**.

11. Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, †

corríples me, et vivificábis me. * Ecce in pace amarítudo mea amaríssima :

12. Tu autem eruísti ániam meam ut non períret : * proiecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

13. Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque mors laudábit te : * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

14. Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

15. Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Anti-
phona

A porta íne-ri é-ru-e, Dómi-ne, á-nimam

me- am.

S ant.
VIII a

O

vos omnes, * qui transí- tis per vi- am, attén-

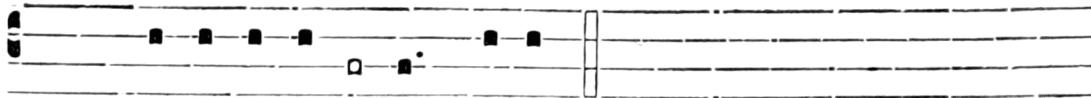
di-te, et vi-dé- te si est do- lor sic- ut do- lor me- us.

Psalmus 150

L

Audá-te Dómi- num in sanctis e- ius : * laudá-te

e- um in firmaménto virtú- tis e- ius.

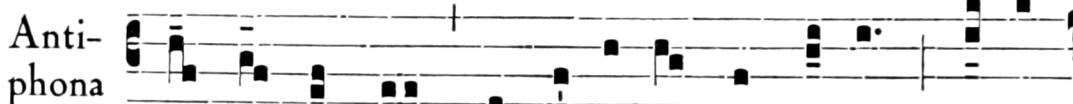
Flexa : be-ne-so-nánti- bus : †

2. Laudáte eum in virtútibus eius : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

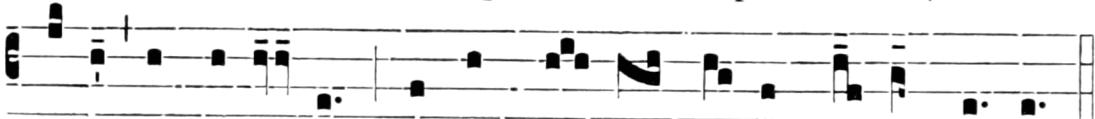
3. Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

4. Laudáte eum in týmpano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

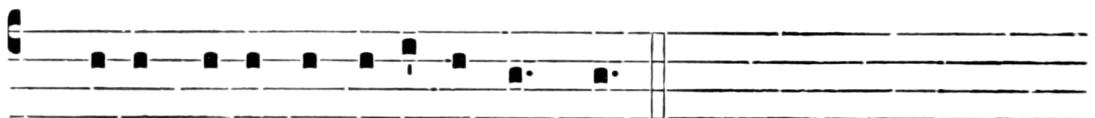
5. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

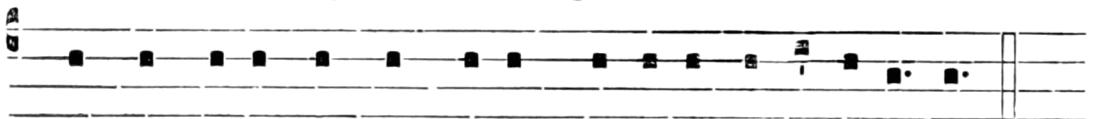
O vos omnes, qui transí- tis per vi- am, attén-

di-te, et vi-dé- te si est do- lor sic- ut do- lor me- us.

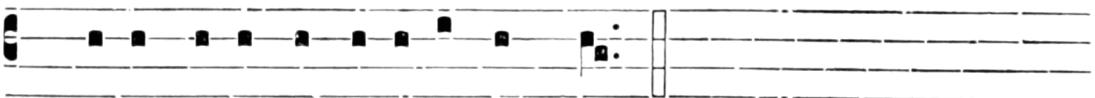

V. Ca-ro me- a requi- éscet in spe.

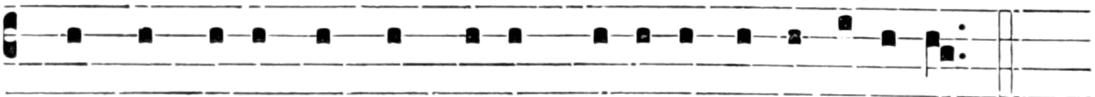

R. Et non dabis Sanctum tu- um vi-dé- re corrupti- ó- nem.

Vel :

V. Ca-ro me- a requi- éscet in spe.

R. Et non dabis Sanctum tu- um vi-dé- re corrupti- ó- nem.

Ad cant. Benedictus, antiphona Mulieres, 132, cum reliquis.

AD HORAS MINORES

Horæ minores dicuntur hora competenti, candelis extinctis et sine cantu ut supra notatur, 243.

AD VESPERAS

Si Officium peragatur in choro vel in communi, Vesperæ, dicendæ post meridiem, inchoantur absolute a prima antiphona.

1 antiphona VIII G

H

O-di- e * afflí-ctus sum val-de, sed cras
solvam víncu-la me- a.

Psalmus 115

C

Ré-di-di, propter quod lo-cú-tus sum : * ego autem
humi- li- á-tus sum ni- mis. Flexa : víncu-la me- a : †

2. Ego dixi in excéssu **meo** : * Omnis *homo mendax*.

3. Quid retríbuam **Dómino**, * pro ómnibus quæ retríbuit **mihi**?

4. Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini *invocábo*.

5. Vota mea Dómino reddam coram omni pôpulo eius : * pretiosa in conspéctu Dómini mors *sanctórum eius* :

6. O Dómine, quia ego servus **tuus** : * ego servus tuus, et fílius *ancillæ tuæ*.

7. Dirupísti víncula mea : † tibi sacrificábo hóstiam **laudis**, * et nomen Dómini *invocábo*.

8. Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pôpuli eius : * in átriis domus Dómini, in médio tui, *Ierúsalem*.

Anti-
phona

Hó-di- e afflí-ctus sum val-de, sed cras

solvam víncu-la me- a.

2 antiphona VIII G

C

UM his qui o-dé-runt pa-cem, * e-ram pa-ci-

fi-cus : dum loqué-bar il-lis, impugná-bant me

gra-tis.

Psalmus 119

A

D Dómi-num, cum tri-bu-lá-rer, clamá- vi : * et

ex-audí-vit me. *Flexa* : pro-longá-tus est : †

2. Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquias, * et a lingua dolósa.

3. Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolósam?

4. Sagíttae poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

5. Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est : † habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

6. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Anti-phona

Cum his qui o-dé-runt pa-cem, e-ram pa-cí-fi-

cus : dum loqué-bar il-lis, impugnábant me gra-tis.

3 antiphona VIII G

A

B homi-ní-bus in-íquis * lí-be-ra me, Dómi-ne.

Psalmus 139

E - ri-pe me, Dómi-ne, ab hómi-ne **ma-** lo : * a
vi-ro in-íquo é-ri-pe me. *Flexa : pecca-tó-ri : +*

2. Qui cogitavérunt iniquitátes in **corde** : * tota die consti-tuébant **prælia**.

3. Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

4. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

5. Qui cogitavérunt supplantáre gressus **meos** : * abscondérunt supérbi láqueum **mihi** :

6. Et funes extendérunt in láqueum : * iuxta iter scándalum posuérunt **mihi**.

7. Dixi Dómino : Deus meus **es** tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis **meæ**.

8. Dómine, Dómine, virtus salútis **meæ** : * obumbrásti super caput meum in *die belli* :

9. Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : † cogita-vérunt **contra** me, * ne derelíquas me, ne forte *exalténtur*.

10. Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

11. Cadent super eos carbónes, † in ignem deícies eos : * in misériis *non subsístent*.

12. Vir linguósus non dirigétur in **terra** : * virum iniústum mala cápient in *intéritu*.

13. Cognóvi quia fáciet Dóminus iudícium **ínopis**, * et vin-dictam **páuperum**.

14. Verúmtamen iusti confitebúntur nómini **tuo** : * et habitábunt recti cum *vultu tuo*.

Anti-
phona

Ab homí-ni-bus in- íquis lí-be-ra me, Dómi-ne.

4 antiphona VII a

C

Ustó-di me * a láque-o quem sta-tu- é- runt mi-
hi et a scán-da-lis o-pe-ránti- um in-iqui- tá- tem.

Psalmus 140

D

O-mi-ne, clamá-vi ad **te**, exáudi me : * inténdevo-ci me-æ, cum clámáve-ro **ad** te. *Flexa* : inférnum : †

2. Dirigátur orátko mea sicut incénum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrificíum vespertínum.

3. Pone, Dómine, custódiam ori **meo** : * et óstium circumstán-
tiæ lábiis **meis**.

4. Non declínes cor meum in verba malítiae, * ad excusáandas
excusatiónes in peccátis.

5. Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non commu-
nicábo cum eléctis eórum.

6. Corrípet me iustus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput **meum**.

7. Quóniam adhuc et orátko mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt iuncti petræ iúdices eórum.

Sabbato sancto

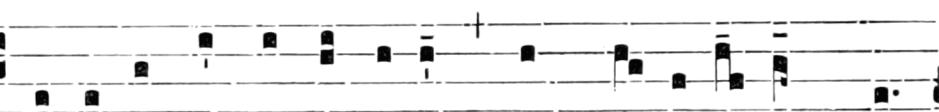
8. Audient verba mea quóniam **potuérunt** : * sicut crassitúdo terræ erúpta est **super terram**.

9. Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : † quia ad te, Dómine, Dómine, óculi **mei** : * in te sperávi, non áuferas **ánimam meam**.

10. Custódi me a láqueo, quem statuérunt **míhi** : * et a scándalis operántium iniquitátem.

11. Cadent in retiáculo eius **peccatóres**, * singuláriter sum ego donec **tránseam**.

Anti-
phona

Custó-di me a láque-o quem sta- tu-é- runt mi-

hi

et a scán-da- lis o-pe-ránti- um in-iqui- tá- tem.

s antiphona VII a

C

Onsi-de-rá-bam * ad déxte-ram, et vi-dé- bam, et

non e- rat

qui cognósce- ret me.

Psalmus 141

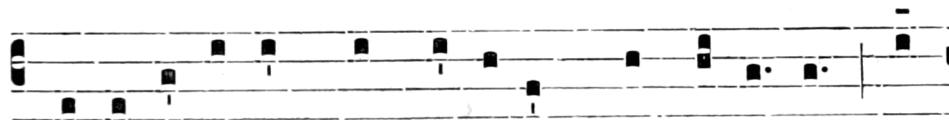
V

O-ce me- a ad Dóminum clámá- vi: * vo-ce me- a

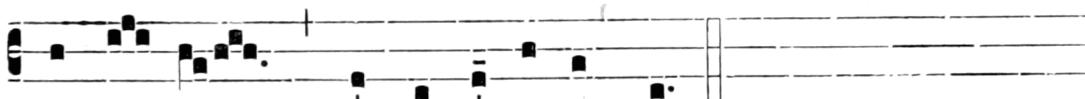
ad Dóminum de- pre-cá-tus sum. *Flexa* : Dómi-ne, †

2. Effúndo in conspéctu eius oratióne meam, * et tribulatióne meam ante ípsum pronúnctio.
3. In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.
4. In via hac qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.
5. Considerábam ad déxteram et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.
6. Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.
7. Clamávi ad te, Dómine, † dixi : Tu es spes mea, * pótio mea in terra vivéntium.
8. Inténde ad deprecatióne meam : * quia humiliátus sum nimis.
9. Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.
10. Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me exspéctant iusti, donec retríbuas mihi.

Anti-
phona

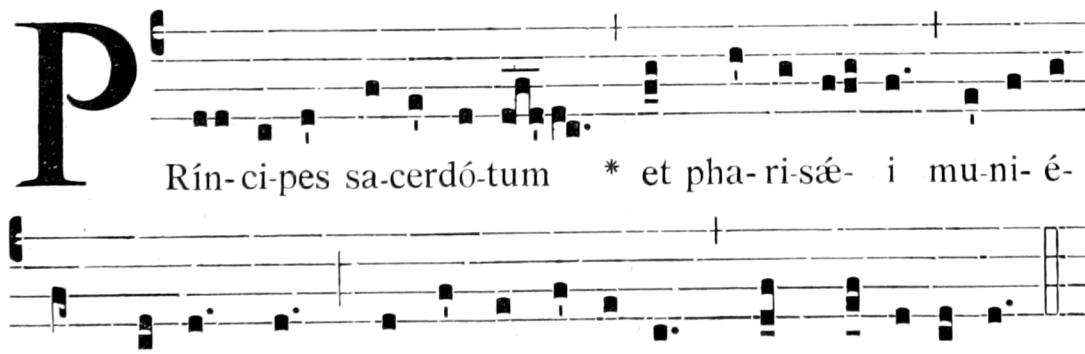
Consi-de-rá-bam ad déxte-ram, et vi-dé- bam, et

non e- rat qui cognósce-ret me.

Capitulum, hymnus et ¶. non dicuntur.

Ad Magnificat, antiphona 1 g

Rín-ci-pes sa-cerdó-tum * et pha- ri-sä- i mu-ni- é-
runt se-púlchrum, signántes lá-pi-dem, cum custó-di-bus.

M Agní- fi-cat * á- ni-
2. Et exsul-távit spí-ri-tus me- us * in De- o sa-

ma me- a Dómi-num.
lu- tá-ri me- o.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc
beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen
eius.

5. Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus
eum.

6. Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente
cordis sui.

7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

8. Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

9. Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ
suæ.

10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini
cius in sácula.

Anti- phona

Prín-ci-pes sa-cerdó-tum et pha-ri-sáe- i mu-ni- é-

runt se-púlchrum, signántes lá-pi-dem, cum custó-di-bus.

Repetita antiphona, statim cantatur in tono simplici sine Orémus :

Oratio

Concéde, quásumus, omnípotens Deus : † ut qui Fílii tui resurrectionem devóta exspectatióne prævenímus; * eiúsdem resurrectiōnis glóriam consequámur. *Et sub silentio concluditur :* Per eúndem Dóminum.

Et sic terminantur Vesperæ.

COMPLETORIUM *hac nocte non dicitur ab iis qui solemni vigiliæ paschali intersunt.*

3. In privata recitatione *Matutinum, Laudes, Horæ minores et Vesperæ dicuntur, congruo tempore, ut supra notatur; sed persolvendum est insuper Completorium hoc modo :*

Facta confessione et absolutione, statim inchoantur psalmi de dominica, quibus finitis dicitur canticum Simeonis Nunc dimittis, Pater noster, et oratio Vísita, quásumus, reliquis omnibus omissis.

4. *Cum solemnis vigiliæ paschalis celebratio locum obtineat officii nocturni dominicæ Resurrectionis, Matutino eiusdem dominicæ Resurrectionis omisso, statim inter missarum vigiliæ solemnia, cantantur pro LAUDIBUS, quæ suo loco proponuntur (infra 409, n. 8). Officium dominicæ Resurrectionis prosequitur deinde cum PRIMA.*

Qui vero solemni vigiliæ paschali non interfuerunt, tenentur dicere Matutinum et Laudes dominicæ Resurrectionis, prout in Breviario monastico continentur.

DOMINICA RESURRECTIONIS

Duplex I Classis cum Octava privilegiata

DE VIGILIA PASCHALI

Statio ad S. Joannem in Laterano

DE BENEDICTIONE NOVI IGNIS

1. *Hora competenti tobaleis cooperiuntur altaria, sed candelæ exstinctæ manent usque ad principium missæ. Interim excutitur ignis de lapide, et ex eo accenduntur carbones.*

2. *Celebrans induitur amictu, alba, cingulo, stola et pluviali violacei coloris; ministri sacri amictu, alba, cingulo, diaconus stola et dalmatica, subdiaconus tunicella, eiusdem coloris.*

[2 a. *Sacerdos induitur amictu, alba, cingulo, stola et pluviali violaceo, vel manet sine casula.*]]

3. *Adstantibus ministris [seu ministrantibus] cum cruce, aqua benedicta et incenso, sive ante portam, sive in aditu ecclesiæ, vel intus eam, ubi scilicet populus ritum sacrum melius sequi possit, celebrans benedicit novum ignem, dicens clara voce in tono simplici :*

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Deus, qui per Fílium tuum, angulárem scilicet lápidem, claritatis tuæ ignem fidélibus contulisti : † prodúctum e sílice, nostris profutúrum úsibus, novum hunc ignem sancti **+** fica : et concéde nobis, ita per hæc festa paschália cælestibus desidériis inflammári; * ut ad perpétuæ claritatis, puris méntibus, valeámus festa pertíngere. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

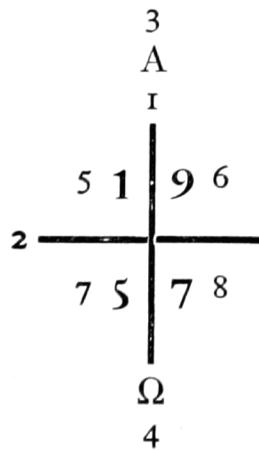
Deinde ignem ter aspergit, nihil dicens.

4. *Acolythus [seu unus ministrantium] assumens de carbonibus benedictis, ponit in thuribulum; celebrans vero ponit incensum in thuribulum, benedicens illud more solito, ignemque ter adolet incenso.*

DE BENEDICTIONE CEREI PASCHALIS

5. *Novo igne benedicto, acolythus [seu unus ministrantium] portat cereum paschalem in medium, ante celebrantem, qui cum stilo, inter extrema foramina ad insertionem granorum incensi destinata, incidit crucem. Deinde facit super eam litteram græcam Alpha, subtus vero litteram Omega, et inter brachia crucis quattuor numeros exprimentes annum currentem, interim dicens :*

- 1) Christus heri et hodie (*incidit hastam erectam*),
- 2) Princípium et Finis (*incidit hastam transversam*),
- 3) Alpha (*incidit supra hastam erectam litteram A*)
- 4) et Omega (*incidit subtus hastam erectam litteram Ω*);
- 5) Ipsius sunt tempora (*incidit primum numerum anni currentis in angulo sinistro superiore crucis*)
- 6) et sácula (*incidit secundum numerum anni currentis in angulo dextro superiore crucis*);
- 7) Ipsi glória et impérium (*incidit tertium numerum anni currentis in angulo sinistro inferiore crucis*)
- 8) per univérsa æternitatis sácula. Amen (*incidit quartum numerum anni currentis in angulo dextro inferiore crucis*).

6. *Incisione crucis et aliorum signorum peracta, diaconus [seu alias ministrantium], præbet celebranti grana incensi, quæ idem celebrans, si non sunt benedicta, ter aspergit et ter adolet incenso, nihil dicens. Deinde infigit quinque grana in foramina, interim dicens :*

1) Per sua sancta vúlnera		
2) gloriósa	1	
3) custódiat	4 2 5	
4) et consérvet nos	3	
5) Christus Dóminus. Amen.		

7. *Tum diaconus [seu unus ministrantium], porrigit celebranti parvam candelam, de novo igne accensam, qua cereum accedit, dicens :*

Lumen Christi glorióse resurgentis
Díssipet ténebras cordis et mentis.

8. *Mox, celebrans benedicit cereum accensum, dicens clara voce in tono simplici :*

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Véniat, quásumus, omnípotens Deus, super hunc incénum céreum larga tuæ bene **+** dictiónis infúsio : **†** et hunc noctúrnum splendórem invisíbilis regenerátor inténde; ut non solū sacrificium, quod hac nocte litátum est, arcána lúminis tui admixtione refúlgeat; * sed in quoquaque loco ex huius sanctificatióni mystério áliquid fúerit deportátum, expúlsa diabólicæ fraudis nequitia, virtus tuæ maiestatis assístat. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

9. *Interim luminaria ecclesiæ extinguuntur.*

DE SOLEMNI PROCESSIONE

Ritus solemnis

Ritus simplex

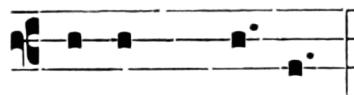
10. *Tum celebrans iterum ponit incensum in thuribulum; postea diaconus, depositis paramentis violaceis, et indutus stola et dalmatica albi coloris, iterum ponit incensum in thuribulum; post-*

[10 a. *Tum sacerdos, depositis paramentis violaceis, et indutus stola et dalmatica albi coloris, iterum ponit incensum in thuribulum; post-*

albi coloris, accipit cereum paschalem accensum, et ordinatur processio :

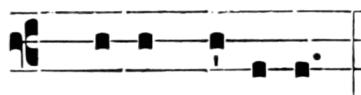
- a) præcedit thuriferarius,
- b) sequitur subdiaconus cum cruce,
- c) diaconus cum cereo accenso,
- d) post eum statim celebrans,
- e) deinde clerus per ordinem,
- f) et populus.

11. Cum diaconus [vel sacerdos] ingressus est ecclesiam, stans, cantat solus :

Lumen Christi.

cui omnes alii, præter subdiaconum [vel cruciferum] et thuriferarium, genuflectentes versus cereum benedictum, respondent :

R. Deo gratias.

Omnes surgunt et celebrans [vel unus ministrans pro celebrante] de cereo benedicto propriam candelam accendit.

Procedens ad medium ecclesiæ, ibi eodem modo diaconus [vel sacerdos] altius cantat :

Lumen Christi

cui omnes, ut supra, genuflectentes, respondent :

Deo gratias

Et de cereo benedicto accenduntur candelæ cleri [vel ministrantium].

Tertio procedens ante altare, in medio chori, rursum adhuc altius cantat :

Lumen Christi

cui tertio omnes, ut supra, genuflectentes, respondent :

Deo gratias

Et accenduntur candelæ populi de cereo benedicto, et luminaria ecclesiæ.

ea, accipit cereum paschalem accensum, et ordinatur processio :

- a) præcedit thuriferarius,
- b) sequitur crucifer,
- c) post eum statim sacerdos cum cereo accenso,
- d) deinde ceteri ministrantes,
- e) et populus.]

Ritus solemnis

12. Facta altari reverentia, thuriferarius sistit prope credentiam; subdiaconus sistit cum cruce ad latus evangelii, contra legile pro cantu præconii paschalis; celebrans vadit ad locum suum in presbyterio, in latere epistolæ; clerus locum suum occupat in scannis.

Diaconus deponit cereum paschalem in medio chori, supra parvum sustentaculum, et, postquam celebrans posuerit incensum in thuribulum, accipiens librum, petit benedictionem, dicens :

Iube, domne, benedicere.

Et celebrans subiungit :

Dóminus sit in corde tuo, et in lábiis tuis : ut digne et competenter annúnties suum paschále præcónium : In nómine Patris, et Fílli, **+** et Spíritus Sancti. *Et diaconus respondet : Amen.*

Ritus simplex

[*12 a. In presbyterio, thuriferarius sistit prope credentiam; crucifer stat in latere evangelii contra legile; celebrans deponit cereum paschalem in medio presbyterii super parvum sustentaculum, et se recipit ad sedile; ceteri ministrantes disponuntur hinc inde.*

Postquam posuerit incensum in thuribulo, accepto libro a primo ministrante, celebrans genuflectit in infimo gradu altaris, ad latus epistolæ, et dicit submissa voce :

Iube, Dómine, benedicere.

Dóminus sit in corde meo, et in lábiis meis : ut digne et competenter annúntiem suum paschále præcónium. Amen.]

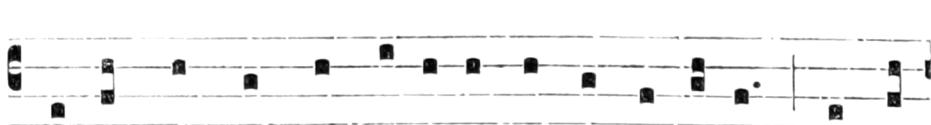
13. Postea diaconus [vel sacerdos] vadit ad legile, strato albo coopertum, et ponit super eo librum, et incensat; deinde, circumiens cereum paschalem, etiam illum thurificat.

Tunc surgentibus omnibus, et stantibus, ut fit ad evangelium, diaconus cantat [vel ipse sacerdos cantat vel legit] præcónium paschale, habens ante se cereum paschalem, a dextris altare, a sinistris aulam ecclesiæ.

Convenit ut omnes suas candelas accensas manibus gestent usque ad finem præconii.

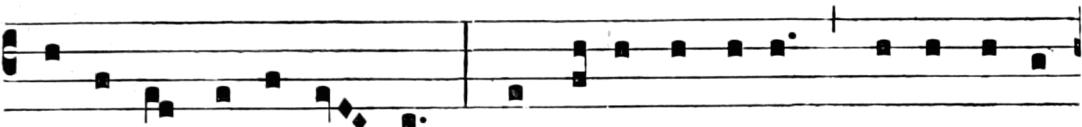
PRÆCONIUM PASCHALE

EXSULTET iam Angé-li-ca turba cæ-ló-rum : exsúl-

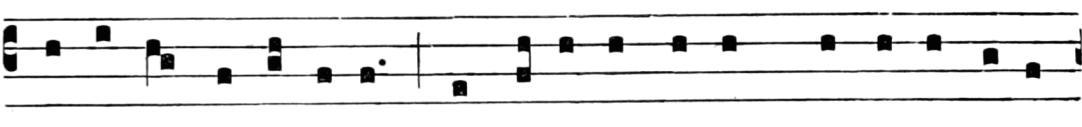

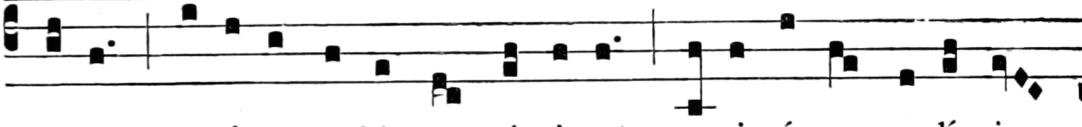
tent di-vína mysté-ri- a : et pro tanti Re-gis victó-ri- a tuba

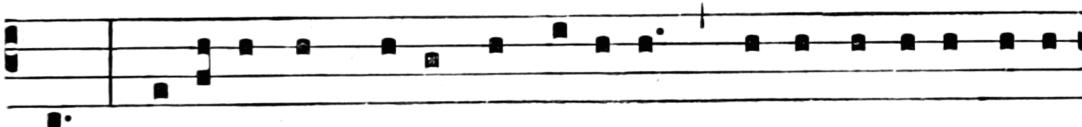
ínso-net sa-lu-tá- ris. Gáude- at et tellus tantis irra-

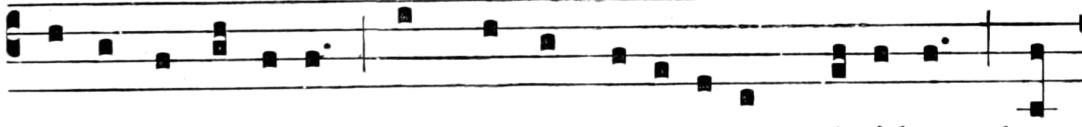
di- á- ta fulgó-ri-bus : et ætérgi Re-gis splendó- re illu-

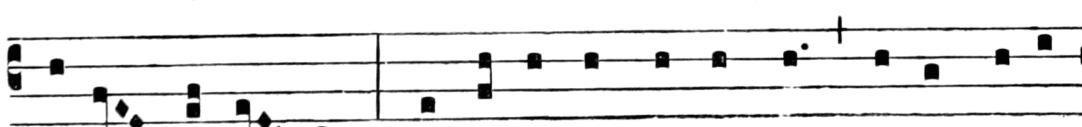
strá-ta, to-tí- us orbis se sénti- at ami- sisce ca-lí-gi-

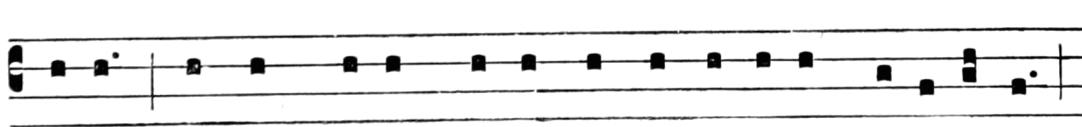
nem. Læté-tur et ma-ter Ecclé-si- a, tanti lúmi-nis ador-

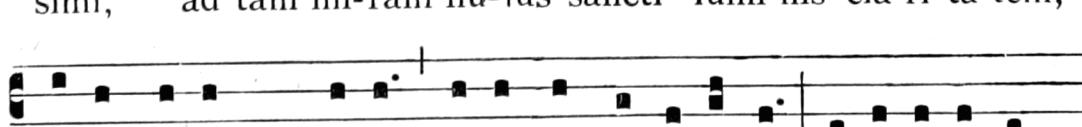
ná-ta fulgó- ri-bus : et magnis popu-ló-ruin vó-ci-bus hæc

aula re-súl- tet. Quaprópter adstántes vos, fratres ca-rís-

simi, ad tam mi-ram hu-ius sancti lúmi-nis cla-ri-tá-tem,

una me-cum, quæso, De- i omni-pot-éntis mi-se-ri-córdi- am

invo-cá-te. Ut, qui me non me- is mé-ri-tis intra Le-

vi-tá-rum núme-rum digná-tus est aggre-gá-re, lúmi- nis

su- i cla-ri-tá-tem infúndens, cé-re- i hu-ius laudem implé-re

perfí-ci- at. Per Dómi-num nostrum Ie-sum Christum Fí-

li- um su- um : Qui cum e- o vi-vit et regnat in u-ni-tá-te

Spí-ri-tus sancti De- us.

P ER ómni- a sácu-la sácu-ló- rum. R̄. Amen. V. Dó-

mi-nus vo- bíscum. R̄. Et cum spí-ri-tu tu- o. V. Sursum cor-

da. R̄. Ha-bémus ad Dómi-num. V. Grá-ti- as agámus Dó-

mi-no De-o nostro. R. Dignum et iustum est.

V

E-re dignum et iustum est, invi-sí-bi-lem

De-um Patrem omni-pot-éntem Fi-li-úmque e-ius

u-ni-gé-ni-tum, Dómi-num nostrum Ie-sum Christum,

to-to cordis ac mentis af-féctu et vo-cis mi-ni-sté-

ri-o perso-ná-re. Qui pro no-bis æ-térno Patri, Adæ

dé-bi-tum solvit : et vé-te-ris pi-á-cu-li cauti-ónem pi-o

cru-ó-re de-térsit. Hæc sunt e-nim festa paschá-li-a, in

quibus ve-rus il-le Agnus occí-di-tur, cu-ius ságuine postes

fi-dé-li-um consecrántur. Hæc nox est, in qua primum pa-

tres nostros, fí- li- os Isra- él edúctos de Ægýpto, ma- re
 Rubrum sicco vestí-gi- o transí- re fe-císti. Hæc í-gi-tur nox
 est, quæ pecca-tó-rum té-nebras co-lúmnæ il-lumi-na-ti- ó-
 ne purgá-vit. Hæc nox est, quæ hó-di- e per u-ni-vérsu-
 mundum in Christo cre-déntes, a ví-ti- is sáecu-li et
 ca-lí-gi-ne pecca-tó-rum segré-gá-tos, red- dit grá-ti- æ, só-
 ci- at sancti-tá-ti. Hæc nox est, in qua, destrúctis víncu-
 lis mortis, Christus ab ífe-ris vi-ctor ascéndit. Ni-hil e-nim
 no-bis nasci pró-fu- it, ni-si réd-imí pro-fu- ísset. O mi-
 ra cir-ca nos tu-æ pi- e-tá-tis digná-ti- o! O inæstimá-

bi-lis di-lécti-o ca-ri-tá-tis : ut servum red-íme-res, Fí-
li-um tra-di-dísti! O certe ne-cessá-ri- um Adæ peccá-tum,
quod Christi morte de-lé-tum est! O fe-lix culpa, quæ ta-
lem ac tantum mé-ru- it ha-bé-re Red-emptó-rem! O ve-
re be- á-ta nox, quæ so-la mé-ru- it sci-re tempus et ho-
ram, in qua Christus ab ínfe- ris re-surré-xit! Hæc nox est.
de qua scriptum est : Et nox sic-ut di- es il-lumi- ná-bi-tur :
et nox il-lumi- ná-ti- o me- a in de- lí- ci- is me- is. Hu-
ius ígi-tur sancti- fi-cá-ti- o noctis fu- gat scé-le-ra, cul-
pas lavat : et réddit inno-cénti- am lapsis, et mœstis læ-

tí-ti- am. Fu- gat ó-di- a, concórdi- am pa-rat, et cur-
vat impé-ri- a.

I

N hu-ius í-gi-tur noctis grá-ti- a, súsci-pe, sancte Pa-
ter, incénsi hu-ius sacri- fí-ci- um vesper-tí-num : quod ti-bi
in hac cé-re- i obla-ti- ó-ne so-lémni, per mi-nistró-rum ma-
nus de opé- ri-bus apum, sacro-sáncta reddit Ecclé-si- a.

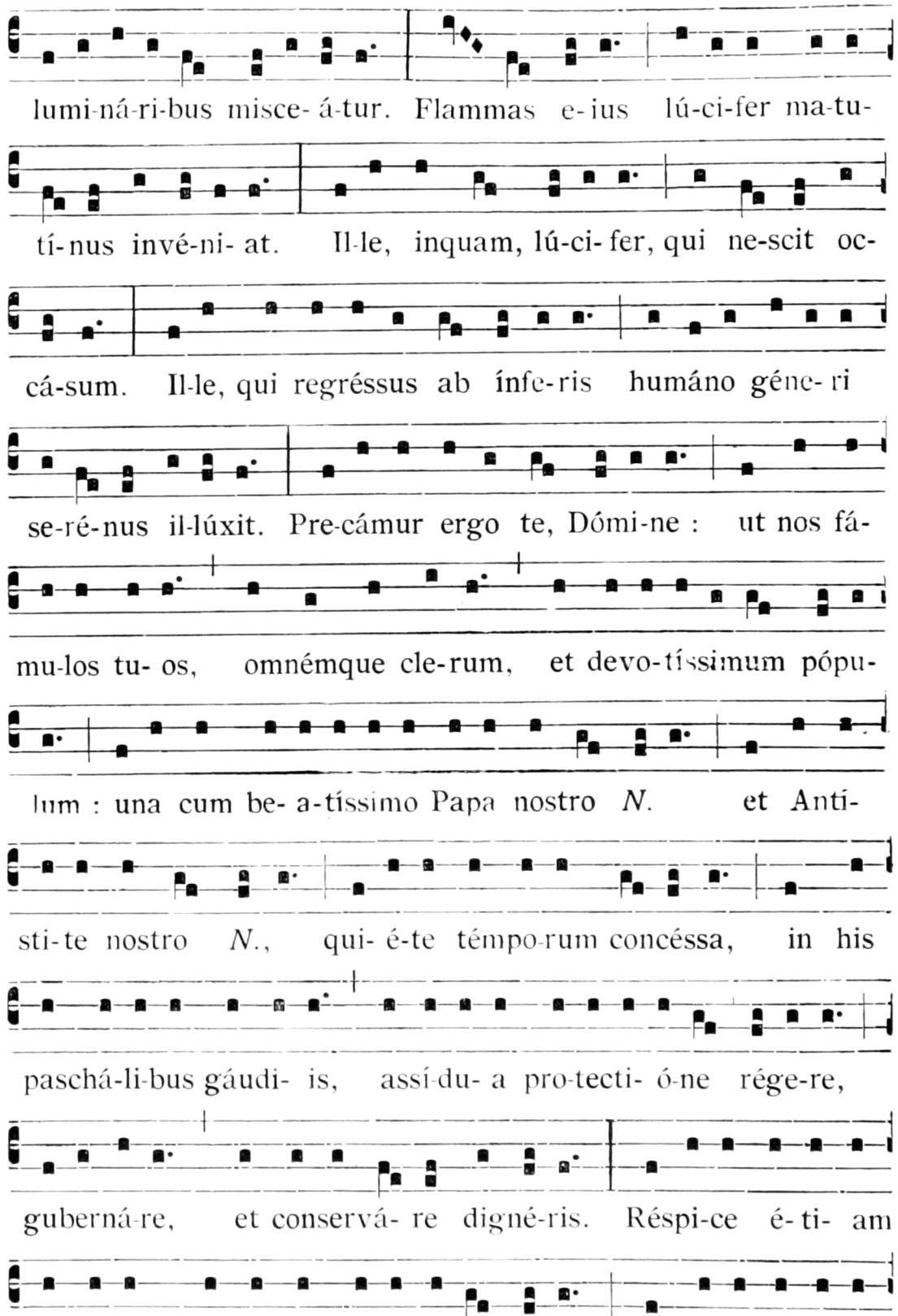
Sed iam co-lúmnæ hu-ius præcó-ni- a nó-vimus, quam in ho-
nó-rem De- i rú-ti-lans ignis accéndit. Qui li-cet sit di-
ví-sus in partes, mu-tu- á-ti tamen lúmi-nis detrimén-ta non

no-vit. A-li-tur e-nim liquánti-bus ce-ris, quas in substán-
ti-am pre-ti-ósæ hu-ius lámpa-dis, a-pis ma-ter edú-xit.

O ve-re be-á-ta nox, quæ exspo-li-ávit Æ-gýpti-os, di-
tá-vit Hebráe-os! Nox, in qua terré-nis cæ-lésti-a, humá-
nis di-ví-na iungúntur.

O - rámus ergo te, Dó-mi-ne : ut cé-re-us iste
in ho-nó-rem tu-i nó-mi-nis conse-crá-tus, ad no-ctis
hu-ius ca-lí-gi-nem destru-éndam, inde-fí-ci-ens perse-
vé-ret. Et in odó-rem su-a-vi-tá-tis accéptus, supérnis

lumi-ná-ri-bus misce- á-tur. Flamas e- ius lú-ci-fer ma-tu-
 tí-nus invé-ni- at. Il-le, inquam, lú-ci- fer, qui ne-scit oc-
 cá-sum. Il-le, qui regréssus ab ínfe-ris humáno géne- ri
 se-ré-nus il-lúxit. Pre-cámur ergo te, Dómi-ne : ut nos fá-
 mu-los tu- os, omnémque cle-rum, et devo-tíssi-mum pópu-
 lum : una cum be- a-tíssimo Papa nostro N. et Antí-
 sti-te nostro N., qui- é-te témpo-rum concéssa, in his
 paschá-li-bus gáudi- is, assí-du- a pro-tecti- ó-ne rége-re,
 guberná-re, et conservá- re digné-ris. Réspi-ce é- ti- am
 ad e- os, qui nos in pot-está-te regunt, et, in-ef-fá-bi- li

pi- e- tá- tis et mi- se- ri-córdi- æ tu- æ mú-ne-re, dí- ri-ge
 co-gi-ta-ti- ó-nes e- ó-rum ad iustí- ti- am et pa-cem, ut
 de terré-na o-pe- ro-si- tá-te ad cæ- léstem pátri- am per-
 vé-ni- ant cum omni pô- pu- lo tu- o. Per e- úndem Dómi-
 num nostrum Ie-sum Christum, Fí- li- um tu- um : Qui te-cum
 vi-vit et regnat in u-ni-tá-te Spí- ri- tus Sancti De- us :
 per ómni- a sáecu- la sáecu- ló- rum. R̄. Amen.

DE LECTONIBUS

14. Post præconium paschale, diaconus, depositis paramentis albis, assumit violacea, et vadit ad celebrantem.

[14 a. Post præconium paschale, sacerdos deponit dalmaticam et stolam albi coloris, et, indutus iterum stola et pluviali violaceis, reddit ad legile.]

15. Postea leguntur lectiones, sine titulo, nec in earum fine respondeatur Déo grátias. Leguntur vero a lectore [vel a sacerdote], in medio chori, ante cereum benedictum, ita quidem ut lector [sacerdos] habeat a dextris altare,

a sinistris aulam ecclesiæ. Celebrans et ministri, clerus et populus, sedentes auscultant.

[15 a. *Ministrantes et populus sedentes auscultant. Si vero adsit clericus lector, omnia peraguntur, ut supra n. 15.*]

16. *In fine lectionis, vel post canticum, dicuntur orationes hoc modo : omnes surgunt ; celebrans [vel sacerdos, stans ante legile] dicit Orémus, diaconus [vel sacerdos] Flectámus génuá, et omnes, una cum ipso celebrante [sacerdote], flexis genibus, per aliquod temporis spatium in silentio orant ; dicto a diacono [sacerdote] Leváte, omnes surgunt, et celebrans dicit orationem, in tono feriali A (vel in tono solemni antiquo) et iunctis manibus.*

17. *Leguntur vero quattuor sequentes lectiones, cum suis canticis, et orationibus.*

Lectio prima *Gen. 1, 1-31 et 2, 1-2*

In princípio creávit Deus cælum et terram.

Terra autem erat inánis et vácuæ, et ténebræ erant super fáciem abýssi : et Spíritus Dei ferebátur super aquas.

Dixítque Deus : « Fiat lux ». Et facta est lux. Et vidi Deus lucem quod esset bona : et divísit lucem a ténebris. Appellavítque lucem Diem, et ténebras Noctem : factúmque est véspera, et mane, dies unus.

Dixit quoque Deus : « Fiat firmaméntum in médio aquárū : et dívidat aquas ab aquis ». Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum Cælum : et factum est véspera, et mane, dies secúndus.

Dixit vero Deus : « Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum : et appáreat árida ». Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram : congregationésque aquárū appellávit Mária. Et vidi Deus quod esset bonum.

Et ait : « Gérminet terra herbam viréntem, et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetípsō sit super terram ». Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, et faciéntem semen iuxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidi Deus quod esset bonum. Et factum est véspera, et mane, dies tértius.

Dixit autem Deus : « Fiant luminaria in firmamento celi, et dividant diem ac noctem, et sint in signa, et tempora, et dies, et annos : ut luceant in firmamento celi, et illuminent terram ». Et factum est ita. Fecitque Deus duo luminaria magna : luminare maius, ut praesasset diei : et luminare minus, ut praesasset nocti : et stellas. Et posuit eas in firmamento celi, ut lucerent super terram, et praesissent diei ac nocti, et dividarent lucem, ac tenebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespero, et mane, dies quartus.

Dixit etiam Deus : « Prodificant aquae reptile animae viventis, et volatile super terram sub firmamento celi ». Creavitque Deus cete grandia, et omnem animam viventem atque motabilem, quam produxerant aquae in species suas, et omne volatile secundum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. Benedixitque eis, dicens : « Crescite, et multiplicamini, et replete aquas maris : avesque multiplicentur super terram ». Et factum est vespero, et mane, dies quintus.

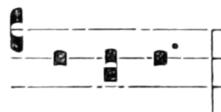
Dixit quoque Deus : « Producat terra animam viventem in genere suo : iumenta et reptilia, et bestias terrae secundum species suas ». Factumque est ita. Et fecit Deus bestias terrae iuxta species suas, et iumenta, et omne reptile terrae in genere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, et ait : « Faciamus hominem ad imaginem, et similitudinem nostram : et praesit piscibus maris, et volatilibus celi, et bestiis, universaque terrae, omnique reptili, quod movetur in terra ». Et creavit Deus hominem ad imaginem suam : ad imaginem Dei creavit illum, masculum et feminam creavit eos.

Benedixitque illis Deus, et ait : « Crescite, et multiplicamini, et replete terram, et subcrite eam, et dominamini piscibus maris, et volatilibus celi, et universis animantibus, quae moventur super terram ». Dixitque Deus : « Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, et universa ligna, quae habent in semetipsis sementem generis sui, ut sint vobis in escam : et cunctis animantibus terrae, omnique volucri celi, et universis, quae moventur in terra, et in quibus est anima vivens, ut habeant ad vescendum ». Et factum est ita. Viditque Deus cuncta, quae fecerat : et erant valde bona. Et factum est vespero, et mane, dies sextus.

Igitur perfécti sunt cæli, et terra, et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat : et requiévit die séptimo ab univérso ópere quod patrárat.

Omnes surgunt.

Celebrans stans ad sedile [vel sacerdos, stans ante legile] dicit :

O-rémus.

diaconus
[*vel sacerdos*]

Musical notation for 'Flectámus gé-nu- a.' on a four-line staff. It features a note on the first line, a short rest, a note on the second line, another short rest, and a note on the third line. The staff ends with a vertical bar line.

Flectámus gé-nu- a.

et omnes, una cum ipso celebrante, flexis genibus, per aliquod temporis spatium in silentio orant; dicto a

diacono
[*sacerdote*]

Musical notation for 'Le-vá-te.' on a four-line staff. It consists of a single note on the first line followed by a short rest, then a note on the second line, another short rest, and a note on the third line. The staff ends with a vertical bar line.

Le-vá-te.

omnes surgunt et celebrans dicit orationem, manibus iunctis ac tono solemni, acolythro [ministrante] librum ante ipsum tenente.

Oratio

Deus, qui mirabíliter creásti hóminem, et mirabílius redemísti : * da nobis, quásumus, contra oblectaménta peccáti, mentis ratione persístere; ut mereámur ad ætérrna gáudia perveníre. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum : * Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus : per ómnia sǽculórum. R̄. Amen.

Lectio secunda *Exod. 14, 24-31 et 15, 1*

In diébus illis : Factum est in vigília matutína, et ecce respíciens Dóminus super castra Ægyptiorum per colúmnam ignis, et nubis, interfécit exércitum eórum : et subvértit rotas cùrruum, ferebantúrque in profúndum. Dixérunt ergo Ægýptii : « Fugiámus

Israélem : Dóminus enim pugnat pro eis contra nos ». Et ait Dóminus ad Móysen : « Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægýptios super currus, et équites eórum ». Cumque extendísset Móyses manum contra mare, reversum est primo dilúculo ad priórem locum : fugientibúsque Ægýptiis occur-rerunt aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversæque sunt aquæ, et operuérunt currus, et équites cuncti exércitus Pharaónis, qui sequéntes ingréssi fúerant mare : nec unus quidem supérfuit ex eis. Filii autem Israël perrexérunt per médium siccí maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinistris : liberavítque Dóminus in die illa Israël de manu Ægyptiorum. Et vidérunt Ægýptios mórtuos super littus maris, et manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos : timuitque pópulus Dóminum, et credidérunt Dómino, et Móysi servo eius. Tunc cécinit Móyses, et filii Israël carmen hoc Dómino, et dixérunt :

Canticum VIII

Exod. 15, 1 et 2

C Anté- mus * Dó- mi- no : glo-ri- ó-se e-
 nim hono-ri- fi- cá- tus est : equum et ascen-
 só- rem pro- ié- cit in ma- re : ad-
 iú- tor et pro- téctor factus est mi- hi in sa- lú-
 tem. V. Hic De- us me- us, et hono- rábo e-

um : De- us patris me- i, et ex-
al- tát- bo e- um. V. Dó- mi-nus cónte-rens
bel- la : Dó- mi-nus * no-men est il-li.

Orémus. D. Flectámus génuia. D. Leváte.

Oratio

Deus, cuius antíqua mirácula étiam nostris sáculis coruscáre sentímus : * dum quod uni pôpulo, a persecutióne Ægyptíaca liberándo, déxteræ tuæ poténtia contulísti, id in salútem géntium per aquam regenerationis operáris : * præsta; ut in Abrahæ filios, et in Israéliticam dignitátem, totius mundi tránseat plenitúdo. Per Dóminum nostrum.

Lectio tertia

Isaiæ 4, 2-6

In die illa erit germen Dómini in magnificéntia, et glória, et fructus terræ sublímis, et exsultatió his, qui salváti fúerint de Israël. Et erit : Omnis qui relíctus fúerit in Sion, et resíduus in Ierúsalem, sanctus vocábitur, omnis qui scriptus est in vita in Ierúsalem. Si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion, et sanguinem Ierúsalem láverit de médio eius, in spíritu iudíci, et spíritu ardóris. Et creábit Dóminus super omnem locum montis Sion, et ubi invocáitus est, nubem per diem, et fumum, et splendórem ignis flammántis in nocte : super omnem enim glóriam protéctio.

Et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æstu, et in securitátem, et absconsiónem a túrbine, et a plúvia.

Canticum VIII

Isaiæ 5, 1 et 2

VI-ne- a * fa-cta est di- lé- cto
 in cornu, in lo-co ú- be- ri.

¶ V. Et ma-cé- ri- am circúmde-dit, et circumfó-
 dit : et plantá-vit ví-ne- am So- rec : et
 ædi- fi- cá- vit turrim in mé-di- o e- ius.

¶ V. Et tórcu-lar fo-dit in e- a : ví-ne- a
 e- nim Dómi-ni Sá- ba- oth, do- mus * Is-
 ra- ël est.

Orémus. D. Flectámus génuia. D. Leváte.

Oratio

Deus, qui in ómnibus Ecclésiæ tuæ filiis sanctórum prophétarum voce manifestásti, in omni loco dominationis tuæ, satórem te bonórum séminum, et electórum pálmítum esse cultórem : * tríbue pópolis tuis, qui et vineárum apud te nómine censéntur, et ségetum; * ut, spinárum et tribulórum squalóre resecáto, digna efficiántur fruge fecúndi. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

Lectio quarta

Deut. 31, 22-30

In diébus illis : Scripsit Móyses cápticum, et dócuit filios Israël. Präcepítque Dóminus Iósue filio Nun, et ait : « Confortáre, et esto robústus : tu enim introduces filios Israël in terram, quam pollícitus sum, et ego ero tecum ». Postquam ergo scripsit Móyses verba legis huius in volúmine, atque complévit : præcépit Levítis, qui portábant arcam fóederis Dómini, dicens : « Tóllite librum istum, et pónite eum in látere arcæ fóederis Dómini Dei vestri : ut sit ibi contra te in testimónium. Ego enim scio contentiónem tuam, et cervícem tuam duríssimam. Adhuc vivénte me, et ingrediénte vobíscum, semper contentióse egístis contra Dóminum : quanto magis cum mórtuus fúero? Congregáte ad me omnes maióres natu per tribus vestras, atque doctóres, et loquar audiéntibus eis sermones istos, et invocábo contra eos cælum et terram. Novi enim quod post mortem meam iníque agétis, et declinábitis cito de via, quam præcépi vobis : et occurrerent vobis mala in extrémo témpore, quando fecéritis malum in conspéctu Dómini, ut irritétis eum per ópera mánuum vestrárum ». Locútus est ergo Móyses, audiénte univérso cœtu Israël, verba cárminis huius, et ad finem usque complévit :

Canticum VIII

Deut. 32. 1-4

A

T-tén- de, * cæ- lum, et lo- quar :

et audi- at terra verba ex ore me-

o. V. Exspecté- tur sic-ut plú-vi- a e-lóqui- um

me- um : et descéndant sic-ut ros verba me-

a, sic-ut imber su- per grámi- na.

V. Et sic-ut nix super fe- num : qui- a nomen

Dó- mi-ni in-vo- cá- bo. V. Da- te magni-tú-di-

nem De- o no- stro : De- us, ve- ra ó-pe-ra e-

ius, et omnes vi- æ e-ius iu-dí- ci-

a. V. De- us fi-dé-lis, in quo non est in-íqui-

The musical notation consists of two staves of square neumes on a four-line staff system. The first staff begins with a fermata over a note, followed by a series of neumes. The second staff begins with a note, followed by a series of neumes. Below the notation, the Latin text 'tas : iu- stus, et sanctus * Dómi-nus.' is written.

Orémus. D. Flectámus génuia. D. Leváte.

Oratio

Deus, celsitúdo humílium et fortitúdo rectórum, qui per sanctum Móysen púerum tuum ita erudíre pópulum tuum sacri cárminis tui decantatióne voluísti, ut illa legis iterátio fieret étiam nostra diréctio : * excita in omnem iustificatárum géntium plenitúdinem poténtiam tuam, et da lætitiam, mitigándo terrórem; * ut, ómnium peccátis tua remissióne delétis, quod denuntiátum est in ultiónem, tránseat in salútem. Per Dóminum nostrum.

DE PRIMA PARTE LITANIARUM

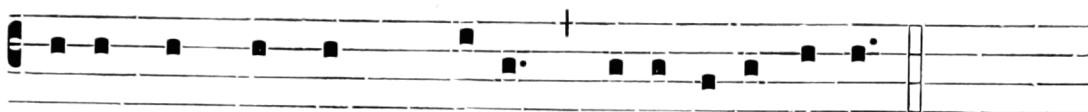
18. *His expletis, a duobus cantoribus, in medio chori genuflexis [seu, his deficientibus, ab ipso sacerdote, genuflexo in infimo gradu altaris a latere epistolæ], cantantur litaniæ sanctorum (quin tamen duplicentur) usque ad invocationem Propítius esto, omnibus genuflexis et respondentibus.*

19. *Postea, si ecclesia habet Fontem baptismaiem, ritus prosequitur ut infra n. 20. p. 382; secus vero ut infra n. 24, p. 395.*

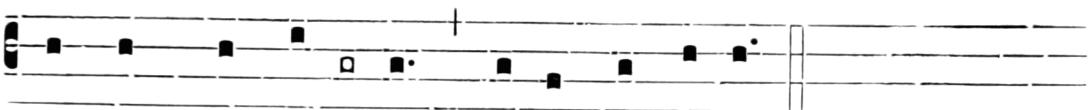
The musical notation consists of three staves of square neumes on a four-line staff system. The first staff begins with a large capital 'K' followed by a fermata over a note, then a series of neumes. The second staff begins with a note, followed by a series of neumes. The third staff begins with a note, followed by a series of neumes. Below the notation, the Latin text 'Y-ri- e, e-lé- i-son. ii. Christe, e-lé- i-son. ii. Ký- ri- e, e- lé- i-son. ii. Christe, audi nos. ii. Christe, exáudi nos. ii.' is written.

Ad vigiliam paschalem

381

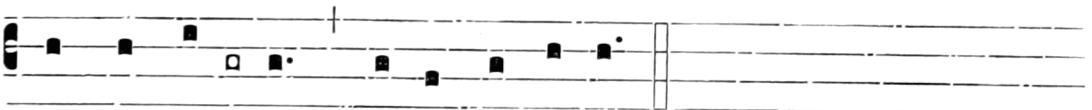
Pa-ter de cæ- lis, **D**e- us, mi-se- ré-re **no-**bis.
 Fili, Redémptor mundi, **D**e- us, mi-se- ré-re **no-**bis.
 Spíri- tus San-cte, **D**e- us, mi-se- ré-re **no-**bis.
 Sancta Trínitas, unus **D**e- us, mi- se- ré-re **no-**bis.

Sancta Ma- rí a,	<i>o-ra pro</i> no-bis.
Sancta De- i Gé-ne-trix,	<i>o-ra pro</i> no-bis.
Sancta Virgo vírgi-num	<i>o-ra pro</i> no-bis.
Sancte Mícha- él,	<i>o-ra pro</i> no-bis.
Sancte Gábri- el,	<i>o-ra pro</i> no-bis.
Sancte Rápha- él,	<i>o-ra pro</i> no-bis.

Omnes sancti Ange-li et Archángel-i, orá-te pro no-bis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, orá-te pro no-bis
Sancte Ioánnes Baptísta, o-ra pro no-bis
Sancte Ioseph, o-ra pro no-bis.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, o-rá-te pro no-bis.

Sancte Pe- tre, ora pro no-bis.

Sancte Paule,	ora.	Omnes sancti Mártires, oráte.
Sancte Andréa,	ora.	Sancte Silvéster, ora.
Sancte Ioánnes,	ora.	Sancte Gregóri, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ,	oráte.	Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Discípuli Dómini,	oráte.	Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Sancte Stéphane,	ora.	Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Laurénti,	ora.	Sancte Antóni, ora.
Sancte Vincénti,	ora.	Sancte Benedícte, ora.
		Sancte Domínice, ora.

Sancte Francíscus,	<i>ora.</i>	Sancta Cæcília,	<i>ora.</i>
Omnes sancti Sacerdótes		Sancta Agatha,	<i>ora.</i>
et Levítæ,	<i>oráte.</i>	Sancta Anastásia,	<i>ora.</i>
Omnes sancti Mónachi et		Omnes sanctæ Vírgenes et	
Eremítæ,	<i>oráte.</i>	Víduæ,	<i>oráte.</i>
Sancta María Magdaléna,	<i>ora.</i>	Omnes Sancti et Sanctæ	
Sancta Agnes,	<i>ora.</i>	Dei,	intercédite pro nobis.

DE BENEDICTIONE AQUÆ BAPTISMALIS

20. *Dum cantantur litaniæ sanctorum, vas aquæ baptismalis benedicendæ, et cetera omnia quæ ad benedictionem requiruntur, præparantur in medio chori, versus latus epistolæ, in conspectu fidelium.*

21. *In benedicenda aqua baptismali celebrans, stans coram populo, ante se habeat vas aquæ baptismalis benedicendæ, a dextris cereum benedictum, a sinistris alium subdiaconum, vel clericum [seu ministrantem] stantem cum cruce.*

Celebrans, iunctis manibus, in tono feriali A (vel in tono simplici antiquo) dicit :

¶. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, adésto magnæ pietatis tuæ mystériis, adésto sacraméntis : † et ad recreándos novos pôpulos, quos tibi fons baptísmatis párturit, spíritum adoptiónis emítte; * ut, quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur efféctu. Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus :

Elevans vocem in modum præfationis, prosequitur iunctis manibus :

P ER ómni- a sâe-cu-la sâe-cu-ló- rum. R. Amen. ¶. Dó-

mi-nus vo bísceum. R. Et cum spí- ri- tu tu- o. ¶. Sursum cor-

Ad vigiliam paschalem

383

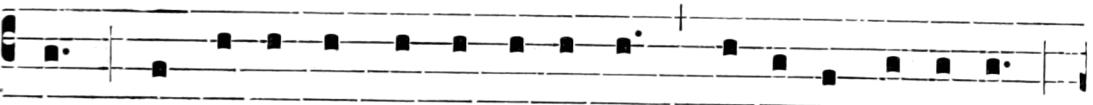
da. R. Habémus ad Dómi-num. V. Grá-ti- as agámus Dómi-

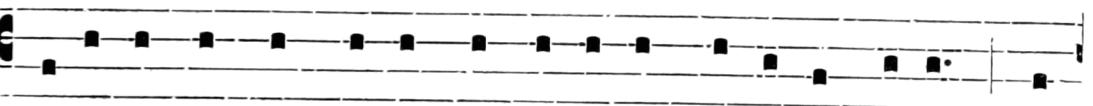
no De- o nostro. R. Dignum et iustum est.

V

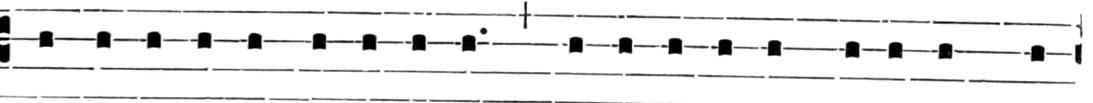
E-re dignum et iustum est, æquum et sa- lu-tá-

re, nos ti-bi semper et u-bique grá- ti- as á-ge- re :

Dómi-ne, sancte Pa-ter, omní-pot-ens æ-térne De- us : Qui

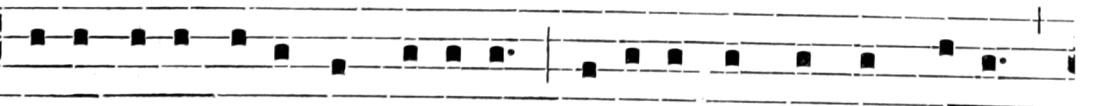
invi- sí- bi- li pot- énti- a sacramentó-rum tu- ó-rum mi-

ra-bí- li- ter o-pe- rá- ris ef-féctum : et li- cet nos tantis

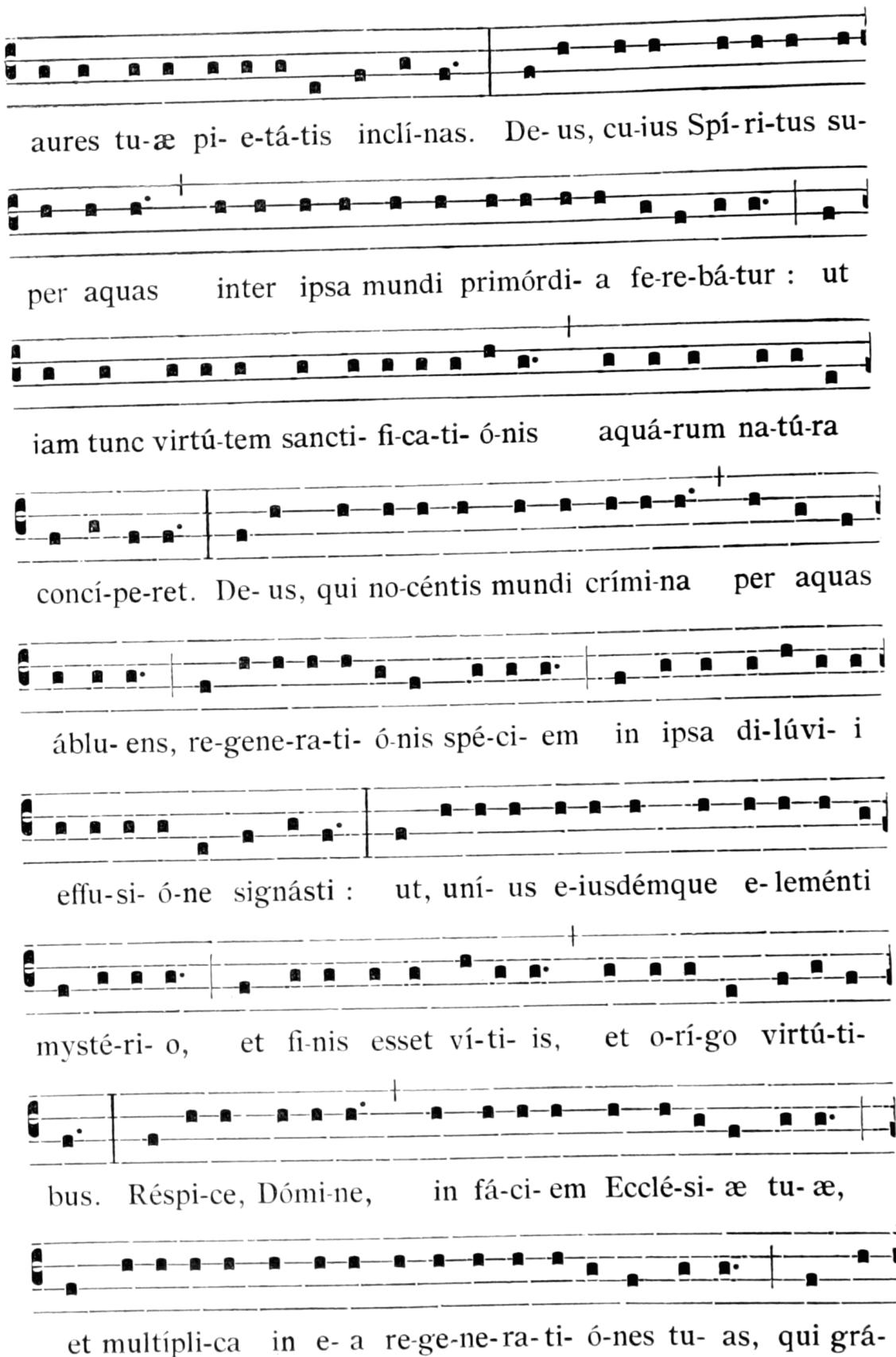

mysté- ri- is exsequéndis simus indígni : tu tamen grá-

ti- æ tu- æ dona non dé-se-rens, é- ti- am ad nostras pre-ces

aures tu-æ pi- e-tá-tis inclí-nas. De- us, cu-ius Spí- ri-tus su-
 per aquas inter ipsa mundi primórdi- a fe-re-bá-tur : ut
 iam tunc virtú-tem sancti- fi-ca-ti- ó-nis aquá-rum na-tú-ra
 concí-pe-ret. De- us, qui no-céntis mundi crími-na per aquas
 áblu- ens, re-gene-ra-ti- ó-nis spé-ci- em in ipsa di-lúvi- i
 effu-si- ó-ne signásti : ut, uní- us e-iusdémque e-leménti
 mysté-ri- o, et fi-nis esset ví-ti- is, et o-ri-go virtú-ti-
 bus. Réspi-ce, Dómi-ne, in fá-ci- em Ecclé-si- æ tu- æ,
 et multípli-ca in e- a re-ge-ne-ra-ti- ó-nes tu- as, qui grá-

ti- æ tu- æ afflu- éntis ímpe-tu lætí- fi-cas ci- vi- tå- tem
 tu- am : fontémque baptísma-tis á-pe-ris to-to orbe terrárum
 génti-bus innovándis : ut, tu-æ ma-iestá-tis impé-ri- o,
 sumat U-ni-gé-ni-ti tu- i grá-ti- am de Spí-ri-tu Sancto.

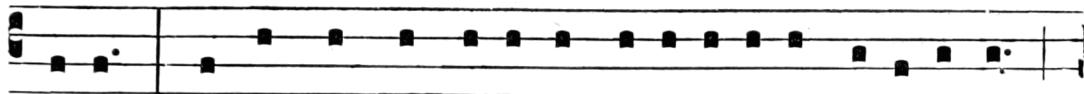
Hic celebrans in modum crucis aquam dividit manu extensa, quam statim linteo extergit, dicens :

Qui hanc aquam, re-gene-rándis homí-ni-bus præpa-rá-tam, arcá-
 na su- i númi-nis admixti- ó-ne fecúndet : ut, sancti- fi-ca-
 ti- ó-ne concépta, ab imma-cu-lá-to di-ví-ni fontis ú-te-ro,
 in no-vam re-ná-ta cre- a-tú-ram, pro-gé-ni- es cælestis emér-
 gat : et quos aut sexus in córpo-re aut ætas discérrnit

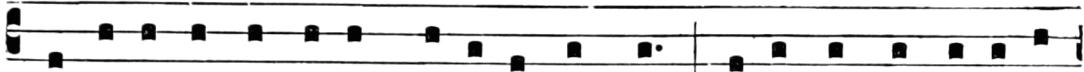
in témpo-re, omnes in unam pá-ri- at grá-ti- a ma-ter
infánti- am. Pro-cul ergo hinc, iubénte te, Dómi-ne, omnis
spí-ri- tus immúndus abscé-dat : pro-cul to-ta nequí- ti- a
di- abó- licæ fraudis absístat. Ni-hil hic lo-ci há-be- at
contrá-ri-æ virtú- tis admíxti- o : non insi- di- ándo circúm-
vo-let : non la-téndo subré-pat : non infi- ci- éndo corrúmpat.

Aquam manu tangit.

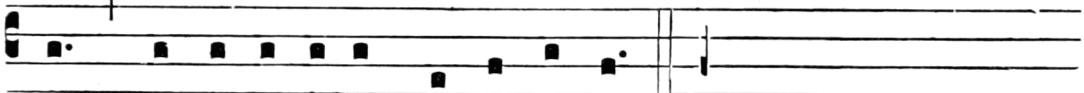
Sit hæc sancta et ínno-cens cre- a-tú-ra, lí-be-ra ab omni
impugna-tó-ris incúrsu, et to-tí- us nequí- ti- æ purgá-ta
discéssu. Sit fons vi-vus, aqua re-géne-rans, unda pu-rí-

fi-cans : ut omnes hoc lavácro sa-lu-tí-fe-ro di-lu- éndi,

o-pe-ránte in e- is Spí-ri-tu Sancto, perféctæ purga-ti- ó-

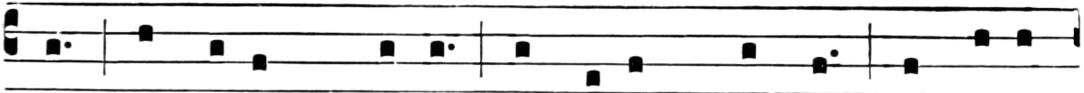

nis indulgénti- am consequántur.

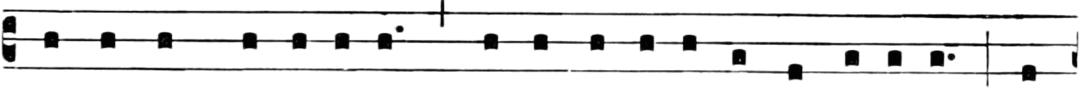
Facit tres cruces super aquam, dicens :

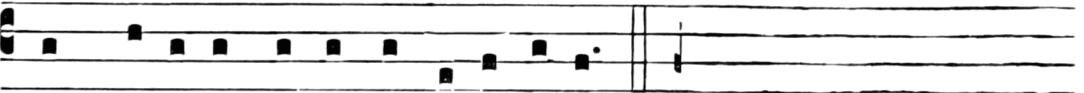
Unde be-ne-dí-co te, cre- a-tú-ra aquæ, per De- um **+** vi-

vum, per De- um **+** ve-rum, per De- um **+** sanctum : per De- um,

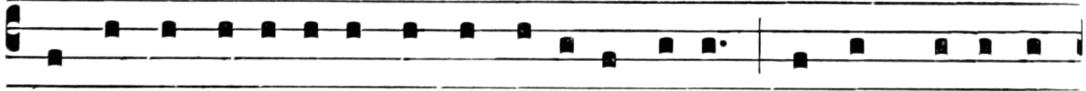

qui te in princí-pi- o verbo se-pa-rá-vit ab á-ri-da : cu-

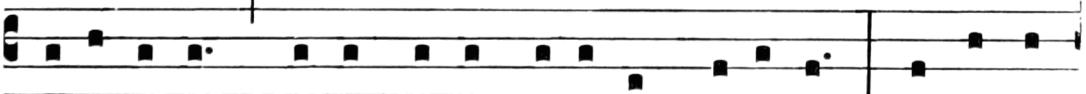

ius Spí-ri-tus su-per te fe-re-bá-tur.

Hic manu aquam dividit, et effundit eam versus quattuor mundi partes, dicens :

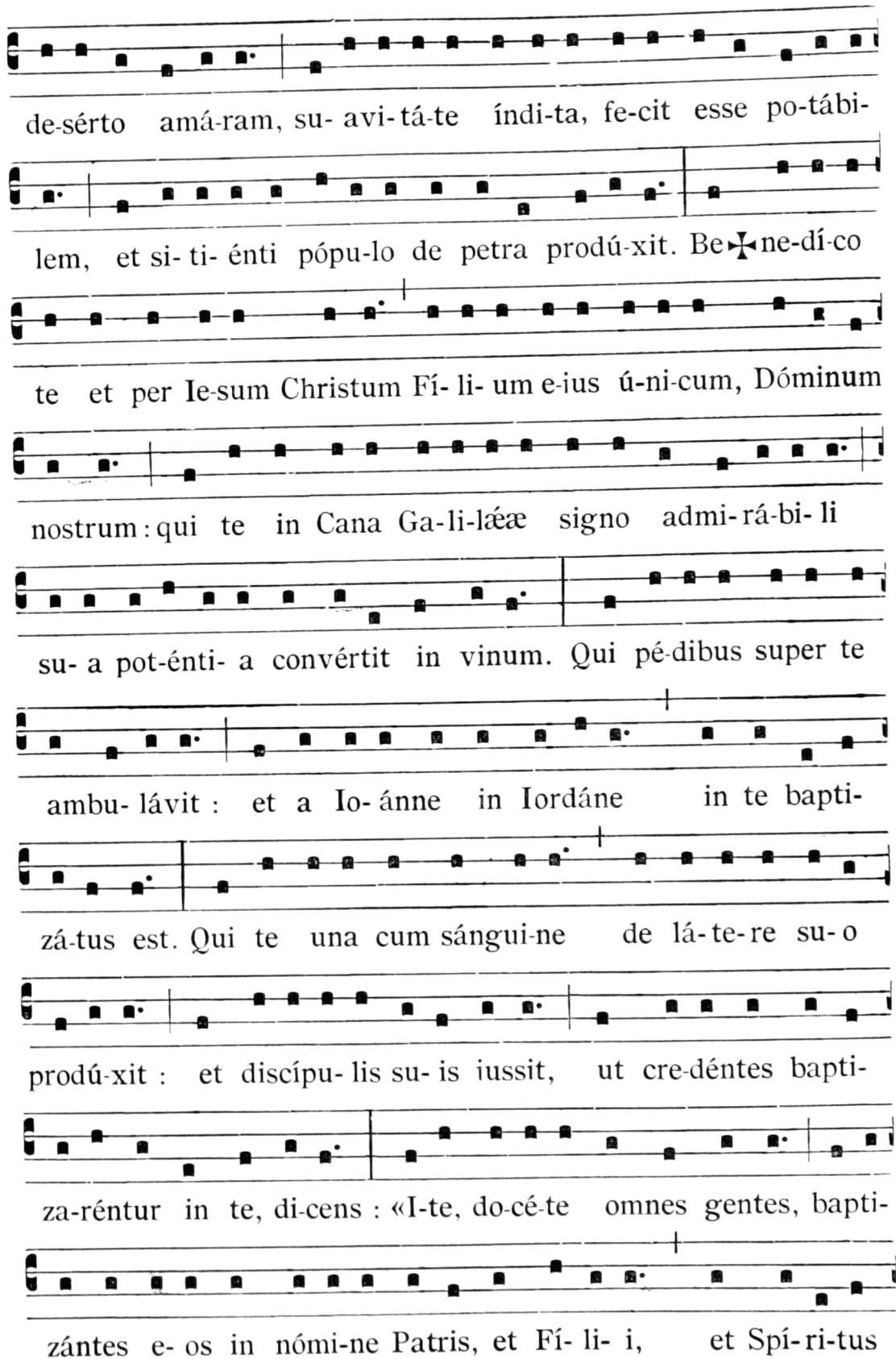

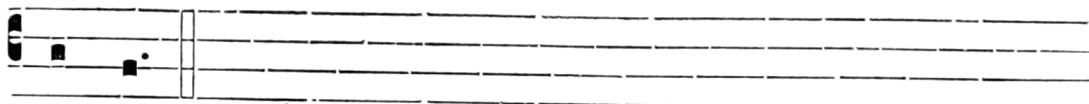
Qui te de pa-ra-dí-si fonte maná-re fe-cit, et in quáttu- or

flumí-ni-bus to-tam terram rigá-re præcé-pit. Qui te in

de-sérto amá-ram, su- avi-tá-te índi-ta, fe-cit esse po-tábi-
 lem, et si- ti- énti pôpu-lo de petra prodú-xit. Be+ne-dí-co
 te et per Ie-sum Christum Fí- li- um e-ius ú-ni-cum, Dóminum
 nostrum: qui te in Cana Ga-li-láe signo admi- rá-bi- li
 su- a pot-énti- a convértit in vinum. Qui pé-dibus super te
 ambu- lávit : et a Io- ánne in Iordáne in te bapti-
 zá-tus est. Qui te una cum sângui-ne de lá-te-re su-o
 prodú-xit : et discípu- lis su- is iussit, ut cre-déntes bapti-
 za-réntur in te, di-cens : «I-te, do-cé-te omnes gentes, bapti-
 zántes e- os in nômi-ne Patris, et Fí- li- i, et Spí- ri-tus

Sancti ».

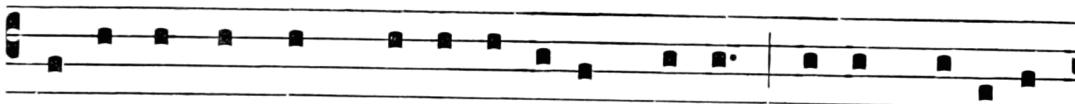
Mutat vocem, et prosequitur in tono lectionis.

Hæc nobis præcepta servántibus, tu, Deus omnípotens, clemens adésto : tu benígnus aspíra.

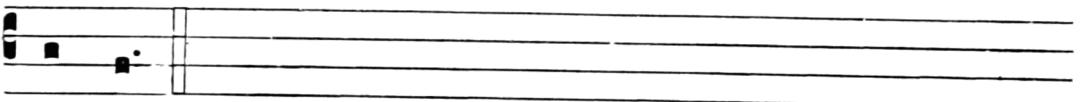
Halat ter in aquam in modum crucis, dicens :

Tu has símplices aquas tuo ore benedícito : ut præter naturálem emundatiómem, quam lavándis possunt adhibére corpóribus, sint étiam purificándis méntibus efficáces.

Hic celebrans paululum demittit cereum in aquam : et resumens tonum præfationis, dicit :

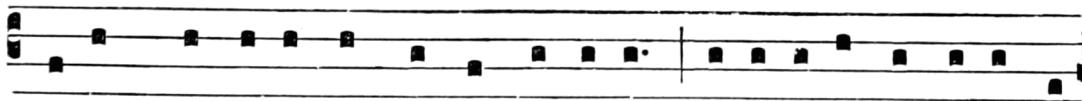

Descéndat in hanc ple-ni-tú-di-nem fontis virtus Spí-ri-tus

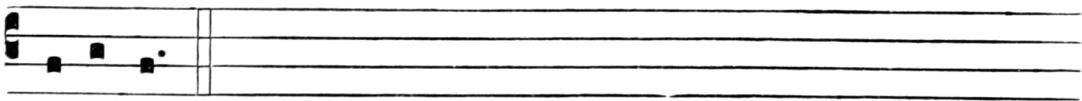

Sancti.

Deinde extractum cereum de aqua, iterum profundius mergit, aliquanto altius repetens : Descéndat, ut supra. Postea cereum rursus de aqua extractum, tertio immersens usque ad fundum, altiori adhuc voce repetit : Descéndat, ut supra. Et deinde sufflans ter in aquam, secundum hanc figuram ψ, prosequitur :

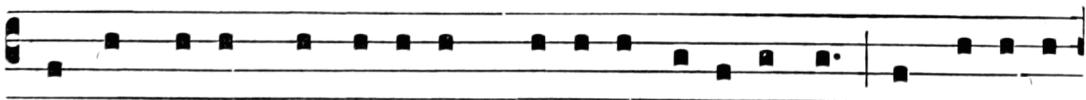

To-támque hu-ius aquæ substánti- am, rege-ne-rándi fœcúndet

efféctu.

Hic tollitur cereus de aqua, et prosequitur :

Hic ómni- um pecca-tó-rum máculæ de-le- ántur : hic na-túra

ad imág-i-nem tu- am cóndi-ta, et ad honó-rem su- i re-for-
má-ta princí- pi- i, cunctis ve-tustá-tis squa- ló-ribus emun-
dé-tur : ut omnis homo, sacraméntum hoc rege-ne-ra-ti- ó-
nis ingréssus, in veræ inno-cénti- æ novam infánti- am
renascá-tur.

Sequentia dicit legendo :

Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum : Qui ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem.
R/. Amen.

Deinde aliquis clericus [vel ministrans] accipit in vase aliquo de eadem aqua, ad aspergendum populum post renovationem promissionum baptisma-tis, ut infra, n. 25, p. 397, dicetur, et ad aspergendum in domibus et aliis locis.

His peractis, celebrans, qui benedicit fontem, infundit de Oleo catechu-menorum in aquam in modum crucis, intelligibili voce dicens :

Sanctificétur et fecundétur fons iste Oleo salútis renascéntibus ex eo, in vitam ætérnam. R/. Amen.

Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens :

Infúsio Chrísmatis Dómini nostri Iesu Christi, et Spíritus Sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis. R/. Amen.

Postea accipit ambas ampullas dicti Olei sancti, et Chrismatis, et de utroque simul in modum crucis infundendo, dicit :

Commixtio Chrismatis sanctificationis, et Olei unctionis, et aquae baptismatis, pariter fiat in nomine Pa**+**tris, et Fi**+**lii, et Spiritus **+** Sancti. R^y. Amen.

Tunc miscet ipsum Oleum cum aqua.

SACRAMENTUM BAPTISMI

Si aderunt baptizandi, eos baptizet more consueto, servatis tamen, si casus fert, iis quae in Instructione, II, 14, dicuntur.

Hoc in casu, celebrans immediate deponit paramenta violacea et assumit stolam et pluviale albi coloris, quae deinde retinet usque ad expletam renovationem promissionum baptismatis.

Ordo baptismi parvolorum

Celebrans interrogat, expresso nomine, baptizandum (singulos baptizandos), patrino respondente :

N. Credis in Deum Patrem omnipotentem, Creatorem caeli et terrae? R^y. Credo.

Credis in Iesum Christum, Filium eius unicum, Dominum nostrum, natum, et passum? R^y. Credo.

Credis et in Spiritum Sanctum, sanctam Ecclesiam catholicam, sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, et vitam aeternam. R^y. Credo.

Subinde, expresso nomine baptizandi, celebrans dicit (singulariter singulis) :

N. Vis baptizari?

Respondet patrinus : Volo.

Tunc patrino, vel matrina, vel utroque (si ambo admittantur) infantem tenente, celebrans vasculo seu urceolo accipit aquam baptismalem, et eam ter fundit super caput infantis in modum crucis, et simul verba pro-

Ordo baptismi adultorum

Celebrans interrogat electum (singulos, si plures) :

Quis vocaris?

Respondet : N.

Interrogat (singulos, si plures) :

N. Credis in Deum Patrem omnipotentem, Creatorem caeli et terrae? R^y. Credo.

Credis in Iesum Christum, Filium eius unicum, Dominum nostrum, natum, et passum? R^y. Credo.

Credis et in Spiritum Sanctum, sanctam Ecclesiam catholicam, sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, et vitam aeternam. R^y. Credo.

N. Quid petis?

Respondet : Baptismum.

Vis baptizari?

Respondet : Volo.

Tunc patrino, vel matrina, vel utroque (si ambo admittantur), admota manu, tenente seu tangente electum, vel electam, aperto capite, et laxatis a collo vestibus, inclinatum, celebrans vasculo seu urceolo haurit aquam baptismalem de vase,

ferens, semel tantum distincte et attente dicit (singulariter singulis) : et cum ea sub trina supra caput in modum crucis infusione baptizat electum, seu electam, in nomine Ssmae Trinitatis, sic dicens :

N. EGO TE BAPTIZO IN NOMINE PA + TRIS, fundit primo, ET FI + LII, fundit secundo, ET SPIRITUS + SANCTI, fundit tertio.

Si aqua, quæ ex capite baptizati defluit, non dilabatur in sacrarium Baptisterii, recipiatur in subiecta aliqua pelvi, et in illud post modum proiciatur.

Deinde intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem in summitate capitidis in modum crucis, dicens (singulariter singulis) :

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remisiónem ómnium peccatórum (*hic inungit*), ipse te líniat + Chrísmate salútis in eódem Christo Iesu Dómino nostro in vitam ætérnam.

R. Amen.

V. Pax tibi.

R. Et cum spíritu tuo.

Tunc bombacio, vel re simili, abs tergit pollicem et locum inunctum, et imponit capiti eius linteolum candidum loco vestis albae, dicens (singulariter singulis) :

Accipe vestem cándidam, quam pérferas immaculátam ante tríbunal Dómini nostri Iesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam.
R. Amen.

Postea dat ei, vel patrino, candalam accensam, dicens (singulariter singulis) :

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptís-
mum tuum : serva Dei mandáta, ut, cum Dóminus vénerit ad

Deinde celebrans intingit pollicem dexterum in sacro Chrismate, et perungit verticem electi (singulorum electorum) in modum crucis, dicens :

R. Amen.

V. Pax tecum.

R. Et cum spíritu tuo.

Tunc bombacio, vel re simili, pollicem tergit et imponit capiti electi chrismale, seu candidum linteolum, et dat illi vestem candidam, dicens (singulis, si plures) :

Et electus deponit priores vestes, et induitur novis albi coloris, vel saltē exteriore candida, quam a celebrante accepit.

Postea dat ei celebrans cereum seu candelam accensam in manu dextera, dicens (singulis, si plures) :

nuptias, possis occurrere ei una cum omnibus sanctis in aula caelesti et vivas in saecula saeculorum. R. Amen.

Ipse vero neophytus eundem cereum accensum manu tenet usque in finem praeterquam dum confirmatur.

Postea celebrans dicit (in plurali pro pluribus) :

N. Vade (Ite) in pace, et Dominus sit tecum (vobiscum).
R. Amen.

Si adsit episcopus, qui id legitime praestare possit, ab eo neophyti Sacramento Confirmationis initiantur.

Deinde celebratur Missa, cui neophyti intersunt, et Sanctissimam Eucharistiam devote suscipiunt.

22. *Benedictione et, si casus ferat, baptismo peracto, aqua baptismalis defertur processionaliter ad fontem. Celebrans cum benedictione thus ponit in thuribulo, et ordinatur processio hoc modo :*

Ritus solemnis

- a) præcedit thuriferarius,
- b) sequitur alius subdiaconus, vel clericus, cum cruce
- c) et cleris;
- d) deinde diaconus cum vase aquæ baptismalis, nisi conveniat ipsum ab acolythis portari;
- e) et celebrans tecto capite.

Ritus simplex

- [a) præcedit thuriferarius,
- b) sequuntur crucifer
- c) et ministrantes;
- d) deinde unus vel plures ministri, qui vas aquæ baptismalis gestant,
- e) et sacerdos tecto capite.]

Cereus vero paschalis remanet in loco suo; et interim cantatur sequens :

Canticum VIII

Psalmus 41, 2-4

S

Ic-ut cer- vus

* de-sí- de- rat

ad fontes

aquá- rum :

i- ta de- sí-de-rat á-nima

me- a ad te, De- us. V. Si- tí- vit á-nima
 me- a ad De- um vi- vum : quando
 vé ni- am, et appa- ré- bo ante fá-
 ci- em De- i me- i? V. Fu- é- runt
 mi-hi lácrimae me- æ panes di- e ac no-
 cte, dum dí-ci- tur mi-hi per síngu-los di-
 es : U- bi est * De- us tu- us?
 (Continues with a final line of music)

Aqua benedicta in fontem immissa, celebrans, manibus iunctis et in tono simplici, dicit :

V. Dóminus vobíscum.

Ry. Et cum spíritu tuo,

Orémus.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, respice propitiis ad devotionem populi renascéntis, qui sicut cervus, aquarum tuarum expetit fontem : † et concéde propitiis; ut fidei ipsius sitis, baptismatis mysterio, * animam corpisque sanctificet. Per Dóminum nostrum. R. Amen.

Et incensat fontem.

Tunc redeunt omnes in silentio in chorum, et datur initium renovationi promissionum baptismatis.

23. *Sicubi vero baptisterium exstat ab ecclesia separatum, et præferatur benedictionem aquæ baptismalis in ipso baptisterio fieri, post invocationem Sancta Trinitas, unus Deus, miserere nobis, descenditur ad fontem hoc modo :*

- a) *præcedit clericus cum cereo benedicto,*
- b) *sequitur alius subdiaconus cum cruce, vel crucifer, medius inter acolythos cum candelabris accensis,*
- c) *deinde clerus per ordinem,*
- d) *demum celebrans cum ministris sacris.*

Cantores vero et populus remanent in locis suis, et prosequuntur cantum litaniarum, repetitis, si opus est, invocationibus inde a Sancta María, ora pro nobis.

Benedictio aquæ baptismalis fit ut supra, his tantum mutatis : dum pergitur ad fontem, cantatur canticum Sicut cérvus, et celebrans, antequam intret ad benedictionem fontis, dicit orationem Omnipotens sempiterne Deus, respice propitiis, ut supra; postea procedit ad benedictionem fontis, n. 21, p. 382.

Benedictione peracta, et baptimate, si opus sit, collato, omnes redeunt in silentio in ecclesiam, et datur initium renovationi promissionum baptismatis.

DE RENOVATIONE PROMISSIONUM BAPTISMATIS¹

24. *Completa benedictione aquæ baptismalis, eiusque translatione ad fontem, vel, ubi benedictio locum non habuerit, post absolutam primam partem litaniarum, proceditur ad renovationem promissionum baptismatis, ad quam convenit ut omnes præter celebrantem eiusdemque ministros [ministrantes], candelas accensas in manibus teneant.*

¹ Renovatio promissionum baptismatis in lingua vernacula, 473.

25. Celebrans, depositis paramentis violaceis, assumit stolam et pluviale albi coloris; deinde, imposito thure, et facta incensatione cerei, stans iuxta illum, facie versus ad populum, vel ex ambone seu pulpito, incipit, ut sequitur :

Hac sacratissima nocte, fratres carissimi, sancta Mater Ecclésia, récolens Dómini nostri Iesu Christi mortem et sepultúram, eum redamándo vigilat; et, célébrans eiúsdem gloriósam resurrectiōnem, lætabúnda gaudet.

Quóniam vero, ut docet Apóstolus, consepúlti sumus cum Christo per baptísmum in mortem, quómodo Christus resurréxit a mórtuis, ita et nos in novitáte vitæ opórtet ambuláre; sciéntes, véterem hóminem nostrum simul cum Christo crucifíxum esse, ut ultra non serviámus peccáto. Existimémus ergo nos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo in Christo Iesu Dómino nostro.

Quapropter, fratres carissimi, quadragesimáli exercitatiōne absoluta, sancti baptísmatis promissiōnes renovémus, quibus olim Sátanæ et opéribus eius, sicut et mundo, qui inimícus est Dei, abrenuntiávimus, et Deo in sancta Ecclésia cathólica fidéliter servíre promísimus.

Itaque :

CELEBRANS : Abrenuntiátis Sátanæ?

OMNES : Abrenuntiámus.

CELEBRANS : Et ómnibus opéribus eius?

OMNES : Abrenuntiámus.

CELEBRANS : Et ómnibus pompis eius?

OMNES : Abrenuntiámus.

CELEBRANS : Créditis in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ?

OMNES : Crédimus.

CELEBRANS : Créditis in Iesum Christum, Fílium eius únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum?

OMNES : Crédimus.

CELEBRANS : Créditis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiómem, et vitam ætérnam?

OMNES : Crédimus.

CELEBRANS : Nunc autem una simul Deum precémur, sicut Dóminus noster Iesu Christus oráre nos dócuit :

OMNES : Pater noster...

CELEBRANS : Et Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui nos regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique nobis dedit remissiónem peccatórum, ipse nos custódiat grátia sua in eódem Christo Iesu Dómino nostro, in vitam ætérnam.

OMNES : AMEN!

Et aspergit populum aqua benedicta, extracta, ut supra dictum est n. 21, p. 390, in benedictione aquæ baptismalis; vel, ubi benedictio aquæ baptismalis locum non habet, aqua benedicta « ordinaria ».

26. Hæc allocutio et renovatio promissionum baptismatis fieri potest, ubique locorum, lingua vernacula; versione tamen ab Ordinario loci approbata.

DE ALTERA PARTE LITANIARUM

27. Renovatione promissionum baptismatis peracta, cantores [seu ipse sacerdos] incipiunt alteram partem litaniarum, inde ab invocatione Propítius esto, usque ad finem, omnibus genuflexis et respondentibus.

28. Celebrans vero et ministri, accedentes ad sacristiam, induuntur paramentis albi coloris pro Missa solemniter celebranda.

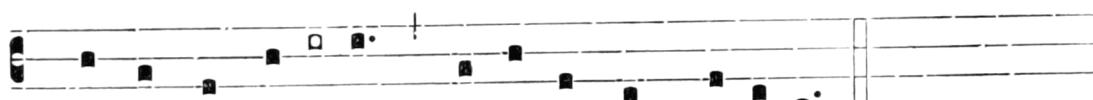
[28 a. Sacerdos vero et ministrantes accedunt ad sacristiam, ubi sacerdos induitur paramentis albi coloris, ministrantes vero sumunt vestes festivas, pro Missa cantata.]

Vel si, cantoribus deficientibus, ipse sacerdos litanias sanctorum decantare debeat, his absolutis, ad sacristiam accedat, cum ministrantibus, ad paramenta sumenda pro missa cantata, ut supra dictum est.]

29. Interim cereus paschalis reponitur in candelabrum suum, in latere evangelii, et altare paratur pro missa solemni, luminaribus accensis et floribus.

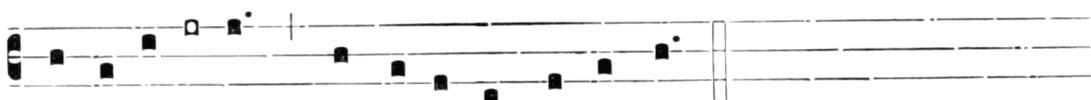

Pro-pí-ti- us esto, parce no- bis, Dómi-ne.
Pro-pí-ti- us esto, exáu-di nos, Dómi-ne.

Ab omni ma- lo, lí-be-ra nos, Dómi-ne.

Ab omni peccáto,	líbera nos, Dómine.
A morte perpéta,	líbera nos, Dómine.
Per mystérium sanctae incarnatiónis tuæ,	líbera nos, Dómine.
Per advéntum tuum,	líbera nos, Dómine.
Per nativitatétem tuam,	líbera nos, Dómine.
Per baptísum et sanctum ieíníum tuum,	líbera nos, Dómine.
Per crucem et passiónem tuam,	líbera nos, Dómine.
Per mortem et sepultúram tuam,	líbera nos, Dómine.
Per sanctam resurrectiónem tuam,	líbera nos, Dómine.
Per admirábilem ascensiónen tuam,	líbera nos, Dómine.
Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti,	líbera nos, Dómine.
In die iudíci,	líbera nos, Dómine.

Pecca-tó- res, te rogámus, audi nos.

Ut nobis parcás,	te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris,	te rogámus, audi nos.
Ut domnum apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris,	te rogámus, audi nos.
Ut inimícos sanctae Ecclésiae humiliare dignéris,	te rogámus, audi nos.

Ut régibus et príncipibus christiánis ' pacem et veram concórdiam
donáre *dignérис*, te rogámus, audi nos.
Ut nos metípsos in tuo sancto servítio ' confortáre et conserváre
dignérис, te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris ' sempitérna bona *retríbuas*,
te rogámus, audi nos.
Ut fructus terræ ' dare et conserváre *dignérис*,
te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis ' réquiem ætérnam donáre *dignérис*,
te rogámus, audi nos.
Ut nos exaudíre *dignérис*, te rogámus, audi nos.

Agnus De- i, qui tol-lis peccá- ta mundi, parce no-bis, Dó-
mi-ne. Agnus De- i, qui tol-lis peccá- ta mundi, exáudi
nos, Dómi-ne. Agnus De- i, qui tol-lis peccá- ta mundi,
mi-se-ré-re no-bis. Christe, audi nos. Christe, ex-áudi nos.

DE MISSA SOLEMNI VIGILIÆ PASCHALIS

1. In fine litaniarum, cantores solemniter incipiunt Kýrie, eléison, ut in missa moris est.

VIII

K Y-ri- e, * e- lé- i-son. iii. Chri- ste,
e- lé- i-son, iii. Ký- ri- e, e- lé- i-son. ii Ký-
ri- e, * e- lé- i-son.

Interim celebrans cum ministris, in paramentis albis [seu cum ministrantibus], accedit ad altare, et, facta ei debita reverentia, omissis psalmo Iúdica me, Déus, et confessione, statim ascendens, nihil dicens, osculatur illud in medio, et incensat more solito, etiam in ritu simplici si Missa in cantu celebratur.

2. Finitis a choro Kýrie, eléison, celebrans incipit solemniter Glória in excélsis, et pulsantur campanæ, servata tamen Instructione IV, 25; ac discooperiuntur imagines.

IV

G Ló-ri- a in excélsis De- o. Et in ter- ra pax
ho-mí-ni-bus bonæ vo-luntá- tis. Laudámus te. Be-ne- dí-

ci- mus te. Ado- rámus te. Glo- ri- fi- cámus te. Grá-
 ti- as á-gimus ti- bi propter magnam gló- ri- am tu- am.
 Dó-mi-ne De- us, Rex cæ-lé-stis, De- us Pa- ter omní- po-
 tens. Dómi-ne Fi- li u-ni-gé-ni-te, Ie- su Chri-ste. Dó-
 mi-ne De- us, Agnus De- i, Fí- li- us Pa-tris. Qui tol-
 lis peccá-ta mundi, mi-se-ré-re no- bis. Qui tol-lis peccá-
 ta mundi, súsci-pe depre-ca- ti- ó-nem nostram. Qui se-
 des ad déx- te-ram Pa-tris, mi-se-ré-re no- bis. Quó-ni- am
 tu so-lus sanctus. Tu so-lus Dó- mi-nus. Tu so-lus Altíssi-

mus, Ie-su Chri-ste. Cum Sancto Spí-ri-tu, in gló-ri-a
De-i Pa-tris. A-men

Postea celebrans (in tono solemni) dicit :

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Deus, qui hanc sacratíssimam noctem glória domínicæ Resurrecçãois illústras : * consérva in nova familiæ tuæ progénie adoptiónis spíritum, quem dedísti; ut, córpore et mente renováti, puram tibi exhíbeant servitútem. Per eúndem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum : † Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sáculórum.

R. Amen.

Et dicitur tantum hæc oratio.

In ritu simplici, si Missa in cantu celebratur, lector cotta indutus potest legere epistolam : celebrans, stans ad altare, auscultat.

3. Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Colossenses. 3, 1-4

Frátres : Si consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quæríte, ubi Christus est in déxtera Dei sedens : quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscónrita cum Christo in Deo. Cum Christus apparuerit, vita vestra : tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

4. *Finita epistola, omnes surgunt et celebrans incipit :*

A
L-le-lú- ia.

Et totum decantat ter, elevando vocem gradatim : et omnes post quamlibet vicem, in eodem tono, repetunt illud idem.

Postea cantores prosequuntur :

Psalmus 117, 1

v.

C Onfi-témi-ni Dó- mi- no, quó- ni- am
 bo-nus : quó- ni- am in saécu- lum mi- se-ri-
 cór-di- a * e- ius.

Non repetitur Allelúia.

Deinde dicitur :

Psalmus 116

viii

L Audá- te * Dó-mi-num, omnes gentes :
 et collau- dá- te e- um, o-
 mnes pó- pu- li. V. Quó-ni- am confir-

Ad missam vigiliæ

405

má- ta est su- per nos mi- se- ri- cór-di- a
e- jus : et vé-ri- tas Dómi- ni
ma- net * in ae-tér- num.

5. Ad evangelium non portantur luminaria, sed tantum incensum : petitur benedictio, et alia fiunt de more.

+ Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum. 28, 1-7

Vespere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlcrum. Et ecce terræmótus factus est magnus. Angelus enim Dómini descéndit de cælo : et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum : erat autem aspéctus eius sicut fulgur : et vestiméntum eius sicut nix. Præ timóre autem eius extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus : « Nolíte timére vos : scio enim, quod Iesum, qui crucifíxus est, quærítis : non est hic : surréxit enim, sicut dixit. Veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus. Et cito eúntes, dícite discípulis eius, quia surréxit : et ecce præcédit vos in Galiléam : ibi eum vidébitis. Ecce prædíxi vobis ».

Non dicitur Credo, sed finito evangelio celebrans dicit : Dóminus vobíscum, postea : Orémus. Non dicitur antiphona ad offertorium. Ad Lavábo dicitur Glória Patri.

6.

Secreta

Súscipe, quásumus, Dómine, preces pópuli tui, cum oblationibus hostiárum : ut paschálibus initiáta mystériis, ad æternitatis nobis medélam, te operánte, profícient. Per Dóminum.

PRÆFATIO

P

ER ómni- a sácu-la sácu-ló- rum. R̄. Amen. V. Dó-
 mi-nus vo-bís-cum. R̄. Et cum spí-ri-tu tu- o. V. Sursum cor-
 da. R̄. Habé-mus ad Dómi-num. V. Grá-ti- as agá-mus Dómi-
 no De- o nostro. R̄. Dignum et iustum est.

V

E-re dignum et iustum est, æquum et sa-lú- ta-re :
 Te qui-dem, Dómi-ne, omni témpo-re, sed in hac po-tíssi-
 mum nocte glo-ri- ó-si- us prædi- cá-re, cum Pascha nostrum
 immo-lá-tus est Christus. Ipse e-nim ve-rus est Agnus,

qui abstu-lit peccá-ta mundi. Qui mortem nostram mo-ri-

éndo destrú-xit, et vi-tam re-surgéndo re-pa-rá-vit.

Et íd-e-o cum Ange-lis et Archánge-lis, cum Thro-nis

et Domi-na-ti-ó-ni-bus, cumque omni mi-lí-ti-a cæ-léstis

ex-érci-tus, hymnum gló-ri-æ tu-æ cá-nimus, si-ne

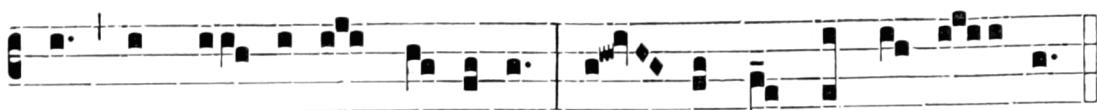
fi-ne di-céntes :

IV

S Anctus, * Sanctus, Sanctus Dómi-nus De-us Sá-

ba-oth. Ple-ni sunt cæ-li et ter-ra gló-ri-a

tu-a. Ho-sánna in ex-cél-sis. Be-ne-díctus qui ve-

7.

INFRA ACTIONEM

Communicantes, et noctem sacratissimam celebrantes Resurrectionis Domini nostri Iesu Christi secundum carnem : sed et memoriām venerantes, in primis gloriōsae semper Virginis Mariæ, Genetricis eiusdem Dei et Domini nostri Iesu Christi : sed et beatōrum Apostolōrum ac Mártyrum tuōrum, Petri et Pauli, Andréæ, Iacóbi, Ioánnis, Thomæ, Iacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis et Thaddæi : Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Ioánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni : et ómnium Sanctórum tuōrum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuae muniámur auxilio. *Iungit manus.* Per eúndem Christum Dominum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super oblata, dicit :

Hanc igitur oblationem servitútis nostræ, sed et cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto, tribuens eis remissionem ómnium peccatórum, quæsumus, Domine, ut placatus accípias : diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérra damnatióne nos éripi, et in electórum tuōrum iúbeas grege numerári. *Iungit manus.* Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Quam oblationem, etc., ut in Canone.

Dicitur Pax Domini sit semper vobiscum, sed pacis osculum non datur.

Agnus Dei non dicitur : et, omissa oratione Domine Iesu Christe, qui dixisti, dicuntur ceteræ orationes consuetæ Domine Iesu Christe, Fili Dei vivi, et Percéptio Córporis tui.

8. Post sumptionem Sacramenti, distributio communionis, purificatio et ablutio fiunt more solito; deinde pro LAUDIBUS dominicæ Resurrectionis in choro cantatur antiphona :

VI F

A L-le-lú- ia, * alle-lú- ia, alle- lú- ia.

Psalmus 150

L Audá-te Dómi-num in sanctis e- ius : * laudá-te e- um in firmaménto virtú- tis e- ius. Flexa : be-ne-so-nánti-bus : †

2. Laudáte eum in virtútibus eius, * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

3. Laudáte eum in sono tubæ, * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

4. Laudáte eum in týmpano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

5. Laudáte eum in cýmbalis besonántibus : † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

6. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

7. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

Anti- phona

Alle-lú- ia, * alle-lú- ia, alle- lú- ia.

Dominica Resurrectionis

Capitulum, hymnus et versus non dicuntur, sed statim celebrans in cantu incipit antiphonam ad Benedictus.

Ad Benedictus, antiphona VIII G

E T valde ma-ne * u-na sabba-tó- rum, vé-ni- unt ad
mo-numéntum, or-to iam so- le, al-le-lú- ia.

Deinde cantatur Benedictus, cum Glória Patri in fine, et fit incensatio, ut alias in Laudibus.

Canticum Zachariæ Lucæ 1, 68-79

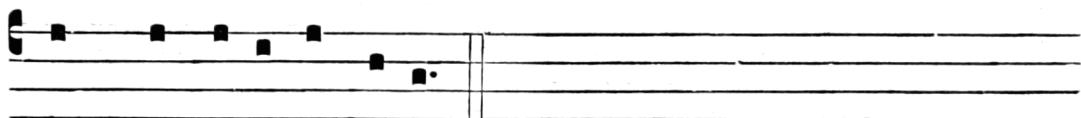
B E-ne- díctus Dómi-nus, De-us Isra- él, * qui- a vi-si-
tá-vit, et fe-cit red-empti- ó-nem ple-bis su- æ :

2. Et e- ré-xit cornu sa- lú-tis no-bis : * in domo Da-vid pú- e-
ri su- i.

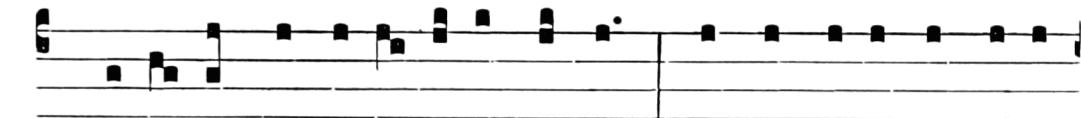
3. Sic-ut lo-cú-tus est per os sanctó-rum, * qui a sácu- lo

Ad missam vigiliæ

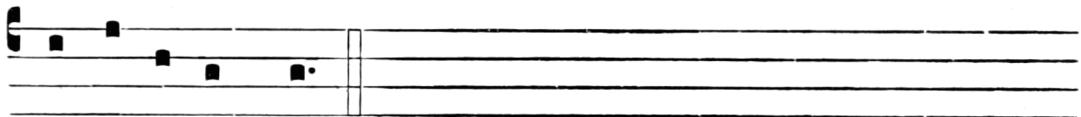
411

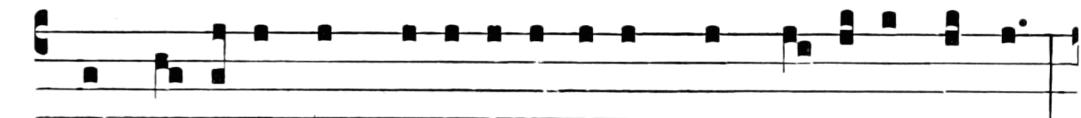
sunt propheta-rum e-ius :

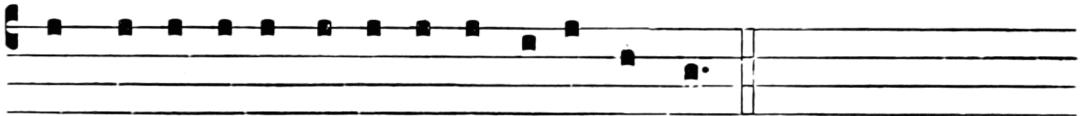
4. Sa-lú- tem ex in- i-mí-cis nostris, * et de manu ómni- um

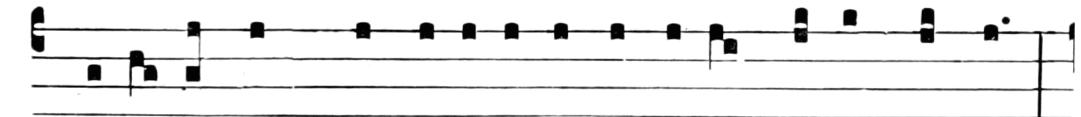
qui o-dé-runt nos :

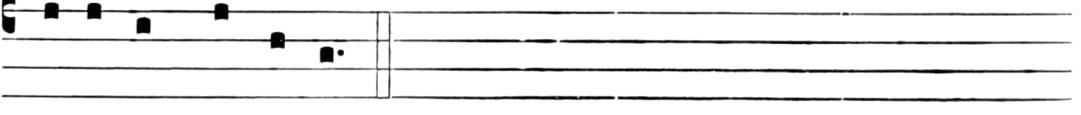
5. Ad fa- ci- éndam mi-se-ri-córdi- am cum pá-tribus nostris : *

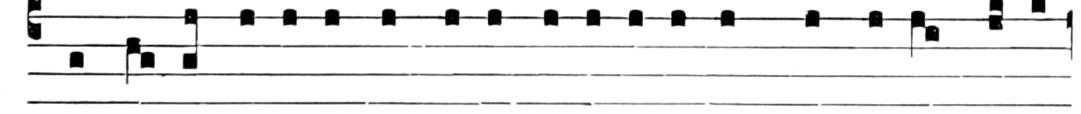
et memo-rá-ri testaménti su- i sancti.

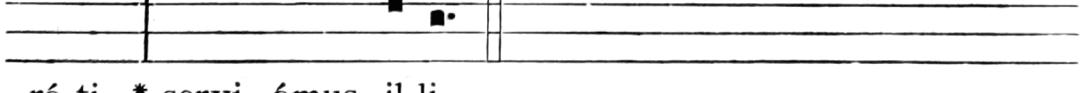
6. Iusu- rándum, quod iu-rávit ad Abraham, patrem nostrum, *

da-tú-rum se no-bis :

7. Ut si-ne timó-re, de manu in-imí-córum nostró-rum li-be-

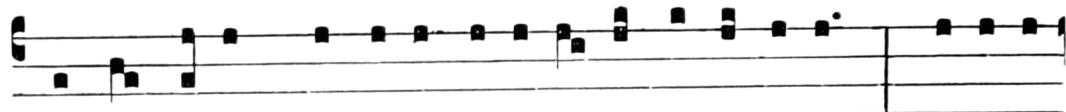

rá-ti, * servi- ámus il-li.

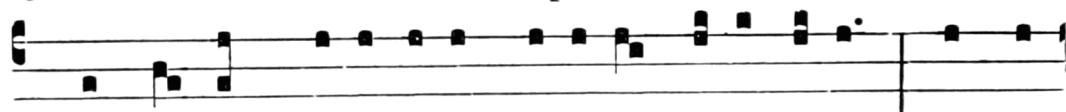
Dominica Resurrectionis

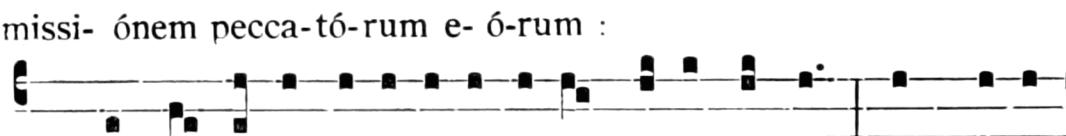
8. In sancti-tá-te, et iustí-ti- a co-ram ipso, * ómnibus di- é-
bus nostris. —

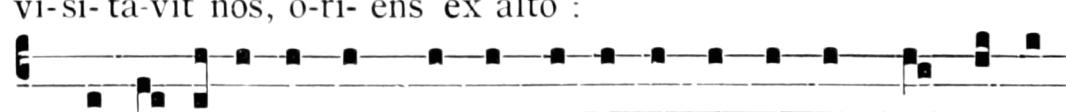
9. Et tu, pu- er, prophé-ta Altíssi-mi vo-cá-be-ris : * præ- í-bis
e-nim ante fá-ci- em Dómi-ni pa-rá-re vi- as e-ius.

10. Ad dandam sci- énti- am sa-lú-tis ple-bi e-ius : * in re-
missi- ónem pecca-tó-rum e- ó-rum :

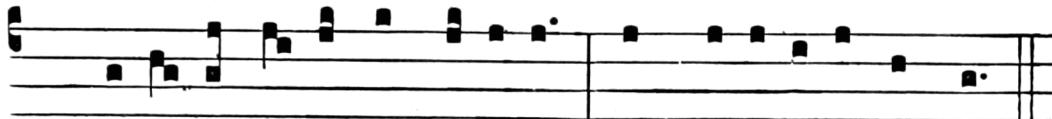
11. Per ví- sce-ra mi-se-ri-córdi- æ De- i nostri : * in quibus
vi-si- tá-vit nos, ó-ri- ens ex alto :

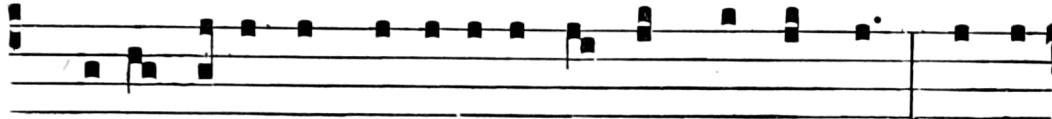
12. Il-lu-mi-ná-re his, qui in té-nebris et in umbra mor-tis
se-dent : * ad di-ri-géndos pedes nostros in vi- am pa-cis.

Ad missam vigiliæ

413

13. Gló-ri- a Pa-tri, et Fí- li- o, * et Spi- rí-tu- i Sancto.

14. Sic-ut e-rat in princí-pi- o, et nunc, et semper, * et in

säcu-la säcu-ló-rum. Amen.

Anti- Et valde mane u-na sabba-tó- rum, vé-ni- unt ad

monuméntum, or-to iam so- le, alle-lú- ia.

9. Repetita antiphona, celebrans dicit more solito :

¶. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Postcommunio seu Oratio

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritatis infúnde : * ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti, tua fáciás pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum : * Qui tecum vivit et regnat in unitáte eiúsdem Spíritus Sancti Deus...

10. Deinde celebrans dicit :

¶. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Et diaconus, vertens se ad populum, [seu ipse sacerdos], cantat :

VIII

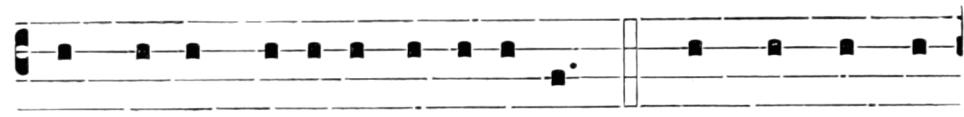
I

- te, míssa est, alle-lú- ia, alle- lú- ia.

Dé- o grá-ti- as, alle-lú- ia, alle- lú- ia.

Et celebrans, dicto Pláceat tibi, sancta Trínitas, dat benedictionem, more solito, et, omittedo ultimo evangelio, omnes revertuntur in sacristiam.

Ad benedictionem pontificalem

S

IT nomen Dómi-ni be-ne-díctum. R̄. Ex hoc nunc et

usque in sácu-lum. V. Adiu-tó-ri- um nostrum in nómi-ne

Dómi-ni. R̄. Qui fe-cit cæ-lum et terram.

B

Ene-dí- cat vos omní-po-tens De- us : Pa-ter, et

Fí-li- us et Spí-ri-tus Sanctus. R̄. Amen.

Officium dominicæ Resurrectionis prosequitur deinde cum Prima.

AD PRIMAM

V. Deus, in adiutorium, 421.

Hymnus

VIII

I

AM lu-cis orto sí-de-re, De-um pre-cémur súpli-

ces, Ut in di-úrnis ácti-bus Nos servet a no-cénti-bus.

Linguam refrénans téperet,
 Ne litis horror ísonet :
 Visum fovéndo cóntegat,
 Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
 Absístat et vecórdia :
 Carnis terat supérbiám
 Potus cibique párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
 Noctémque sors redúxerit,
 Mundi per abstinentiam.
 Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
 Eiúsque soli Fílio,
 Cum Spíritu Paráclito,
 Et nunc et in perpétuum. Amen.

Ant.

VIII G

A

N-ge-lus autem Dó-mi-ni * descéndit de cæ-lo,

et accé-dens revólvit lá-pi-dem, et se-dé-bat super e-um,

alle-lú-ia, alle-lú-ia. Eu o u a e.

Psalmus 118

Béati immaculáti in via : *
qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia eius : * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis eius ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas iustificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo quod dídici iudicia iustítiae tuæ.

Iustificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine : * doce me iustificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia iudícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In iustificatióibus tuis medi-tábor : * non oblíviscar sermónes tuos.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

Retríbue servo tuo, vivífica me : * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desiderare iustificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me opprórium et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur : *

servus autem tuus exercebatur
in iustificatiōnibus tuis.

Nam et testimónia tua me-
ditatio **mea** est : * et
consilium meum iustificatiōnes
tuæ.

Glória Patri, et **Fílio**, * et
Spirítui **Sancto**.

Sicut erat in princípio, et
nunc, et **semper**, * et in sácula
sæculórum. Amen.

Adhésit paviménto áнима
mea : * vivífica me secún-
dum *verbum tuum*.

Vias meas enuntiávi, et exau-
dísti me : * doce me iustifi-
catiōnes **tuas**.

Viam iustificatiōnum tuárum

instrue me : * et exercébor in
mirabílibus tuis.

Dormitávit áнима mea præ
tædio : * confírma me in *verbis*
tuis.

Viam iniquitatis ámove a
me : * et de lege tua miserére
mei.

Viam veritatis elégi : * iudí-
cia tua non *sum oblítus*.

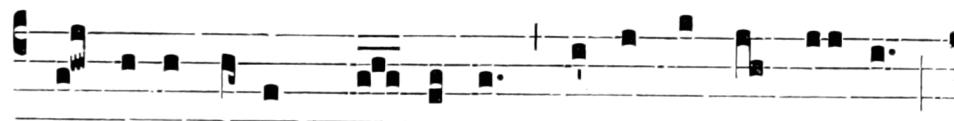
Adhæsi testimóniis tuis, **Dó-**
mine : * noli *me confundere*.

Viam mandatórum tuórum cu-
cúrri, * cum dilatásti *cor meum*.

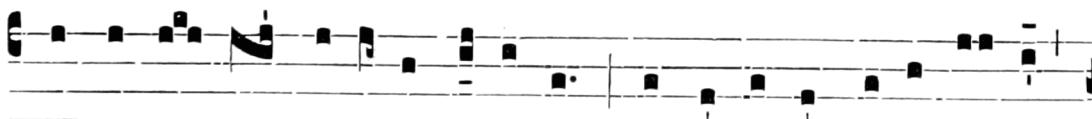
Glória Patri, et **Fílio**, * et
Spirítui **Sancto**.

Sicut erat in princípio, et
nunc, et **semper**, * et in sácula
sæculórum. Amen.

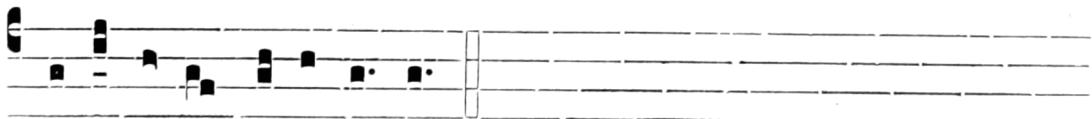
Anti-
phona

Ange-lus autem Dó- mi- ni descéndit de cæ- lo,

et accé- dens revólvit lá-pi-dem, et se-dé-bat super e- um,

alle- lú- ia, alle- lú- ia.

Capitulum

1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisibili, † soli Deo honor et
glória * in sácula sæculórum. Amen.

Ry. Deo grátias.

418-420 Dominica Resurrectionis

Dicto capitulo subiungitur :

¶. Exsúrge, Christe, ádiuva nos, allelúia.

R. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúia.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad*

¶. Et ne nos indúcas in tentatióinem.

R. Sed líbera nos a malo.

¶. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Dómine Deus omnípotens, qui ad principium huius diéi nos pervenire fecísti : † tua nos hódie salva virtúte; * ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam iustítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum : † qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sácula sáculórum. R. Amen.

¶. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

¶. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

¶. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

AD TERTIAM

D E- us, in adiu-tó- ri- um me- um inténde.

R. Dómi-ne, ad adiuvándum me festí-na. Gló-ri- a Patri, et

Fí- li- o, et Spi- rí- tu- i Sancto : Sic-ut e-rat in princí-
pi- o, et nunc, et semper, et in sáecu- la sáecu- ló-rum

Amen. Alle-lú- ia.

Hymnus

VIII N Unc Sancte no-bis Spí- ri-tus, Unum Patri cum Fí-
li- o, Digná-re promptus ínge-ri, Nostro re-fú-sus pécto-ri.
Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessióñem pésonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáculum.
Amen.

Ant.

vii c

E T ecce terræmō- tus * factus est magnus : ánge-
lus e-nim Dómi- ni descéndit de cæ-lo, al-le- lú- ia.
E u o u a e.

Psalmus

Legem pone mihi, Dómine,
viam iustificatiónum tuá-
rum : * et exquíram eam sem-
per.

Da mihi intelléctum, et scru-
tábor legem tuam : * et custó-
diam illam in toto córde meo.

Deduc me in sémitam man-
datórum tuórum : * quia ipsam
vólui.

Inclína cor meum in testimónia
tua : * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne ví-
deant vanitátem : * in via tua
vivífica me.

Státue servo tuo elóquium
tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum
quod suspicáta sum : * quia
iudicia tua iucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua :
* in aequitáte tua vivífica me.

Glória Patri, et Fílio, * et
Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et
nunc, et **semper**, * et in sǽcula
sæculórum. Amen.

Et véniat super me miseri-
códia tua, Dómine : *
salutáre tuum secúndum eló-
quium tuum.

Et respondébo exprobrántibus
mihi verbum : * quia sperávi
in sermóribus tuis.

Et ne áuferas de ore meo ver-
bum veritatis usquequáque : *
quia in iudiciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam
semper : * in sǽculum et in
sǽculum sǽculi.

Et ambulábam in latitúdine : *
quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis
tuis in conspéctu regum : * et
non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi : * et exercébar in iustificatióibus tuis.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper : * et in sæcula sæculórum. Amen.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea : * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque : * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui iudiciórum tuórum a sǽculo, Dómine : * et consoláatus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant iustificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine : * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia iustificatiónes tuas exquisívi.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper : * et in sæcula sæculórum. Amen.

Anti-
phona

The musical notation consists of two staves of square neumes on four-line red staves. The first staff begins with a large note, followed by a series of smaller notes. The second staff begins with a small note, followed by a series of larger notes. The lyrics 'Et ecce terræmōtus factus est magnus' are written below the staves.

Et ecce terræmōtus factus est magnus : ánge-
lus e-nim Dómi-ni descéndit de cæ-lo, al-le-lú- ia.

Capitulum

i Cor. 5, 7

Fratres : Expurgáte vetus ferméntum, † ut sitis nova conspér-sio, sicut estis ázymi. * Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus.

¶. Hæc dies quam fecit Dóminus, allelúia.

R. Exsultémus et lætémur in ea, allelúia.

Kýrie, eléison, etc, 23, *præter orationem*.

Dominica Resurrectionis

Oratio

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitatis nobis ádītum devicta morte reserásti: + vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, * étiam adiuvándo proséquere. Per eúndem Dóminum.

V. Be-ne-di-cámus Dómi-no. R/. De-o grá-ti-as.

¶ Ante Missam pontificalem :

II

B E-ne-di-cámus Dó-mi-no.

R/. De-o grá-ti-as.

Ad aspersionem aquæ benedictæ

¶ Aspersio aquæ benedictæ omittitur si abbas pontificaliter celebret.

Antiphona VIII

V I-di a-quam * egre-di-én-tem de tem-

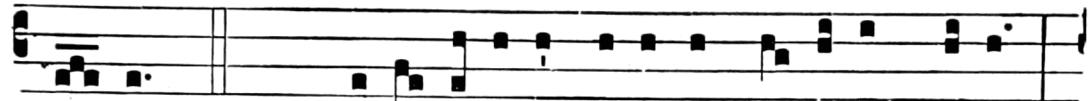
plo, a lá-te-re dex-trō, al-le-lú-ia : et

omnes, ad quos pervé-nit a-qua i-sta, sal-

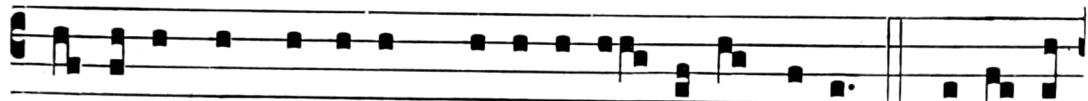
vi fa-facti sunt, et di-cent, al-le-lú-ia, al-le-

Ad aspersionem aquæ benedictæ

425

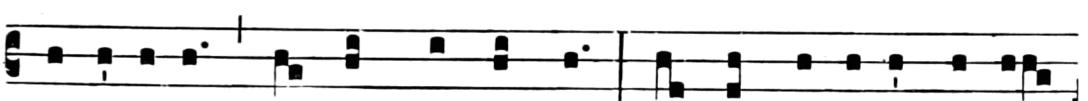
lú- ia. Ps. 117. Confí- témi-ni Dómi-no quó- ni- am bonus : *

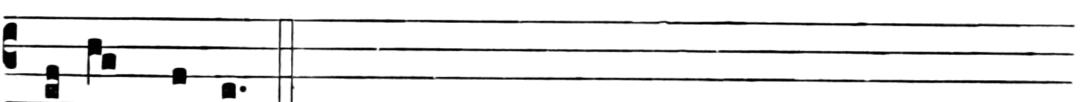
quó- ni- am in sæ-cu-lum mi-se-ri-cór- di- a e-ius. Gló- ri- a

Patri, et Fí- li- o, et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic- ut e-rat in

princí-pi- o, et nunc, et semper, et in sæ-cu-la sæ-cu-

ló-rum. Amen.

Repetitur Ant. Vidi aquam.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, allelúia.

R. Et salutáre tuum da nobis, allelúia.

℣. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

℣. et oratio in tono feriali B (*vel in tono simplici antiquo*).

℣. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Exáudi nos, Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus : † et míttete dignéris sanctum ángelum tuum de cælis : * qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habítantes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

In aliquibus locis

Ad processionem ante missam

IV

S

Al-ve, festa di-es, to-to ve-ne-rá-bi-lis ævo, Qua

De-us inférnum vi-cit et astra te-net.

Chorus repetit : Salve, festa dies.

1. Ecce renascéntis testá-tur grá-ti-a mundi Omni-a

cum Dómi-no dona redísse su-o. Salve.

2. Namque tri-umphánti post trísti-a tárta-ra Chri-sto

Undique fronde nemus, grámi-na flo-re favent. Salve.

3. Qui cru-ci-fíxus e-rat De-us, ecce per ómni-a regnat;

Dantque Cre- a- tó- ri cuncta cre- á-ta pre-cem. Salve.

4. Christe, sa-lus re- rum, bone Cóndi-tor atque Red-émptor,
U-ni-ca pro-gé-ni- es ex De- i- tát-e Patris. Salve.

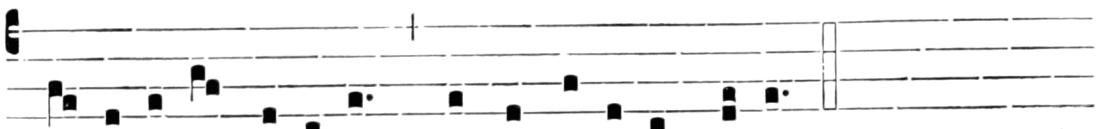
5. Qui genus humá-num cernens mersíssse pro-fundo, Ut
hóminem e-rí-pe-res, es quoque factus homo. Salve.

6. Fúne-ris exséqui- as pá-te-ris vi-tæ auctor et or-bis;
Intras mor-tis i-ter, dando sa-lú-tis o-pem. Salve.

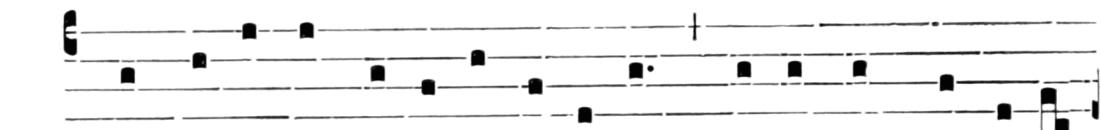
7. Trísti- a cessé-runt inférnæ víncu-la le- gis, Expavít-
que cha- os lúmi-nis o-re premi. Salve,

8. Pol-lí-ci-tam sed redde fi-dem, pre-cor, alma po-té-stas :

Tér-ti-a lux rédi-it, surge sepúlte me-us. Salve.

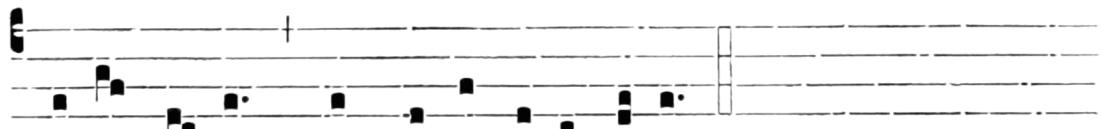
9. Non de-cet ut húmi-li túmu-lo tu-a membra tegán-

tur, Non pré-ti-um mundi ví-li-a saxa premant. Salve.

10. Solve ca-te-ná-tas infér-ni cárce-ris umbras, Et ré-

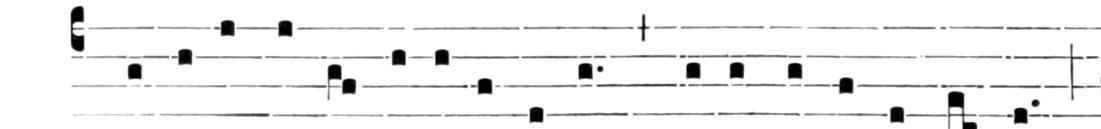
vo-ca sursum quidquid ad ima ru-it. Salve.

11. Redde tu-am fá-ci-em, ví-de-ant ut sáe-cu-la lu-men;

Redde di-em qui nos, te mo-ri-énte, fu-git. Salve.

12. Infe-rus insa-tu-rabí-li-ter cava gúttu-ra pandens,

Ad processionem ante missam

429

Qui rápu- it semper, fit tu- a præda, De- us. Salve.
 13. Rex sacer, ecce tu- i rádi- at pars magna tri- úmphi,
 Cum pu-ras á-nimas sacra lavácrā be- ant. Salve.
 14. Cándi-dus egré-di-tur ní- ti-dis exérci- tus undis, At-
 que ve-tus ví- ti- um purgat in amne novo. Salve.
 15. Fulgéntes á-nimas vestis quoque cándi-da signat, Et
 grege de ní- ve- o gáudi- a pastor habet. A-men.
S Al-ve, festa di- es, to-to vene-rá-bi-lis ævo, Qua
 De- us inférnum vi-cit et astra tenet.

Antiphona ad B. Mariam Virginem.

I

R E-gí-na cæ- li * læ-tá-re, alle- lú- ia : qui- a quem
 me-ru- í-sti portá-re, al-le- lú- ia : re-surréxit sic-ut di-xit,
 al-le- lú- ia : o- ra pro no- bis De- um, al-le- lú- ia.

V. Post partum, Virgo invioláta permansísti, allelúia.

R. Dei Génetrix, intercéde pro nobis, allelúia.

Orémus

Oratio

Grátiā tuā, quāsumus, Dómine, méntibus nostris infúnde : †
 Ut qui, ángelo nuntiánte, Christi Fílli tui incarnatióne
 cognóvimus, * per passióne ejus et crucem ad resurrectiónis
 glóriam perducámur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

AD MISSAM DIEI

Statio ad sanctam Mariam maiorem

Antiphona ad introitum IV

R

ESURRÉXI, * et adhuc te-cum sum,
al- le- lú- ia : po- su- í-sti su- per me ma-
num tu- am, al- le- lú- ia : mi- rá- bi- lis fa-
cta est sci- én-ti- a tu- a, alle- lú- ia,
al- le- lú- ia. Ps. Dómi-ne, pro-básti me et co-gnovísti
me : * tu cognó-vísti sessi- ónem me- am, et re-surrecti- ó-
nem me- am. Gló-ri- a Patri. E u o u a e.

Kýrie, eléison, 400, *vel ut sequitur* :

IV

K Y- ri- e, * e-lé- i-son. Ký- ri- e,
e-lé- i-son. Ký- ri- e, e-lé- i-
son. Chri- ste, e-lé- i-son. Christe,
e-lé- i-son. Chri- ste, e- lé- i-
son. Ký- ri- e, e- lé- i-son. Ký- ri-
e, e-lé- i-son. Ký- ri- e, *
** e- lé- i-son.

Glória in excélsis, 400, *vel ut sequitur* :

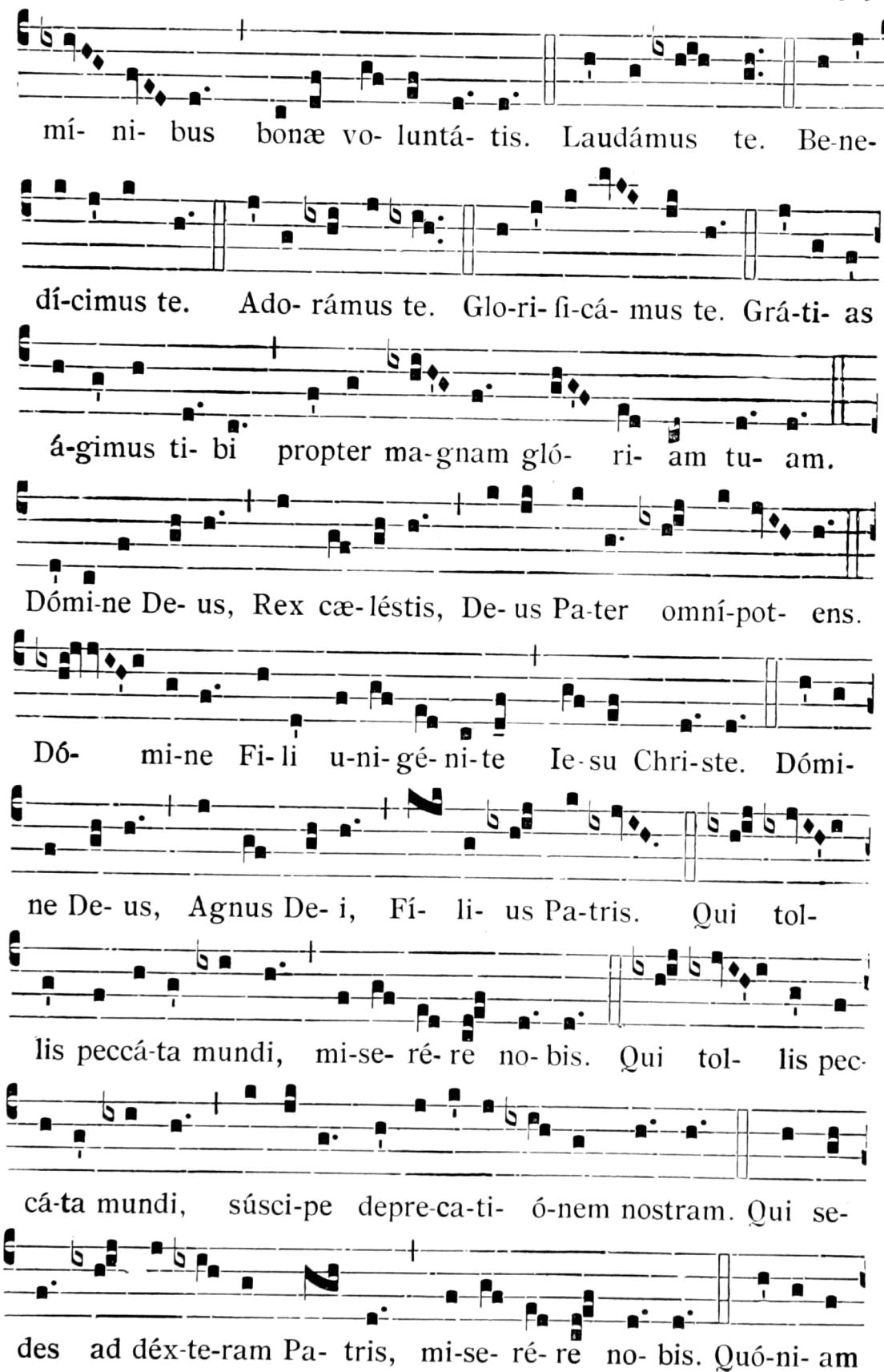
I

G Ló- ri- a in excélsis De- o. Et in terra pax ho-

Ad missam diei

433

mí- ni- bus bonæ vo- luntá- tis. Laudámus te. Be-ne-
 dí-cimus te. Ado- rámus te. Glo-ri- si-cá- mus te. Grá-ti- as
 á-gimus ti- bi propter ma-gnam gló- ri- am tu- am.
 Dómi-ne De- us, Rex cæ- léstis, De- us Pa-ter omní-pot- ens.
 Dó- mi-ne Fi- li u-ni- gé- ni-te Ie-su Chri-ste. Dómi-
 ne De- us, Agnus De- i, Fí- li- us Pa-tris. Qui tol-
 lis peccá-ta mundi, mi-se- ré- re no- bis. Qui tol- lis pec-
 cá-ta mundi, súsci-pe depre-ca-ti- ó-nem nostram. Qui se-
 des ad déx-te-ram Pa- tris, mi-se- ré- re no- bis. Quó-ni- am

tu so-
lus sanctus. Tu so-lus Dómi-nus. Tu so-lus Al- tís-
simus, Ie-
su Chri- ste. Cum Sancto Spí- ri- tu in gló-
ri- a De- i Pa- tris. A
men.

Oratio

Deus, qui hodiérra die per Unigénitum tuum, æternitatis nobis áditum devicta morte reserásti : * vota nostra, quæ præveniéndo aspirás, étiam adiuvándo proséquere. Per eúndem Dóminum.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Corinthios

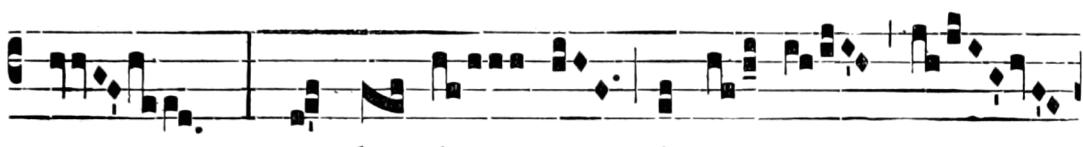
i Cor. 5, 7-8

Fratres : Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio, sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Itaque epulémur : non in ferménto véteri, neque in ferménto malitiæ, et nequitia : sed in ázymis sinceritatis et veritatis.

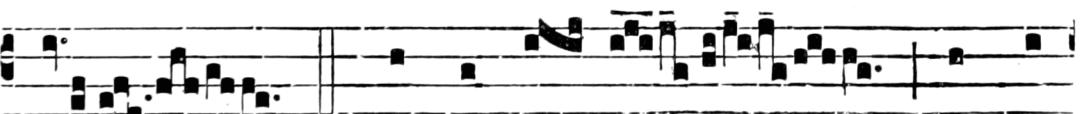
Graduale

Ps. 117, 24 et 1

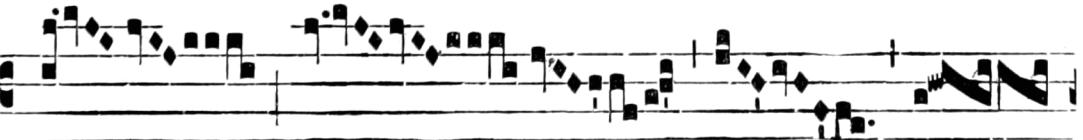
II
Hunc accepimus domini- es, * quam fe- cit
Dó- mi- nus : exsulté- mus,

VII

AL-le-lú- ia. * *ii.*

¶. Pascha no- strum immo-

lá-

tus est* Chri- stus.

Non repetitur Allelúia, sed statim additur :

Seq.

I
V

Ictimæ paschá-li laudes * ímmo-lent christi- áni.

Agnus redémit oves : Christus ínno-cens Patri re-conci-

li- ávit pecca-tó-res. Mors et vi-ta du- élo confli-xé-re

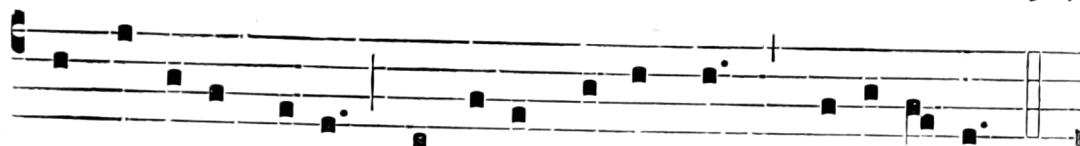
mi- rándo : dux vi-tæ mórtu- us, regnat vivus. Dic no-bis,

Ma-rí- a, quid vi-dísti in vi- a? Sepúlcrum Christi vivén-

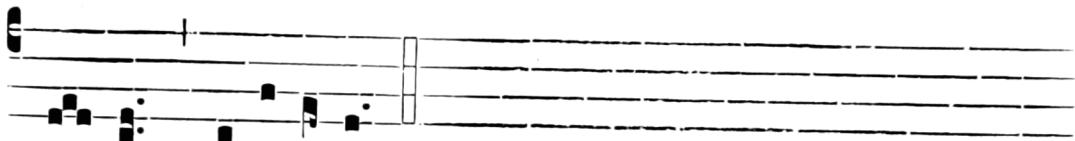
tis, et gló-ri- am vi-di re-surgéntis : Angé- li-cos testes,

sudá-ri- um, et vestes. Surré-xit Christus spes me- a : præ-

cé-det su- os in Ga-li- láe- am. Scimus Christum surre-xísse

a mórtu- is ve-re : tu no-bis, victor Rex, mi-se-ré- re.

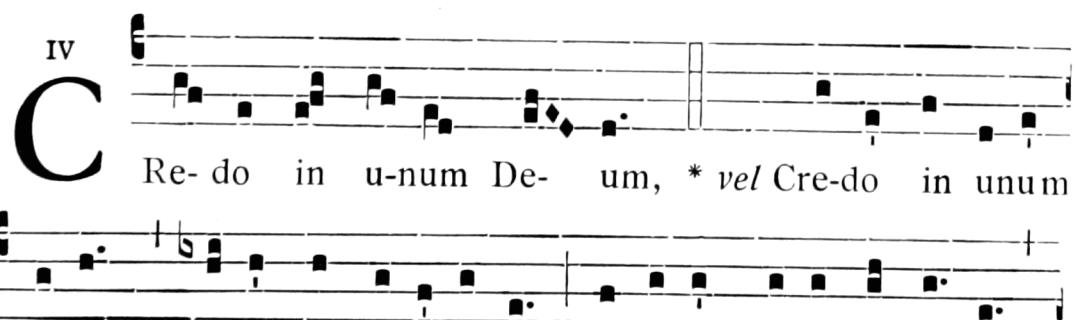
A-men. Alle-lú-ia.

+ Sequentia sancti Evangelii secundum Marcum, 16, 1-7

In illo tempore : María Magdaléne, et María Iacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Iesum. Et valde mane una sabbatórum, véniant ad monuméntum, orto iam sole. Et dicébant ad ívicem : « Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti? » Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem. Erat quippe magnus valde. Et introëúntes in monuméntum vidérunt iúvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt. Qui dicit illis : « Nolíte expavéscere : Iesum quáeritis Nazarénum, crucifíxum : surréxit, non est hic, ecce locus ubi posuérunt eum. Sed ite, dícite discípulis eius et Petro, quia præcédit vos in Galilæam : ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis ».

Credo I ut in dominica II Passionis, vel Credo V ut sequitur :

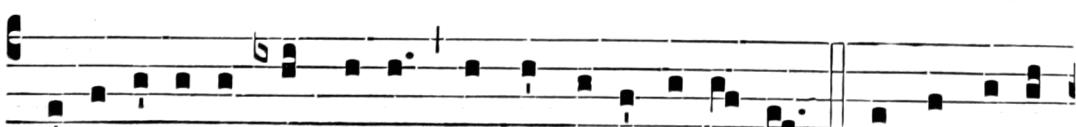
Credo V

Re- do in u-num De- um, * vel Cre-do in unum

De- um, * Patrem omni-pot-éntem, factó-rem cæli et terræ,

vi-si-bí-li- um ómni- um, et invi- si-bí-li- um. Et in unum

Dómi-num Ie-sum Christum, Fí-li- um De- i u-nigé-ni-tum.
 Et ex Patre na-tum ante ómni- a sáecu- la. De- um de
 De- o, lumen de lúmi-ne, De- um ve-rum de De- o ve- ro.
 Gé-ni-tum, non factum, consubstanti- á-lem Patri : per quem
 ómni- a facta sunt. Qui propter nos hómi-nes et propter
 nostram sa-lú- tem descéndit de cæ- lis. Et incarnátus est
 de Spí-ri-tu Sancto ex Ma-rí- a Vírgi- ne : Et ho-mo
 factus est. Cru-ci-fí-xus ét-i- am pro no-bis : sub Pónti- o
 Pi-lá-to passus, et se-púltus est. Et re-surré-xit térti- a

Ad missam diei

439

di- e, se-cúndum Scriptú- ras. Et ascéndit in cælum :
se-det ad déxte-ram Patris. Et í-te-rum ventú-rus est cum
gló-ri- a, iu-di-cá-re vi-vos et mórtu- os : cu-ius regni non
e-rit fi- nis. Et in Spí-ri-tum Sanctum, Dómi-num, et vi-vi-
fi-cántem : qui ex Patre Fi- li- óque pro-cé- dit. Qui cum
Patre et Fí- li- o simul ado-rá-tur, et conglo-ri- fi- cár-
tur : qui lo-cú-tus est per Prophé- tas. Et unam sanctam
cathó-li-cam et apostó- li-cam Ecclé-si- am. Confí-te- or
unum baptísma in remissi- ó-nem pecca- tó- rum. Et ex-

spécto re-surrecti- ó-nem mortu- ó-rum. Et vi-tam ventú-ri
sáecu-li. ** A-men.

Antiphona ad offertorium *Ps. 75, 9-10*

II

TEr-ra * tré-mu- it et qui- é- vit,
dum re-súrge-ret in iu-dí- ci- o De- us,
al- le- lú- ia.

Secreta

Súscipe, quásumus, Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum : ut paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, profícient. Per Dóminum.

Præfatio, 405, sed dicitur : in hac potíssimum die.

Sanctus, 406, vel ut sequitur :

I

SAn- ctus, * San- ctus San- ctus

Dómi-nus De- us Sába- oth. Ple-ni sunt cæli et ter- ra,
 gló- rí a tu- a. Ho-sánna in ex-cél- sis. Be-ne-
 díctus qui ve- nit in nó- mi-ne Dómi-ni. Hó-sanna
 in ex-cél- sis.

INFRA ACTIONEM

Communicantes, et diem sacratissimum celebrantes Resurrecciónis Dómini nostri Iesu Christi secundum carnem : sed et memóriam venerantes, in primis gloriósae semper Vírginis Maríæ, Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi : sed et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Iacóbi, Ioánnis, Thomæ, Iacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis et Thaddæi : Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Ioánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni : et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxilio. *Iungit manus.* Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super oblata, dicit :

Hanc ígitur oblationem servitútis nostræ, sed et cunctæ familiæ tū æ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto, tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quásumus, Dómine, ut placátus accípias : diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab

ætérrna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum iúbeas grege numerári. *Iungit manus.* Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblationem, etc., ut in *Canone missæ.*

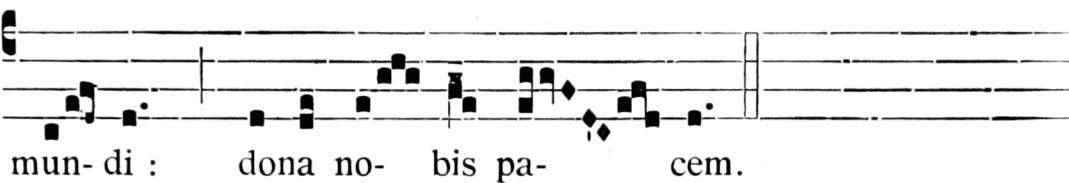
IV

Agnus De- i, * qui tol-lis peccá- ta mun- di : mi-se-
ré- re no- bis. Agnus De- i, * qui tol-lis peccá-
ta mun- di : mi-se-ré- re no- bis. Agnus De- i, *
qui tol-lis peccá- ta mun- di : do-na no- bis pa- cem.

Vel ad libitum :

IV

Agnus De- i, * qui tol- lis peccá- ta
mun- di : mi-se-ré- re no- bis. Agnus De- i, * qui
tol- lis pec-cá- ta mun- di : mi-se-ré- re no- bis.
Agnus De- i, * qui tol- lis pec-cá- ta

Antiphona ad communionem *i Cor. 5, 7-8*

VI

P Ascha nostrum * immo-lá-tus est Chri-
stus, al-le-lú- ia : í-ta- que e-pu- lé-
mur in á- zy- mis since- ri- tá-tis et ve-ri- tá- tis,
alle- lú- ia, alle- lú- ia, al-le- lú- ia.

Postcommunio

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde : † ut quos sacraméntis paschálibus satiásti, * tua fáciás pietáte concórdes. Per Dóminum.

Et diaconus, vertens se ad populum, [seu ipse sacerdos], cantat :

VIII

I - te, missa est, alle-lú- ia, alle- lú- ia.
De- o grá- ti- as, alle-lú- ia, alle- lú- ia.

¶ Ad benedictionem pontificalem, 414.

AD SEXTAM

V. Deus, in adiutorium, 421.

Hymnus

VIII

Rector pot-ens, ve-rax De-us, Qui témpe- ras re-rum
vi-ces, Splendó-re mane ínstru- is, Et ígni-bus me-rí-di- em.

Exstíngue flamas lítium,
Aufer calórem nójum,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáculum.

Amen.

Ant.

VIII c

E - rat au- tem * aspéctus e- ius sic- ut ful- gur :
vestiménta e- ius sic-ut nix, al-le- lú- ia, al-le-lú- ia.

Eu o u a e.

Psalmus

Pórtio mea, Dómine, * dixi
custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam
in toto corde meo : * miserére
mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et
convérти pedes meos in testi-
mónia tua.

Parátus sum, et non sum
turbátus : * ut custódiam man-
dáta tua.

Funes peccatórum circum-

pléxi sunt me : * et legem tuam non sum oblitus.

Média nocte surgébam ad confitendum tibi, * super iudicia iustificatiōnis tuae.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te : * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra : * iustificatiōnes tuas doce me.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper : * et in sácula sacerdórum. Amen.

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplinam, et sciéntiam doce me : * quia mandátis tuis créddi.

Priúsqam humiliárer ego de líqui : * propterea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu : * et in bonitáte tua doce me iustificatiōnes tuas.

Multiplicáta est super me iniqüitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrútabor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum : * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me : * ut discam iustificatiōnes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper : * et in sácula sacerdórum. Amen.

Manus tuae fecérunt me, et plasmavérunt me : * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia áequitas iudicia tua : * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiōnes tuae, et vivam : * quia lex tua meditatio mea est.

Confundántur supérbi, quia iniúste iniquitátem fecérunt in me : * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te : * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in iustificatiōibus tuis, * ut non confúndar.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper : * et in sácula sacerdórum. Amen.

Anti-phona

E-rat au- tem aspéctus e- ius sic- ut ful- gur :
vestiménta e- ius sic-ut nix, al-le- lú- ia, al-le-lú- ia.

Capitulum

1 Cor. 5, 8

Itaque epulémur : † non in ferménto véteri, neque in ferménto malitiæ et nequitiæ, * sed in ázymis sinceritatis et veritatis.

V. Hæc dies quam fecit Dóminus, allelúia.

R. Exsultémus et lætémur in ea, allelúia.

Oratio ut infra, 448.

AD NONAM

V. Deus, in adiutorium, 421.

Hymnus

VIII

R E-rum, De- us, tenax vi-gor, Immó-tus in te pér-
ma-nens, Lu-cis di- úrnæ témpo-ra Succéssi-bus de-térmi-nans.

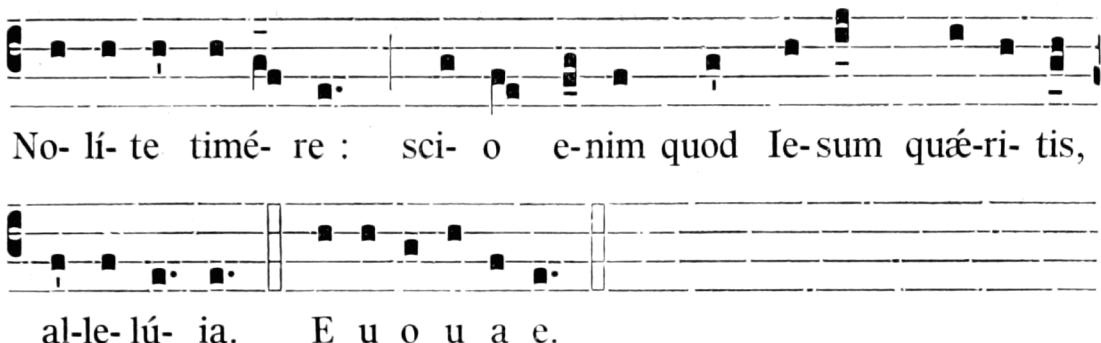
Largíre clarum vespere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmíum mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáculum.
Amen.

Ant.

VIII G

R Espóndens autem án-ge-lus * di-xit mu- li- é-ri-bus :

Psalmus

Defecit in salutáre tuum
ánima **mea** : * et in
verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in eló-
quium **tuum**, * dicéntes : Quan-
do consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in
pruína : * iustificatiónes tuas
non *sum oblitus*.

Quot sunt dies servi **tui**? *
quando fácies de persequéntibus
me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui fabu-
latiόnes : * sed non *ut lex tua*.

Omnia mandáta tua véritas : *
iníque persecuti sunt me, **ádiuva** me.

Paulo minus consummavé-
runt me in **terra** : * ego autem
non derelíqui mandáta **tua**.

Secúndum misericórdiam tu-
am vivífica me : * et custódiam
testimónia *oris tui*.

Glória Patri, et **Fílio**, * et
Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et
nunc, et **semper**, * et in sácula
sæculórum. Amen.

In æténum, **Dómine**, * ver-
bum tuum pérmanet *in*
cælo.

In generatióne et generatió-
nem véritas **tua** : * fundásti
terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat
dies : * quóniam ómnia sérviant
tibi.

Nisi quod lex tua meditatio
mea est : * tunc forte periíssem
in humilitáte **mea**.

In æténum non oblívscar
iustificatiónes **tuas** : * quia in
ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum **me**
fac : * quóniam iustificatiónes
tuas *exquisívi*.

Me exspectavérunt peccatóres
ut pérderent me : * testimónia
tua *intelléxi*.

Omnis consummatiónis vidi
finem : * latum mandátum **tuum**
nimis.

Glória Patri, et **Fílio**, * et
Spirítui Sancto.

Sicut erat in principio, et
nunc, et **semper**, * et in sácula
sæculórum. Amen.

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine! * tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudéntem me fecisti mandáto tuo : * quia in aeternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi : * quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi : * quia mandata tua quæsivi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos : * ut custódiam verba tua.

A iudiciis tuis non declinavi : * quia tu legem posuisti mihi.

Quam dulcia fáucibus meis eloquia tua! * super mel ori meo.

A mandatis tuis intellexi : * propterea odívi omnem viam iniquitatis.

Glória Patri, et Fílio, * et Spíritui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sǽculorum. Amen.

Anti-phona

Respóndens autem án-ge-lus di-xit mu- li- é-ri-bus :

No- lí- te timé- re : sci- o e-nim quod Ie-sum quæ-ri- tis,

al-le- lú- ia.

Capitulum

Coloss. 3, 1-2

Si consurrexistis cum Christo, † quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens : * quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram.

V. Hæc dies quam fecit Dóminus, allelúia.

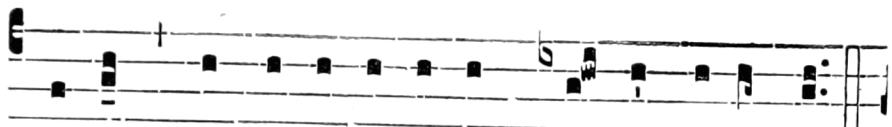
R. Exsultémus et lætémur in ea, allelúia.

Oratio

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum aëternitatis nobis áditum devicta morte reserásti : † vota nostra, quæ præveniendo aspíras, * étiam adiuvándo proséquere. Per eúndem Dñum.

AD VESPERAS

D

E-US, in adiu-tó-ri- um me- um inténde.

Ry. Dómi-ne, ad adiuvándum me festí-na Gló-ri- a Patri,

et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Sic-ut e-rat in princí-

pi-o, et nunc, et semper, et in sáe-cu-la sæ-cu-ló-rum.

Amen. Al-le-lú- ia.

1 antiphona VIII G

A

N-ge-lus autem Dó-mi-ni * descéndit de cæ-lo,

et accé-dens revólvit lá-pi-dem, et se-débat super e- um,

alle-lú- ia, alle-lú- ia.

Psalms 109

DI-xit Dómi-nus Dómi-no **me-** o : * Se-de a *dextris*
me- is.

2. Donec ponam inimicos **tuos**, * scabéllum *pedum tuórum*.
3. Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex **Sion** : * domináre in médio inimicórum *tuórum*.
4. Tecum principíum in die virtútis tuæ in splendóribus **sanctórum** : * ex útero ante luciferum **génui** te.
5. Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in æténum secúndum órdinem **Melchísedech**.
6. Dóminus a dextris **tuis**, * confrégit in die iræ *suæ reges*.
7. Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in *terra multórum*.
8. De torrénte in via **bibet** : * proptérea exaltábit **caput**.
9. Glória Patri, et **Fílio**, * et *Spirítui Sancto*.
10. Sicut erat in principio, et nunc, et **semper**, * et in sácula *sæculórum*. Amen.

Anti-phona Ange-lus autem Dó- mi-ni descéndit de cæ- lo,
 et accé- dens revólvit lá-pi-dem, et se-dé-bat super e- um.
 alle-lú- ia, alle-lú- ia.

2 ant.

VII c

E

T ecce terræmō-tus * factus est magnus : ánge-
 lis e-nim Dómi-ni descéndit de cæ-lo, alle- lú- ia.

Psalmus 110

C

On-si-té-bor ti-bi, Dómine, in to-to **cor-de me-** o : *
 in consí-li- o iustó-rum et congre-ga- ti- ó- ne.

Flexa : su- ó-rum, †

2. Magna ópera Dómini : * exquisítá in omnes voluntátes eius.
3. Conféssio et magnificéntia opus eius : * et iustitia eius manet in sǽculum sǽculi.
4. Memóriam fecit mirabílium suórum, † misericors et misérátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.
5. Memor erit in sǽculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :
6. Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum eius véritas et iudícium.
7. Fidélia ómnia mandáta eius : † confirmáta in sǽculum sǽculi : * facta in veritáte et æquitáte.
8. Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in æténum testaméntum suum.
9. Sanctum et terríbile nomen eius : * inítiu sapientiae timor Dómini.

10. Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio eius manet in sáculum sáculi.

11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

Anti-
phona

Et ecce terræmótus factus est magnus : ánge-

lus e-nim Dómi-ni descéndit de cæ-lo, alle-lú- ia.

3 ant.
VIII c

E - rat au-tem * aspéctus e-ius sic- ut ful-gur : vesti-

ménta e- ius sic-ut nix, alle-lú- ia, alle-lú- ia.

Psalmus 111

B

E- á-tus vir qui timet Dómi-num : * in mandá-tis

e- ius vo-let ni- mis. Flexa : cómmo-dat †

2. Potens in terra erit semen eius : * generátio rectórum benedicéatur.

3. Glória et divítiae in domo eius : * et iustítia eius manet in sáculum sáculi.

4. Exórtum est in ténebris lumen **r**ectis : * misericors, et miserátor, et **i**ustus.

5. Iucúndus hómo qui miserétur et cōmodat, † dispónet sermónes suos in iudício : * quia in ætérnum non commovébitur.

6. In memória ætéerna erit **i**ustus : * ab auditíone mala *non timébit*.

7. Parátum cor eius speráre in Dómino, † confirmátum est cor eius : * non commovébitur donec despíciat inimícos **s**uos.

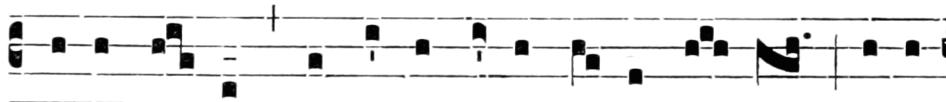
8. Dispérsit, dedit paupéribus : † iustitia eius manet in sǽculum **s**aeculi : * cornu eius exaltábitur in **g**lória.

9. Peccátor vidébit, et irascétur, † déntibus suis frémet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

10. Glória Patri, et **F**ílio, * et Spirítui **S**áncto.

11. Sicut erat in princípio, et nunc, et **s**emper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Anti-
phona

E-rat au- tem aspéctus e-ius sic- ut ful- gur : vesti-

ménta e- ius sic-ut nix, alle- lú- ia, alle-lú- ia.

4 ant.
VIII G

R

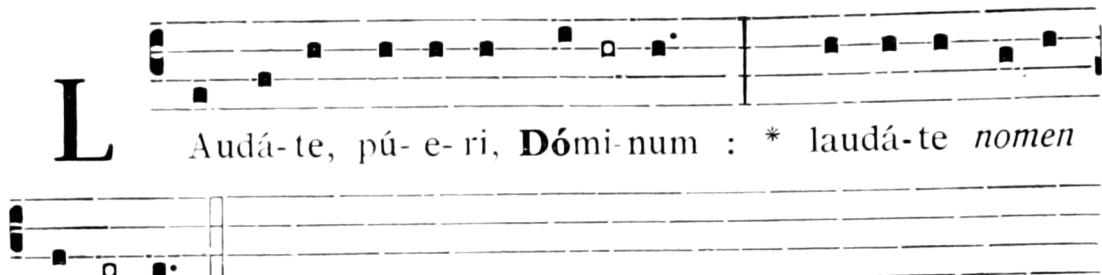
Espóndens autem an-ge- lus * di-xit mu- li- é- ri-

bus : No-lí-te timé- re : sci- o e-nim quod Ie-sum quáe-ri- tis

alle-lú- ia.

Psalmus 112

L Audá-te, pú- e- ri, Dómi-num : * laudá-te *nomen*
Dómi- ni.

2. Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque
in sáculum.

3. A solis ortu usque ad occásum, * laudábile *nomen Dómini.*

4. Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos
glória eius.

5. Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et
humília respicit in cælo et in terra?

6. Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

7. Ut collocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli
sui.

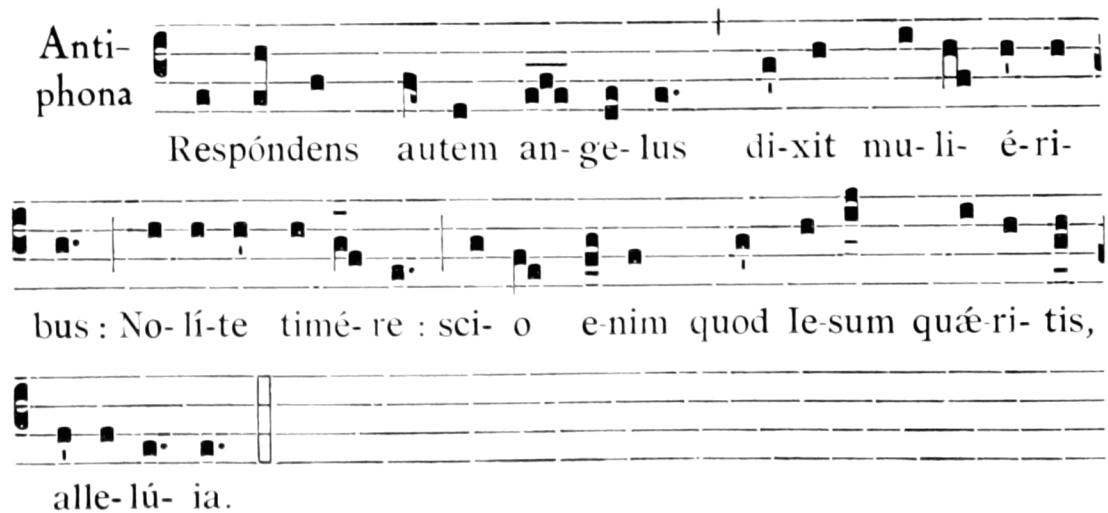
8. Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum
lætántem.

9. Glória Pátri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

10. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sácula
sæculórum. Amen.

Anti- phona

Respóndens autem an- ge-lus di-xit mu- li- é-ri-
bus : No- lí-te timé- re : sci- o e-nim quod Ie-sum quáe- ri- tis,
alle- lú- ia.

Capitulum

i Cor. 5, 7

Fratres : Expurgáte vetus ferméntum, † ut sitis nova conspér-sio, sicut estis ázymi. * Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus.

R^g. br.

vi

Urré-xit Dó-mi-nus ve-re, * Alle-lú-ia, al-

le-lú-ia. Surré-xit. V. Et appáru-it Si-mó-ni.

* Alle-lú-ia. V. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-ri-

tu-i Sancto. Surré-xit.

Tonus simplex

R^g. br.

vi

Urré-xit Dómi-nus ve-re, * Alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Surré-xit. V. Et appáru-it Simó-ni. * Alle-lú-ia. V. Gló-ri-a

Patri, et Fí-li-o, et Spi-ri-tu-i Sancto. Surré-xit.

Hymnus

VIII

A

D cenam Agni pró-vi-di, Et sto- lis albis cándi-
 di, Post tránsi-tum ma-ris Rubri, Christo ca-námus prínci-pi.

Cuius corpus sanctíssimum,
 In ara crucis tórridum,
 Cruóre eius róseo
 Gustándo vívimus Deo.

Protécti Paschæ véspera
 A devastánte angelo,
 Erépti de duríssimo
 Pharaónis império.

Iam Pascha nostrum Christus
 est,
 Qui immolátus Agnus est,
 Sinceritatis ázyma,
 Caro eius obláta est.

O vere digna hóstia,
 Per quam fracta sunt tártara,

Redémpta plebs captiváta,
 Réddita vitæ præmia.

Consúrgit Christus túmulo,
 Victor redit de bárathro,
 Tyránum trudens vínculo,
 Et paradísum réserans,

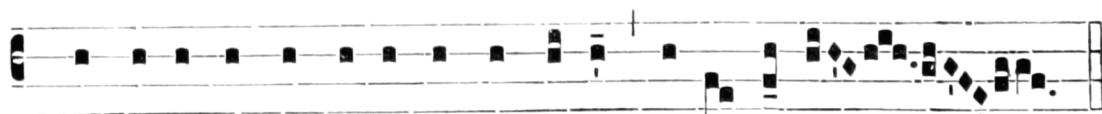
Quásumus, auctor ómnium,
 In hoc pascháli gáudio,
 Ab omni mortis ímpetu
 Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
 Qui surrexísti a mórtuis,
 Cum Patre et Sancto Spíritu,
 In sempitérna sácula.

Amen.

X. Hæc di- es quam fe-cit Dómi-nus, alle- lú- ia.

Ry. Exsultémus et læ-témur in e- a, alle- lú- ia.

Ad Magnificat, antiphona III a

E

T respi-ci- én- tes * vi- dé-runt revo-lú-tum lá-pi-

dem : e-rat quippe magnus valde, alle- lú- ia.

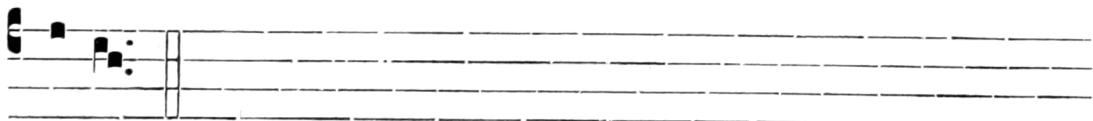
Canticum B. Mariæ Virginis

*Lucas 1, 46-55***M**

Agní- fi- cat * á-nima me- a Dómi-num :

2. Et exsul-tá-vit spí- ri- tus me- us * in De- o sa- lu- tá-ri

me- o.

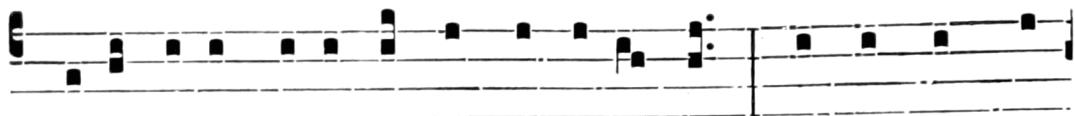
3. Qui- a respé-xit humi- li- tát- em ancíllæ su- æ : * ecce e-nim

ex hoc be- á-tam me di-cent omnes ge-ne- ra-ti- ó-nes.

458

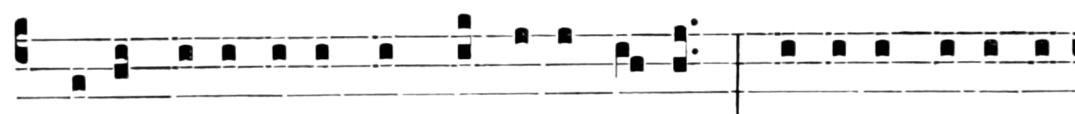
Dominica Resurrectionis

4. Qui- a fe-cit mi-hi magna qui pot-ens est : * et sanctum no-men e-ius.

5. Et mi-se-ri-córdi- a e-ius a progé-ni- e in progé-ni- es *
ti-ménti-bus e- um..

6. Fe-cit pot-énti- am in bráchi- o su- o : * dispérsit supérbos
mente cordis su- i.

7. De-pó-su- it pot-éntes de se-de, * et exaltá-vit húmi-les.

8. E-su-ri- éntes implé-vit bo- nis : * et dí- vi- tes dimí- sit
in-á-nes.

9. Suscē-pit Isra- ēl, pú-e-rum su- um, * re-cordá-tus mi-se-ri-cór-di- æ su- æ.

10. Sic-ut locú-tus est ad patres nostros, * Abraham, et sémi-ni-e-ius in sáecu-la.

11. Gló-ri- a Patri, et Fí- li- o, * et Spi-rí-tu- i Sancto.

12. Sic-ut e- rat in princí-pi- o, et nunc, et semper, * et in sáecu-la sæ- cu-ló-rum. Amen.

Anti-
phona

Et respi-ci- én- tes vi-dé-runt revo-lú- tum lápi-

dem : e-rat quippe magnus valde, alle- lú- ia,

Supplicatio litaniae

K

Y-ri- e, e- lé- i- son. R. Christe, e-lé- i- son.

K

Ký-ri- e, e-lé- i-son.

Oratio dominica

P

A-ter noster, qui es in cælis : sancti-fi- cé-tur no-

P

men tu- um : advé-ni- at regnum tu- um : fi- at vo- luntas

P

tu- a, sic-ut in cælo et in terra : panem nostrum quo-ti-

P

di- á-num da no-bis hódi- e : et dimít-te no-bis dé-bi-ta no-

P

stra, sic-ut et nos dimít-timus de-bi-tó-ri- bus nostris : et ne

P

nos indú-cas in tenta-ti- ó-nem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab hebdomadario :

D Omi-nus vo- bís-cum. R̄. Et cum spí- ri- tu tu- o.

Orémus.

Oratio

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitatis nobis áditum devicta morte reserásti : * vota nostra, quæ præveniéndo aspirás, étiam adiuvándo proséquere. Per eúndem.

℣. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spíritu tuo.

℣. Bene-di-cámus Dómi-no, alle-lú- ia, alle- lú- ia.
R̄. De-o grá- ti- as, alle-lú- ia, alle- lú- ia.

Postea dicitur voce recta et paululum depressa :

℣. Fidélium ánime per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R̄. Amen.

¶ *Si Officium pontificaliter peragatur, tunc non dicitur ℣. Fidélium, sed post ℣. Benedicámus Dómino, prælatus dat benedictionem, dicens : Sit nomen Dómini benedictum, etc, ut supra notatur, 414.*

*AD BENEDICTIONEM
SANCTISSIMI SACRAMENTI*

In expositione SS. Sacramenti

v
A D-ó-ro te devó-te, la-tens Dé-i-tas, Quæ sub his
 fi-gú-ris ve-re lá-ti-tas : Ti-bi se cor me-um to-tum súb-
 i-cit, Qui a te contémplans to-tum dé-fi-cit.

O memoriále mortis Dómini,
 Panis vivus vitam præstans
 hómini,
 Præsta meæ menti de te vívere,
 Et te illi semper dulce sápere.

Iesu, quem velátum nunc
 adspício,
 Oro fiat illud quod tam sítio :
 Ut te reveláta cernens fácie,
 Visu sim beátus tuæ glóriæ.
 Amen.

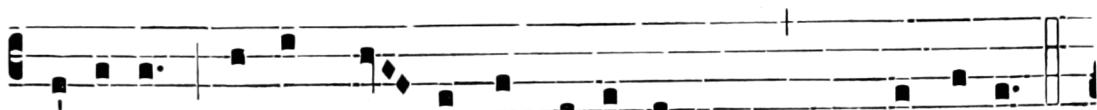
Sequentia, auctore Adamo a S. Victore

VII
S Alve, di-es di-é-rum gló-ri-a, Di-es fe-lix Christi
 victó-ri-a, Di-es di-gna iugi læ-tí-ti-a, Di-es prima.

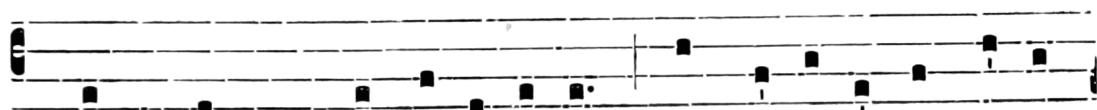

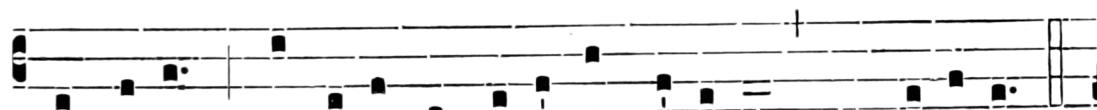
2. Lux di-ví-na cæ-cis irrá-di- at, In qua Christus infénum

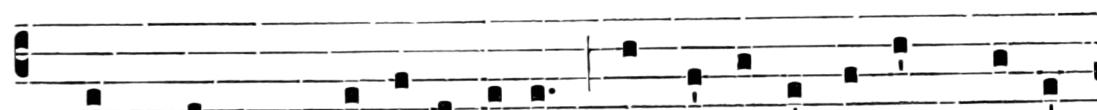
spó-li- at, Mortem vin- cit, et re-concí-li- at Summis ima.

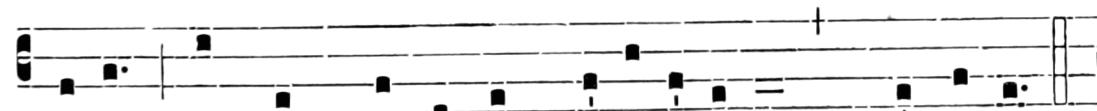
3. Sempí- térní Re-gis senténti- a Sub peccá-to conclú- sit

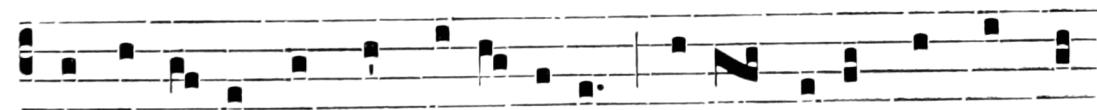
ómni- a, Ut infírmis supérrna grá-ti- a Subve-ní-ret.

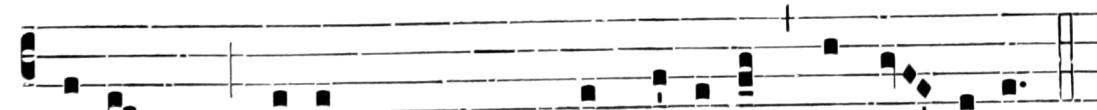
4. De- i virtus et sa-pi- énti- a Tempe-rá-vit i- ram clemén-

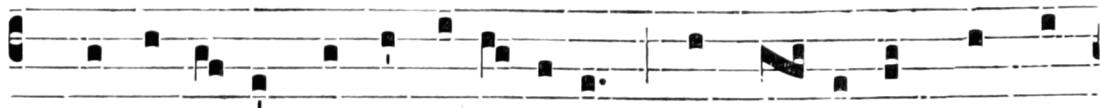
ti- a, Cum iam mundus in præci-pí- ti- a To-tus i- ret.

5. Insul-tá-bat nostræ mi-sé- ri- æ Ve-tus hostis, auctor ma-

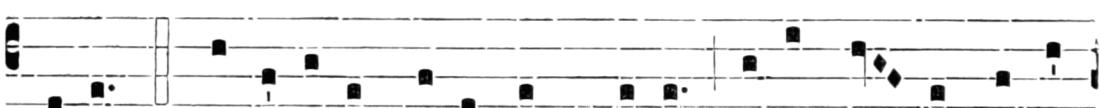
lí- ti- æ, Qui- a nulla spes e-rat vé-ni- æ De pec- cá-tis.

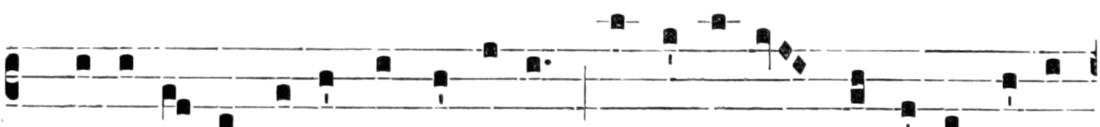
6. Despe- ránte mundo remé-di- um, Dum te- né-rent cuncta
 si- lénti- um, De- us Pa-ter emí-sit Fí-li- um Despe- rá-tis.

7. Prædo vo-rax, monstrum tartá-re-um, Carnem vi- dens nec
 cavens láque-um, In la-téntem ru- ens a-cú-le- um, Adun-
 cá-tur. 8. Digni-tá-tis prima condí-ti- o Re-formá- tur no-bis

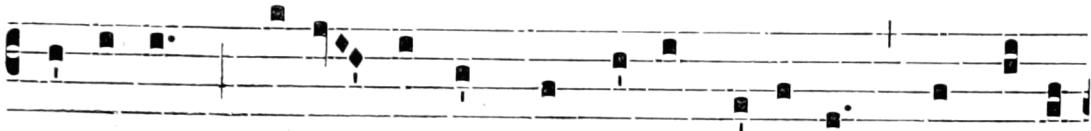
in Fí-li- o, Cu-ius nova nos re-surrécti- o Conso- lá-tur.

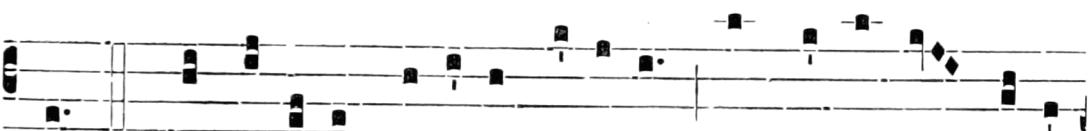
9. Re-surré-xit li-ber ab ífe- ris Restaurá-tor humá-ni géne-
 ris, Ovem su- am repórtans húme- ris Ad supérna.

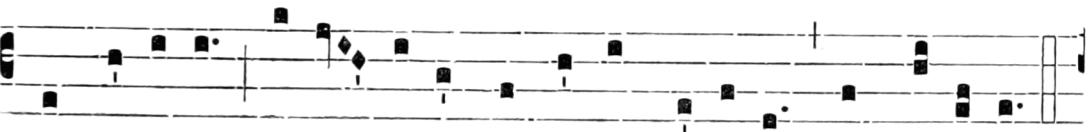
10. Ange-ló-rum pax fit et hómi-num, Ple-ni-tú-do succréscit

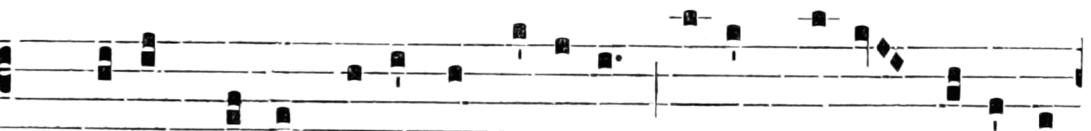
órdi-num : Tri-umphántem laus de-cet Dómi-num, Laus ætér-

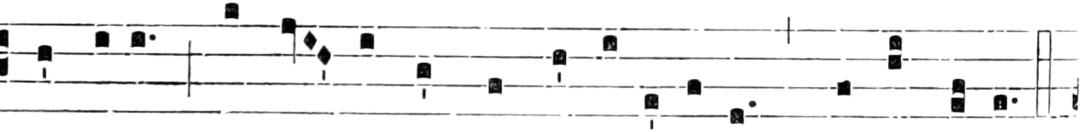
na. 11. Harmo-ní-æ cæ-léstis pátri-æ Vox concórdet matris

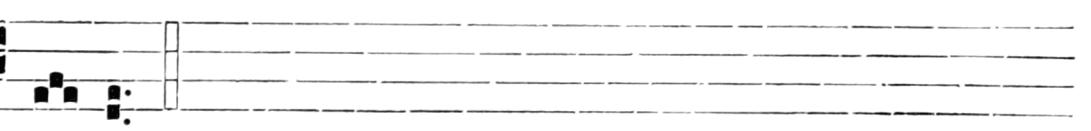
Ecclé-si-æ : Alle-lú-ia fréquentet hó-di-e Plebs fi-dé-lis.

12. Tri-umphá-to mortis impé-ri-o, Tri-umphá-li fru-ámur

gáudi-o : In ter-ra pax et iu-bi-lá-ti-o Sit in cæ-lis.

A-men.

V. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia.

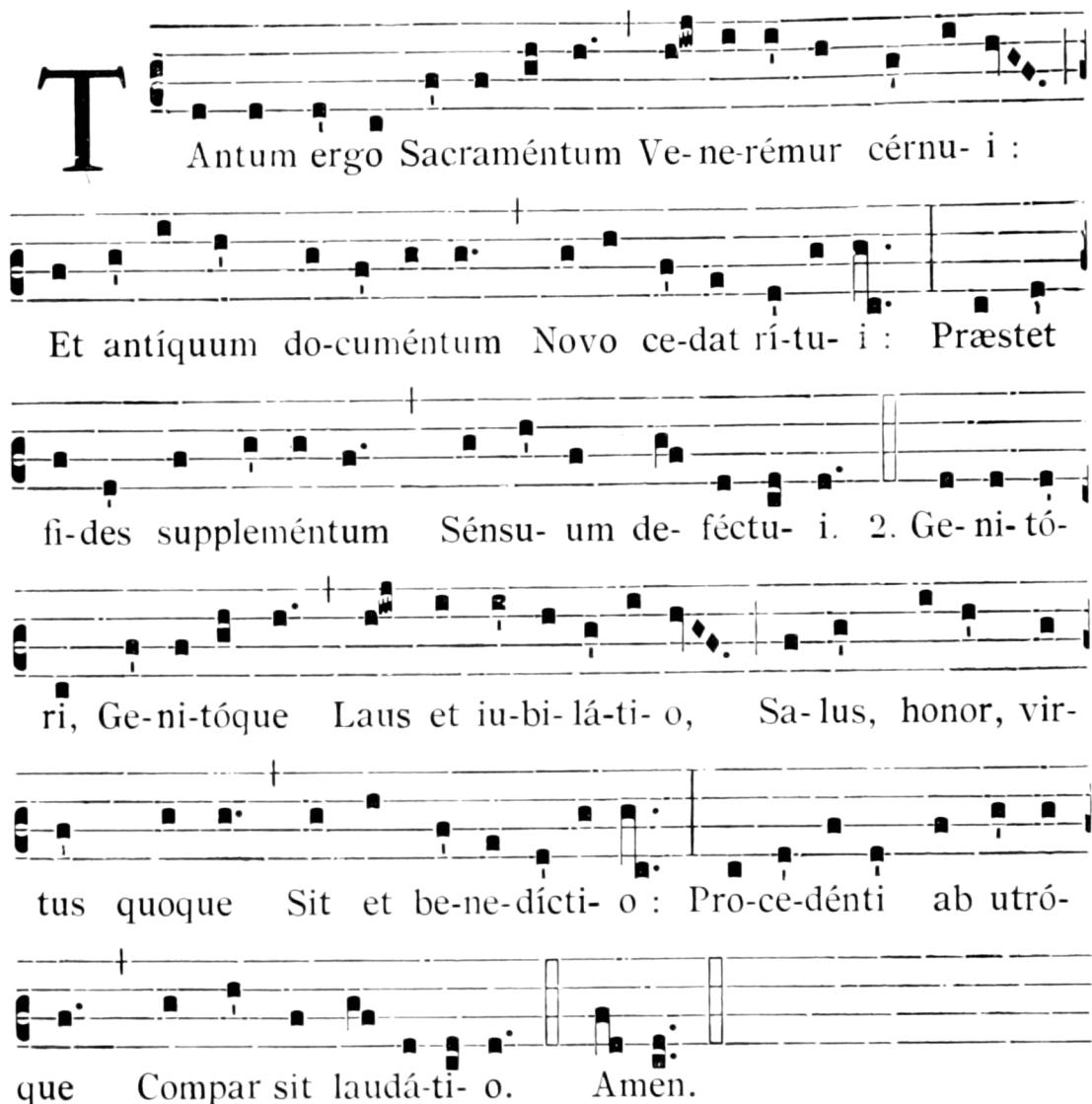
R. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Oratio

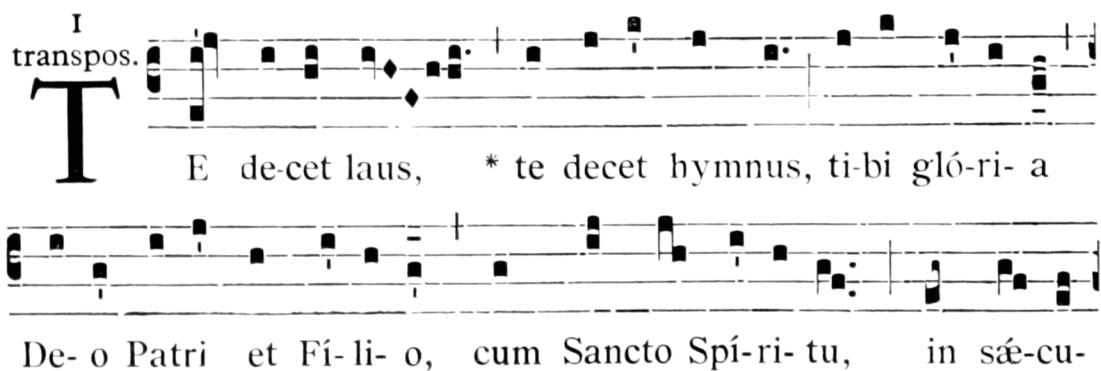
Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritatis infúnde : † ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti, * tua fárias pietáte concórdes. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Ante benedictionem

T Antum ergo Sacraméntum Ve-ne-rémur cérnu-i :
 Et antíquum do-cuméntum Novo ce-dat rí-tu-i : Præstet
 fi-des suppléméntum Sénsu- um de-féctu-i. 2. Ge-ni-tó-
 ri, Ge-ni-tóque Laus et iu-bi-lá-ti-o, Sa-lus, honor, vir-
 tus quoque Sit et be-ne-dícti-o : Pro-ce-dénti ab utró-
 que Compar sit laudá-ti-o. Amen.

Post benedictionem

I
transpos.
T E-de-cet laus, * te decet hymnus, ti-bi gló-ri-a
 De-o Patri et Fí-li-o, cum Sancto Spí-ri-tu, in sáe-cu-

la sæcu-ló- rum. A- men.

AD COMPLETORIUM

Lector petit benedictionem, dicens : Iube, domne, benedícere.

Benedictio. Noctem quiétam et finem perféctum * concédat nobis Dóminus omnípotens. R̄. Amen.

Lectio brevis

1 Petr. 5, 8-9

Fratres : Sóbrii estóte, et vigiláte : † quia adversárius vester diábolus, tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : * cui resistite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R̄. Deo grátias.

¶. Adiutorium nostrum in nōmine Dómini.

R̄. Qui fecit cælum et terram.

Et continuo fit examen conscientiae per rationabile tempus protractum.

Deinde hebdomadarius facit confessionem.

Confítetor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli archángelo, beáto Ioánni Baptistæ, sanctis apóstolis Petro et Paulo, beáto patri nostro Benedícto, ómnibus sanctis, et vobis, fratres : quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : *percutit sibi pectus ter, dicens* : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem archángelum, beátum Ioánnem Baptistam, sanctos apóstolos Petrum et Paulum, beátum patrem nostrum Benedíctum, omnes sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

Misereártur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. R̄. Amen.

Deinde repetit confessionem : et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta confessione a choro, hebdomadarius dicit :

Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. R^y. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et misericors Dóminus.
R^y. Amen.

Extra chorum, si unus vel duo tantum recitent officium, et in choro monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit confessio :

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli archángelo, beáto Ioánni Baptístæ, sanctis apóstolis Petro et Paulo, beáto patri nostro Benedícto, et ómnibus sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem archángelum, beátum Ioánnem Baptístam, sanctos apóstolos Petrum et Paulum, beátum patrem nostrum Benedíctum, et omnes sanctos, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Deinde dicitur :

Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. R^y. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et misericors Dóminus. R^y. Amen.

Facta absolutione dicitur :

¶. Convérte nos, Deus, salutáris noster.

R^y. Et avérte iram tuam a nobis.

¶. Deus, in adiutorium, etc.

Psalmus 4

Cum invocárem exaudívit
me Deus iustítiae meæ : *
in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióne meam.

Fílii hóminum, úsquequo gra-
vi corde? * ut quid diligitis va-
nitátem et quáreritis mendácium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum, * Dominus exaudiens me cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare : † quae dicitis in cordibus vestris, * in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiae, † et sperate in Domino. * Multi dicunt : Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine : * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam et requiescam.

Quoniam tu, Domine, singulatiter in spe * constituisti me.

Psalmus 90

Qui habitat in adiutorio Altissimi, * in protectione Dei caeli commorabitur.

Dicit Dominus : Suscepitur meus es tu et refugium meum : * Deus meus, sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * et a verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi : * et sub pennis eius sperabis.

Scuto circumdabit te veritas eius : * non timebis a timore nocturno.

A sagitta volante in die, † a negotio perambulante in tenebris : * ab incursu, et daemonio meridiáno.

Cadent a latere tuo mille, † et decem millia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis : * et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es, Domine, spes mea : * Altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum : * et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam angelis suis mandavit de te : * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te : * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem et basiliscum ambulabis : * et conculcabis leonem et draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum : * protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exaudiam eum : † cum ipso sum in tribulacione : * eripiam eum et glorificabo eum.

Longitudine diorum replabo eum : * et ostendam illi salutare meum.

Psalmus 133

Ecce nunc benedícite Dómi-
num, * omnes servi Dó-
mini :
Qui statis in domo Dómini, *
in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus
vestras in sancta, * et benedícite
Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex
Sion, * qui fecit cælum et ter-
ram.

Hymnus

VIII

T E lu-cis ante térmí-num, Re-rum Cre- á-tor pósci-

mus, Ut só-li-ta cleménti-a Sis præsul ad custó-di- am.
Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata : Præsta, Pater omnípotens,
Hostémque ncstrum cómprime,
Ne polluántur córpora. Per Iesum Christum Dóminum,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum Sancto Spíritu.
Amen.

Capitulum

Ier. 14, 9

Tu autem in nobis es, Dómine, † et nomen sanctum tuum
invocátum est super nos, * ne derelíquas nos, Dómine
Deus noster.

R. Deo grátias.

V. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, allelúia.

R. Sub umbra alárum tuárum prótege nos, allelúia.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad*

V. Et ne nos indúcas in tentatióne.

R. Sed líbera nos a malo.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Visita, quæsumus, Dómine, habitatióne istam, et omnes
insídias inimíci ab ea longe repélle : † ángeli tui sancti
hábitent in ea, qui nos in pace custódiant : * et benedictio tua sit
super nos semper. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium
tuum : † Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti
Deus, * per ómnia sǽcula sǽculórum. R. Amen.

¶. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

¶. Benedicámus Dómino. R. Deo grátias.

Benedictio

Benedícet et custódiat nos omnípotens et misericors Dóminus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. R. Amen.

Et non dicitur Fidélium ánimæ. sed immediate dicitur antiphona B. M. V.

Antiphona vi

R E-gí-na cæ- li, * læ-tá- re, al-le-

lú- ia : Qui a quem me- ru- ísti por-

tá- re, alle- lú- ia : Re-surré- xit, sic-ut di-xit, alle-

lú- ia : O- ra pro no- bis De- um, alle-

* lú- ia.

In cantu simplici, usu recepto

VI

R Egí-na cæ-li, * lætá-re, alle-lú- ia : Qui- a quem me-
 ru- í-sti portá-re, alle-lú- ia : Re-surré-xit, sicut di-xit, al-
 le- lú- ia : O-ra pro no-bis De- um, alle-lú- ia.

V. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúia.

R. Quia surréxit Dóminus vere, allelúia.

Orémus.

Oratio

Deus, qui per resurrectiōnem Fílli tui Dómini nostri Iesu Christi, mundum lætificáre dignátus es : † præsta, quæsumus; ut per eius Genetricem Vírginem Maríam, * perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

V. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

R. Et cum frátribus nostris abséntibus. Amen.

APPENDIX

DOMINICA RESURRECTIONIS

Ad Vigiliam paschalem

RENOVATIO PROMISSIONUM BAPTISMATIS IN LINGUA VERNACULA

In lingua gallica

En cette nuit très sainte, frères bien-aimés, la sainte Eglise notre mère, au souvenir de notre Seigneur Jésus-Christ mort et reposant au tombeau, veille avec amour, et célèbre sa résurrection glorieuse avec une joie débordante.

Or, selon l'enseignement de Saint Paul (*Rom. 6, 4-11*), « nous avons été mis au tombeau avec le Christ par le baptême qui nous plonge dans sa mort, et, de même que le Christ est ressuscité des morts, nous devons, nous aussi, vivre d'une vie nouvelle; nous le savons, le vieil homme que nous étions a été crucifié avec le Christ, pour que, désormais, nous ne soyons plus esclaves du péché. Aussi, prenons conscience que nous sommes morts au péché et vivants pour Dieu dans le Christ Jésus notre Seigneur ».

C'est pourquoi, frères bien-aimés, après avoir terminé l'entraînement du Carême, renouvelons les engagements du saint baptême, par lesquels autrefois nous avons renoncé à Satan et aux actes qu'il inspire, ainsi qu'au monde qui est ennemi de Dieu, et nous nous sommes engagés à servir Dieu fidèlement dans la sainte Eglise catholique.

Ainsi donc :

LE CÉLÉBRANT : Renoncez-vous à Satan?

TOUS : Nous renonçons.

LE CÉLÉBRANT : Renoncez-vous à toutes ses œuvres?

TOUS : Nous renonçons.

LE CÉLÉBRANT : Renoncez-vous à toutes ses séductions?

TOUS : Nous renonçons.

LE CÉLÉBRANT : Croyez-vous en Dieu, le Père tout-puissant, créateur du ciel et de la terre?

TOUS : Nous croyons.

LE CÉLÉBRANT : Croyez-vous en Jésus-Christ son Fils unique, notre Seigneur, qui est né et qui a souffert la passion?

TOUS : Nous croyons.

LE CÉLÉBRANT : Croyez-vous aussi en l'Esprit-Saint, à la sainte Eglise catholique, à la communion des Saints, à la rémission des péchés, à la résurrection de la chair et à la vie éternelle?

TOUS : Nous croyons.

LE CÉLÉBRANT : Et maintenant, tous ensemble, prions Dieu comme notre Seigneur Jésus-Christ nous a enseigné à prier :

TOUS : Notre Père...

LE CÉLÉBRANT : Et que le Dieu tout-Puissant, Père de notre Seigneur Jésus-Christ, qui nous a fait renaître par l'eau et l'Esprit-Saint, et qui nous a accordé la rémission de tout péché, nous garde encore par sa grâce dans le Christ Jésus notre Seigneur, pour la vie éternelle.

TOUS : AMEN.

(*Traduction française du Centre de Pastorale liturgique de Paris.*)

In lingua anglica

Holy Mother Church, dearest brethren, recalling in this most holy night the death and burial of our Lord Jesus Christ, in order to return his love is keeping vigil, and, celebrating his glorious resurrection, rejoices with great joy.

Since, as the Apostle teaches, we have been buried with Christ through baptism into death, so, as Christ rose again from the dead, we should live and move in newness of life. We know that our human nature as it was has been crucified with Christ, that henceforward we may not serve sin. Let us then think of ourselves as dead indeed to sin, but alive to God. In Christ Jesus our Lord.

So then, dearest brethren, now our Lenten time of training is over, let us renew the promises of Holy Baptism, by which once we renounced Satan and his works and also that world which is God's enemy, and promised to God faithful service in the Holy Catholic Church.

I ask you therefore :

PRIEST : Do you renounce Satan?

PEOPLE : We do renounce him.

PRIEST : And all his works?

PEOPLE : We do renounce them.

PRIEST : And all his pomps?

PEOPLE : We do renounce them.

PRIEST : Do you believe in God, the Father almighty, Creator of heaven and earth?

PEOPLE : We do believe.

PRIEST : Do you believe in Jesus Christ his only Son our Lord, who was born, and suffered?

PEOPLE : We do believe.

PRIEST : Do you also believe in the Holy Ghost, the Holy Catholic Church, the communion of Saints, the forgiveness of sins, the resurrection of the body, and life everlasting?

PEOPLE : We do believe.

PRIEST : And now let all of us together pray to God, in the prayer our Lord Jesus Christ has taught us :

PEOPLE : Our Father...

PRIEST : And may God almighty, Father of our Lord Jesus Christ, who has given us birth anew from water and the Holy Ghost and forgiven us our sins, himself preserve us by his grace in the same Christ Jesus our Lord unto eternal life.

PEOPLE : AMEN.

In lingua germanica

In dieser hochheiligen Nacht, geliebte Brüder, feiert die heilige Mutter Kirche den Tod und das Begräbnis unseres Herrn Jesus Christus. In dankbarer Liebe zu ihm hält sie Nachtwache. Und, seine glorreiche Auferstehung preisend, frohlockt sie in Freude.

Wie der Apostel lehrt, sind wir durch die Taufe mit Christus in seinen Tod begraben worden. Gleichwie aber Christus von den Toten auferstanden ist, so sollen auch wir in einem neuen Leben wandeln. Wir wissen, unser alter Mensch ist mit Christus ans Kreuz geschlagen worden, damit wir nicht mehr Knechte der Sünde seien. Betrachten wir uns denn als solche, die für die Sünde tot sind, für Gott aber leben — in Christus Jesus, unserm Herrn.

Darum, geliebte Brüder, nachdem die Übung der vierzig Tage vollendet ist, lasset uns nun die heiligen Taufversprechen erneuern, durch die wir einst dem Satan und seinen Werken — und auch der Welt, welche Gott widerstreitet, — abgeschworen haben und gelobt, in der heiligen katholischen Kirche Gott treu zu dienen.

PRIEST : Widersagt ihr dem Satan?

VOLK : Wir widersagen.

PRIEST : Und all seinen Werken?

VOLK : Wir widersagen.

PRIEST : Und all seinem Gepränge?

VOLK : Wir widersagen.

PRIEST : Glaubt ihr an Gott, den allmächtigen Vater, den Schöpfer des Himmels und der Erde?

VOLK : Wir glauben.

PRIEST : Glaubt ihr an Jesus Christus, seinen eingeborenen Sohn, unsern Herrn, der geboren wurde und gelitten hat?

VOLK : Wir glauben.

PRIEST : Glaubt ihr an den Heiligen Geist, an die heilige katholische Kirche, die Gemeinschaft der Heiligen, den Nachlass der Sünden, die Auferstehung des Fleisches und das ewige Leben?

VOLK : Wir glauben.

PRIEST : So lasset uns alle zu Gott beten, wie unser Herr Jesus Christus uns zu beten gelehrt hat :

VOLK : Vater unser...

PRIEST : Und der allmächtige Gott, der Vater unseres Herrn Jesus Christus, der uns wiedergeboren hat aus dem Wasser und dem Heiligen Geiste und uns Nachlass der Sünden gegeben, ER bewahre uns in seiner Gnade, in Christus Jesus unserm Herrn zum ewigen Leben.

VOLK : AMEN.

In lingua hispanica

Esta sacratísima noche, amadísimos hermanos, la santa Madre Iglesia, recordando la muerte y sepultura de nuestro Señor Jesucristo, se mantiene en vela devolviéndole amor por amor, y, celebrando su gloriosa resurrección, llena de gozo se alboriza.

Pero, como, según enseña el Apóstol, fuimos sepultados juntamente con Cristo por el bautismo para morir al pecado, de igual modo que Cristo resucitó de entre los muertos, así conviene que también nosotros caminemos en una vida renovada, sabiendo que nuestro hombre viejo ha quedado juntamente crucificado con Cristo para que no sirvamos más al pecado. Consideremos, pues, que ciertamente estamos nosotros muertos para el pecado, pero que vivimos para Dios en Jesucristo, Señor nuestro.

Por tanto, queridísimos hermanos, terminado el ejercicio de la cuaresma, renovemos las promesas del santo bautismo, con las que en otro tiempo renunciamos a Satanás y a sus obras, así como al mundo, que es enemigo de Dios, y dimos palabra de servir fielmente a Dios en la santa Iglesia católica.

Así, pues :

EL CELEBRANTE : ¿Renunciáis a Satanás?

TODOS : Renunciamos.

EL CELEBRANTE : ¿Y a todas sus obras?

TODOS : Renunciamos.

EL CELEBRANTE : ¿Y a todas sus pompas?

TODOS : Renunciamos.

EL CELEBRANTE : ¿Creéis en Dios, Padre todopoderoso, Criador del cielo y de la tierra?

TODOS : Creemos.

EL CELEBRANTE : ¿Creéis en Jesucristo, su único Hijo, nuestro Señor, que nació y padeció?

TODOS : Creemos.

EL CELEBRANTE : ¿Creéis en el Espíritu Santo, la santa Iglesia católica, la comunión de los santos, el perdón de los pecados, la resurrección de la carne y la vida perdurable?

TODOS : Creemos.

EL CELEBRANTE : Pues ahora juntamente a una roguemos a Dios como nuestro Señor Jesucristo nos enseñó a orar :

TODOS : Padre nuestro...

EL CELEBRANTE : Y Dios todopoderoso, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos regeneró por medio del agua y del Espíritu Santo, y que nos concedió el perdón de los pecados, él mismo nos conserve con su gracia en el mismo Jesucristo, Señor nuestro, para la vida eterna.

TODOS : AMEN.

In lingua lusitana

Nesta sacratissima noite, Irmãos caríssimos, a Santa Igreja, nossa Mãe, recordando a morte e sepultura de nosso Senhor Jesus Cristo, está em vigília para lhe retribuir o seu amor, e rejubila de alegria celebrando a sua gloriosa ressurreição.

E já que, como ensina o Apóstolo, nos sepultámos com Cristo pelo baptismo na morte, assim como Cristo ressuscitou de entre os mortos, assim nos cumpre caminhar em vida nova, sabendo que a nossa velha humanidade foi crucificada juntamente com Cristo, para nunca mais sermos escravos do pecado. Consideremos, pois, mortos para o pecado e vivos para Deus, em Jesus Cristo, Senhor nosso.

Por isso, Irmãos caríssimos, terminados os exercícios quaresmais, renovemos as promessas do santo baptismo, pelas quais outrora renunciámos a Satanás e às suas obras, bem como ao mundo, que é inimigo de Deus, e prometemos servir fielmente a Deus na santa Igreja católica.

Respondei, pois :

CELEBRANS : Renunciais a Satanás ?

POPULUS : Renunciamos.

CELEBRANS : E a todas as suas obras ?

POPULUS : Renunciamos.

CELEBRANS : E a todas as suas pompas ?

POPULUS : Renunciamos.

CELEBRANS : Acreditais em Deus, Pai omnipotente, Criador do céu e da terra ?

POPULUS : Acreditamos.

CELEBRANS : Acreditais em Jesus Cristo, seu único Filho, nosso Senhor, que nasceu e padeceu por nós ?

POPULUS : Acreditamos.

CELEBRANS : Acreditais também no Espírito Santo, na santa Igreja católica, na comunicação dos santos, na remissão dos pecados, na ressurreição da carne e na vida eterna ?

POPULUS : Acreditamos.

CELEBRANS : Então dirijamos agora todos as nossas preces a Deus, com a oração que nosso Senhor Jesus Cristo nos ensinou.

POPULUS : Pai nosso...

CELEBRANS : E Deus omnipotente, Pai de nosso Senhor Jesus Cristo, que nos regenerou pela água e pelo Espírito Santo, e que nos concedeu a remissão dos pecados, nos guarde com a sua graça, no mesmo Jesus Cristo nosso Senhor, para a vida eterna.

POPULUS : AMEN.

In lingua italica

Fratelli carissimi, in questa sacratissima notte, la santa Madre Chiesa ricordando la morte e la sepoltura di nostro Signor Gesù Cristo, con rinnovato amore per Lui sta in veglia; e celebrando la sua gloriosa Risurrezione sovrabbonda in letizia.

E poichè, secondo l'insegnamento dell'Apostolo, noi, per mezzo del battesimo, siamo stati sepolti con Cristo nella morte, come Cristo risuscitò dai morti, così anche noi dobbiamo camminare in novità di vita; ben sapendo che il nostro vecchio uomo è stato crocifisso con Cristo, affinchè non fossimo più schiavi del peccato. Riteniamoci, dunque, morti al peccato, e viventi in Dio, nel Signore nostro Gesù Cristo.

Perciò, fratelli carissimi, terminata ormai la preparazione quaresimale, rinnoviamo le promesse del santo battesimo, con le quali rinunziamo un giorno a Satana e alle sue opere, e al mondo che è nemico di Dio, e promettemmo di servire fedelmente al Signore nella santa Chiesa cattolica.

Pertanto :

SAC. : Rinunziate a Satana?

TUTTI : Rinunziamo.

SAC. : E a tutte le sue opere?

TUTTI : Rinunziamo.

SAC. : E a tutte le sue vanità?

TUTTI : Rinunziamo.

SAC. : Credete in Dio, Padre onnipotente, Creatore del Cielo e della terra?

TUTTI : Crediamo.

SAC. : Credete in Gesù Cristo, suo unico Figliolo, nostro Signore, che nacque e patì?

TUTTI : Crediamo.

SAC. : Credete nello Spirito Santo, la santa Chiesa cattolica, la comunione dei Santi, la remissione dei peccati, la risurrezione della carne, la vita eterna?

TUTTI : Crediamo.

SAC. : Ed ora preghiamo tutti insieme, come ci ha insegnato a pregare il Signor nostro Gesù Cristo :

TUTTI : Padre nostro...

SAC. : E Iddio onnipotente, Padre del Signor nostro Gesù Cristo, che ci ha rigenerato nell'acqua e nello Spirito Santo, e che ci ha concesso il perdono dei peccati, ci custodisca con la sua grazia nello stesso Gesù Cristo, Signor nostro, per la vita eterna.

TUTTI : COSÌ SIA.

In lingua neerlandica

Dierbare gelovigen : Onze Moeder de heilige Kerk herdenkt in deze hoogheilige nacht de dood en de begrafenis van onze Heer Jesus Christus en daarom houdt zij uit liefde tot Hem deze nachtwake; en nu zij Zijn glorievolle verrijzenis viert, is zij van blijdschap en vreugde vervuld.

Maar, zo leert ons de Apostel, wij zijn met Christus begraven door ons doopsel, dat ons deelachtig maakte aan Zijn dood; en daarom, zoals Christus uit de dood is opgestaan, zo moeten ook wij een nieuw leven leiden; wij weten immers, dat onze oude mens met Christus is gekruisigd, opdat wij voortaan geen slaaf meer zouden zijn van de zonde. Laten wij dus bedenken, dat wij dood zijn voor de zonde, maar leven voor God in Christus Jesus onze Heer.

Daarom, dierbare gelovigen — nu de veertigdaagse vasten voorbij is — nu willen wij de beloften van ons heilig doopsel hernieuwen; toen hebben wij verzaakt aan de satan en zijn werken, en aan de wereld, die de vijand is van God; en wij hebben beloofd, dat wij God in de heilige katholieke Kerk getrouw zouden dienen.

Daarom :

PRIESTER : Verzaakt gij aan de duivel?

GELOVIGEN : Ja, wij verzaken.

PRIESTER : Verzaakt gij aan al zijn werken?

GELOVIGEN : Wij verzaken.

PRIESTER : Verzaakt gij aan al zijn ijdelheden?

GELOVIGEN : Wij verzaken.

PRIESTER : Gelooft gij in God, de almachtige Vader, Schepper van hemel en aarde?

GELOVIGEN : Wij geloven.

PRIESTER : Gelooft gij in Jesus Christus, Zijn enige Zoon, onze Heer, die geboren is en geleden heeft?

GELOVIGEN : Wij geloven.

PRIESTER : Gelooft gij ook in de Heilige Geest, in de heilige katholieke Kerk, in de gemeenschap der heiligen, de vergiffenis der zonden, de verrijzenis van het lichaam en het eeuwig leven?

GELOVIGEN : Wij geloven.

PRIESTER : Laten wij dan gezamenlijk God bidden, zoals onze Heer Jesus Christus ons dat heeft geleerd :

GELOVIGEN : Onze Vader...

PRIESTER : Moge dan de almachtige God, de Vader van onze Heer Jesus Christus, die ons heeft doen herboren worden uit water en de Heilige Geest en die ons vergiffenis heeft geschenken van onze zonden, ons door Zijn genade bewaren ten eeuwige leven, in dezelfde Jesus Christus, onze Heer.

GELOVIGEN : AMEN.

TONI COMMUNES

I. Toni orationum

1. *Tonus solemnis*

Hic tonus adhibetur pro omnibus orationibus missæ (præter orationem Super populum), sine distinctione ritus festivi vel ferialis; insuper pro omnibus orationibus quibus prævia est monitio Flectámus gēnua in quibuslibet functionibus.

Omnis clausula unico accentu constant, punctum vero cum duobus notis præparationis.

D Omi-nus vo- bíscum. [Pax vo- bis]. R̄. Et cum Spí-
ri-tu tu- o.

A musical score page featuring Gregorian chant notation on four-line red staves. The first staff begins with a large, bold capital letter 'O'. The lyrics '- rémus. De- us, qui ho-di- érna di- e per Unigéni-tum' are written below the staves. The music consists of black square neumes on the staves.

tu- um æ-terni-tá- tis no-bis ád-i-tum de-vícta morte re-se-

Toni communes

, Flexa

2 1 *, Punctum*

, Flexa

2 1 *, Metrum*

per ómni- a sáecu-la sáecu-ló-rum. Rq. Amen.

In ipsa oratione fit flexa tantum, in fine primæ distinctionis.

Post flexam, tenor non statim, sed mediante unius toni intervallo, resumi debet.

Si oratio sit solito longior, ut aliquæ ex iis quæ dicuntur post lectiones in vigilia paschali, ut etiam multæ in pontificalibus functionibus (quæ post Flectámus génuæ in hoc tono sunt cantandæ) : flexa fieri potest in ipso corpore orationis semel vel pluries, prout fert textus.

Hic tonus adhibendus est quandocumque præcessit monitio :

tu- um...

2. *Tonus simplex*

Hic tonus inservit pro orationibus ad aspersionem et benedictiones, et pro ceteris orationibus huiusmodi (præter illas quas præcedit monitio Flectámus génuam).

Insuper — ad solemnem processionem palmarum.

— *ad Laudes in Triduo sacro et ad Vesperas sabbati.*

— *ad pedum lotionem feria V in Cena Domini.*

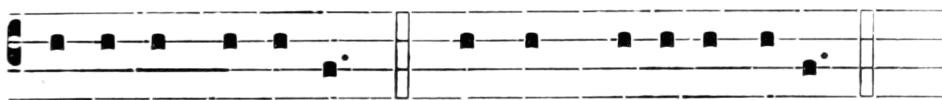
— *ad solemnem Actionem liturgicam feriæ VI in Passione Domini et ad Vigiliam paschalem ante Missam (præter orationes quas præcedit monitio Flectámus génuam).*

— *ad omnes Horas minores et ad Completorium in die Paschæ.*

— *in benedictionibus Ssmi Sacramenti.*

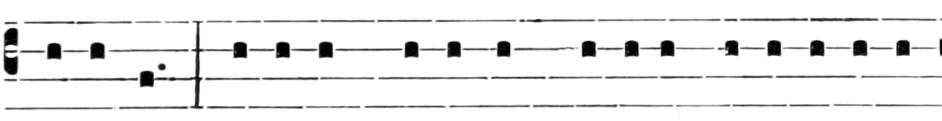
Omnis clausula unico accentu constant, metrum vero cum duobus notis præparationis.

D

Omi-nus vo-bíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu- o.

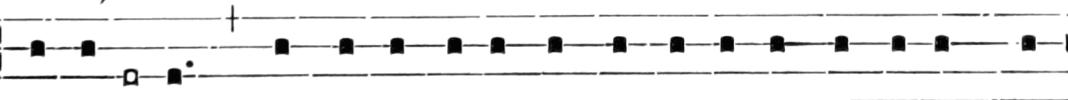
O

- rémus. Ví-si-ta, quásumus, Dómine, ha-bi-ta-ti- ó-

nem istam, et omnes insí-di- as in-imí-ci ab e- a longe
Flexa

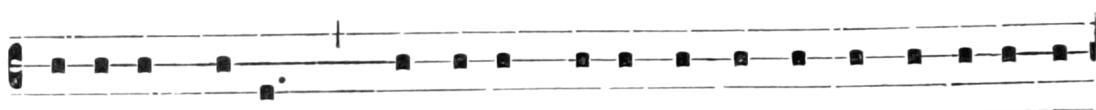
re-pél- le : + Ange- li tu- i sancti há-bi- tent in e- a, qui
Metrum 2 1 ,

nos in pa-ce custó-di- ant; * et be-ne-dí-cti- o tu- a sit

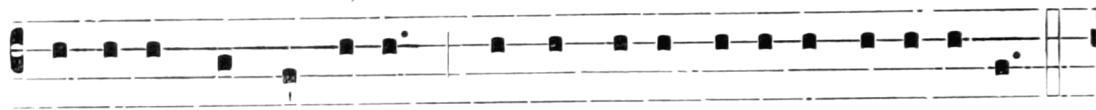
Punctum

su-per nos sem- per. Per Dómi-num nostrum Ie-sum Christum

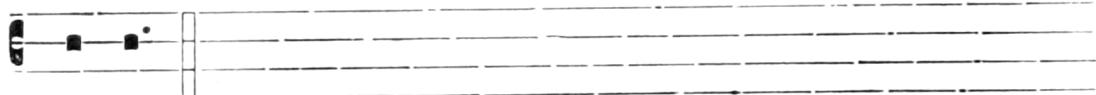

Fí- li- um tu- um : † qui te-cum vi-vit et regnat in u-ni-tá-te

2 1 ,

Spí- ri-tus Sancti De- us, * per ómni- a sáecu-la sáecu-ló-rum.

R. Amen.

Punctum in fine orationis ante conclusionem fit regulariter per diapente. Ante R. Amen, punctum semper fieri debet in semiditono.

Flexa regulariter fieri debet in fine primæ distinctionis ; omittitur tantum quando oratio est brevior. Metrum vero numquam omittendum est.

In orationibus quæ longiores sunt, ut in benedictionibus solemnibus, et in pontificalibus functionibus, alternantur flexa et metrum. Si vero textus in plures periodos dividatur, in fine cuiusque periodi fit punctum ut in fine orationis.

N. B. — In hoc libro, orationes duplii notantur signo : cruce scilicet (†) et asterisco (). In tono simplici, crux indicat locum flexæ, et asteriscus locum metri. In tono solemni flexa fieri debet ad crucem, et nihil de asterisco curandum. — Si crux desit, tunc in tono simplici non datur flexæ locus, sed metro tantum, in tono autem solemni fit flexa ad asteriscum.*

*Orationes quæ semper in tono solemni cantantur, ut puta post monitionem *Flectámus génuia*, notantur asterisco tantum.*

II. Tonus lectionis

Metrum et punctum unico accentu constant; conclusio vero, duplici accentu.

E

X tractá-tu sancti Augustí-ni super psalmos. Exáu-

di, De-us, o-ra-ti- ó-nem me- am, et ne despé-xe-ris depre-ca-

*Metrum ,**Punctum ,*

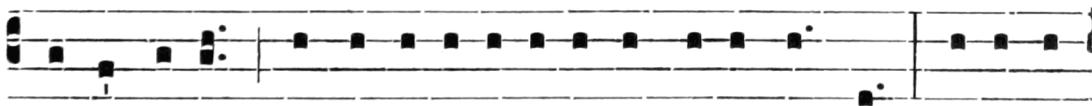
ti- ó-nem me- am : inténde mi-hi, et exáudi me... Sú-per-

Metrum ,

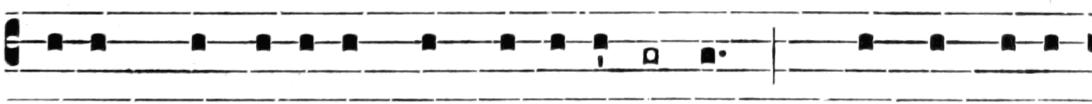
est ut vi-de- ámus in quo ma-lo sit : + ... Contristá-tus sum,

*Punctum ,**Clausula interrogativa*

inquit,... et conturbá-tus sum. Ubi contristá-tus? u-bi

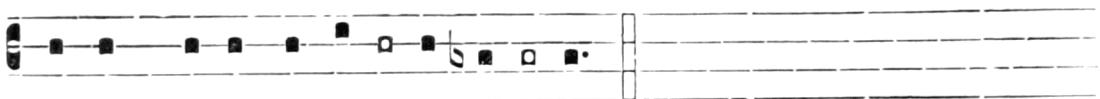
conturbá-tus? In ex-erci-ta-ti- ó-ne me- a, inquit. Hómi-nes

ma-los, quos pá-ti-tur, commemo-rá-tus est : + ... Omnis ma-lus

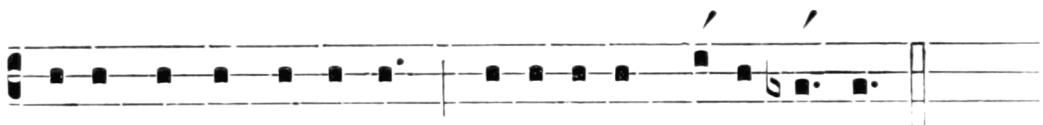
aut id-e-o vi-vit, ut corri-gá-tur; † aut id-e-o vi-vit, ut per
Conclusio,

il-lum bonus ex-er- ce- á- tur.

Clausulæ interrogativæ cantantur ut supra notatur, cum antepenultima syllaba semper in nota inferiore la, nullo habito respectu ad accentum. Sed si venerit interrogatio in fine lectionis, cum omittitur Tu autem, Dómine, servatur semper tonus conclusionis quasi non esset punctum interrogativum.

Ita feria VI in Passione et Morte Domini, ad Matutinum in fine VI lectionis cantatur :

ni-si quando clamástis : Cru-ci- fí-ge, cru-ci- fí- ge?

Quando finis lectionis annuntiat cantum sequentem, terminatur recta et protracta voce; ut fit in vigilia paschali post lectiones secundam et quartam, quæ prænuntiant canticos Moysi.

carmen hoc Dómi-no, et di- xé-runt :
 et ad finem usque complé-vit :

Si periodus interrogativa sit longior, vox flectitur tantum paulo ante finem, ita ut inflexio incipiat in dictione quæ cum sequentibus faciat aliquem sensum.

Ad punctum admirativum seu exclamans fit sicut ad punctum commune.

Hæc modulatio ad punctum interrogativum fit semper loco metri vel puncti communis in lectione, in epistola et in evangelio, servata intervallorum differentia.

III. Tonus Epistolæ

Titulus

Metrum 1

L Ecti- o E-písto-læ be- á-ti Páuli apósto- li ad
Phi- lippénses. ad Co-rínthi- os. ad Co-lossénses.

In aliis titulis præter Epistolas B. Pauli et Apocalypsim, non fit metrum.

Epistola de Missa Chrismatis

L Ecti- o E-písto-læ be- á-ti Iacó-bi apósto- li.
Clausula interrogativa 3 2 1 *Punctum* 3

Frátres : Tristá-tur á-liquis vestrum? O- ret. Æquo á-ni-
2 1 3 2 1

mo est? Psál- lat. In-firmá-tur quis in vo-bis? Indú-cat

presbý-te-ros ecclé-si- æ. et o-rent super e- um, ungéntes

Metrum 1

e-um ó-le-o in nómí-ne Dómi-ni; et o-rá-ti-o fí-de-i

Punctum

salvábit infírmum, et alle-vi-á-bit e-um Dóminus; et si
in peccá-tis sit, remitténtur e- i. Confi-témi-ni ergo
altér-utrum peccá-ta vestra, et o-rá-te pro ínvi-cem ut

Conclusio

salvémi-ni; multum e-nim va-let depre-cá-ti-o iusti
assí-du- a.

Metrum et punctum duplici accentu constant, metrum vero cum una nota præparationis.

Conclusio constat duobus accentibus, qui inter se aliquantulum distare debent, ita ut primus fiat ante ultimum periodi membrum, seu ante ultima verba quæ simul aliquem faciunt sensum.

Interrogatio fit ut supra, 488. Annuntiatio relati sermonis fit recta voce. In periodis longioribus metrum repeti potest una vice vel pluries, prout textus permittit : metrum enim ibi tantum fieri potest ubi habetur quædam in sensu distinctio. Rursus ubi textus brevior est, vel sensus non permittit, metrum omittitur.

Pro conclusione habetur modulatio specialis, etiamsi textus desinat cum interrogatione.

Exempla interrogationis

Numquid domos non ha-bé- tis ad mandu-cándum et
 3 2 1

bi-béndum? Aut ecclé-si- am De- i contémni- tis, et confún-
 3 2 1 3 2

di-tis e- os, qui non habent? Quid di-cam vo-bis? Laudo
 1 *Punctum*, ,

vos? In hoc non lau-do...

IV. Tonus Evangelii

D Omi-nus vo-bís-cum. R̄. Et cum spí-ri-tu tu- o. Se-
Metrum 1 , , , *Punctum* ,

quénti- a sancti Evangé- li- i se-cúndum Mattháe- um.

vel : Marcum. In il-lo témpo-re : Vo-cá-vit Ie-sus du- ó-de-

Toni communes

1 / / + / / / / / / / /

cim, et cœ-pit mít-te-re bi-nos, et da-bat il-lis pot-está-

Punctum ,

tem spi- rí- tu- um immundó- rum. Et præ-cé- pit e- is, ne

1 / / + / / / / / / /

quid tól-le-rent in vi- a, ni- si virgam tantum : ... Et di- cé-bat

1 / / + / / / / / / /

e- is : « Quo-cúmque intro- i- é- ri- tis... Et ex-e- úntes præ-

1 / / + / / / / / / /

di- cá-bant ut pæ-ni- ténti- am á-ge- rent : et dæmó-ni- a mul-

Conclusio ,

ta e- i- ci- é-bant, et ungé-bant ó- le- o multos ægros,

1 / / + / / / / / / /

et sa-ná-bant.

Verba In illo tempore, in principio textus, semper cantanda sunt ut supra.

Metrum, interrogatio et conclusio fiunt ut in Epistola, servata intervallorum differentia. Punctum unico accentu constat.

V. Ad benedictionem pontificalem, 414.

INDEX

PSALMORUM, CANTICORUM, ANTIPHONARUM, HYMNORUM ET RESPONSORIORUM

Psalmi

- 2 Quare fremuerunt gentes. 199 (viii).
4 Cum invocarem, exaudivit me. 196, 313 (viii), 468 (viii).
14 Domine, quis habitabit. 314 (iv).
15 Conserva me, Domine. 315 (vii).
21 Deus, Deus meus, respice. 192, 201 (viii), 309 (Dir.).
22 Dominus regit me. 183 (ii).
23 Domini est terra. 28 (i), 326 (v).
26 Dominus illuminatio mea. 204 (viii), 327 (iv).
29 Exaltabo te, Domine. 329 (viii).
35 Dixit iniustus. 126 (viii).
37 Domine, ne in furore tuo. 213 (viii).
39 Exspectans exspectavi. 215 (iv).
46 Omnes gentes. 29 (i)
50 Miserere mei, Deus. 122 (viii), 234 (vii), 341 (iv).
53 Deus, in nomine tuo. 217 (iv), 243, 334 (viii), 414 (Pasch.)
58 Eripe me de inimicis. 224 (i).
63 Exaudi, Deus, orationem meam. 345 (vii).
68 Salvum me fac, Deus. 87 (viii).
69 Deus, in adiutorium meum. 91 (viii).
70 In te, Domine, speravi. 92 (viii).
71 Deus, iudicium tuum regi da. 103 (vii), 184 (ii).
72 Quam bonus Israël. 105 (viii).
73 Ut quid, Deus, repulisti. 107 (i).
74 Confitebimur tibi, Deus. 113 (vii).
75 Notus in Iudea Deus. 115 (viii), 335 (vii).
76 Voce mea ad Dominum clamavi. 116 (vii).
84 Benedixisti, Domine. 237 (i).
87 Domine, Deus salutis meæ. 226 (viii), 336 (iv).

494 Index canticorum et antiphonarum

- 89 Domine, refugium factus es nobis. 124 (ii).
 90 Qui habitat in adiutorio. 196, 469 (viii).
 91 Bonum est confiteri Domino. 343 (iv).
 93 Deus ultionum Dominus. 227 (viii).
 103 Benedic, anima mea, Domino. 186 (ii).
 109 Dixit Dominus Domino meo. 450 (viii).
 110 Confitebor tibi, Domine. 451 (vii).
 111 Beatus vir qui timet. 452 (viii).
 112 Laudate, pueri, Dominum. 454 (vii).
 115 Credidi, propter quod locutus sum. 349 (viii).
 118 Beati immaculati in via. 243, 416 seq. (viii).
 119 Ad Dominum cum tribularer clamavi. 351 (viii).
 133 Ecce nunc benedicte Dominum. 197, 470 (viii).
 139 Eripe me, Domine, ab homine. 352 (viii).
 140 Domine, clamavi ad te. 353 (vii).
 141 Voce mea ad Dominum clamavi. 354 (vii).
 142 Domine, exaudi orationem meam. 236 (iv).
 146 Laudate Dominum quoniam. 129 (ii).
 147 Lauda, Ierusalem, Dominum. 36 (viii), 241 (viii).
 150 Laudate Dominum in sanctis eius. 188 (ii), 347 (viii), 409 (vi).

Cantica

- Benedictus Dominus Deus Israël (*Zachariæ*). 132 (i sol.), 410 (viii sol.).
 Benedictus es, Domine Deus Israël (*David*). 41 (viii).
 Cantemus Domino (*Moysis*). 127 (iv).
 Domine, audivi auditum tuum (*Habacuc*). 239 (i).
 Ego dixi : In dimidio dierum meorum (*Ezechiæ*). 346 (ii).
 Magnificat (*B. Mariæ Virg.*). 356 (i), 457 (iii sol.).
 Nunc dimittis servum tuum (*Simeonis*). 197, 466 (Pasch.).

Antiphonæ

2 A porta inferi 346 8 Ab hominibus inquis 351 1 Ab insurgentibus in me 223 1 Adoramus te, Christe 305 1 Ait latro 237 4 Alieni insurrexerunt 217 6 Alleluia (<i>Vigil. pasch. ad Laudes</i>) 409 8 Alleluia (<i>Dom. Resurr. ad Completorium</i>) 466 8 Angelus autem Domini 415, 449 8 Ante sex dies 40	4 Anxiatus est 236 8 Astiterunt reges terræ 199 7 Attendite universi 344 1 Ave, Rex noster 37 8 Avertantur retrorsum 90 Calicem salutaris accipiam 198 8 Captabunt in animam iusti 227 7 Caro mea requiescat 315 8 Christo datus est 41 5 Christus factus est pro nobis 136 Cenantibus autem illis 198 1 Cœperunt omnes 33 8 Cogitaverunt impii 105 4 Confundantur 215
--	---

7 Considerabam ad dexteram	354	3 Mandatum novum	170
8 Contritum est cor meum	125	7 Maneant in vobis	174
4 Credo videre bona Domini	327	8 Memento mei, Domine	241
4 Crucem tuam adoramus	299	1 Mulieres sedentes	132
Cum accepisset acetum	198	4 O mors, ero mors	341
7 Cum angelis et pueris	34	8 O vos omnes	347
5 Cum audisset	38	2 Oblatus est	129
8 Cum his qui oderunt pacem	350	8 Occurrunt turbæ	31
7 Custodi me a laqueo	353	8 Omnes collaudant	35, 36
8 Deus adiuvat me	334	8 Per lignum servi	306
8 Deus meus, eripe me	91	4 Plangent eum	343
8 Diviserunt sibi	192, 201	4 Postquam surrexit	170
7 Dixi inquis	113	1 Posuerunt super caput	131
8 Domine, abstraxisti	329	7 Præ timore autem	452
5 Domine, tu mihi lavas	172	1 Principes sacerdotum	355
2 Dominus Iesus	171	7 Proprio Filio suo	234
2 Dominus tamquam ovis	124	1 Pueri Hebræorum portantes	27
1 Dum conturbata fuerit	239	1 Pueri Hebræorum vestimenta	20, 28
6 Ecce lignum Crucis	293	6 Regina cæli (<i>solem.</i>)	471
5 Elevamini, portæ æternales	326	6 — (<i>simpl.</i>)	472
8 Erat autem aspectus	444, 452	1 — (<i>ad proc. Pasch.</i>)	430
7 Et ecce terræmotus	422, 451	8 Regnum eius	41
3 Et respicientes viderunt	457	8 Respondens autem angelus	446, 453
8 Et valde mane	410	7 Salvator mundi	307
4 Exhortatus est	127	4 Si ego Dominus	173
1 Exsurge, Domine, et iudica	107	8 Terra tremuit	114
4 Factus sum sicut homo	336	4 Tibi revelavi	84
8 Fulgentibus palmis	37	4 Turba multa	32
7 Habet in vestimento	42	6 Ubi caritas et amor	174
4 Habitabit in tabernaculo	314	8 Vidi aquam	424
8 Hodie afflictus sum	349	8 Vim faciebant	213
7 Hosanna filio David	26	8 Zelus domus tuæ	87
7 In die tribulationis	116	Hymni	
7 In hoc cognoscent omnes	173	8 Ad cenam Agni providi	456
7 In pace factus est	335	1 Gloria, laus et honor	33
8 In pace in idipsum	313		
8 Insurrexerunt in me	203		
8 Iustificeris, Domine	122		
7 Liberavit Dominus	103		
8 Longe fecisti	225		

8 Iam lucis orto sidere . . .	415	5 Ecce vidimus eum	102
2 Nunc, Sancte, nobis, Spiritus	20	7 Eram quasi agnus	118
8 — — — —	421	5 Ierusalem, surge	320
2 O Redemptor	150	8 Iesum tradidit	231
3 Pange lingua... Corporis . .	190	2 Ingrediente Domino	42
1 Pange lingua... prælium . .	301	8 In monte Oliveti	96
2 Rector potens	83	2 Iudas mercator	111
8 — — — —	444	8 O vos omnes	332
8 Rerum, Deus, tenax vigor .	446	3 Omnes amici mei	207
8 Te lucis ante terminum . .	470	5 Plange quasi virgo . . .	325
Responsoria			
4 Æstimatus sum	339	7 Recessit pastor noster . .	331
8 Amicus meus	110	1 Seniores populi	121
8 Animam meam	222	2 Sepulto Domino	340
8 Astiterunt reges terræ . .	339	4 Sicut ovis	318
5 Caligaverunt oculi	232	8 Tamquam ad latronem . .	219
5 Christus factus est	136	7 Tenebræ factæ sunt . . .	220
4 Ecce quomodo moritur . .	333	6 Tradiderunt me	230
		8 Tristis est anima mea . .	99
		7 Una hora non potuistis .	120
		8 Unus ex discipulis	112
		2 Velum templi	210
		8 Vinea mea electa	212

INDEX GENERALIS

Decretum generale quo liturgicus hebdomadæ sanctæ ordo instauratur	5
Instructio de ordine hebdomadæ sanctæ instaurato rite pera- gendo	10
Ordinationes et declaraciones circa ordinem hebdomadæ sanctæ instauratum	16
 DOMINICA II PASSIONIS SEU IN PALMIS :	
Ad Tertiam	19
Ad solemnem palmarum processionem in honorem Christi Regis.	25
Ad Missam	44
Ad Sextam	83
 FERIA V IN CENA DOMINI :	
Ad Matutinum	87
Ad Laudes	122
De missa chrismatis	138
De missa solemni vespertina	163
De solemni translatione ac repositione sacramenti et de alta- rium denudatione	189
Ad Completorium	195
 FERIA VI IN PASSIONE ET MORTE DOMINI :	
Ad Matutinum	199
Ad Laudes	234
In Triduo sacro :	
Ad Primam	243
Ad Tertiam	245
Ad Sextam	248
Ad Nonam	251
De solemni Actione liturgica postmeridiana in Passione et Morte Domini :	
De prima parte actionis liturgicæ seu de lectionibus	255
De secunda parte actionis liturgicæ, seu de orationibus solemniis, quæ etiam « oratio fidelium » dicuntur	284
De tertia parte actionis liturgicæ seu de solemni sanctæ Crucis adoratione	292
De quarta parte actionis liturgicæ seu de communione	305

SABBATO SANCTO :

Ad Matutinum	313
Ad Laudes	341
Ad Vespertas	349

DOMINICA RESURRECTIONIS :

Ad vigiliam paschalem :	
De benedictione novi ignis	358
De benedictione cerei paschalis	359
De solemnī processione et de praeconio paschali	360
De lectionibus	371
De prima parte litaniarum	380
De benedictione aquæ baptismalis	382
Sacramentum baptismi	391
De renovatione promissionum baptismatis	395
De altera parte litaniarum	397
De Missa solemnī vigiliæ paschalis	400
De Laudibus	409
Ad Primam	415
Ad Tertiam	421
Ad aspersionem aquæ benedictæ	425
Ad processionem ante Missam	426
Ad Missam solemnem diei	431
Ad Sextam	444
Ad Nonam	446
Ad Vespertas	449
Ad benedictionem SS.mi Sacramenti	462
Ad Completorium	467

APPENDIX :

Ad vigiliam paschalem	
Renovatio promissionum baptismatis in lingua vernacula	473

TONI COMMUNES :

I. Toni Orationum	483
II. Tonus Lectionum	487
III. Tonus Epistolæ	489
IV. Tonus Evangelii	491
Pro Missis pontificalibus :	
V. Tonus benedictionis pontificalis	414

